

ΠΑΝΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ, ΜΕΣΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

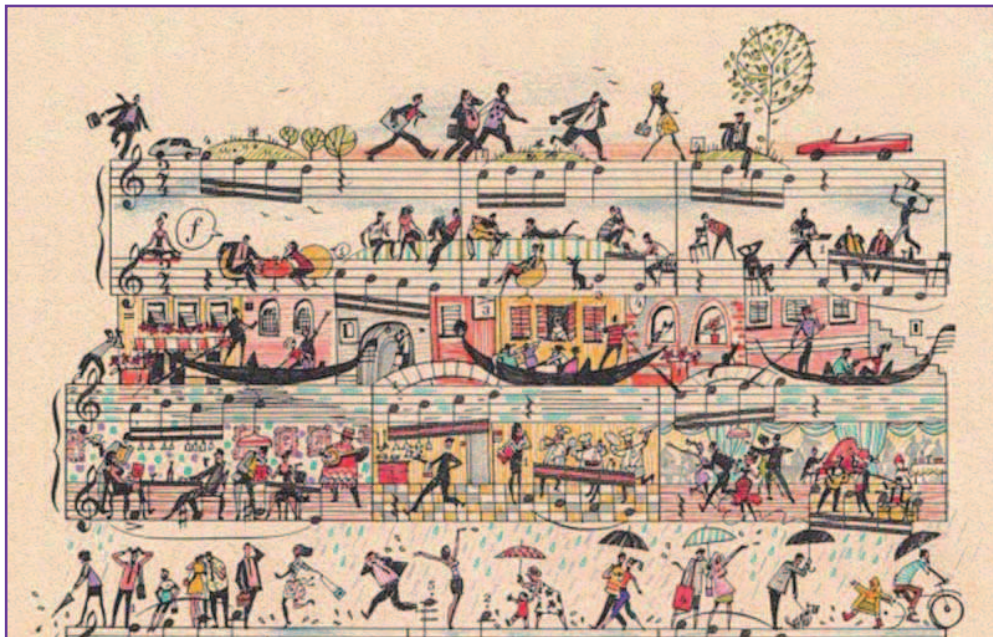
Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα Σπουδών στην «Πολιτιστική Διαχείριση»

Διπλωματική Εργασία

Μάιος 2016

ΟΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΕΣ ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

Η θέση τους στο πεδίο της παραγωγής μουσικής
και οι παράγοντες που τη διαμορφώνουν

ΠΑΠΑΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΕΛΛΗ - ΕΛΕΝΗ

A.M. 4114M015

Επιβλέπουσα

Μάρθα Μιχαηλίδου, *Επίκουρη Καθηγήτρια*

Μέλη

Γεώργιος-Μιχαήλ Κλήμης, *Αναπληρωτής Καθηγητής*

Νίκος Σουλιώτης, *Ερευνητής ΕΚΚΕ*

Ψυχή μου, αθάνατη ζωή μην προσδοκείς,
το εφικτό κοίτα μονάχα να επιδιώκεις.
ΠΙΝΔΑΡΟΣ, 3^{ος} Πυθιόνικος

Αντί ευχαριστιών

Στο πλαίσιο των ευχαριστιών θα γράψω ένα ποίημα
μιας και το πόνημα αυτό αξίζει μία ρίμα.
Ποιον άραγε θα πρέπει εγώ λοιπόν να μνημονεύσω;
Και ποιον εδώ που φτάσαμε ν' αφήσω στην απέξω;
Τυχαία κάπως βρέθηκα στο Πάντειο και στο τμήμα,
μα έμελλε να 'ναι κομβικό για τη ζωή μου βήμα.
Ευχαριστώ καθηγητές κι εσάς συμφοιτητές μου!
Δίχως εσάς πώς θα 'τανε στ' αλήθεια οι σπουδές μου;
Έρση, Μαρία, Δήμητρα, Μαριάντζελα, Αλσένα,
σε λίγο ορκιζόμαστε, όχι, δεν είναι ψέμα!!!
Πρώτη φορά που θα το πω, ευχαριστώ γονείς μου,
γιατί είστε πάντα δίπλα μου στις τρέλες της ζωής μου.
Απ' έξω δεν θα άφηνα την αδερφή μου Κάλλη,
στον κόσμο δεν την άλλαζα ποτέ με κάποια άλλη.
Μα ήρθε η ώρα και γι' αυτό, και για την έρευνά μου
που τώρα θα διαβάσετε, μετά απ' το ποίημά μου.
Ευχαριστώ τους μουσικούς που δώσαν συνεντεύξεις,
γιατί όσα μοιραστήκαμε δεν τα χωράν οι λέξεις.
Για όλα αυτά που αγγίξαμε, του καθενός η αλήθεια,
διαφέρουμε μα μοιάζουμε... όπως σε μια ορχήστρα.
Και για το τέλος κράτησα τους στίχους για τη Μάρθα
που ασύστολα μου έστειλε βιβλιογραφία και άρθρα!
Μα να! που ξάφνου λύγισα, συγκίνηση με πιάνει
τα δάκρυά μου στο χαρτί βρέχουνε το μελάνι.
Για σας τα λόγια στέρεψαν κι η πένα μου είναι «λίγη»
Ευχαριστώ που ήσασταν μαζί μου στο ταξίδι...

Περιεχόμενα

Εισαγωγή	8
I. Οι μουσικοί ορχήστρας ως μέρος της καλλιτεχνικής παραγωγής....	10
II. Το συμβατικό σύστημα παραγωγής κλασικής μουσικής	16
III. Οι επαγγελματίες μουσικοί σε ένα δυναμικό και μεταβαλλόμενο περιβάλλον	20
IV. Μεθοδολογία	25
V. Η διαμόρφωση του επαγγέλματος του μουσικού ορχήστρας στην Ελλάδα	30
VI. Οι επαγγελματίες μουσικοί ορχήστρας σήμερα	42
VII. Η πορεία προς την ορχήστρα: διαμορφωτικοί παράγοντες	58
VIII. Εισαγωγή στην αγορά εργασίας: εμπόδια εισόδου	62
Επίλογος	71
Παράρτημα	79

Εισαγωγή

Οι μουσικοί ορχήστρας θεωρείται ότι συχνά απολαμβάνουν υψηλό στάτους, καθώς αποτελούν καλλιτέχνες, οι οποίοι όχι μόνο δραστηριοποιούνται στον τομέα του πολιτισμού (Brodsky 2006), αλλά και βρίσκονται στην κορυφή του επαγγέλματός τους, εφόσον ανήκουν σε εκείνους τους λίγους και ταλαντούχους μουσικούς που είναι ικανοί να ζουν από το επάγγελμά τους (Allmendinger et al. 1996). Συνεχίζοντας υπό το πρίσμα της «ρομαντικής» αντίληψης περί καλλιτεχνών (Sternbach 1995), θεωρείται ότι συνεργάζονται με άλλους εξίσου δημιουργικούς μουσικούς, δίνουν συναυλίες σε αίθουσες με κύρος, και κερδίζουν το χειροκρότημα ενός κοινού που δείχνει να αντιλαμβάνεται και να θαυμάζει τη μουσική και το ταλέντο τους, καθώς και τη συμβολή τους στην πολιτιστική παραγωγή (Mogelof & Rohrer 2005).

Αποσυνδέοντας, ωστόσο, τους μουσικούς ορχήστρας από την μετα-αναγεννησιακή αντίληψη του μοναδικά προικισμένου καλλιτέχνη και εστιάζοντας στην εργασιακή τους πραγματικότητα, θα δούμε πως πρόκειται για άτομα που έχουν αφιερώσει τη ζωή τους στην μουσική, την εκπαίδευση και τις απαιτητικές ακροάσεις καταλήγοντας να κάνουν μια δουλειά που συχνά απαντάται στη βιβλιογραφία ως εργοστασιακή (Mogelof & Rohrer 2005), τραγωδία της ορχηστρικής καριέρας (Flesch 1930) ή το μόνο επάγγελμα που λόγω της πολυετούς τους εξειδίκευσης ξέρουν να κάνουν (Brodsky 2006).

Στα παραπάνω και εξειδικεύοντας στην ελληνική περίπτωση, προστίθεται η κρίση και η αβεβαιότητα που βιώνει ο κλάδος τα τελευταία χρόνια, με την παύση της λειτουργίας της Ορχήστρας των Χρωμάτων, την ασάφεια ως προς τα μουσικά σύνολα της Ε.Ρ.Τ. κλπ. σε συνδυασμό με τις ευρύτερες εργασιακές αλλαγές. Βλέπουμε λοιπόν, ότι οι ορχήστρες, οι οποίες θεωρείται ότι διαχρονικά δημιουργούν θέσεις εργασίας, προσφέροντας σταθερότητα και μόνιμα συμβόλαια (Smith 1988; Brodsky 2006), ενδέχεται να μην αποτελούν πια ένα τόσο σταθερό εργασιακό περιβάλλον.

Όντας η ίδια επαγγελματίας μουσικός, έννοιες όπως σχέσεις εξουσίας, ιεραρχία, πειθαρχία, ανταγωνισμός, αξιολογική κρίση, ταλέντο κ.ά., οι οποίες συνδέονταν με τον τρόπο αναπαραγωγής της μουσικής, υπήρξαν κεντρικοί μου προβληματισμοί κατά τη διάρκεια των σπουδών μου. Μη διαθέτοντας τα κατάλληλα θεωρητικά εργαλεία, μού ήταν αδύνατον αν όχι να τις κατανοήσω, τότε σίγουρα να τις ερμηνεύσω.

Με αφορμή λοιπόν αυτές τις έννοιες και βασιζόμενη στις θεωρητικές προσεγγίσεις της κοινωνιολογίας τέχνης και της παραγωγής της κουλτούρας (Becker 1982; Bourdieu 1993a; Peterson & Anand 2004), σε αυτή την έρευνα διαπραγματεύομαι τον τρόπο, με τον οποίο οι μουσικοί ορχήστρας αντιλαμβάνονται και ορίζουν τη θέση τους στο πεδίο της παραγωγής μουσικής. Αντιμετωπίζοντας τις καριέρες τους ως αποτέλεσμα πιθανών διαδρομών και προσωπικών επιλογών, θα

μελετήσω τους παράγοντες που εμφανίζονται ως διαμορφωτικοί σε αυτή τη διαδικασία.

Στα πρώτα τρία κεφάλαια, αναλύονται και ανασυντίθεται οι παραπάνω θεωρητικές προσεγγίσεις (ό.π.), εισάγοντας στη συζήτηση βιβλιογραφία σχετική με τους ορχηστρικούς μουσικούς. Αυτή η σύνθεση μας οδηγεί στην κατανόηση του τρόπου, με τον οποίο η μουσική αναπαράγει τις υπάρχουσες κοινωνικές ιεραρχίες, τις ταξικές δομές κλπ., ενώ ταυτόχρονα παράγει αντίστοιχες δικές της σε όλα τα στάδια της καλλιτεχνικής παραγωγής (Born 2005).

Στο τέταρτο κεφάλαιο, παρουσιάζονται οι μεθοδολογικές επιλογές για την παρούσα έρευνα. Η μελέτη και ανάλυση νομικών τεκμηρίων σχετικών με τις ορχήστρες και την εργασία σε αυτές, μας βοηθούν να κατανοήσουμε τον τρόπο που δομήθηκε ο συγκεκριμένος επαγγελματικός κλάδος στην Ελλάδα. Το κύριο υλικό της έρευνας προέρχεται, ωστόσο, από ημι-δομημένες συνεντεύξεις σε βάθος με επαγγελματίες μουσικούς ορχήστρας.

Στο πέμπτο κεφάλαιο, εξετάζουμε τον τρόπο με τον οποίο εξελίχθηκε ο συγκεκριμένος κλάδος στην Ελλάδα, όπως αυτός προέκυψε από την ανάλυση των νομικών τεκμηρίων που προαναφέραμε, αλλά και εν μέρει από τις αφηγήσεις των μουσικών για τις τελευταίες τρεις δεκαετίες.

Φτάνοντας στους μουσικούς ορχήστρας του σήμερα, στο έκτο κεφάλαιο, παρουσιάζουμε τα βασικά χαρακτηριστικά του κλάδου, όπως αυτά φαίνεται να γίνονται αντιληπτά από τους μουσικούς. Στη συνέχεια, με αφορμή τις επαγγελματικές δραστηριότητες των μουσικών, εξετάζουμε τη σύνδεσή τους με το συμβατικό σύστημα καλλιτεχνικής παραγωγής, τους λόγους που το επιλέγουν και τον τρόπο που προσδιορίζονται σε σχέση με αυτό.

Προσπαθώντας να κατανοήσουμε σε βάθος τις πορείες τους, στο έβδομο κεφάλαιο, διερευνούμε τη σημασία του κληρονομημένου και επίκτητου κοινωνικού και οικονομικού κεφαλαίου, δηλαδή του οικογενειακού και εκπαιδευτικού υποβάθρου, ως παράγοντες που προδιαγράφουν τις επιλογές και δυνατότητες των μουσικών.

Τέλος, έχοντας ήδη εισάγει στη συζήτηση τα άρρητα κριτήρια και τη σημασία της ανταπόκρισης των μουσικών σε αυτά, στο τελευταίο κεφάλαιο εξετάζουμε συνολικά τα τυπικά και άτυπα εμπόδια εισόδου στο επάγγελμα και τον τρόπο που αυτά γίνονται αντιληπτά από τους μουσικούς μέσω της διαδικασίας των ακροάσεων, η οποία αποτελεί βασική έκφραση ανταγωνισμού μεταξύ των μουσικών για διατήρηση ή βελτίωση της θέσης τους στο πεδίο και για πολιτιστική νομιμοποίηση.

I. Οι μουσικοί ορχήστρας ως μέρος της καλλιτεχνικής παραγωγής

Η παρούσα έρευνα εστιάζει στους επαγγελματίες μουσικούς ορχήστρας, αντιμετωπίζοντάς τους ως «μέλη ενός εκτεταμένου κοινωνικού συνόλου» (Lehman 1995: 327) και μέρος του ευρύτερου κοινωνιολογικού συστήματος της καλλιτεχνικής παραγωγής. Αυτό συνάδει με την γενικότερη τάση στην κοινωνιολογία της τέχνης, η οποία δεν επικεντρώνεται στο περιεχόμενο του έργου τέχνης, αλλά αυτό-προσδιορίζεται σε αντίθεση με την αισθητική (Born 2010; Prior 2011), εστιάζοντας στις δομές των πολιτιστικών συστημάτων, όπως προτείνει μεταξύ άλλων και ο Paul DiMaggio (1987). Παρατηρείται, δηλαδή, μία μετατόπιση από την «τέχνη» στην «καλλιτεχνική παραγωγή» (Born 2010), η οποία καθιστά δυνατό, σύμφωνα με τον Hennion (1997), να μελετηθούν η διαδικασία της καλλιτεχνικής παραγωγής, το κοινό, οι θεσμοί, η αγορά και τα επαγγέλματα, τα οποία διερευνώ στο πλαίσιο της παρούσας μελέτης.

Στη μετατόπιση αυτή συνέβαλαν σημαντικά τα έργα των Pierre Bourdieu και Howard S. Becker, οι οποίοι αντιλαμβάνονταν τα έργα τέχνης ως «προϊόντα ενός συστήματος κοινωνικών σχέσεων ή της θέσης του καλλιτέχνη στη δομή ενός πνευματικού πεδίου» (Mander 1987: 448) και ως «ομαδικά προϊόντα όλων των ατόμων που συνεργάζονται μέσω των χαρακτηριστικών συμβάσεων του κόσμου της τέχνης για την παραγωγή τους» (Becker 1982: 35) αντίστοιχα. Πρόκειται ουσιαστικά για μία κοινωνιολογική προσέγγιση για την πολιτιστική παραγωγή, η οποία «τοποθέτησε το αισθητικό αντικείμενο σε ένα δίκτυο κοινωνικών δυνάμεων και καθοριστικών παραγόντων» (Prior 2011: 122).

Προσεγγίζοντας τους επαγγελματίες μουσικούς ορχήστρας υπό αυτό το πρίσμα, κρίνω σκόπιμο να αναφερθώ στα σημεία αυτών των θεωριών, τα οποία αναδεικνύουν τις συγγένειες, αλλά και τις αποκλίσεις μεταξύ τους, καθώς και τον τρόπο με τον οποίο αντιλαμβάνονται τους καλλιτέχνες. Το τελευταίο είναι κομβικής σημασίας, καθώς σε συνδυασμό με άλλες μελέτες για τους επαγγελματίες της κλασικής μουσικής υποδεικνύει τις μεθοδολογικές επιλογές, οι οποίες θα χρησιμοποιηθούν στην έρευνα.

Ο Bourdieu προσέφερε μία θεωρία για την πολιτιστική παραγωγή που βασίζεται στη δική του χαρακτηριστική θεωρητική γλώσσα της έξης (*habitus*), του κεφαλαίου (*capital*) και του πεδίου (*field*). Οι έννοιες αυτές, όχι μόνο όπλισαν τους ερευνητές με μία κοινή γλώσσα (Santoro 2011; Prior 2011), αλλά υπήρξαν επίσης κεντρικές για την διαμόρφωση μιας κριτικής προσέγγισης της κοινωνιολογίας της μουσικής, η οποία διερευνά πώς το κοινωνικό στοιχείο διεισδύει, παράγει ή συγκεκριμενοποιεί τη μουσική (Prior 2011).

Το έργο του Bourdieu εστιάζει κυρίως στους παράγοντες που παίζουν ρόλο στην αναπαραγωγή των υπάρχουσών κοινωνικών και πολιτισμικών δομών, χωρίς όμως αυτό να σημαίνει απαραίτητα αδυναμία διερεύνησης παραγόντων καινοτομίας και επομένως, αδυναμία μελέτης της παραγωγής κουλτούρας με σύγχρονους όρους. Η εστίαση αυτή μπορεί να συνδεθεί με την άποψη της Born (2005), η οποία εντοπίζει ειδικά στη μουσική τρεις τάξεις κοινωνικών σχέσεων και την καθιστά κατ' αυτό τον τρόπο κατάλληλο πεδίο για κοινωνιολογική ανάλυση με όρους Bourdieu.

«Η μουσική όχι μόνο διαμορφώνει τις υπάρχουσες κοινωνικές σχέσεις, ενσαρκώνοντας το έθνος, τις κοινωνικές ιεραρχίες, τις δομές της τάξης, της φυλής, του φύλου και της σεξουαλικότητας, αλλά παράγει και δικές της κοινωνικές σχέσεις στην παράσταση, στους μουσικούς οργανισμούς και τα σύνολα και στο μουσικό καταμερισμό εργασίας. Τέλος, η μουσική συνδέεται με τις ευρείες θεσμικές δυνάμεις που παρέχουν τη βάση για την παραγωγή και αναπαραγωγή της» (Born 2005: 7).

Επιπρόσθετα, ακριβώς αυτή η αναπαραγωγή υπάρχουσών δομών συνδέεται και με την άποψη του Becker (1995) περί αδράνειας του κόσμου της κλασικής μουσικής, επιτρέποντας ενδεχομένως τη μελέτη του ζητήματος μέσω της επανασύνδεσης μικροκοινωνιολογικής, μακροκοινωνιολογικής και ιστορικής ανάλυσης, την οποία προτείνει η Born (2005).

Το επίτευγμά του Bourdieu (1993a) με τη θεωρία του πεδίου της πολιτιστικής παραγωγής είναι ότι δημιούργησε ένα αναλυτικό σχήμα, το οποίο δίνει βαρύτητα στη συσχετιστική φύση του πεδίου. Το «πεδίο» είναι «ένας δομημένος χώρος πιθανών θέσεων και διαδρομών, μία κοινωνική τοπολογία, η οποία αποτελείται από ανταγωνιστικές αλλά και συμπληρωματικές θέσεις αντιπάλων» (Born 2010: 177), καθώς και από «ιεραρχικές δομές που καθορίζονται από σχέσεις εξουσίας και ανταγωνισμό για έλεγχο και πρόσβαση σε πόρους και δυνατότητες» (Μπαλτζής 2008: 6). Κάθε παράγοντας (καλλιτέχνης, ενδιάμεσος ή οργανισμός) ορίζει τόσο τη θέση του στο πεδίο, όσο και τις μορφές τέχνης που υποστηρίζει με όρους διαφοροποίησης από τους άλλους παίκτες, λόγω της αρχής του ανταγωνισμού για πολιτιστική νομιμοποίηση (Born 2010). Ενδεχομένως, αυτός ο ανταγωνισμός και η ανάγκη για διαφοροποίηση να σχετίζονται με την ιεραρχική ταξινόμηση των ειδών της τέχνης και σε επίπεδο καλλιτεχνών, η οποία σύμφωνα με τον DiMaggio (1987) προκύπτει από την ανάγκη τους να αναπτύξουν φήμη και κατ' επέκταση παράγει πιο στενές αισθητικές διακρίσεις. Αυτό ενδεχόμενα εξηγεί και τις εξειδικευμένες αγορές που έχουν δημιουργηθεί για κλασική, σύγχρονη, μπαρόκ μουσική κλπ., καθώς και την σημασία που έχει εν τέλει το ρεπερτόριο ως παράγοντας διαφοροποίησης, όπως θα αναλυθεί στα ευρήματα, καθώς θεωρείται ότι «έχει ισχυρή νομιμοποιητική λειτουργία» (Gilmore 1993: 236).

Εξετάζοντας τους επαγγελματίες μουσικούς ορχήστρας ως παράγοντες του πεδίου παραγωγής «κλασικής μουσικής»¹, οι οποίοι είναι ενσωματωμένοι σε έναν οργανωμένο θεσμό, μπορούμε να αναμένουμε ότι ανταγωνίζονται εντός αυτού για συγκεκριμένες θέσεις και μορφές εξουσίας που συνδέονται με στάτους και οι οποίες προκαθορίζονται από την ίδια τη δομή της ορχήστρας, ιδωμένης ως «μίας ομάδας, της οποίας τα μέλη εκτελούν εξειδικευμένους ρόλους με έναν στενά οργανωμένο τρόπο» (Brodsky 2006: 673–674). Ταυτόχρονα, αν αντιληφθούμε την κάθε ορχήστρα ως φορέα πολιτιστικής νομιμοποίησης, υποθέτουμε ότι σε πρώτο επίπεδο υπάρχει ένας ανταγωνισμός και μεταξύ μουσικών που υπάγονται σε διαφορετικές ορχήστρες, καθώς φαίνεται η θέση τους να συνδέεται με το στάτους της εκάστοτε ορχήστρας (Mogelof & Rohrer 2005; Brodsky 2006). Τέλος, σε επίπεδο δομής της αγοράς δεν θα ήταν παράτολμο να θεωρήσουμε ότι και στις σχέσεις μεταξύ των ορχηστρών ως φορέων ενυπάρχει ο ανταγωνισμός για τη θέση που θα καταλάβουν στο ευρύτερο πεδίο της πολιτιστικής παραγωγής. Ωστόσο, αυτό δεν θα μας απασχολήσει κεντρικά στην παρούσα έρευνα, παρά μόνο στο βαθμό που γίνεται αντιληπτό από τους μουσικούς.

Ο Bourdieu, αν και συμβάλλει στην κατανόηση της παραγωγής της κουλτούρας, συνήθως παραλείπει να συμπεριλάβει στην ανάλυσή του «το είδος της κοινωνικής ζωής που εμφανίζεται σε επίπεδο μικρο-πεδίου... το μικρο-πλαίσιο όπου συμβαίνει η κοινωνική διάδραση» (Santoro 2011: 13).

Σε αυτό το σημείο καθοριστική είναι η συμβολή του Becker (1974; 1982), ο οποίος έχει πιο ευρεία κατανόηση του δικτύου που εμπλέκεται στην πολιτιστική παραγωγή (Hesmondhalgh 2006). Ο Becker έδειξε ότι «η καλλιτεχνική δημιουργικότητα δεν είναι δράση της ατομικής ιδιοφυΐας, αλλά προϊόν της συνεργατικής προσπάθειας ενός αριθμού ατόμων» (Peterson & Anand 2004: 312), ενώ ταυτόχρονα ανέδειξε την εσωτερική δομή και λειτουργία των κόσμων της τέχνης. Έτσι, εισήγαγε ένα πιο σφαιρικό τρόπο μελέτης και ανάλυσης του πεδίου, κάτι που στην πραγματικότητα δεν είχε προηγουμένως συμβεί συστηματικά.

Όπως και ο Bourdieu, δημιούργησε νέα ορολογία στην κοινωνιολογία του πολιτισμού, στην προσπάθειά του να αποσυνδέσει την τέχνη από τη «ρομαντική» της διάσταση ως ιδιαίτερης και να καταρρίψει το μύθο του μοναδικά προικισμένου καλλιτέχνη, ο οποίος είχε κυριαρχήσει ως έννοια, ακολουθώντας την γενικότερη αναγεννησιακή αντίληψη ότι «το έργο τέχνης προκύπτει αποκλειστικά από την

¹ Καθώς η μουσική αποσυνδέεται ερευνητικά από το περιεχόμενό της και εξετάζεται με όρους παραγωγής, είναι σαφές ότι η χρήση του όρου «κλασική μουσική» γίνεται επίσης υπό αυτό το πρίσμα. Κατ' επέκταση, ως τέτοια δεν νοείται για την παρούσα έρευνα το ρεπερτόριο που ανάγεται στην κλασική περίοδο της ιστορίας της μουσικής. Αποτελεί μία διευρυμένη έννοια, η οποία βασίζεται στο σύνολο των πολιτιστικών πρακτικών (Becker 1982) που η μουσική κοινότητα ορίζει ως «κλασική μουσική» και που ενώνουν τη βιομηχανία, τους καλλιτέχνες, τους κριτικούς και το κοινό στη δημιουργία αυτού του διακριτού είδους μουσικής (Lena & Peterson 2008), μια αντιμετώπιση που φαίνεται να οδηγεί στη σύγκλιση των ταξινομήσεων που προτείνει ο DiMaggio (1987).

δημιουργική ατομικότητα» (Martorella 1975: 242). Έτσι, η «εργασία» αντικαθιστά τη δημιουργικότητα, η «συλλογική εργασία» την ατομική έμπνευση και οι «συμβάσεις» τη στιλιστική καινοτομία. (Prior 2011).

Πράγματι, αυτή η προσέγγιση φαίνεται όχι μόνο να διευκολύνει την κοινωνιολογική ανάλυση, αλλά και να περιγράφει την εργασιακή πραγματικότητα των μουσικών, καθώς η συλλογική φύση της ορχήστρας ενδέχεται να λειτουργεί υπονομευτικά για τη δεξιοτεχνία και την ατομικότητα (Thomas Spence Smith & Murphy 1984; Brodsky 2006), να μην αναγνωρίζει την συνεισφορά του ατόμου στην παράσταση, ενώ συχνά αναφέρεται ακόμα και ως «εργοστασιακή δουλειά» (Mogelof & Rohrer 2005), κάτι το οποίο έρχεται σε αντίθεση με την επικρατούσα άποψη ότι η ζωή του ορχηστρικού μουσικού είναι γεμάτη δυνατότητες για αυτοέκφραση και αυτοπραγμάτωση (Sternbach 1995).

Ο Becker αντιλαμβάνεται τους κόσμους της τέχνης (*art worlds*), όχι ως κλειστές μονάδες, αλλά ως έναν χώρο διάδρασης ατόμων και ως ένα σύνολο σχέσεων που δεν είναι προδιαγεγραμμένες από εξωτερικές καθοριστικές δυνάμεις (Becker & Pessin 2006). Επικεντρώνεται σε μοτίβα συγκεκριμένων και ορατών διαδράσεων, ενώ ο Bourdieu κινείται πίσω από αυτά, σε ανεξάρτητες κατά τον ίδιο δομές αντικειμενικών σχέσεων.

Πρόκειται εν τέλει για δύο διαφορετικές επιστημονικές θέσεις που χωρίζουν το πεδίο της κοινωνιολογίας της τέχνης. Το αναλυτικό θεωρητικό μοντέλο του Bourdieu αντλεί από τον στρουκτουραλισμό, ενώ ο εμπειρικός τρόπος που προτείνει ο Becker θεμελιώνεται στις αρχές της συμβολικής διαντίδρασης. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι δεν μπορούν να συνδυαστούν, επιτρέποντάς μας μία επανασύνδεση του ζητήματος σε επίπεδο μικρο- και μακροκοινωνιολογίας.

Τηρουμένων των αναλογιών, συγγένεια μεταξύ των δύο προσεγγίσεων μπορούμε να εντοπίσουμε στον τρόπο με τον οποίο αντιλαμβάνονται τη θέση των καλλιτεχνών σε σχέση με το οργανωμένο σύστημα παραγωγής της τέχνης, είτε αυτό ορίζεται ως «πεδίο» είτε ως «κόσμος της τέχνης».

Συγκεκριμένα, για τον Bourdieu, το πεδίο της πολιτιστικής παραγωγής διακρίνεται σε δύο υποκατηγορίες, την παραγωγή μικρής κλίμακας και την παραγωγή μεγάλης κλίμακας (ή μαζική), ανάλογα με το βαθμό αυτονομίας² του πεδίου εξουσίας, το οποίο είναι «κυρίαρχο ή αξιοσημείωτο σε κάθε κοινωνία και είναι η πηγή των ιεραρχικών σχέσεων εξουσίας που δομούν όλα τα υπόλοιπα πεδία» (Jenkins 2014: 53). Η παραγωγή μικρής κλίμακας, στην οποία θεωρητικά εντάσσεται η κλασική μουσική

² Η έννοια της αυτονομίας κατέχει κεντρική θέση στο έργο του Bourdieu για την παραγωγή κουλτούρας. Το ιδεώδες της αυτονομίας του καλλιτέχνη, το οποίο συνδέεται με την ελευθερία και την αυθεντικότητα έχει τις ρίζες του στην Αναγέννηση και εδραιώνεται κατά τον Ρομαντισμό (Abbing 2004; Raunig et al. 2011). Ο Bourdieu αναφέρεται σε μια σχετική αυτονομία, εννοώντας τον βαθμό, στον οποίο το πεδίο μπορεί να ακολουθεί μόνο την εσωτερική λογική του και όχι εξωτερικούς κανόνες.

(Bourdieu 1993a: 15), θεωρείται ότι έχει μεγάλη (αλλά ποτέ πλήρη) αυτονομία, διαθέτει χαμηλό επίπεδο οικονομικού κεφαλαίου και υψηλό συμβολικό κεφάλαιο (με τη μορφή συσσωρευμένου κύρους και δόξας), ενώ συχνά αναφέρεται και ως προσανατολισμένη στην παραγωγή αμιγώς καλλιτεχνικών προϊόντων. Αντίθετα, η μαζική παραγωγή υπόκειται (ποτέ όμως ολοκληρωτικά) σε εξωτερικούς κανόνες και αφορά στην παραγωγή εμπορικών πολιτιστικών αγαθών, με υψηλότερο οικονομικό κεφάλαιο, αλλά χαμηλότερο συμβολικό κέρδος.

Ωστόσο, η βιομηχανία της κλασικής μουσικής ανέκαθεν υπόκειντο στην επιρροή εξωτερικών δυνάμεων, όπως οι πάτρωνες ή η κρατική χρηματοδότηση (DeNora 1991; 2013; Galinsky & Lehman 1995; Bennett 2008; Roy & Dowd 2010; Lehman 1995b), θέτοντας εν τέλει το ζήτημα της αυτονομίας με όρους Bourdieu. Μιλώντας πλέον για την αυτονομία της ορχήστρας ως οργανισμού, αξίζει να επαναφέρουμε στη συζήτηση το αισθητικό αντικείμενο. Το ρεπερτόριο προσφέρεται για ανάλυση των παραγόντων που σχετίζονται με την υιοθέτηση στιλιστικής καινοτομίας ή την αναπαραγωγή του «καθιερωμένου μουσικού κανόνα» (Gilmore 1993; Munn et al. 2011; Dowd et al. 2002; Martorella 1975; Kremp et al. 2010; DiMaggio & Stenberg 1985). Η αυτονομία μιας ορχήστρας από μη-καλλιτεχνικούς περιορισμούς και κατ' επέκταση η επιδίωξη αμιγώς καλλιτεχνικών στόχων εξαρτώνται από το ευρύτερο οικονομικό της περιβάλλον (Bourdieu 1993a; Kremp et al. 2010), καθώς και τις πηγές χρηματοδότησης (Munn et al. 2011). Επίσης, οι σχετικές θέσεις των ορχηστρών και των καλλιτεχνικών τους διευθυντών στο πεδίο σχετίζονται με την ικανότητά τους να ξεπερνούν τους περιορισμούς (Kremp et al. 2010). Στο ίδιο πλαίσιο εντάσσονται και οι δυσκολίες για αναπαραγωγή ρεπερτορίου που υπάγεται αποκλειστικά στη θεωρούμενη ως «υψηλή κουλτούρα», λαμβάνοντας υπόψη ότι συχνά οι ορχήστρες καλούνται να προσαρμοστούν στις προτιμήσεις ενός πιο διευρυμένου κοινού. Κατ' επέκταση, με βάση τον βαθμό αυτονομίας των ορχηστρών, διατηρούνται επιφυλάξεις ως προς την υπαγωγή τους αποκλειστικά στην παραγωγή μικρής κλίμακας.

Εστιάζοντας, ωστόσο, για την περίπτωση μας εκεί, διακρίνονται δύο μικρότερες υποκατηγορίες. Μία συγκεντρωμένη *avant-garde* κατέχει κυρίαρχη θέση στο πεδίο, την οποία προσπαθεί να διατηρήσει ή και να βελτιώσει (Jenkins 2014), όπως άλλωστε και τον έλεγχο και την διαπραγματευτική της ισχύ. Αυτό καθίσταται δυνατό μέσω του ιδιαίτερα υψηλού πολιτιστικού και συμβολικού της κεφαλαίου, το οποίο δηλώνεται με τη μορφή της αναγνώρισης, των βραβείων κλπ. Ταυτόχρονα, υπάρχει και μία μποέμ *avant-garde*, η οποία φαίνεται να αντιμετωπίζει με υπεροψία ακόμα και το συμβολικό κεφάλαιο.

Αυτοί οι δύο πόλοι μπορούν να συσχετιστούν με τις απόψεις του Becker για τους καλλιτέχνες, επιτρέποντας την μετάβαση από το επίπεδο του «πεδίου» σε επίπεδο ορατών σχέσεων και δομών. Το σημείο που καθιστά αυτή τη σύνδεση δόκιμη είναι ότι ο Becker (1982) διακρίνει τους καλλιτέχνες σε κατηγορίες, δηλώνοντας ότι αυτές δεν αναφέρονται τόσο στα άτομα, όσο στη θέση που αυτά κατέχουν σε σχέση με το

οργανωμένο σύστημα της καλλιτεχνικής παραγωγής. Η θέση αυτή ορίζεται ταυτόχρονα από το σύστημα αλλά και από τον ίδιο τον καλλιτέχνη. Τόσο ο «κόσμος της τέχνης» αναγνωρίζει, αποδέχεται ή απορρίπτει το άτομο, όσο και ο ίδιος ο καλλιτέχνης μέσω της πορείας και των αποφάσεών του αυτοπροσδιορίζεται σε σχέση με την επικρατούσα οργανωμένη πολιτιστική παραγωγή.

Αυτή η θέση είναι κομβικής σημασίας για την παρούσα έρευνα, καθώς προσεγγίζοντας τους μουσικούς ορχήστρας ως μέρος του οργανωμένου συστήματος, μπορούμε να κατανοήσουμε πώς διαμόρφωσαν τη θέση τους στο πεδίο μέσω της αλληλεπίδρασης των προσωπικών τους αποφάσεων με εξωτερικούς παράγοντες και πώς αντιλαμβάνονται την επίδραση των εξωτερικών δυνάμεων στις καριέρες τους μέσω της εργασιακής τους πραγματικότητας. Λαμβάνοντας υπόψη ότι το ζήτημα δεν έχει μελετηθεί με αυτούς τους όρους για την ελληνική περίπτωση, με αφετηρία τις καριέρες των επαγγελματιών μουσικών ορχήστρας, θα προσπαθήσουμε να αναδείξουμε τους τρόπους με τους οποίους το πεδίο διαμορφώνει τους παίκτες του, μέσω πιθανών προδιαγεγραμμένων εναλλακτικών διαδρομών, αλλά και πώς οι ίδιοι χαράσσουν την πορεία τους μέσω των προσωπικών τους επιλογών.

II. Το συμβατικό σύστημα παραγωγής κλασικής μουσικής

Για να κατανοήσουμε τους μουσικούς και τον τρόπο που δρουν και αλληλοεπιδρούν, είναι απαραίτητο να εξετάσουμε τη λειτουργία του συστήματος στο οποίο ανήκουν. Στο πλαίσιο ενός οργανωμένου κόσμου της τέχνης, όπως αυτός που μελετάμε, επικρατούν κοινά αποδεκτές συμβάσεις (Becker 1974; 1982; 1995; Σμώλ 1983) για το σύνολο των διαδικασιών που απαιτούνται για την πολιτιστική παραγωγή.

Αυτές καθιστούν δυνατή τη συνεργασία μεταξύ των εξειδικευμένων μουσικών, καλύπτοντας όλο το εύρος των αποφάσεων που υποδεικνύονται από το ίδιο το καλλιτεχνικό έργο (Becker 1974). Πρόκειται για «αλληλεξαρτώμενα συστήματα συμβάσεων και δομών από συνεργατικούς δεσμούς που εμφανίζονται ως πολύ σταθερά και δύσκολα να αλλάξουν» (Becker 1976: 773), οδηγώντας σε αυτό που ο Becker (1995), αναλύοντας το παράδειγμα της κλασικής μουσικής αποκάλυψε «αδράνεια» ή «ηγεμονία». Εξειδικεύοντας στην περίπτωση των ορχηστρών, οι οποίες διαθέτουν από «τα πιο πλήρως ανεπτυγμένα συστήματα ανάπτυξης και ενσωμάτωσης νέων συμβάσεων» (Becker 1982: 59), μπορούμε να αναφερθούμε αρχικά σε κάποιες βασικές για την παραγωγή συμβάσεις. Χαρακτηριστικά παραδείγματα σε αυτή την κατεύθυνση είναι τα μουσικά όργανα που περιλαμβάνει η ορχήστρα, το χόρδισμα, η μουσική σημειογραφία, το ρεπερτόριο, οι πρόβες κλπ. που οδηγούν σε τυποποίηση των διαδικασιών.

Οι επαγγελματίες μουσικοί ξεκινούν την εκπαίδευσή τους σε παιδική ηλικία (συχνά κατά την προσχολική τους ηλικία), ενώ η εξειδίκευση σε κάποιο μουσικό όργανο απαιτεί αφοσίωση και πολυετή εντατική ενασχόληση (Lehman 1995a; Brodsky 2006; Mogelof & Rohrer 2005). Λαμβάνοντας υπόψη, ότι οι συμβάσεις της τέχνης βιώνονται από τους μουσικούς ήδη από πολύ νωρίς και για πολλά χρόνια, γίνεται φανερό ότι τείνουν «να αποτελούν μέρος της κουλτούρας» (Becker 1982: 42), των αξιών και των αντιλήψεών τους. Τέλος, υπάρχουν και συμβάσεις που είναι γνωστές μόνο στους άμεσα εμπλεκόμενους, δηλαδή τους επαγγελματίες μουσικούς, αποτελώντας την «επαγγελματική κουλτούρα»³. Αυτές μεταδίδονται εν μέρει κατά την εκπαίδευση και κυρίως κατά την καθημερινή τριβή του καλλιτέχνη με το επάγγελμα, αποτελώντας μια συμβατική και κοινή γλώσσα συνεργασίας. Σε αυτή την κατηγορία μπορούν να συμπεριληφθούν οι στιλιστικές συμβάσεις (ο τρόπος τεχνικής και ερμηνευτικής απόδοσης μουσικών έργων διαφορετικών μουσικών περιόδων), οι τεχνικές συμβάσεις (πχ. τρόποι άμεσης και αυτόματης ενσωμάτωσης των οδηγιών του

³ Αυτό μπορεί να συσχετιστεί και με την έννοια των οργανωσιακών πεδίων, τα οποία ορίζονται ως «εκείνοι οι οργανισμοί που συγκεντρωτικά αποτελούν έναν οργανωμένο τομέα οργανωσιακής ζωής» DiMaggio and Powell (1983: 148), στην οποία βασίζεται και ο Peterson (2000) για τη θεωρία του για τέτοιου είδους πεδία.

μαέστρου) και οι συμβάσεις στον τρόπο συμπεριφοράς (πχ. σεβασμός στην ιεραρχία, οργάνωση, πειθαρχία). Η επίδραση των συμβάσεων στις καριέρες και στην εργασιακή πραγματικότητα των μουσικών θα αναλυθεί εκτενώς στα ευρήματα.

Η σημασία της μουσικής εκπαίδευσης

Μιλώντας για μετάδοση συμβάσεων, δεν θα έπρεπε να παραβλέψουμε την καθοριστική θέση που κατέχει η εκπαίδευση στην διαμόρφωση των μουσικών. Αρχικά, τα ίδια τα μουσικά εκπαιδευτικά ιδρύματα «παίζουν κύριο ρόλο κατά τη διαδικασία δημιουργίας κοινωνικών δομών» (DeNora 2003: 166), κάτι το οποίο σύμφωνα πάλι με την DeNora (2003) συμβαίνει μέσω της μετάδοσης κοινωνικών συμβάσεων, αξιών και κανόνων και μέσω μίας εκλεκτικής λειτουργίας διοχέτευσης των μουσικών σε διαφορετικούς κοινωνικούς τομείς και θέσεις στο κοινωνικό-οικονομικό σύστημα. Το τελευταίο συνδέεται με την ιεράρχηση του ταλέντου, η οποία είναι αξιολογική και ενδεχομένως σχετίζεται με τις προσδοκίες που διαμορφώνουν οι μουσικοί, αλλά και με το σύστημα των σταρ (Westby 1960; Menger 1999; Caves 2000; Thomas Spence Smith & Murphy 1984; Bennett 2008; Brodsky 2006).

Μέσω της εκπαίδευσης διδάσκονται οι κάθε είδους συμβάσεις και οι δεξιότητες που απαιτούνται, ώστε οι επαγγελματίες μουσικοί να μπορούν να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις της αγοράς εργασίας (λίγες πρόβες, υψηλή δεξιοτεχνία, καλό αποτέλεσμα). Έχει ενδιαφέρον, ότι κάποια χαρακτηριστικά που αποδίδονται γενικά στους μουσικούς μπορούν να συνδεθούν με την εκπαίδευσή τους, αποδεικνύοντας την επίδρασή της στο άτομο. Για παράδειγμα, θεωρείται ότι λόγω της εκπαίδευσής τους έχουν μάθει να ασκούν αυστηρή κριτική στον εαυτό τους (Thomas Spence Smith & Murphy 1984), ενώ η απαίτηση για απόλυτη τελειότητα (Brodsky 2006) και η εστίαση στη διόρθωση των λαθών (DeNora 2003) οδηγούν στην πειθαρχία της συνεχούς εξάσκησης και σε ικανότητα δράσης σε ανταγωνιστικό περιβάλλον (Hunt et al. 2004).

Κομβική θεωρείται και η επίδραση που έχει ο δάσκαλος, καθώς η προσωπικότητα, η μουσική ικανότητα και το κοινωνικό - επαγγελματικό του κύρος αλληλοεπιδρούν με την προσωπικότητα και την πορεία του φοιτητή (Manturzevska 1990: 125). Λαμβάνοντας μάλιστα υπόψη ότι τα μαθήματα γίνονται ατομικά, η ιεραρχική σχέση «δασκάλου - μαθητή» αναδεικνύεται ως διαμορφωτική, ανάγοντας τον καθηγητή σε μέντορα (Willox-Blau 1990; Bennett 2008). Σχετίζεται όχι μόνο με την τεχνική κατάρτιση, αλλά και με την ανάπτυξη της προσωπικότητας, τη μετάδοση μουσικών, αισθητικών και επαγγελματικών αξιών και συμβάσεων, τον τρόπο αντιμετώπισης του επαγγέλματος, την εισαγωγή στην αγορά εργασίας κ.ά. (Manturzevska 1990: 134). Εκτός αυτού, τόσο ο δάσκαλος, όσο και το εκπαιδευτικό ίδρυμα λειτουργούν και ως φορείς στάτους, κάτι το οποίο αντανακλάται στην έμφαση που δίνεται στον καθηγητή που είχε ο ίδιος ο καθηγητής, οδηγώντας σε μία αλυσίδα αποστολικής διαδοχής (Caves 2000).

Μία λιγότερο ορατή λειτουργία της εκπαίδευσης είναι αυτή της καλλιέργειας των προσδοκιών, καθώς προάγονται υψηλές προσδοκίες για καριέρα, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η χαμηλή πιθανότητα για κάτι τέτοιο (Westby 1960; Bennett 2008; Caves 2000). Ως αποτέλεσμα, η εργασία στην ορχήστρα γίνεται συχνά αισθητή ως απογοήτευση (Sternbach 1993), οδηγώντας σε αυτό που ο βιολιστής και παιδαγωγός Carl Flesch (1930) περιέγραψε ως «μεγάλη τραγωδία» της ορχηστρικής καριέρας.

Τέλος, είναι προφανές ότι αυτή η πολυετής ενασχόληση απαιτεί σημαντικές επενδύσεις σε χρηματικούς πόρους, καθώς για την εκπαίδευση και την εξειδίκευση απαιτούνται μουσικά όργανα (για τα έγχορδα μάλιστα απαιτείται αγορά διαφορετικών μεγεθών οργάνου μέχρι την πλήρη σωματική ανάπτυξη του μουσικού), αναλώσιμα (αναλόγια, χορδές, παρτιτούρες, μετρονόμοι κλπ.), δίδακτρα για τα μουσικά ιδρύματα κ.ά. Αυτό εγείρει το ζήτημα της πρόσβασης στη μουσική εκπαίδευση και συνεπακόλουθα στο επάγγελμα, καθώς από τον 19^ο αιώνα παράγοντες όπως

«το οικογενειακό υπόβαθρο, η πατρωνία, και η προσωπική περιουσία ήταν σημαντικοί για την ικανότητα ενός μουσικού να ακολουθήσει μουσική καριέρα, ενώ η φιλανθρωπία ήταν συχνά κρίσιμη για τους λιγότερο εύπορους» (Bennett 2008: 41).

Με άλλα λόγια, το κληρονομημένο κοινωνικό και οικονομικό κεφάλαιο του ατόμου (Bourdieu 2002) σχετίζεται με τη δυνατότητα επαγγελματικής ή εν γένει ενασχόλησής του με τη μουσική.

Τηρουμένων των αναλογιών, μπορούμε να βρούμε αντιστοιχίες με τη σύγχρονη εποχή, θεωρώντας για παράδειγμα ότι η φιλανθρωπία ή η πατρωνία έχουν αντικατασταθεί από τον θεσμό των υποτροφιών και των κληροδοτημάτων, των οποίων οι επιτροπές λειτουργούν ως πυλωροί (DiMaggio & Hirsch. 1976).

Εισαγωγή στην αγορά εργασίας

Οι μουσικοί έχοντας εκπαιδευτεί βάσει των συμβάσεων και διαθέτοντας τις τεχνικές ικανότητες, τις κοινωνικές δεξιότητες και τον αντιληπτικό μηχανισμό που είναι απαραίτητα για την παραγωγή, αντιμετωπίζουν το «κλασικό δίλημμα» της αναζήτησης δημόσιων επιβραβεύσεων που θα τους νομιμοποιούσαν, όπως μία ορχήστρα, έναντι της επιδίωξης της προσωπικής τους καλλιτεχνικής ανάπτυξης (Thomas Spence Smith & Murphy 1984). Από το συμβατικό σύστημα μουσικής εκπαίδευσης δημιουργούνται τόσο επαγγελματίες που θα ενσωματωθούν στο συμβατικό τρόπο παραγωγής της μουσικής, όσο και «επαναστάτες» που έχουν τα κατάλληλα εφόδια για να καινοτομήσουν (Becker 1982), ανάλογα με το βαθμό που αντιλαμβάνονται τις συμβάσεις ως περιορισμούς.

Η πλειονότητα των μουσικών αποδέχεται τον τρόπο που λαμβάνουν χώρα οι διαδικασίες και εντάσσεται στον συμβατικό τρόπο παραγωγής της τέχνης. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελούν οι επαγγελματίες μουσικοί ορχήστρας,

καθώς επιλέγουν να εργάζονται όχι απλά στην πλέον δομημένη μορφή οργάνωσης του πεδίου, αλλά και στην πιο συλλογική. Αυτό καθιστά ακόμα πιο δύσκολη την υιοθέτηση προσωπικής καινοτομίας, εφόσον απαιτείται πολύ συντονισμένη συνεργασία και ενυπάρχει η αλληλεξάρτηση ομάδων αποτελούμενων από άτομα διαφορετικών ειδικοτήτων, τα οποία συντονίζονται σε μία δομή, την οποία ο Hennion (1983) ορίζει ως «δημιουργική συλλογικότητα», ενώ ο Richard Caves (2000) ως «ετερόκλητο πλήρωμα» (motle crew). Η ανατροφοδότηση του συμβατικού συστήματος μέσω των ενσωματωμένων επαγγελματιών είναι, ωστόσο, μείζονος σημασίας για την διατήρηση και συνέχιση της καλλιτεχνικής παραγωγής.

Όπως αναφέρθηκε, οι συμβάσεις οδηγούν ένα ποσοστό καλλιτεχνών σε εναλλακτικές σταδιοδρομίες. Οι αντισυμβατικοί μουσικοί ξεκινάνε τις καριέρες τους ως ενσωματωμένοι στο σύστημα, το οποίο όμως θεωρούν τελικά περιοριστικό. Έτσι, παρακάμπτουν τους συμβατικούς οργανισμούς, δημιουργώντας το δικό τους δίκτυο και ενδεχομένως δικές τους μορφές οργάνωσης. Καθώς όμως ενδέχεται να ενσωματωθούν με την πάροδο του χρόνου στον κανόνα, καθίσταται δύσκολη η χάραξη μιας ξεκάθαρης γραμμής μεταξύ του «καινοτόμου αλλά συμβατικού» με τον «αντισυμβατικό».

Είναι σαφές, ότι οι μουσικοί που εργάζονται σε επαγγελματικές ορχήστρες είναι μέρος του συμβατικού τρόπου παραγωγής. Ωστόσο, η αντιπαραβολή τους με τους αντισυμβατικούς καλλιτέχνες μας οδηγεί σε μία σειρά ζητημάτων, τα οποία θα σχολιαστούν στα ευρήματα. Θα προσπαθήσουμε να διερευνήσουμε τους λόγους για τους οποίους οι επαγγελματίες μουσικοί επιλέγουν την ορχηστρική καριέρα (Mogelof & Rohrer 2005), καθώς και τον βαθμό στον οποίο αντιλαμβάνονται τις συμβάσεις ως περιορισμούς, λαμβάνοντάς τες υπόψη για τις αποφάσεις τους. Ταυτόχρονα, μελετώντας τις παράλληλες με την ορχήστρα καλλιτεχνικές τους δραστηριότητες, θα εξετάσουμε τα κίνητρα που οδηγούν τους μουσικούς σε αυτές, καθώς και τη συμβατικότητα ή την καινοτομία τους.

III. Οι επαγγελματίες μουσικοί σε ένα δυναμικό και μεταβαλλόμενο περιβάλλον

Παράλληλα με τις προσεγγίσεις των Bourdieu και Becker, στις ΗΠΑ η τέχνη εισήχθη σε ένα αναλυτικό πλαίσιο συναποτελούμενο από θεσμικές και οικονομικές δυνάμεις (Peterson 1994; Prior 2011). Αναδείχθηκαν οι οργανωσιακές διαδικασίες που διέπουν την πολιτιστική παραγωγή, κάτι που για την περίπτωση μας επικεντρώνεται στο «πώς η μουσική σχηματίζεται κοινωνιολογικά και πώς η παραγωγή, η διανομή και η κατανάλωση διαμεσολαβούνται μέσω των μουσικών κόσμων» (DeNora 2003: 167).

Πιο συγκεκριμένα, ο Richard Peterson ανέπτυξε ένα μοντέλο για την παραγωγή κουλτούρας, που επιτρέπει την μελέτη των πολιτιστικών βιομηχανιών με σύγχρονους όρους σε ένα δυναμικό και μεταβαλλόμενο περιβάλλον. Το μοντέλο αυτό περιλαμβάνει έξι πτυχές (τεχνολογία, ρυθμίσεις/ νομοθεσία, δομή της αγοράς, οργανωτική δομή των επιχειρήσεων, κατηγορίες του κοινού και επαγγελματικές σταδιοδρομίες του συνόλου των εμπλεκομένων στην πολιτιστική παραγωγή) βάσει των οποίων μπορεί να αναλυθεί κάθε δημιουργική βιομηχανία (Peterson 1979; 1990; Peterson & Anand 2004). Αποτελεί μετεξέλιξη της θεωρίας των Hirsch και DiMaggio (1976) για την «παραγωγή της τέχνης» αναφορικά με την κατανόηση του τρόπου που λαμβάνει χώρα η παραγωγή, καθώς και των διαδικασιών και των καναλιών μέσω των οποίων παράγεται η τέχνη.

Η σημασία του μοντέλου για τη μελέτη των καλλιτεχνών έγκειται στο ότι τους τοποθετεί ως επαγγελματίες, μαζί με άλλες κατηγορίες επαγγελματιών, δημιουργών και μεσολαβητών σε ένα πολύπλοκο και σύνθετο σύστημα, «έναν κοινωνικό χώρο (ή πεδίο) όπου συνυπάρχουν και αλληλοεπιδρούν, συνεργάζονται, αλλά και ανταγωνίζονται» (Μπαλτζής 2008: 6). Κατ' επέκταση, πρόκειται για έναν χώρο, όπου ο συστημικός του χαρακτήρας και η ετερογένεια των μερών που τον απαρτίζουν όχι μόνο υποδηλώνουν «εσωτερικές αντινομίες, ιεραρχικές δομές, αντιφάσεις και συγκρούσεις συμφερόντων» (ό.π.), αλλά και δείχνουν ότι καμία μεταβολή δεν μπορεί να μελετηθεί αποσπασματικά, καθώς πρόκειται για «εξελίξεις οι οποίες ασκούν επιδράσεις σε όλες τις πτυχές ή διαστάσεις του συστήματος των μουσικών βιομηχανιών, αλλά και του πολιτιστικού πεδίου γενικότερα» (ό.π.: 3).

Το μοντέλο αυτό επιτρέπει στους ερευνητές να εστιάσουν σε μία πτυχή (ή περισσότερες), εντάσσοντάς την σε ένα ευρύτερο, αλλά συγκεκριμένο πλέον πλαίσιο και καθιστώντας κατ' επέκταση δυνατή την αναζήτηση πιθανών σχέσεων, οι οποίες διαμόρφωσαν το εκάστοτε πεδίο. Παρόλο που η παραγωγή της κλασικής μουσικής δεν έχει μελετηθεί με αυτούς τους όρους, μία κριτική ανάλυση της βιβλιογραφίας καθιστά σαφές ότι κάποιες εν δυνάμει συνδέσεις έχουν ήδη καταγραφεί και αναλυθεί. Για παράδειγμα, η οργανωσιακή δομή της ορχήστρας φαίνεται να επηρεάζει το ρόλο

και τη σημασία του μαέστρου και συνεπακόλουθα τις σχέσεις εντός ορχήστρας (Alsop & Pollack 1996), ενώ συνδέσεις φαίνεται να υπάρχουν και μεταξύ των συμβολαίων που παρέχουν οι ορχήστρες με την οργανωσιακή δομή, τη διοίκηση, τη λήψη αποφάσεων και τον βαθμό συμμετοχής των μουσικών (Maitlis 1997). Χαρακτηριστική είναι η ανάλυση της DeNora (1996) που συνέδεσε την κοινωνική αναγνώριση του ταλέντου του Beethoven με την ανάπτυξη της τεχνολογίας του πιάνου. Αντιστοίχως, οι Baumol & Baumol (1994) έδειξαν ότι η ανάπτυξη του πιάνου και των μουσικών εκδόσεων, που εντάσσονται στην πτυχή της τεχνολογίας, οδήγησαν σε διάδοση των μουσικών συνθέσεων και των συναυλιών, σε διεύρυνση κοινού, σε εκμάθηση πιάνου κατ' οίκον κτλ., τα οποία με τη σειρά τους επηρέασαν τις μουσικές καριέρες της περιόδου και την μελλοντική εξέλιξή τους.

Χωρίς στην παρούσα έρευνα να έχω αξιώσεις για ανάλυση του ζητήματος με όρους Peterson, χρησιμοποιώ αυτό το αναλυτικό μοντέλο, εστιάζοντας στις καριέρες και προσπαθώ να εντοπίσω πώς αυτές επηρεάζονται από τις άλλες πτυχές, θέτοντας ταυτόχρονα τη βάση για μελλοντική ιστορική ανάλυση των καριερών και γενικότερα του πεδίου της παραγωγής κλασικής μουσικής στην Ελλάδα. Επιπρόσθετα, οι συνδέσεις αυτές ανοίγουν τη συζήτηση για τα ζητήματα που αναλύθηκαν παραπάνω, εντάσσοντάς τα σε ένα πολυπαραγοντικό συγκείμενο. Στο πλαίσιο της παρούσας έρευνας, θα ασχοληθούμε κυρίως με τη νομοθεσία και την οργανωσιακή δομή, καθώς οι επαγγελματίες μουσικοί επηρεάζονται τόσο από την πολιτιστική και εργασιακή πολιτική, όσο και από τρόπο λειτουργίας της εκάστοτε ορχήστρας. Σε μια προσπάθεια να αναδείξουμε τη σχέση μεταξύ των προσεγγίσεων που αναφέραμε παραπάνω, θα εστιάσουμε στον τρόπο που οι ακροάσεις για πρόσληψη και η εργασιακή νομοθεσία επηρεάζουν τις σταδιοδρομίες των μουσικών.

Οι ακροάσεις

Ο κανονισμός της κάθε ορχήστρας αναφορικά με τις διαδικασίες ακρόασης και πρόσληψης νέων μουσικών διαδραματίζει σημαντικό ρόλο, καθώς ανάλογα με τον τρόπο που λαμβάνει χώρα μια ακρόαση (με «κουρτίνα» (*blind audition*), με ψηφοφορία των υπόλοιπων μελών κλπ.) ευνοεί ή αντίθετα περιορίζει την αντικειμενικότητα της κρίσης, εάν θεωρήσουμε ότι μπορεί να υπάρξει πραγματικά αντικειμενική κρίση της τεχνικής και μουσικής απόδοσης⁴. Σε κάθε περίπτωση, ο όρος

⁴ Το ζήτημα της αντικειμενικότητας της κρίσης έχει αναλυθεί από τον Caves (2000: 24), ο οποίος μιλώντας για τη διαδικασία των εξετάσεων κατά τη διάρκεια των μουσικών σπουδών αναφέρει ότι «το ταλέντο του μουσικού κρίνεται τόσο ως προς την «δεξιότητα», όσο και ως προς τη μουσικότητα». Θεωρεί ότι λόγω της φύσης της μουσικότητας ως ποιοτικού κριτηρίου, η αξιολόγησή της είναι υψηλά υποκειμενική, ενώ αντίθετα, η δεξιότητα μπορεί να κριθεί πιο αντικειμενικά, καθώς ζητήματα τεχνικής, τονικής ορθότητας κοκ. είναι λιγότερο αμφισβητήσιμα. Ωστόσο, λόγω της ύπαρξης των δύο αυτών συμπληρωματικών κριτηρίων, τα αποτελέσματα των εξετάσεων συχνά αμφισβητούνται από τους φοιτητές. Ίδια ζητήματα υπάρχουν και σε κάθε είδους εξετάσεις κατάταξης βάσει της απόδοσης μουσικών, όπως είναι οι ακροάσεις πρόσληψης στις ορχήστρες. Σε αυτό το σημείο, πρέπει να τονίσουμε ότι ακριβώς λόγω της αδυναμίας «αντικειμενικής» κρίσης ως σημαντικοί παράγοντες αναδεικνύονται

«αντικειμενικότητα» θεωρούμε ότι αναφέρεται περισσότερο στο βαθμό που παράγοντες όπως το φύλο, η καταγωγή, η κοινωνική τάξη, η οικογένεια και το εκπαιδευτικό υπόβαθρο (στάτους εκπαιδευτικού ιδρύματος/ καθηγητή) δεν επηρεάζουν την κρίση της εκάστοτε επιτροπής και ως επακόλουθο δεν λειτουργούν ως άτυπα εμπόδια εισόδου στο επάγγελμα ή κατάκτησης συγκεκριμένων θέσεων στην ορχήστρα.

Γενικά, αν και η είσοδος στο συγκεκριμένο επάγγελμα είναι τυπικά ελεύθερη, με βασικό κριτήριο την κατοχή μουσικού διπλώματος⁵, υπάρχουν «ανεπίσημα εμπόδια που προστατεύουν τα εσωτερικά κυκλώματα των τεχνών» (Abbing 2004: 3). Συνδυάζοντας μάλιστα τη λειτουργία του συμβατικού συστήματος να αποδέχεται ή να απορρίπτει έναν καλλιτέχνη με τις αναλύσεις (Bourdieu 1993b; 2002) που δείχνουν την σχέση της πρόσβασης σε διαφορετικές σταδιοδρομίες και θέσεις ανάλογα με το κληρονομημένο και το επίκτητο πολιτιστικό και κοινωνικό κεφαλαίο, με την έννοια ότι αυτό εξασφαλίζει «τη συμμετοχή σε τυπικά και άτυπα κοινωνικά δίκτυα, καθώς και το βαθμό ανταπόκρισης του ατόμου στα άρρητα κριτήρια» (Μπαλτζής 2008: 10), γίνεται κατανοητή η κομβική σημασία των διαδικασιών ακρόασης. Χαρακτηριστικό τέτοιο κριτήριο για την περίπτωση που μελετάμε είναι το φύλο, καθώς θεωρείται ότι περιορίζει τις ευκαιρίες για συγκεκριμένους τύπους καριέρας στη μουσική (Dowd 2007; Bennett 2008: 54). Ταυτόχρονα, οι ορχήστρες θεωρούνται παραδοσιακά ανδροκρατούμενοι οργανισμοί (Allmendinger & Hackman 1995; Bennett 2008). Αρκεί να αναφέρω ότι μέχρι το 1969 η Berliner Philharmoniker απέρριπτε επισήμως αιτήσεις γυναικών απαντώντας ότι ακολουθεί την παλιά παράδοση (Rieger 1985), ενώ η πρώτη γυναίκα έγινε δεκτή μόλις το 1982. Είναι επίσης γεγονός, ότι σε αντιδιαστολή με άλλα καλλιτεχνικά επαγγέλματα, η μουσική είναι ο μόνος τομέας που δεν αυξάνεται το ποσοστό των γυναικών (Menger 1999; 2006), ενώ ταυτόχρονα οι άντρες συνεχίζουν να καταλαμβάνουν ρόλους ηγεσίας, όπως για παράδειγμα κορυφαίοι κάποιου τμήματος της ορχήστρας. Έχουν μάλιστα καταγραφεί περιπτώσεις αναιρέσης κεκτημένης έπειτα από ακρόαση «με κουρτίνα» θέσης, όταν έγινε αντιληπτό το φύλο ή η καταγωγή του μουσικού (Bennett 2008: 54). Στο πλαίσιο ένταξης μίας ομάδας επαγγελματιών σε ορχήστρες, οι οποίες ως οργανισμοί παραδοσιακά κυριαρχούνται από κάποια άλλη, έχουν μελετηθεί η είσοδος των γυναικών (Allmendinger & Hackman 1995), καθώς και των εθνικών μειονοτήτων (Willox-Blau 1990).

Οι διαδικασίες της ακρόασης καθορίζονται νομικά, αλλά ταυτόχρονα εξαρτώνται και από την οργανωσιακή δομή, στο βαθμό που σχετίζονται με τη λήψη αποφάσεων,

η φήμη και το στάτους, τόσο του ίδιου του μουσικού, όσο και του καθηγητή του, καθώς και του ιδρύματος από το οποίο αποφοίτησε.

⁵ Αυτό θα μπορούσε ίσως να συνδεθεί με την άποψη του Bourdieu ότι η απαίτηση για ένα καθορισμένο πτυχίο «μπορεί να είναι ένας τρόπος να απαιτηθεί στην πραγματικότητα μια συγκεκριμένη κοινωνική καταγωγή» (Bourdieu 2002). Ωστόσο, διατηρούνται επιφυλάξεις για την ελληνική περίπτωση, καθώς θεωρώ ότι η κατοχή διπλώματος ελληνικού ωδείου, δεν είναι απαραίτητο ότι δηλώνει συγκεκριμένη κοινωνική ή οικονομική τάξη.

τη θεσμοθετημένη ή άτυπη επιρροή και εξουσία του καλλιτεχνικού διευθυντή της ορχήστρας, την εμπλοκή των εργαζομένων, το ρόλο της διοίκησης κλπ. Γίνεται λοιπόν φανερό η πολυπλοκότητα αυτής της διαδικασίας, στην οποία αναδύεται όχι μόνο το ζήτημα των άρρητων κριτηρίων, αλλά και οι σχέσεις μέσα στην ορχήστρα, η σημασία των πυλωρών και ο αντίκτυπος των ακροάσεων για τις μετέπειτα επαγγελματικές αποφάσεις και προσδοκίες των μουσικών.

Εργασιακή νομοθεσία: συμβόλαια, δικαιώματα και υποχρεώσεις

Έχοντας μεταβεί πλέον στο εσωτερικό της ορχήστρας, θα εστιάσουμε στα συμβόλαια, τους κανονισμούς που αφορούν τους μουσικούς ως επαγγελματίες, καθώς και τη γενικότερη εργασιακή νομοθεσία στην οποία εντάσσονται. Το τελευταίο μας επιτρέπει να κατανοήσουμε τις συνθήκες που επικρατούν για τους μουσικούς ως αποτέλεσμα ευρύτερων αλλαγών. Δεν πρέπει άλλωστε να παραβλέψουμε ότι «η λήψη πολιτικών αποφάσεων επηρεάζει ολόκληρο το σύστημα παραγωγής και διανομής της μουσικής, και επομένως και τους επαγγελματίες κάθε ειδικότητας» (Μπαλτζής 2008: 1). Αυτοί φαίνεται να είναι και οι περισσότεροι ευάλωτοι σε αλλαγές, ανάλογα με τα συμβόλαιά τους και τη νομική μορφή της ορχήστρας στην οποία υπάγονται. Η νομική μορφή καθορίζει σε μεγάλο βαθμό την σχετική αυτονομία της ορχήστρας και τις εξωτερικές δυνάμεις, που δύνανται να επηρεάσουν την πορεία του οργανισμού, τη δομή του, τα όργανα λήψης αποφάσεων, τα συμβόλαια κ.ο.κ.

Το είδος της εργασιακής σχέσης με τον οργανισμό καθορίζει το εισόδημα, τις υποχρεώσεις και τα δικαιώματα των εργαζομένων, καθώς και τις δυνατότητες πολλαπλής απασχόλησης. Ταυτόχρονα, δηλώνει τη μονιμότητα του εκάστοτε μουσικού στην ορχήστρα, επηρεάζοντας συνεπακόλουθα την εργασία, την ασφάλεια, την κινητικότητα του κ.ο.κ. Ωστόσο, η σημασία των συμβολαίων αποκτά άλλη βαρύτητα, αν αναλογιστούμε ότι συνδέονται με το στάτους τόσο της ορχήστρας, όσο και της ιεραρχικής θέσης σε αυτή (Westby 1960). Σε συνδυασμό με το κύρος ή την εξουσία που μπορεί να απορρέει από τη μονιμότητα, έχει ενδιαφέρον να αναζητήσουμε τον ανταγωνισμό για κατάκτηση συγκεκριμένων συμβολαίων και την σύνδεση της ιεραρχίας στην ορχήστρα με την εργασιακή σχέση και τις χρηματικές απολαβές, εξετάζοντας δηλαδή το βαθμό που κάποιες θέσεις μεταφράζονται σε κοινωνικό και οικονομικό κεφάλαιο. Τέλος, παρουσιάζει ενδιαφέρον ο τρόπος που τα παραπάνω επηρεάζουν τις ίδιες τις σχέσεις στην ορχήστρα, σε επίπεδο μικροκοινωνιολογίας.

Συνοψίζοντας, έχοντας εντάξει τους επαγγελματίες μουσικούς σε ένα σύνθετο και δυναμικό περιβάλλον, θα διερευνήσουμε τον τρόπο που θεσμοθετήθηκε το επάγγελμα του μουσικού ορχήστρας στην Ελλάδα και τον τρόπο που σταδιακά διαμορφώθηκε το πεδίο. Αντιμετωπίζοντας τις καριέρες των μουσικών ορχήστρας ως αποτέλεσμα της αλληλεπίδρασής τους με αυτό, αναζητούμε τους παράγοντες που ενδέχεται να επηρεάζουν την επαγγελματική τους πορεία και τον βαθμό που αυτοί

γίνονται αντιληπτοί ως διαμορφωτικοί από τους ίδιους. Θεωρώντας ότι το πεδίο δεν αποτελείται απαραίτητα από προδιαγεγραμμένες διαδρομές, θα μελετήσουμε τις επαγγελματικές αποφάσεις των μουσικών κατά τη διάρκεια της καριέρας τους, βάσει των οποίων διαφαίνονται τόσο τα κριτήρια που λαμβάνουν υπόψη, όσο και η επίδραση των εξωτερικών παραγόντων. Ταυτόχρονα, διερευνούμε τη σύνδεση του κοινωνικού, οικονομικού και οικογενειακού υποβάθρου με τις επαγγελματικές σταδιοδρομίες, ως παράγοντα που επηρεάζει την πρόσβαση στη μουσική εκπαίδευση αρχικά και στο άτυπο δίκτυο αργότερα. Ιδιαίτερη έμφαση δίνεται στο τελευταίο, καθώς ενδέχεται να συνδέεται με την εισαγωγή στην αγορά εργασίας και τις επαγγελματικές προοπτικές του εκάστοτε μουσικού. Στην ίδια κατεύθυνση, διερευνούμε τα κριτήρια εισαγωγής στο επάγγελμα, ανιχνεύοντας τον ρόλο των άρρητων κριτηρίων, όπως αυτά γίνονται αντιληπτά από τους μουσικούς. Ταυτόχρονα, μέσα από την αξιολογική διαδικασία της ακρόασης, αναδύεται η συζήτηση για τις σχέσεις στην ορχήστρα, την αντίληψη της εξουσίας, τον ανταγωνισμό για διατήρηση ή ενίσχυση της σχετικής θέσης στο πεδίο κοκ. Τέλος, καθώς προχωράμε στις σχέσεις που διαμορφώνονται εντός ορχηστρών, διευρύνεται κι άλλο η συζήτηση για την αντίληψη της εξουσίας, τις ιεραρχικές δομές, το πολιτιστικό και οικονομικό κεφάλαιο που απορρέει από τη θέση και τον ρόλο των συμβάσεων για την καλλιτεχνική παραγωγή.

IV. Μεθοδολογία

Λαμβάνοντας υπόψη, ότι το πεδίο της κλασικής μουσικής στην Ελλάδα δεν έχει μελετηθεί με αυτούς τους όρους, βασική πηγή δεδομένων για την παρούσα έρευνα αποτελούν οι ενσωματωμένοι στο σύστημα παραγωγής κλασικοί μουσικοί.

Σε αυτό το πλαίσιο, επιλέγω τους ορχηστρικούς μουσικούς, καθώς η ορχήστρα αποτελεί την πλέον δομημένη μορφή οργάνωσης για την παραγωγή κλασικής μουσικής και βασική επαγγελματική διέξοδο για κάποιες ειδικότητες μουσικών. Όντας ο μεγαλύτερης κλίμακας γραφειοκρατικός οργανισμός στον τομέα του, παρουσιάζει εμφανέστερα την «κοινωνική και κατανεμημένη φύση της δημιουργικότητας» (Born 2005: 16). Ταυτόχρονα, η συλλογικότητά της ορχήστρας εγείρει το ζήτημα της αυτονομίας του καλλιτέχνη, τοποθετώντας τον σε ένα πολύπλοκο σύστημα εσωτερικών (εντός ορχήστρας) και εξωτερικών παραγόντων, δυνάμεων και συμβάσεων, των οποίων η διαμορφωτική δράση ίσως δεν γίνεται άμεσα αντιληπτή ως τέτοια από τους ίδιους τους μουσικούς ορχήστρας. Εκτός αυτού, ενδέχεται να βιώνεται διαφορετικά από μουσικούς άλλων ειδικοτήτων (πχ. πιανίστες), των οποίων η εργασιακή πραγματικότητα δεν απαιτεί τέτοια πολυπλοκότητα σχέσεων.

Μεθοδολογικά, επέλεξα μουσικούς από τις ορχήστρες: Κρατική Ορχήστρα Αθηνών, Ορχήστρα Εθνικής Λυρικής Σκηνής, Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα της Ελληνικής Ραδιοφωνίας και Συμφωνική Ορχήστρα Δήμου Αθηναίων, καθώς αποτελούν τις κύριες αθηναϊκές ορχήστρες και παρέχουν πιο σταθερά συμβόλαια. Θεωρούνται δηλαδή αμιγώς επαγγελματικές, καθώς αποτελούν σύνολα των οποίων ο πρωταρχικός ρόλος είναι η δημόσια παράσταση του καθιερωμένου ρεπερτορίου και οι απολαβές των μελών τους είναι αντίστοιχες με τις υπηρεσίες τους (Allmendinger et al. 1996). Η συγκεκριμένη επιλογή υποδεικνύεται από το ερευνητικό ερώτημα για τη δόμηση του επαγγέλματος του ορχηστρικού μουσικού συνολικά και από τις ερευνητικές υποθέσεις για διαφορετικό στάτους και ανταγωνισμό μεταξύ των ορχηστρών. Επιπρόσθετα, λόγω του περιορισμένου μεγέθους του συγκεκριμένου κλάδου, αρκετοί μουσικοί έχουν εμπειρία από συμμετοχή ή ακρόαση σε άνω των μία ορχηστρών. Αυτό τους καθιστά πηγές όχι μόνο σε σχέση με την ορχήστρα, στην οποία εργάζονται την παρούσα χρονική περίοδο, αλλά και σε σχέση με τις υπόλοιπες ορχήστρες. Αυτό μας επιτρέπει να εξετάσουμε πιο σφαιρικά την διαμόρφωση του πεδίου, τα εμπόδια εισόδου και τις σχέσεις που αναπτύσσονται μέσα σε αυτό, αλλά και να μελετήσουμε το ζήτημα με όρους Peterson (2004), καθώς καθίσταται δυνατή η σύνδεση των καριερών με την οργανωσιακή δομή της κάθε ορχήστρας, το νομικό πλαίσιο κοκ. Ταυτόχρονα, υπήρξε και μια στρατηγική επιλογή για την προσέγγιση των μουσικών, με στόχο την αποφυγή κατάδειξης συγκεκριμένων ορχηστρών και περιστατικών και κατ' επέκταση, την εξασφάλιση της ανωνυμίας και της αίσθησης ασφάλειας των μουσικών που συμμετείχαν στην έρευνα.

Στους οργανισμούς που θα διερευνηθούν σε βάθος, δεν συμπεριλαμβάνονται οι υπόλοιπες αθηναϊκές ορχήστρες, καθώς αποτελούν διαφορετικού τύπου μορφές οργάνωσης ή δεν είναι άμεσα ανταγωνιστικές ως προς τις κύριες. Σε αυτό, συμπεριλαμβάνονται και οι σχέσεις εργασίας που διατηρούν με τους μουσικούς, όπως θα αναλυθεί σε επόμενο κεφάλαιο. Ωστόσο, επιλέχθηκαν μουσικοί, οι οποίοι να δραστηριοποιούνται και σε άλλες ορχήστρες, παράλληλα με τη βασική τους απασχόληση, με σκοπό να διερευνήσουμε τα κίνητρα που οδηγούν σε μια τέτοια επιλογή, τα οφέλη που προκύπτουν από αυτή, τον τρόπο λειτουργίας αυτών των οργανισμών κ.ά.

Στην προσπάθεια περιορισμού του υπό μελέτη πληθυσμού, επιλέχθηκαν μόνο μουσικοί με ειδίκευση στα έγχορδα όργανα, υποστηρίζοντας ότι αυτοί όχι μόνο αποτελούν ομάδα με παρόμοια χαρακτηριστικά, αλλά και διακρίνονται ως προς τις άλλες ομάδες της ορχήστρας, καθιστώντας μη εφικτή την σύγκριση μεταξύ τους. Αυτή η διάκριση αναφέρεται μάλιστα και στη βιβλιογραφία από τους Smith & Murphy (1984). Η μελέτη κάποιων ζητημάτων, όπως του φύλου, εννοώντας με αυτό την ποσόστωση γυναικών στην ορχήστρα και τις πιθανές διακρίσεις στην κατοχή θέσεων εξουσίας, καθιστούν αυτή τη διάκριση αναγκαία, λαμβάνοντας υπόψη ότι «κάποια μουσικά όργανα συνεχίζουν να έχουν συγκεκριμένη σεξουαλική ταυτότητα» (Coulangeon et al. 2005: 373) και έμφυλη διάσταση (Goldin & Rouse 1997; Dowd et al. 2005; DeNora 1996; Dowd 2004; Bennett 2008). Ως επιπρόσθετος λόγος για την επιλογή έγχορδων μουσικών λειτούργησε η προϋπάρχουσα δυνατότητα πρόσβασής μου στο συγκεκριμένο δίκτυο μουσικών, λαμβάνοντας υπόψη την ιδιότητά μου ως επαγγελματία βιολονίστα. Αυτό καθιστά περισσότερο πιθανή την προσπέλαση του γνωστού «εμποδίου του δικτύου», που αποτελεί βασική ερευνητική πρόκληση για τέτοιου είδους κλειστά δίκτυα. Στην περίπτωση των ορχηστρικών μουσικών θεωρείται γενικά πως λίγοι ερευνητές έχουν καταφέρει να ξεπεράσουν αυτό το εμπόδιο, με τον Westby (1960) να αποτελεί ίσως τον πρώτο που «κατάφερε να διαπεράσει τα ορχηστρικά φράγματα» (Brodsky 2006: 676–677).

Στο πλαίσιο της παρούσας έρευνας, επέλεξα τις ημι-δομημένες συνεντεύξεις σε βάθος ως μέθοδο παραγωγής δεδομένων (Mason 2011: 74–79), έναντι μιας δομημένης συνέντευξης ή της χρήσης τυποποιημένου ερωτηματολογίου. Θεώρησα αυτή τη μέθοδο ως την καταλληλότερη, καθώς σύμφωνα με τα ερευνητικά ερωτήματα, αυτό που αφορά στη συγκεκριμένη περίπτωση είναι οι αντιλήψεις και οι ερμηνείες των μουσικών για διάφορα γεγονότα, οι εμπειρίες και οι αναμνήσεις τους από συμμετοχή σε ορχήστρες και σε ακροάσεις, οι απόψεις τους για τον τρόπο δόμησης του επαγγέλματος, ο τρόπος λήψης επαγγελματικών αποφάσεων, τα συναισθήματά τους, οι σχέσεις τους στον εργασιακό χώρο, οι αξίες που τους διέπουν κ.ο.κ. Λαμβάνοντας μάλιστα υπόψη, ότι ο κάθε μουσικός έχει διαγράψει διαφορετική πορεία στο χώρο και πως ακόμα και άτομα που ανήκουν στην ίδια ορχήστρα διαφέρουν, γίνεται σαφές ότι κάθε περίπτωση χρειάζεται διαφορετική προσέγγιση και

ευελιξία. Ταυτόχρονα, το γεγονός ότι κάποια ζητήματα μπορεί να μην είχαν γίνει αντιληπτά από τους συμμετέχοντες με αυτούς τους όρους πριν από τη συνέντευξη, καθιστά πιθανή τη δυσλειτουργία ενός τυποποιημένου ερωτηματολογίου.

Η προσέγγιση των μουσικών, λόγω πρότερης πρόσβασης στο εν λόγω επαγγελματικό δίκτυο, έλαβε χώρα άτυπα μέσω προσωπικής επικοινωνίας, και όχι μέσω των οργανισμών στους οποίους υπάγονται. Η συγκατάθεσή τους στην έρευνα ήταν προφορική ή γραπτή, αφού έλαβαν γνώση για τον σκοπό και το περιεχόμενο της έρευνας, για την ανωνυμία της συμμετοχής τους, τη δυνατότητα αποχώρησής τους σε όποιο στάδιο το αποφάσιζαν, τη δυνατότητα μη απάντησης κάποιου ερωτήματος, τη δυνατότητα απόσυρσης κάποιας καταγεγραμμένης δήλωσης, τη δυνατότητα μη ηχογράφησης της συνέντευξης και τη δυνατότητα μη καταγραφής κάποιων δηλώσεων (Mason 2011: 103–109). Θεωρώ σημαντικό ότι κάποιοι έκαναν χρήση της τελευταίας τους δυνατότητας με υλικό που για λόγους δεοντολογίας δεν χρησιμοποιήθηκε. Οι συνεντεύξεις έγιναν σε χώρους που επέλεξαν οι συνεντευξιαζόμενοι.

Είναι σημαντικό σε αυτό το σημείο να αναφέρω ότι σύμφωνα με τους Imreh and Crawford (2002) ενδέχεται να μην είναι ποτέ πιθανό για τους μουσικούς να αισθανθούν αρκετά ελεύθεροι ή χαλαροί ώστε να μιλήσουν για τους εαυτούς τους χωρίς τον φόβο της απώλειας της εχεμύθειας του συνεντευξιαστή. Αυτή η επισήμανση λήφθηκε υπόψη για την διεξαγωγή των συνεντεύξεων, κατά τη διάρκεια των οποίων συχνά αναφέρθηκα και σε δικά μου βιώματα, αντίστοιχα με αυτά των συμμετεχόντων. Αυτό, εκτός του ότι κατέστησε τις συνεντεύξεις ως «συζητήσεις με κάποιο σκοπό» (Burgess 1984: 102), θεωρώ ότι οδήγησε τα άτομα να νιώθουν πιο ασφαλή να εκθέσουν δικές τους εμπειρίες, έχοντας την αίσθηση ότι μοιράζονται κοινούς προβληματισμούς και ανησυχίες.

Η επιλογή του δείγματος έγινε με σκόπιμη δειγματοληψία, βάσει της σταδιοδρομίας και των επαγγελματικών επιλογών των μουσικών, όπως αυτές είναι γνωστές στον μουσικό χώρο και του βαθμού, στον οποίο κάθε ένας συγκέντρωνε έναν συνδυασμό χαρακτηριστικών, κομβικών για την έρευνα⁶. Πρέπει σε αυτό το σημείο να τονιστεί, ότι το δείγμα σχεδιάστηκε ώστε «να περικλείει μέσα του μια ομάδα σημαντικών για τον σκοπό της μελέτης μονάδων, που να σχετίζονται με το ευρύτερο σύνολο, χωρίς να το αντιπροσωπεύουν άμεσα» (Mason 2011: 166). Βασικά κριτήρια που λήφθηκαν υπόψη κατά τη δειγματοληψία, σε μια προσπάθεια κάλυψης όσο το δυνατόν περισσότερων αντιλήψεων, ήταν η ορχήστρα που εργάζεται ο μουσικός, η θέση που κατέχει σε αυτή, το συμβόλαιο που του παρέχεται, η ηλικία του (και άρα το στάδιο της καριέρας του) και το φύλο του, ως παράγοντες που τείνουν να επηρεάζουν τον τρόπο που αντιλαμβάνεται την εργασιακή του πραγματικότητα. Επιλέχθηκαν συνολικά έντεκα μουσικοί. Ωστόσο, χρησιμοποιήθηκε το υλικό δέκα συνεντεύξεων, καθώς ένα άτομο εξέφρασε έντονες ανησυχίες για τη συμμετοχή του σε στάδιο αρκετά

⁶ Η σύνθεση του δείγματος ως προς τα κριτήρια επιλογής του είναι διαθέσιμη στο παράρτημα (σελ. 79).

μεταγενέστερο της συνέντευξης. Φάνηκε πως η συγκατάθεση στην έρευνα δεν συμπεριλάμβανε το ότι το υλικό της συνέντευξης θα αποτελούσε αντικείμενο ερμηνείας του ερευνητή. Κατ' επέκταση, θεώρησα την αρχική συγκατάθεση ως άκυρη και απέσυρα τη συγκεκριμένη συνέντευξη.

Στην προσπάθεια διερεύνησης των καριερών ως συνδυαστικό αποτέλεσμα των επιλογών του κάθε μουσικού και των σχέσεων που προϋπάρχουν στο πεδίο, αναδεικνύεται η σημασία της θέσης που κατέχει το άτομο στην ορχήστρα και στον μουσικό κόσμο γενικότερα. Ως επακόλουθο, η ιεραρχική διάκριση μεταξύ Εξάρχοντα/Κορυφαίου Α' με τους Tutti μουσικούς καθίσταται βασική, καθώς οι πρώτοι λειτουργούν ως πυλωροί για είσοδο στο επάγγελμα. Από τις συνεντεύξεις των κορυφαίων διαφαίνονται οι διαδικασίες και ο βαθμός στον οποίο υπεισέρχονται άτυπα κριτήρια και προσωπικοί παράγοντες στις ακροάσεις, ενώ ταυτόχρονα, από τις συνεντεύξεις των Tutti μουσικών διαφαίνονται ο τρόπος που αυτοί αντιλαμβάνονται τις διαδικασίες και τα άτυπα κριτήρια. Όπως αναφέρθηκε, το φύλο ενδεχομένως λειτουργεί ως άτυπο κριτήριο για είσοδο στο επάγγελμα και κατάκτηση συγκεκριμένων θέσεων. Για την μελέτη του ζητήματος, επιλέχθηκαν γυναίκες σε θέσεις εξουσίας, γυναίκες σε θέσεις Tutti και άνδρες σε θέση εξουσίας. Η ηλικία αποτελεί επίσης σημαντικό παράγοντα, διαμορφώνοντας του στόχους, τις προσδοκίες, την επαγγελματική ικανοποίηση κ.κ. Μεγάλο ερευνητικό ενδιαφέρον έχουν μάλιστα τα άτομα που είναι πιο κοντά στην συνταξιοδότηση, καθώς έχουν βιώσει τις περισσότερες αλλαγές του κλάδου. Επίσης, έγινε επιλογή ατόμων με διαφορετικά συμβόλαια εργασίας. Αν και έγινε προσπάθεια για συμμετέχοντες από όλες τις ομάδες εγχόρδων αυτό δε στάθηκε απολύτως εφικτό, αδυναμία που δεν θεωρείται ότι αλλοιώνει τα ευρήματα, καθώς οι ομάδες εγχόρδων έχουν παρόμοια χαρακτηριστικά.

Οι ευρύτερες θεματικές ενότητες που καλύφθηκαν κατά τη διάρκεια των συνεντεύξεων, διαμορφώθηκαν με βάση τη βιβλιογραφία και αφορούν 1) στο υπόβαθρο, το οικογενειακό περιβάλλον και την κοινωνική/οικονομική τάξη, 2) στη μουσική εκπαίδευση 3) στις πρώτες επαγγελματικές εμπειρίες, 4) στις ακροάσεις, 5) στις εμπειρίες από εργασία σε άλλες ορχήστρες και 6) στην παρούσα εργασιακή πραγματικότητα (συμβόλαιο, σχέσεις στην ορχήστρα, ικανοποίηση, άλλες καλλιτεχνικές δραστηριότητες)⁷.

Η ακολουθία των θεματικών ήταν ελεύθερη, ανάλογα με τη σειρά που τα ζητήματα αυτά προέκυπταν από τη ροή της συνέντευξης. Κατά την προετοιμασία της κάθε συνέντευξης και βάσει της σχετικής έρευνας για τον κάθε μουσικό, διαμορφώνονταν κάποια ζητήματα που ενδεχομένως να είχε περισσότερη σημασία να συζητηθούν σε βάθος. Τέτοια παραδείγματα αποτελούν μεγάλες αλλαγές στη θέση τους στην ορχήστρα, συμμετοχή σε πολλές ακροάσεις, επαγγελματική εμπειρία σε

⁷ Στο παράρτημα (σελ. 80-81) είναι διαθέσιμο το πλάνο συνεντεύξεων.

παλαιότερη δεκαετία κοκ. Έτσι, σε κάποιες περιπτώσεις θεώρησα ότι η κατανόηση σε βάθος κάποιων ζητημάτων είχε μεγαλύτερη σημασία από την κάλυψη μεγαλύτερου εύρους ερωτημάτων, με την προϋπόθεση να έχουν συζητηθεί όλες οι θεματικές. Οι πρώτες συνεντεύξεις από κάθε ορχήστρα διήρκησαν 1,5 – 2,5 ώρες⁸, ενώ οι υπόλοιπες 60 – 90 λεπτά.

Συνδυαστικά με τις συνεντεύξεις, χρησιμοποιώ υπάρχουσες πηγές, οι οποίες μου επιτρέπουν την κατανόηση και ερμηνεία των αλλαγών που έλαβαν χώρα στο επάγγελμα, αλλά και των επαγγελματικών αποφάσεων των μουσικών. Πιο συγκεκριμένα, αναζήτησα νόμους και διατάγματα σχετικά με την ίδρυση και τη λειτουργία της κάθε ορχήστρας, καθώς και ενδεχόμενες τροποποιήσεις αυτών. Στόχος μου ήταν να διερευνήσω αρχικά την επαγγελματικοποίηση των μουσικών ορχήστρας στην Ελλάδα και να εξετάσω έπειτα την οργανωσιακή δομή των ορχηστρών, τον τρόπο λήψη αποφάσεων, τους κανονισμούς για τις ακροάσεις κοκ. Επιπρόσθετα, αναζήτησα νομικά τεκμήρια που επηρεάζουν τα συμβόλαια και την εργασιακή πραγματικότητα των μουσικών, και γίνονται αντιληπτά από τους ίδιους ως κομβικά για τη διαμόρφωση της καριέρας τους. Κατ' επέκταση, τα παραπάνω δεν λειτουργούν αποκλειστικά ως τεκμήρια αλλά και ως ένας τρόπος σε βάθος κατανόησης του πεδίου, της πορείας των μουσικών και της εργασιακής τους πραγματικότητας.

Τέλος, χρησιμοποίησα ως πρωτογενές υλικό τους ονομαστικούς καταλόγους των μουσικών που εργάζονται σε κάθε ορχήστρα, βάσει των οποίων ταξινόμησα τους μουσικούς ως προς τα χαρακτηριστικά: α) τμήμα ορχήστρας (Α' βιολιά, Β' Βιολιά, Βιόλες, Βιολοντσέλα, Κοντραμπάσα) β) ιεραρχική θέση (Εξάρχων, Κορυφαίος Α', Κορυφαίος Β', Tutti) και γ) φύλο. Τα παραπάνω στοιχεία επιστρατεύονται στη διερεύνηση της έμφυλης διάστασης της ορχήστρας. Επιπρόσθετα, με τη συμβολή των συνεντευξιαζόμενων ταξινόμησα τους μουσικούς βάσει ηλιακής ομάδας, καταγωγής και συμβολαίου, χωρίς αυτό να είναι εφικτό για όλες τις ορχήστρες. Καθώς οι τελευταίες πληροφορίες δεν προέρχονται από τους επίσημους φορείς ή τους ίδιους τους μουσικούς, αλλά αποτελούν πληροφορίες που γνώριζαν οι συνεντευξιαζόμενοι λόγω του μικρού μεγέθους του κλάδου, διατηρούνται επιφυλάξεις ως προς την εγκυρότητα τους. Χρησιμοποιήθηκαν, ωστόσο, ως ενδείξεις και αφορμή για περαιτέρω διερεύνηση κάποιων ζητημάτων, και όχι ως αποδείξεις των συμπερασμάτων. Επιπρόσθετες πληροφορίες που προσπάθησα να βρω ήταν ο δάσκαλος και το ωδείο από το οποίο αποφοίτησε ο κάθε μουσικός, κάτι που δεν ήταν εφικτό σε όλες τις περιπτώσεις.

⁸ Αυτές οι συνεντεύξεις είχαν ως επιπρόσθετο στόχο την ανάδειξη και κατανόηση κάποιων ζητημάτων που αφορούν την εκάστοτε ορχήστρα, τα οποία και συζητήθηκαν στις επόμενες συνεντεύξεις και δεν θα ήταν δυνατόν να τα γνώριζε κάποιος παρά μόνο εάν είχε πληροφορίες «εκ των έσω».

V. Η διαμόρφωση του επαγγέλματος του μουσικού ορχήστρας στην Ελλάδα

Όπως αναφέρθηκε και στο θεωρητικό πλαίσιο, αποτελεί ερευνητική πρόκληση η επανασύνδεση της μικροκοινωνιολογίας, με την μακροκοινωνιολογία και την ιστορία στη μελέτη της τέχνης και της μουσικής (Born 2005). Θα ήταν άλλωστε αδόκιμο να εξετάσει κανείς τους μουσικούς, ως άτομα που δρουν ανεξάρτητα από τις εξωτερικές συνθήκες, απομονώνοντάς τους επιλεκτικά από το ευρύτερο πλαίσιο της εκάστοτε πολιτιστικής και εργασιακής πολιτικής.

Ως επακόλουθο, στην προσπάθεια κατανόησης του τρόπου που δημιουργήθηκε, εξελίχθηκε και άρα θεσμοθετήθηκε το επάγγελμα του ορχηστρικού μουσικού στην Ελλάδα, κρίνω απαραίτητο να διερευνήσω το συγκεκριμένο στο οποίο αναδύθηκαν οι ορχήστρες, καθώς και τις αλλαγές που υπέστησαν με την πάροδο του χρόνου. Λαμβάνοντας μάλιστα υπόψη τον συστημικό χαρακτήρα του πεδίου (Peterson & Anand 2004), αυτές οι αλλαγές είναι που – παρά την θεσμική αδράνεια (Becker 1995) – επηρεάζουν το σύνολο του συμπλέγματος της παραγωγής, συμπεριλαμβανομένων των καριερών. Με αυτό τον τρόπο, γίνονται πιο διακριτοί οι παράγοντες που διαμόρφωσαν τις σταδιοδρομίες σε αυτόν τον επαγγελματικό χώρο.

Το ιστορικό, κοινωνικό και πολιτικό πλαίσιο που δημιουργήθηκαν οι ορχήστρες είναι ιδιαίτερης σημασίας, καθώς

«οι οικονομικές και πολιτικές συνθήκες δεν μπορούν να δημιουργήσουν το ταλέντο, αλλά αναμφίβολα μπορούν είτε να το περιορίσουν είτε να παρέχουν ευκαιρίες για την αξιοποίησή του» (Baumol & Baumol 1994: 172).

Η σημασία της πολιτείας ως παράγοντα διαμόρφωσης της ορχήστρας και της παραγωγής κλασικής μουσικής μέσω της ασκούμενης πολιτιστικής πολιτικής αναδείχθηκε από τους Galinsky & Lehman (1995), ενώ οι μελέτες των Baumol & Baumol (1994) και DeNora (2008) – αν και αναφερόμενες στην κλασική περίοδο της μουσικής – καταδεικνύουν τη σημασία του ευρύτερου πολιτικού και οικονομικού πλαισίου της περιόδου για τη διαμόρφωση της παραγωγής μουσικής και συνεπακόλουθα των σταδιοδρομιών σε αυτή.

Για την περίπτωση της παρούσας έρευνας, η ανάλυση επικεντρώνεται στα σημεία που φαίνονται κομβικά για τη διαμόρφωση του επαγγέλματος του μουσικού ορχήστρας, όπως αυτά αποτυπώνονται σε προεδρικά διατάγματα, νόμους κοκ. Πιο συγκεκριμένα, επιχειρώ να εντοπίσω: 1) την εσωτερική οργάνωση των ορχηστρών, τα θεσμοθετημένα όργανα λήψης αποφάσεων και τη συμμετοχή των μουσικών εκτελεστών σε αυτή τη διαδικασία, 2) την ιεραρχία και την εξουσία συγκεκριμένων θέσεων, όπως του καλλιτεχνικού διευθυντή, του Εξάρχοντα κοκ., 3) τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του καλλιτεχνικού προσωπικού, καθώς και λοιπά ζητήματα

αναφορικά με την εργασία τους στην ορχήστρα. Τέλος, επισημαίνω πως δεν έχει γίνει περαιτέρω έρευνα στους ίδιους τους οργανισμούς για την διαπίστωση του βαθμού εφαρμογής όσων προβλέπονται από τη νομοθεσία.

Οι απαρχές του επαγγέλματος

Η Κρατική Ορχήστρα Αθηνών (Κ.Ο.Α.) ιδρύεται το 1942 ως «Συμφωνική Ορχήστρα Αθηνών» (Σ.Ο.Α.) αρχικά ⁹ με το προεδρικό διάταγμα 2010/1942 (ΦΕΚ Α'. 328/12.12.1942) ¹⁰, το οποίο κρατικοποιεί στην ουσία την ήδη λειτουργούσα συμφωνική ορχήστρα του Ωδείου Αθηνών.

Την ίδια περίπου περίοδο, η Λυρική Σκηνή με το νόμο 1410/1944 (ΦΕΚ Α'. 100/09.05.1944) αποσπάται από το Εθνικό Θέατρο και αποτελεί πλέον αυτοτελές Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου με την ονομασία «Εθνική Λυρική Σκηνή» (Ε.Λ.Σ.). Συνεπακόλουθα, το καλλιτεχνικό προσωπικό της Λυρικής Σκηνής του Εθνικού Θεάτρου θεωρείται πλέον προσωπικό της Ε.Λ.Σ. Από το 1945 βάσει του νόμου 113/1945 (ΦΕΚ Α'. 12/03.02.1945) υπάγεται πλέον στο Υπουργείο Θρησκευμάτων και Εθνικής Παιδείας, όπως και η Κ.Ο.Α.

Η Συμφωνική Ορχήστρα της Ραδιοφωνίας θεωρείται ότι ιδρύθηκε το 1938. Ωστόσο, η δυσκολία ανεύρεσης υλικού για τη συγκεκριμένη ορχήστρα ήταν αξιοσημείωτη, καθώς στα νομικά τεκμήρια για την Ραδιοφωνία, δεν γίνεται κάποια σαφής αναφορά στην ορχήστρα. Θεωρώ πιθανό, αυτή η δυσκολία να σχετίζεται με τον ειδικό σκοπό που επιτελεί μια τέτοια ορχήστρα στο πλαίσιο ενός ραδιοτηλεοπτικού φορέα (Maitlis 1997).

Τα στοιχεία που αφορούν την Κ.Ο.Α. και το καλλιτεχνικό της προσωπικό ήταν πιο εύκολα προσβάσιμα και αρκετά λεπτομερή, κάτι που εξηγείται λαμβάνοντας υπόψη ότι η συγκεκριμένη ορχήστρα αποτελεί αυτοτελή δημόσια υπηρεσία με σκοπό την παραγωγή συμφωνικής μουσικής. Ήδη σε αυτό το σημείο, μπορεί να διακρίνει κανείς μια βασική εγγενή διαφορά της με όλες τις υπόλοιπες ορχήστρες που μελετάμε και η οποία συνεχίζει να διαδραματίζει σημαντικό ρόλο, όπως θα φανεί παρακάτω. Αρκεί να αναλογιστούμε, ότι η Ορχήστρα της Ε.Λ.Σ., για παράδειγμα, υπάγεται σε έναν μεγαλύτερο και πιο σύνθετο φορέα για παραγωγή όπερας και μπαλέτου ή τα μουσικά σύνολα της Ραδιοφωνίας αποτελούν ένα τμήμα μόνο ενός μεγάλου γραφειοκρατικού οργανισμού, του οποίου ο πρωταρχικός σκοπός λειτουργίας δεν είναι η παραγωγή

⁹ Μετονομάζεται σε «Κρατική Ορχήστρα Αθηνών» με το νόμο 176/1943 (ΦΕΚ Α'. 153/29.05.1943).

¹⁰ Στην ιστοσελίδα που διατηρεί ο «Σύλλογος Μουσικών Υπαλλήλων Κρατικής Ορχήστρας Αθηνών» είναι αναρτημένες οι ονομασίες των νόμων, διαταγμάτων κοκ. που αφορούν στην ορχήστρα. Το γεγονός αυτό υποδηλώνει την αναγνώριση εκ μέρους των μουσικών του κομβικού ρόλου που διαδραματίζει η νομοθεσία για την εργασιακή τους πραγματικότητα. Ο σύλλογος, σύμφωνα με την ιστοσελίδα του, ιδρύθηκε επίσημα το 1965 με σκοπό «τη μελέτη, την υποστήριξη, την διαφύλαξη και προαγωγή των οικονομικών, ασφαλιστικών και επαγγελματικών συμφερόντων των μελών του και την ανάπτυξη της αλληλοβοήθειας μεταξύ αυτών» (Πηγή: <http://smykoa.blogspot.gr>).

κλασικής μουσικής. Συχνά η Κ.Ο.Α. εμφανίζεται ως η ορχήστρα, στην οποία αποτυπώνονται αλλαγές που θα επηρεάσουν μετέπειτα συνολικά τον κλάδο. Εκτός αυτού, η λεπτομέρεια των τεκμηρίων είναι τέτοια που συχνά γίνεται αναφορά και σε άλλες ορχήστρες. Αυτό μας επιτρέπει να διερευνήσουμε τις γενικότερες τάσεις σε επίπεδο πεδίου και τον τρόπο που έλαβε χώρα η επαγγελματικοποίηση των μουσικών.

Εστιάζοντας στο καλλιτεχνικό προσωπικό της Κ.Ο.Α., παρατηρεί κανείς ότι στο ν.δ. για την ίδρυσή της προβλέπεται η υπαλληλική ιεραρχία, ο συνολικός αριθμός οργανικών θέσεων για μουσικούς στην ορχήστρα, ο αριθμός των μουσικών για κάθε θέση (ένας Εξάρχων, δύο Αρχικορυφαίοι κοκ.), οι μηνιαίοι μισθοί αυτών¹¹, καθώς και λοιπά ζητήματα μισθοδοσίας. Γίνεται φανερό, ότι από την ίδρυση της ορχήστρας υπήρχε σύνδεση της θέσης με την ιεραρχία, η οποία αναγνωριζόταν και οικονομικά.

Εκτός από το μόνιμο καλλιτεχνικό προσωπικό, για το οποίο ίσχυε γενικά ότι και για τους υπόλοιπους πολιτικούς δημοσίους υπαλλήλους, υπήρχε η δυνατότητα και για έκτακτο προσωπικό¹². Ως προς τους έγχορδους, αυτό μπορούσε να περιλαμβάνει: 1) έως τέσσερις «δόκιμους» μουσικούς, με μηνιαίες απολαβές 3.000 δραχμές και ετήσια θητεία με δυνατότητα ανανέωσης και 2) έκτακτους ημεδαπούς ή αλλοδαπούς μουσικούς με σύμβαση για κάλυψη κενών θέσεων, εφόσον αυτές δεν καλύπτονταν από τους δόκιμους. Ο μισθός και η διάρκεια της σύμβασης, η οποία μπορούσε να ανανεωθεί, καθορίζονταν ανά περίπτωση. Όλες οι προσλήψεις και οι διορισμοί μουσικών γίνονταν έπειτα από διαγωνισμό.

Αυτοί οι διαχωρισμοί σε μόνιμο και έκτακτο προσωπικό και κατ' επέκταση οι διαφορετικές κατηγορίες συμβολαίων είναι όμοιες με αυτές που παρέχονται και σήμερα στους ορχηστρικούς μουσικούς. Μάλιστα, για την Κ.Ο.Α. και την Ε.Λ.Σ. η καταγωγή συνεχίζει να αποτελεί τυπικό κριτήριο εισαγωγής στο επάγγελμα, αποκλείοντας τους μουσικούς με ξένη υπηκοότητα από την δυνατότητα διεκδίκησης μόνιμης οργανικής θέσης.

Ένα ακόμα ενδιαφέρον σημείο είναι οι άδειες, καθώς με την πάροδο του χρόνου προσαρμόζονται τόσο στον τρόπο λειτουργίας της ορχήστρας και την καλλιτεχνική περίοδο, όσο και στη νομική της μορφή.

Αρχικά, οι μουσικοί κάθε κατηγορίας δικαιούνταν αναρρωτικές και κανονικές άδειες βάσει των διατάξεων για τους πολιτικούς δημοσίους υπαλλήλους.

¹¹ Οι μηνιαίοι μισθοί βάσει ιεραρχίας στην ορχήστρα ορίζονται ως ακολούθως: 8.000 δραχμές για τον εξάρχοντα βιολιστή, 6.200 για τους δύο αρχικορυφαίους, 5.800 δραχμές για τους κορυφαίους Α', 5.400 δραχμές για τους κορυφαίους Β' και τέλος, 5.000 και 4.500 δραχμές για τους μουσικούς Α' και Β' αντίστοιχα (ν.δ. 2010/1942: 1877).

¹² Είναι άξιο προσοχής, ότι στον νόμο 176/1943 αναφέρεται η δυνατότητα μονιμοποίησης μουσικών που έχουν προσληφθεί ως έκτακτοι για ένα ή περισσότερα έτη, καθώς αυτό ενδεχόμενα μαρτυρά μια θεσμοθετημένη διαδικασία επαγγελματικής ανέλιξης στον οργανισμό μετά από δοκιμαστική περίοδο.

Επιπρόσθετα, παρέχονταν εκπαιδευτικές άδειες μετά πλήρων αποδοχών, οι οποίες δίνονταν τόσο σε μόνιμους όσο και σε δόκιμους μουσικούς, επιτρέποντάς τους να χρηματοδοτήσουν τις σπουδές τους. Συγκεκριμένα, για το μόνιμο καλλιτεχνικό προσωπικό προβλέπονταν: 1) άδεια ενός έτους για μετεκπαίδευση στο εξωτερικό, με δυνατότητα ετήσιας παράτασης, η οποία παρεχόταν μετά από διαγωνισμό και με έγκριση από τον αρμόδιο Υπουργό και 2) άδεια διάρκειας ως έξι μηνών άνευ διαγωνισμού. Το δόκιμο καλλιτεχνικό προσωπικό δικαιούνταν παρόμοια ετήσια άδεια.

Ωστόσο, με το νομοθετικό διάταγμα 3050/1954 (ΦΕΚ Α'. 237/08.10.1954: 1962) καθορίζεται με σαφήνεια, ότι οι μουσικοί δικαιούνται την «εις τακτικούς δημοσίους υπαλλήλους μηνιαία κανονική άδεια απουσίας μετά πλήρων αποδοχών» μόνο το διάστημα της προγραμματισμένης διακοπής των συναυλιών, ενώ αλλάζει και ο τρόπος χορήγησης των εκπαιδευτικών αδειών. Ο οργανισμός και ο αρμόδιος υπουργός έχουν πλέον δικαίωμα για έγκριση μόνο μηνιαίας ή τρίμηνης άδειας για το εσωτερικό ή το εξωτερικό αντίστοιχα. Σε αυτό το σημείο, διαφαίνεται η σύνδεση της νομοθεσίας (Peterson 1994) με τις καριέρες. Η νομική μορφή της ορχήστρας επηρεάζει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των μουσικών, καθώς αυτοί ως δημόσιοι υπάλληλοι δικαιούνται πλέον εκπαιδευτικές άδειες, οι οποίες καθορίζονται από τον νόμο 1811/1951 (ΦΕΚ Α'. 141/16.05.1951) για τους δημοσίους υπαλλήλους.

Ως προς τη δυνατότητα πολυ-απασχόλησης, επιτρεπόταν στους μουσικούς για λόγους «εξυπηρέτησης και έτερων καλλιτεχνικών αναγκών του τόπου» (ΦΕΚ Α'. 328/12.12.1942: 1879) να συμμετέχουν στην ορχήστρα του Εθνικού Θεάτρου¹³ ή την μόνιμη ορχήστρα της «Ανωρύμου Ελληνικής Ραδιοφωνικής Εταιρείας»¹⁴, ενώ απαγορευόταν η ταυτόχρονη συμμετοχή σε τρεις ορχήστρες συμπεριλαμβανομένης της Κ.Ο.Α. Επίσης, επιτρεπόταν η συμμετοχή τους σε άλλους θεατρικούς οργανισμούς, σε περίπτωση που δεν εργάζονταν σε κάποιον από τους προαναφερθέντες. Τέλος, μπορούσαν να εξασκούν τη διδασκαλία κατ' οίκον ή σε ιδιωτικά μουσικά ιδρύματα. Η διδακτική, όπως θα δούμε και παρακάτω, είναι μία δραστηριότητα που διαχρονικά δεν θεωρήθηκε ως δεύτερη θέση, με την προϋπόθεση της μη παρακώλυσης της εργασίας στην ορχήστρα. Αυτό θα μπορούσε να ιδωθεί ως μία κίνηση, η οποία αντιλαμβάνεται τον σημαντικό ρόλο της μουσικής εκπαίδευσης στη συνέχιση της παράδοσης, με το θεσμό των ωδείων να λειτουργεί περισσότερο υποστηρικτικά προς τις ορχήστρες, παρά ανταγωνιστικά. Άλλωστε, οι σπουδαστές των ωδείων, ως μελλοντικοί εργαζόμενοι, έχουν τη βασική λειτουργία της ανατροφοδότησης του συστήματος, όπως αναφέραμε σε προηγούμενο κεφάλαιο (σελ. 17), ενώ ταυτόχρονα αποτελούν και το σταθερό κοινό της κλασικής μουσικής (Becker 1982: 53–54).

¹³ Πρόκειται για την μετέπειτα ορχήστρα της Ε.Λ.Σ. που αναφέρθηκε παραπάνω.

¹⁴ Πρόκειται για τον πρόδρομο των μουσικών συνόλων της Ε.Ρ.Τ.. Σε αυτό το παράδειγμα γίνεται εμφανές, ότι νομικό τεκμήριο για την Κ.Ο.Α. μας επιτρέπει να επιβεβαιώσουμε τη λειτουργία της ορχήστρας της Ραδιοφωνίας ήδη από το 1942.

Στο νομοθετικό διάταγμα 3050/1954 (ΦΕΚ Α'. 237/08.10.1954) φαίνεται να λαμβάνει χώρα μία αλλαγή ως προς τη δομή της αγοράς, καθώς παρατηρείται ένας επαναπροσδιορισμός της ταυτότητας της ορχήστρας με όρους αγοράς και ανταγωνισμού. Συγκεκριμένα, απαγορεύεται στα μέλη του καλλιτεχνικού προσωπικού να μετέχουν σε άλλες πάσης φύσεως ορχήστρες με σκοπό την εκτέλεση συμφωνικού ή μελοδραματικού περιεχομένου. Αυτό μπορεί να επιτραπεί μόνο σε εξαιρετική περίπτωση με χορήγηση άδειας τακτικής συμμετοχής σε άλλη ορχήστρα. Επιτρέπεται, ωστόσο, η έκτακτη συμμετοχή σε ορχήστρες για παραγωγή κινηματογραφικών ταινιών και δίσκων. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζει το γεγονός ότι για τη ρύθμιση της παροχής υπηρεσιών όσων μετέχουν ταυτόχρονα στις παραπάνω ορχήστρες συνίσταται ειδική επιτροπή, η οποία αποτελείται από τον πρόεδρο του Διοικητικού Ανώτατου Συμβουλίου Μουσικής¹⁵, τον διευθυντή Καλών Τεχνών και τους Γενικούς Διευθυντές ή εκπροσώπους της Κ.Ο.Α., της Ε.Λ.Σ. και του Εθνικού Θεάτρου, και η οποία αποφαινεται για κάθε ζήτημα βάσει υφιστάμενων αναγκών. Αυτό ενδεχομένως μαρτυρά ότι η πολλαπλή απασχόληση ήταν, πιθανότατα λόγω έλλειψης στην προσφορά εργασίας, συνήθης και αποδεκτή πρακτική των μουσικών. Αυτή η κατάσταση, όπως θα αναλυθεί παρακάτω, διατηρήθηκε μέχρι αρκετά χρόνια αργότερα με τις διαδικασίες για την διευκόλυνση των μουσικών να ορίζονται άτυπα.

Σε περίπτωση πειθαρχικού παραπτώματος, όπως για παράδειγμα αμέλεια, ασυμβίβαστη διαγωγή, ανεπάρκεια ή έλλειψη ευπρέπειας στις πρόβες ή τις συναυλίες κ.ά., οι μουσικοί καλούνταν σε γραπτή απολογία με συγκεκριμένες ποινές να ορίζονται, μεταξύ των οποίων και η απόλυση (ΦΕΚ Α'. 328/12.12.1942: 1880). Γίνεται λοιπόν φανερό η σημασία του ελέγχου, της εξουσίας και της τήρησης των συμβάσεων που διέπουν την καλλιτεχνική παραγωγή. Σε αυτή την κατεύθυνση, αναφέρθηκαν από τους συνεντευξιαζόμενους περιστατικά από διαφορετικές περιόδους και διαφορετικές ορχήστρες, τα οποία σχετίζονται με τυπικές και άτυπες μορφές εξουσίας. Αναφέρθηκε περίπτωση μουσικού, ο οποίος κλήθηκε από τον καλλιτεχνικό του διευθυντή να απολογηθεί για την ταυτόχρονη απασχόλησή του σε νυχτερινά κέντρα, καθώς αυτό θεωρήθηκε ότι εμποδίζει την εκτέλεση των καθηκόντων του στην ορχήστρα. Η επιχειρηματολογία της απολογίας του μουσικού βασίστηκε στους χαμηλούς μισθούς της εποχής, κάτι που διαχρονικά φαίνεται να είναι παράγοντας που οδηγεί σε πολύ-απασχόληση.

«Θα έπρεπε έναν μουσικό να τον έχετε τόσο καλά πληρωμένο που να μην αναγκάζεται να καταφεύγει στη νύχτα. Θυμάμαι και τα χρήματα που παίρναμε τότε, ήταν 40.000 (δραχμές), ενώ έπαιρνα σε ένα βράδυ 15.000-20.000.»

Σε μεταγενέστερη περίοδο, ζητήθηκε σε μουσικό από τον καλλιτεχνικό του διευθυντή να μην συμμετάσχει σε κάποιες συναυλίες της ορχήστρας, λόγω του ότι

¹⁵ Το Διοικητικό Ανώτατο Συμβούλιο Μουσικής συστάθηκε με το προεδρικό διάταγμα 2010/1942 (ΦΕΚ Α'. 328/12.12.1942: 1881).

κατά τη διάρκεια πρόβας έκανε παρατήρηση για λάθος σε μουσικό άλλης ομάδας χωρίς να έχει την δικαιοδοσία, καθώς αυτό είναι μία κίνηση που μπορεί να θεωρηθεί ως παράκαμψη της θεσμοθετημένης εξουσίας του μαέστρου. Στο πιο πρόσφατο παρελθόν, αναφέρθηκε προφορική απολογία μουσικού στους ανωτέρους τους, καθώς θεωρήθηκε ότι παρακώλυσε το έργο της ομάδας του δείχνοντας έλλειψη συνεργασίας και παρεμβαίνοντας στις αρμοδιότητες του κορυφαίου. Στα δύο τελευταία παραδείγματα, γίνεται φανερό η σημασία των ιεραρχικών δομών εντός ορχήστρας και η τυπική ή άτυπη εξουσία που συνδέεται με αυτές. Τέλος, αναφέρθηκε περιστατικό, κατά το οποίο η αδικαιολόγητη – βάσει συμβολαίου – απουσία μουσικού από την πρόβα, οδήγησε σε κύρωση σχετική με τον μισθό, γεγονός που καταδεικνύει πόσο ευάλωτος καθίσταται ο μουσικός ανάλογα με τη σχέση εργασίας του, όπως θα συζητηθεί και παρακάτω.

Συνεχίζοντας την ανάλυση για τη σημασία της ιεραρχίας και τη σύνδεσή της με τη δυνατότητα άσκησης εξουσίας, παρατηρούμε ότι με το ν.δ. 3050/1954 (ΦΕΚ Α΄. 237/08.10.1954: 1961), γίνεται διάκριση μεταξύ διοίκησης και καλλιτεχνικής διοίκησης, με την τελευταία να αποτελείται από τους διευθυντές ορχήστρας και έναν από τους Εξάρχοντες, υπό την προεδρία του Γενικού Διευθυντή. Παρατηρούμε, δηλαδή, ότι η εξουσία των ιεραρχικά υψηλότερων θέσεων βάσει της δομής της ορχήστρας δεν αφορά μόνο στην αμιγώς καλλιτεχνική παραγωγή, αλλά και στο ευρύτερο σύστημα αυτής. Η Καλλιτεχνική Επιτροπή φαίνεται να έχει σχετική εξουσία έναντι των μουσικών, αν αναλογιστούμε ότι αποφασίζει για πρακτικά ζητήματα της καριέρας τους. Για παράδειγμα, καθορίζει τη διατήρηση του καλλιτεχνικού προσωπικού που έχει υπερβεί το προβλεπόμενο όριο ηλικίας, υποβάλλοντας έκθεση στο τέλος κάθε καλλιτεχνικής περιόδου στο αρμόδιο Υπουργείο περί διατήρησης ή μη της αμείωτης αποδοτικότητας για κάθε έναν από όσους έχουν συμπληρώσει τα 60 έτη (για έγχορδους). Ωστόσο, δεν ορίζεται η έννοια της αποδοτικότητας και τα κριτήρια για την αξιολόγησή της, αφήνοντας ερωτήματα σχετικά με την αντικειμενικότητα της κρίσης. Εάν σύμφωνα με την έκθεση οι μουσικοί δεν διατηρούν την απαιτούμενη καλλιτεχνική αποδοτικότητα, τότε παραπέμπονται σε ειδική εξέταση, προκειμένου να παρθεί η τελική απόφαση.

Είδαμε μέχρι εδώ ότι το επάγγελμα του μουσικού ορχήστρας άρχισε να θεσμοθετείται στην Ελλάδα τη δεκαετία του 1940 με την επίσημη ίδρυση των ορχηστρών. Η δομή της ορχήστρας εμπεριέχει εξ αρχής την υπαλληλική ιεραρχία, η οποία αποτυπώνεται και μισθολογικά, ενώ συνδέεται και με μορφές εξουσίας. Είδαμε επίσης τη διαχείριση των ζητημάτων της πολλαπλής απασχόλησης των μουσικών, η οποία φαίνεται να αποτελούσε συνήθη πρακτική λόγω χαμηλής προσφοράς εργασίας, ενώ ταυτόχρονα παρατηρούμε, ότι οι ορχήστρες αρχίζουν σταδιακά να διαχωρίζουν τις θέσεις τους στο πεδίο. Τέλος, αναφερθήκαμε στα είδη συμβολαίων και στα επίσημα κριτήρια εισόδου στο επάγγελμα.

Αλλαγές μέχρι την τελική διαμόρφωση του πεδίου

Τα επόμενα χρόνια, δεν εντοπίζονται αλλαγές στον κλάδο των ορχηστρών, οι οποίες άλλωστε θα απαιτούσαν χρόνο, λαμβάνοντας υπόψη τη δυσκολία υιοθέτησής τους (Becker 1976: 773). Προχωρώντας στην δεκαετία του 1980, παρατηρούνται κάποιες μεταβολές, με τις κυριότερες από αυτές να αφορούν στα συμβόλαια των μουσικών, την εσωτερική οργάνωση των ορχηστρών και την θεσμοθέτηση της εξουσίας και της υπαλληλικής ιεραρχίας.

Με τον νόμο 1075/1980 (ΦΕΚ Α'. 218/25.09.1980), παρατηρείται η δεύτερη ίσως δυνατότητα ανέλιξης στην ορχήστρα, βάσει της πρότερης εργασιακής σχέσης (βλ. σελ. 32). Συγκεκριμένα, οι οργανικές θέσεις καλλιτεχνικού προσωπικού της Κ.Ο.Α. που κατά την έναρξη της ισχύος του νόμου ήταν επί συμβάσει ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, μετατράπηκαν σε μόνιμες. Με αυτό τον τρόπο, μονιμοποιήθηκαν συμβασιούχοι για τις θέσεις, τις οποίες κατείχαν. Στις προϋποθέσεις για αυτή την αλλαγή στην εργασιακή τους σχέση με τον οργανισμό συμπεριλαμβάνονται η ηλικία (ως 55 έτη) και η προϋπηρεσία τους. Καθώς όμως οι αφηγήσεις των συνεντευξιζόμενων ξεκινούν από τη δεκαετία του 1980 και μετά, δεν ήταν δυνατόν να διερευνηθεί η έκταση και η επίδραση αυτών των μονιμοποιήσεων.

Στο νόμο 1348/1983 (ΦΕΚ Α'. 47/ 14.04.1983) καθορίζονται ζητήματα καλλιτεχνικής ηγεσίας των ορχηστρών. Συγκεκριμένα, ορίζεται για κάθε μία από τις ορχήστρες Κ.Ο.Α. και Ε.Λ.Σ. από μία θέση καλλιτεχνικού διευθυντή με τριετή θητεία και δυνατότητα ανανέωσης. Το γεγονός ότι ο διορισμός στην περίπτωση της Κ.Ο.Α. είναι με απόφαση του υπουργού Πολιτισμού εγείρει το ζήτημα της συμμετοχής των μουσικών στη λήψη αποφάσεων. Σε κάποια μοντέλα οργάνωσης ορχηστρών του εξωτερικού παρατηρούνται στοιχεία αυτοδιαχείρισης, όπως για παράδειγμα στις περιπτώσεις, όπου οι μουσικοί αποφασίζουν για τον μόνιμο μαέστρο της ορχήστρας, την μονιμοποίηση συναδέλφων τους κλπ. βάσει εσωτερικής ψηφοφορίας (Galinsky & Lehman 1995; Lehman 1995a; Maitlis 1997; Freeman 1999). Για την ελληνική περίπτωση, η μοναδική ανάμειξη των μουσικών σε ζητήματα ηγεσίας, όπως αυτή προέκυψε από συνέντευξη, ήταν επιστολή-αίτημα για ανανέωση θητείας καλλιτεχνικού διευθυντή, η οποία και εισακούστηκε. Μάλιστα, αυτό φάνηκε να θεωρείται και ως μια πράξη, στην οποία μπορούν να προβούν οι μουσικοί με σκοπό να επηρεάσουν την απόφαση του Υπουργείου και η οποία προκύπτει ως μια ομόφωνη αναγνώριση της καλής συνεργασίας με τον εκάστοτε καλλιτεχνικό διευθυντή, ενώ η απουσία μίας τέτοιας κίνησης φαίνεται να συνδέεται με το ότι ο καλλιτεχνικός διευθυντής «έχασε την υποστήριξη και την ομόψυχη αγάπη της ορχήστρας». Βλέπουμε λοιπόν, ότι οι μουσικοί δεν έχουν θεσμοθετημένη συμμετοχή στη λήψη αποφάσεων, αλλά φαίνεται να την επιθυμούν σε κάποιες περιπτώσεις. Συνεχίζοντας για την Κ.Ο.Α., ο καλλιτεχνικός διευθυντής, εάν έχει την ιδιότητα του αρχιμουσικού, μπορεί να διευθύνει μέχρι και το 1/8 των ετήσιων συναυλιών. Με άλλα λόγια, η θέση

αυτή σχετίζεται περισσότερο με την καλλιτεχνική πορεία και τη στρατηγική της ορχήστρας, γεγονός το οποίο συναντάται συχνά διεθνώς (Munn et al. 2011).

Το πιο κομβικό ίσως σημείο που επηρέασε ριζικά τις καριέρες των ορχηστρικών μουσικών είναι ο νόμος 2065/1992 (ΦΕΚ Α'. 113/ 30.06.1992), καθώς για τους μόνιμους μουσικούς των κρατικών ορχηστρών αλλάζουν τα μέχρι τότε δεδομένα για τις δυνατότητες πολλαπλής απασχόλησης. Την ίδια γραμμή θα ακολουθήσει και η ορχήστρα της Ε.Λ.Σ. με το προεδρικό διάταγμα 76/1993 (ΦΕΚ Α'. 33/17/03/1993). Η σημασία αυτής της αλλαγής στη νομοθεσία δεν θα ήταν τόσο εμφανής, χωρίς τις συνεντεύξεις. Αρκεί να αναφέρω, πως όσοι μουσικοί από τους συνεντευξιαζόμενους εργάζονταν εκείνη την περίοδο στην Κ.Ο.Α. ή την Ε.Λ.Σ., στάθηκαν ιδιαίτερα στο συγκεκριμένο σημείο.

Πρακτικά, απαγορεύεται στο κατέχον μόνιμες οργανικές θέσεις καλλιτεχνικό προσωπικό να διορισθεί ή να προσληφθεί σε δεύτερη θέση ή απασχόληση στον ευρύτερο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα. Ως δεύτερη θέση ή απασχόληση δεν νοείται η άσκηση διδακτικού έργου σε κρατικά ωδεία. Ωστόσο, ακόμα και για αυτό απαιτείται ειδική έγκριση, η οποία δύναται να ανακληθεί. Εκτός από την παράλληλη απασχόληση στο δημόσιο, απαγορεύεται και η ιδιωτική απασχόληση επ' αμοιβή, παρά μόνο όταν αυτή συνίσταται σε άσκηση διδακτικού έργου σε ωδεία (και εφόσον δεν υπάρχει παράλληλη απασχόληση σε κρατικά) και σε συμμετοχή σε συγκροτήματα μουσικής δωματίου μέχρι δώδεκα ατόμων. Οι προϋποθέσεις για άδεια σε όλα τα παραπάνω είναι να μην κωλύεται το έργο της ορχήστρας, να μην συμπίπτει η απασχόληση με τακτικές ή έκτακτες υπηρεσίες της ορχήστρας και να μην υπερβαίνει τις οκτώ ώρες την εβδομάδα. Οι μόνες περιπτώσεις που δεν απαιτείται άδεια είναι η ιδιωτική απασχόληση χωρίς αμοιβή και η έκτακτη απασχόληση σε μεμονωμένες καλλιτεχνικές εκδηλώσεις της ορχήστρας που σχετίζονται με άλλους φορείς του δημοσίου τομέα. Άδεια απαιτείται και στην περίπτωση που κάποιος μουσικός έχει την ευκαιρία για πιο ατομική καριέρα για την εμφάνισή του ως σολίστ και μόνο για συγκεκριμένη εκδήλωση.

Όπως προκύπτει, η σημαντική αυτή αλλαγή συνοδεύεται και από μία ταυτόχρονη αύξηση στους μισθούς των μουσικών¹⁶. Έτσι, αν και περιορίσε τις καλλιτεχνικές ελευθερίες και δραστηριότητές τους, καθίσταται λογική και δίκαιη στην αντίληψή τους με τον σκοπό της ανόδου του γενικότερου καλλιτεχνικού επιπέδου των ορχηστρών.

¹⁶ Οι βασικοί μισθοί των μουσικών για την Κ.Ο.Α. και την ορχήστρα της Ε.Λ.Σ. καθορίζονται ως εξής: 150.000 δραχμές για την κατηγορία του Εξάρχοντα, 140.000 δραχμές για τους Κορυφαίους Α', 120.000 για τους Κορυφαίους Β' και 70.000 για τους Tutti. Στο βασικό μισθό προστίθενται διάφορα επιδόματα, όπως το επίδομα οργάνου, καθώς οι μουσικοί χρησιμοποιούν ιδιόκτητα μουσικά όργανα, τα οποία είναι συχνά υψηλής οικονομικής αξίας και χρήζουν τακτικής συντήρησης. (ΦΕΚ Α'. 113/30.06.1992: 2224, ΦΕΚ Α'. 33/17.03.1993: 335-336).

Όπως δήλωσε μουσικός:

«ο μισθός της Κρατικής (Ορχήστρας) από 40.000 δραχμές ξαφνικά έχει γίνει 450.000 δραχμές¹⁷. Και όταν καταφέρανε αυτό το νόμο, ε, λογικό ήτανε να πούνε στους μουσικούς “διαλέξτε μία”. Γιατί; Για να υπάρχει μια απόδοση σωστή, να μην τρέχεις από δω κι από κει, να μελετάς και να ανεβαίνει και το ποιοτικό επίπεδο. Και έπρεπε να διαλέξουμε ορχήστρα.»

Υποστηρίζω ότι μία τόσο σημαντική στιγμή για την καριέρα ενός μουσικού, κατά την οποία καλείται να επιλέξει έναν και μόνο φορέα απασχόλησης, μάς επιτρέπει να κατανοήσουμε τον τρόπο με τον οποίο αντιλαμβάνεται και ορίζει ως επαγγελματίας και καλλιτέχνης τη θέση του στο πεδίο (Bourdieu 1983; Becker 1982) και ποιους παράγοντες λαμβάνει υπόψη για τις αποφάσεις του, στο βαθμό που αυτοί είναι συνειδητοί. Όπως φάνηκε στις συνεντεύξεις, η επιλογή των μουσικών πάρθηκε βάσει του στάτους της ορχήστρας, του κύρους της θέσης που κατείχαν σε κάθε μία από αυτές και της νομικής μορφής του οργανισμού. Συγκεκριμένα, το στάτους της θέσης φάνηκε να είναι κυρίαρχο στην περίπτωση που ο μουσικός κατείχε θέση εξουσίας σε κάποια από τις ορχήστρες, επιλέγοντας αυτήν τελικά, ακόμα και αν δεν ήταν η ορχήστρα με το (θεωρητικά) υψηλότερο στάτους. Στην περίπτωση μη ουσιαστικής διαφοράς θέσης, μεγαλύτερο ρόλο διαδραμάτισε το κύρος και η νομική μορφή της ορχήστρας. Για παράδειγμα, το γεγονός πως η μονιμότητα στην Κ.Ο.Α. συνεπάγεται και θέση στο Δημόσιο, φάνηκε να έπαιξε κάποιο ρόλο.

Όπως δήλωσε μουσικός, επέλεξε την Κ.Ο.Α. με

«το κριτήριο της πιο σίγουρης μελλοντικής και πιο βέβαιης θέσης. Δηλαδή αισθανόμουν ότι ήταν σιγουριά το να είσαι στο δημόσιο και όχι να είσαι σε έναν άλλον πιο ιδιωτικό φορέα».

Με αφορμή την επιλογή θέσης/ ορχήστρας, γίνεται φανερό η σημασία του κύρους στον ανταγωνισμό των καλλιτεχνών για διατήρηση ή βελτίωση της θέσης τους στο πεδίο (Μπαλτζής 2008).

Ο νόμος περί μονοθεσίας εξακολουθεί μέχρι σήμερα να διαμορφώνει τις επαγγελματικές επιλογές των ορχηστρικών μουσικών. Λαμβάνοντας υπόψη τις αλλαγές που έχουν υποστεί οι μουσικοί ως εργαζόμενοι, όπως μειώσεις μισθών κλπ., αξίζει να αναρωτηθεί κανείς την λειτουργικότητα αυτού του νόμου και το ενδεχόμενο να δρα πλέον περισσότερο περιοριστικά. Αυτός ο προβληματισμός φαίνεται να απασχολεί μεγαλύτερους σε ηλικία μουσικούς, καθώς λόγω προϋπηρεσίας είναι σε θέση να συγκρίνουν την εργασιακή πραγματικότητα σε διαφορετικές περιόδους.

¹⁷ Σημειώνουμε μία υπερβολή στις δηλώσεις, καθώς δεν συνάδουν με τα δεδομένα βάσει του νόμου. Ωστόσο, αυτή η υπερβολή ενδεχομένως συνδέεται με την ιεραρχική θέση, την προϋπηρεσία, τα διάφορα επιδόματα κοκ., ενώ σε κάθε περίπτωση υποδηλώνει μία αισθητή διαφορά για τους μουσικούς ως προς τις χρηματικές απολαβές.

Όπως αναφέρουν χαρακτηριστικά:

«Το συμβόλαιο έχει περιορισμούς, γιατί άλλαξαν πολύ τα πράγματα... Όταν παίρναμε πιο καλά λεφτά - γιατί τώρα όλα κοπήκανε, πήγαν σχεδόν στα μισά - τότε, που παίρναμε καλά λεφτά και δεν είχαμε κρίση, ε, ήταν πολύ λογικό αυτό. Τώρα στην κρίση, μπορεί να τον αλλάξουν αυτό το νόμο, γιατί πρέπει να ζήσουμε, τι να κάνουμε.»

Και

«Με τη μονοθεσία έπρεπε να επιλέξω μία ορχήστρα και είχαμε πραγματικά και ειδικό και καλό μισθολόγιο. Που όσο πάει, με όλες αυτές τις μειώσεις και την κατάσταση που βιώνουμε, με τις αλλεπάλληλες μειώσεις είναι ένας αξιοπρεπής μισθός. Άμα τον πω σε κάποιον μπορεί να με κοιτάξει περίεργα, αλλά είναι 40% κάτω από αυτό που έπαιρνα.»

Όπως δήλωσε μουσικός, «η μονοθεσία έφερε μαζί και άλλους νόμους», εννοώντας τα υπόλοιπα χωρία των νομικών εγγράφων, τα οποία αναφέρονται μεταξύ άλλων στις οργανικές θέσεις, την ιεραρχία, τους μισθούς, τα συμβόλαια, τις υποχρεώσεις των μουσικών κ.ά. Το πιο σημαντικό σημείο είναι η κατάταξη των θέσεων της ορχήστρας σε πέντε κατηγορίες (αρχιμουσικός, εξάρχων, κορυφαίοι Α', κορυφαίοι Β', μουσικοί Tutti), στην οποία αποσαφηνίζεται η ιεραρχική δομή της ορχήστρας, η οποία συζητήθηκε και παραπάνω, και ορίζονται με μεγαλύτερη λεπτομέρεια οι διαφορές που προκύπτουν από αυτή (πχ. μισθολογικές διαφορές). Η εφαρμογή αυτής της αλλαγής απαιτούσε, ωστόσο, την υπαγωγή των ήδη εργαζόμενων μουσικών στις παραπάνω κατηγορίες, γεγονός που οδήγησε σε εκ νέου αξιολόγησή τους, όπως προκύπτει από τα τεκμήρια και τις συνεντεύξεις, εγείροντας ξανά ερωτήματα περί αξιολογικής κρίσης.

Ένα χρόνο αργότερα, η Ε.Λ.Σ. αλλάζει νομική μορφή, καθώς με το νόμο 2273/1994 (ΦΕΚ Α'. 223/27/.12.1994: 4858-4863) ιδρύεται Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου με αυτή την επωνυμία, ενώ η ορχήστρα της Ε.Λ.Σ. αποτελεί δημόσια υπηρεσία, η οποία υπάγεται στο υπουργείο Πολιτισμού. Αν και η Ε.Λ.Σ. παύει να είναι Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου, γίνεται φανερό η ομοιότητα που παρουσιάζει η ορχήστρα της με την Κ.Ο.Α. ως προς τη νομική μορφή. Στο ίδιο νόμο αποσαφηνίζονται ζητήματα ηγεσίας της Ε.Λ.Σ.

Κι ενώ όπως βλέπουμε, το πεδίο σταθεροποιεί με την πάροδο του χρόνου τον τρόπο λειτουργίας του, το 1996 δημιουργείται η Συμφωνική Ορχήστρα του Δήμου Αθηναίων, με τη δημαρχία του Δ. Αβραμόπουλου να αναγνωρίζεται ως πολιτικά κομβική από τους μουσικούς.

Τα διαθέσιμα στοιχεία δεν επαρκούν για την πλήρη κατανόηση της δημιουργίας και λειτουργίας της ορχήστρας, κάτι που ενδεχομένως σχετίζεται και με τα εσωτερικά οργανωτικά της ζητήματα. Κατ' επέκταση, μεγάλο μέρος των πληροφοριών προκύπτει από τις αφηγήσεις των μουσικών.

Την περίοδο εκείνη, αρκετοί μουσικοί, οι οποίοι δεν υπάγονται στους περιορισμούς των προαναφερθέντων νόμων, συνεχίζουν να εργάζονται παράλληλα σε διάφορες ορχήστρες. Μάλιστα, επειδή «όλοι παίζανε και στις τρεις ορχήστρες (Ορχήστρα της Ε.Ρ.Τ., των Χρωμάτων και του Δήμου Αθηναίων)», είχε διευθετηθεί (μάλλον άτυπα) το ζήτημα των δοκιμών, ώστε να μην συμπίπτουν και να μην παρακωλύεται το έργο των μουσικών. Συγκεκριμένα, η ορχήστρα της Ε.Ρ.Τ. είχε πρόβα 10.00-13.30, ακολουθούσε η πρόβα της Ορχήστρας των Χρωμάτων από τις 14.30-18.00 στον ίδιο χώρο και μετά φεύγανε «σφαίρα», όπως δηλώθηκε χαρακτηριστικά από συνεντευξιζόμενο, για την πρόβα της ορχήστρας του Δήμου Αθηναίων. Όπως προκύπτει, η ταυτόχρονη απασχόληση σχετιζόταν κυρίως με οικονομικούς λόγους και την σχέση εργασίας με τον εκάστοτε οργανισμό.

Αναζητώντας νομικά τεκμήρια, ανακαλύπτουμε ότι τα μουσικά σύνολα του Δήμου συστήνονται ως Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου μόλις το 2003 με την ονομασία «Δήμος Αθηναίων - Μουσικά Σύνολα» (ΦΕΚ Β'. 1388/29.09.2003: 19356). Σκοπός του Νομικού Προσώπου είναι η οργάνωση και η λειτουργία των μουσικών συνόλων σε ενιαίο φορέα για την καλύτερη εξυπηρέτηση των μουσικών πολιτιστικών δρώμενων του δήμου, χωρίς ωστόσο να διευθετούνται ζητήματα λειτουργίας, οργάνωσης κοκ. Στο σημείο αυτό προκύπτει το ερώτημα της νομικής μορφής που είχε μέχρι τότε η ορχήστρα, καθώς κατά την ίδρυση του «Πολιτιστικού Οργανισμού Δήμου Αθηναίων»¹⁸ ως νομικού προσώπου (ΦΕΚ Β'. 230/26.03.1997) δεν γίνεται κάποια αναφορά σε αυτή.

Προσπαθώντας να κατανοήσω το παράδοξο αυτό σχήμα, καθώς η ορχήστρα λειτουργούσε ήδη από το 1996, προκύπτει από συνέντευξη, ότι το 2003 και συμπιπτοντας με την αλλαγή της δημαρχίας, η υπάρχουσα ορχήστρα «κλείνει» και απαιτείται επανασύσταση και εκ νέου ακροάσεις. Η αλλαγή αυτή που δημιούργησε ανασφάλεια και αβεβαιότητα, κινητοποίησε κάποιους μουσικούς σε αναζήτηση άλλων επαγγελματικών λύσεων. Ταυτόχρονα, αναφέρονται την ίδια περίοδο δικαστικές διαμάχες, με τελική έκβαση να παραμείνουν οι μουσικοί ως εργαζόμενοι στην ορχήστρα και να εργάζονται από το 2006 με σύμβαση αορίστου πλέον χρόνου και όχι ορισμένου, όπως ίσχυε πριν. Σε αυτό το σημείο, δεν πρέπει να παραληφθεί η συμβολή του Προεδρικού Διατάγματος 164/2004 (ΦΕΚ Α'. 134/19.07.2004) που ρυθμίζει τα ζητήματα εργαζομένων με συμβάσεις ορισμένου χρόνου στο δημόσιο τομέα¹⁹.

¹⁸ Το πνευματικό κέντρο του Δήμου Αθηναίων ιδρύεται το 1979 (π.δ. 284/1979), ενώ το 1997 μετονομάζεται και ιδρύεται ο "Πολιτιστικός Οργανισμός Δήμου Αθηναίων" (ΦΕΚ Β'. 230/26.03.1997), η ονομασία του οποίου διορθώνεται σε πολιτισμικός (ΦΕΚ Β'. 345/02.05.1997).

¹⁹ Το διάταγμα αναφέρθηκε συχνά στις συνεντεύξεις ως «διάταγμα Παυλόπουλου» και έχει φανεί κομβικό για τις καριέρες. Μέσα από συνέντευξη αναδύθηκε το ζήτημα μουσικών που είχαν απομακρυνθεί από την Κ.Ο.Α. και επαναδιεκδίκησαν τις θέσεις τους βάσει του διατάγματος. Το ζήτημα δεν διερευνήθηκε περαιτέρω.

Αργότερα, το 2011, τα μουσικά σύνολα συγχωνεύονται σε ένα νέο Νομικό Πρόσωπο με την ονομασία «Οργανισμός Πολιτισμού, Αθλητισμού και Νεολαίος Δήμου Αθηναίων»²⁰. Σκοπός του είναι, μεταξύ άλλων, η ανάπτυξη κάθε μορφής πνευματικής και εν γένει πολιτιστικής και μουσικής δραστηριότητας στο Δήμο της Αθήνας, με τα μουσικά σύνολα να εξυπηρετούν τα μουσικά πολιτιστικά δρώμενά του. Φαίνεται, λοιπόν, ότι τα μουσικά σύνολα εντάσσονται στο γενικότερο πλαίσιο της πολιτιστικής πολιτικής του Δήμου, αποτελώντας ένα μικρό τμήμα του και όντας άμεσα εξαρτημένα από τις αλλαγές που προκύπτουν για τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Άξιο αναφοράς είναι επίσης ότι στο δεκαπενταμελές Διοικητικό Συμβούλιο του Νομικού Προσώπου συμμετέχει μόνο ένας εκπρόσωπος των εργαζομένων του, γεγονός που υποδεικνύει την αδύναμη θέση τους για ζητήματα που τους αφορούν.

Συνοψίζοντας, είδαμε ότι οι κύριες αλλαγές που έλαβαν χώρα από το 1980 και μετά σχετίζονται με τα συμβόλαια των μουσικών, την καλλιτεχνική ηγεσία, την εσωτερική οργάνωση και την είσοδο νέων παικτών στην αγορά. Ταυτόχρονα, είδαμε πως μία αλλαγή στην πτυχή της νομοθεσίας μπορεί να επηρεάσει ριζικά τις ορχηστρικές καριέρες, ενώ ταυτόχρονα αναδύθηκαν οι τρόποι με τους οποίους οι ίδιοι οι μουσικοί ορίζουν τη θέση τους στο πεδίο, λαμβάνοντας αποφάσεις που δύνανται να τη διατηρήσουν ή να τη βελτιώσουν.

²⁰ Πρόκειται για μία μάλλον ταραγμένη περίοδο στο Δήμο, καθώς υπήρχαν γενικότερες αλλαγές που επηρέαζαν τους δημοτικούς υπαλλήλους. Το ίδιο διάστημα, σύμφωνα με τα λεγόμενα συνεντευξιαζόμενου, λαμβάνει χώρα απομάκρυνση κάποιων μουσικών από τον Δήμο, οι οποίοι μετά από μια χρονοβόρα δικαστική διαδικασία κέρδισαν ασφαλιστικά μέτρα, βάσει των οποίων επέστρεψαν πίσω στην εργασία τους με συμβάσεις αορίστου χρόνου.

VI. Οι επαγγελματίες μουσικοί ορχήστρας σήμερα

Παρούσες συνθήκες και χαρακτηριστικά του κλάδου

Όπως είδαμε στο προηγούμενο κεφάλαιο, ο τρόπος που λειτουργούν οι ορχήστρες εδραιώθηκε μέχρι και τη δεκαετία του 1990 και παραμένει ως σήμερα. Επιβεβαιώνοντας την λεγόμενη «αδράνεια» (Becker 1995), η βάση τέθηκε με την ίδρυση των ορχηστρών και οι αλλαγές που προέκυψαν έκτοτε σχετίζονται περισσότερο με την ισχυροποίηση και αποσαφήνιση των διαδικασιών που αφορούν την καλλιτεχνική παραγωγή και τα εμπλεκόμενα σε αυτή μέρη, καθώς και άλλα διοικητικά και οικονομικά θέματα που για λόγους οικονομίας δε σχολιάσαμε στην παρούσα εργασία. Φτάνοντας στους μουσικούς ορχήστρας του σήμερα και όπως προκύπτει από τις συνεντεύξεις, η εργασιακή τους πραγματικότητα και ο τρόπος που αντιλαμβάνονται τα πράγματα επηρεάζονται από τις γενικότερες πολιτικές και οικονομικές συνθήκες που επικρατούν. Ωστόσο, πάντα υπεισέρχεται ο προσωπικός παράγοντας αντιμετώπισης της πραγματικότητας. Χαρακτηριστική είναι η περίπτωση μουσικού, ο οποίος – αν και θεωρεί ότι είχε αρκετές αποτυχίες στη ζωή του, από ακροάσεις μέχρι ριζικές εργασιακές αλλαγές – δηλώνει:

«Όταν συμβαίνουν ατυχίες, όταν συμβαίνουν άσχημα επαγγελματικά, ας πούμε σε διώχνουνε από κάπου ή σταματάει κάτι να υπάρχει, πάντα αυτό με οδηγεί σε κάτι καλύτερο.»

Λαμβάνοντας υπόψη το αβέβαιο και ασταθές περιβάλλον, μπορούμε να υποστηρίξουμε ότι παράγοντες, όπως η σχέση εργασίας και η νομική μορφή των οργανισμών, επηρεάζουν τις καριέρες και καθιστούν κάποιους μουσικούς ως εργαζόμενους περισσότερο ή λιγότερο ευάλωτους στις αλλαγές του εξωτερικού περιβάλλοντος σε σχέση με άλλους. Σε αυτή την κατεύθυνση, οι πιο χαρακτηριστικές μεταβολές είναι η παύση της λειτουργίας της Ορχήστρας των Χρωμάτων και η κατάργηση της Ε.Ρ.Τ. και των μουσικών της συνόλων, οι οποίες έδειξαν την επιρροή του ευρύτερου περιβάλλοντος στον κλάδο του Πολιτισμού.

Επίσης, είναι αδύνατον να μη σταθούμε στο ζήτημα της αβέβαιης ζήτησης και της υπερπροσφοράς εργασίας που αποτελούν εγγενή χαρακτηριστικά των κλάδων του πολιτισμού και της δημιουργικότητας (Caves 2000; Menger 2006; Menger 1999; Throsby 1996; Alper & Wassall 2006), στο πλαίσιο που αυτά εμφανίζονται στην βιομηχανία της κλασικής μουσικής στην Ελλάδα.

Η ζήτηση για ορχηστρικούς μουσικούς μπορεί να χαρακτηριστεί χαμηλή και αβέβαιη, κάτι που συνδέεται όχι μόνο με τα γενικότερα επίπεδα ανεργίας και την οικονομική κατάσταση της χώρας, αλλά και με τη θέση που κατέχει η κλασική μουσική και οι ορχήστρες στην Ελλάδα σε επίπεδο πολιτιστικής πολιτικής. Για να γίνουν κατανοητοί οι λόγοι που καταλήγουμε στο συμπέρασμα για τη ζήτηση, αρκεί να λάβουμε υπόψη ότι στην Ορχήστρα του Δήμου Αθηναίων οι τελευταίες ακροάσεις

έγιναν, σύμφωνα με συνέντευξη, το 2009. Ταυτόχρονα, δεν αναμένεται να υπάρξουν σύντομα θέσεις εργασίας, αν λάβουμε υπόψη τον μέσο όρο ηλικίας των μουσικών και τη σχέση εργασίας τους. Παρόμοιες συνθήκες εντοπίζουμε και στις υπόλοιπες ορχήστρες, καθώς υπάρχουν λίγες δυνατότητες για μόνιμες θέσεις και δεν ανακοινώνονται ακροάσεις σε τακτά χρονικά διαστήματα. Πρόκειται δηλαδή για ένα κορεσμένο επάγγελμα.

Ταυτόχρονα, είναι γενική παραδοχή στον μουσικό χώρο ότι το τεχνικό και αισθητικό επίπεδο των επαγγελματιών μουσικών ορχήστρας έχει ανέβει τα τελευταία χρόνια, καθώς όλο και περισσότεροι έχουν άρτια μουσική εκπαίδευση, συχνά έχοντας ολοκληρώσει κάποιο κύκλο σπουδών σε μουσικό πανεπιστήμιο του εξωτερικού. Σε συνδυασμό με το κύμα εισόδου αλλοδαπών μουσικών με υψηλό επίπεδο καλλιτεχνικής κατάρτισης των προηγούμενων δεκαετιών, ο ανταγωνισμός για μια θέση στην αγορά εργασίας είναι αυξημένος. Λαμβάνοντας υπόψη και τον μεγάλο αριθμό υποψηφίων σε ακροάσεις, μπορούμε να μιλήσουμε για υπερπροσφορά εργασίας. Σε αυτή την κατεύθυνση, ενδιαφέρον έχει η άποψη μουσικού, ο οποίος αναφερόμενος στο ζήτημα, συνέδεσε τον ανταγωνισμό με το υψηλό στάτους που απολαμβάνουν πλέον οι μουσικοί ορχήστρας σε σχέση με το παρελθόν που «δεν θεωρούνταν κάτι να είσαι σε μια ορχήστρα», ενώ «τώρα το να μπει κάποιος σε μια ορχήστρα είναι σχεδόν η μισή καριέρα».

Τα φαινόμενα της υπερπροσφοράς και της αβέβαιης ζήτησης, αν και χαρακτηριστικά για τέτοιου είδους καλλιτεχνικά επαγγέλματα (ό.π.), φαίνεται να εμφανίστηκαν στην περίπτωση της Ελλάδας σχετικά πρόσφατα, με υψηλότερη ζήτηση και χαμηλότερη προσφορά εργασίας να κυριαρχούν κατά τις προηγούμενες δεκαετίες. Η τελευταία συνδέεται ενδεχομένως με την απουσία παράδοσης στην κλασική μουσική στην Ελλάδα.

Όπως χαρακτηριστικά ανέφεραν μουσικοί παλαιότερων γενεών:

«η ορχήστρα είχε έλλειψη από έγχορδα. Οπότε μου είπαν ότι ο τότε διευθυντής έψαχνε (μουσικούς). Δεν υπήρχανε, ήμασταν τυχεροί. Να φανταστείς ότι ενώ θέλανε τέσσερις θέσεις, πήγαμε τρεις και δώσαμε... Ήταν πολύ πιο ευκολά τότε (1976).»

και

«Ήταν άλλες εποχές (1995), δεν υπήρχαν πολλοί που να μπορούσαν να σηκώσουν το όργανο και να παίξουν κάτι, ακόμα και σε μαθητικό επίπεδο. Και αυτούς που τελείωναν με καλά διπλώματα τους αποζητούσαν, τους θέλανε.»

και

«Ήμασταν πολλοί λίγοι τότε (1996).»

και

«Εκείνη την εποχή (2001) να έχεις τριάντα μουσικούς μπροστά σου (σε ακρόαση για μόνιμη θέση) ήταν πολλοί, αλλά ήταν και πολλές οι θέσεις. Ήταν δέκα άτομα.»

Στα παραπάνω αποσπάσματα, γίνονται φανερές οι διαφορές στις συνθήκες που επικρατούσαν για τους μουσικούς, ειδικά συγκριτικά με τις παρούσες συνθήκες.

Τέλος, λαμβάνοντας υπόψη τον περιορισμένο αριθμό των ορχηστρών που παρέχουν πιο σταθερά συμβόλαια (Κρατική Ορχήστρα Αθηνών, Ορχήστρα της Εθνικής Λυρικής Σκηνής, Συμφωνική Ορχήστρα της Ε.Ρ.Τ., Συμφωνική Ορχήστρα του Δήμου Αθηναίων), μπορούμε υποστηρίξουμε την ύπαρξη ολιγοψωνίου ως προς τη δομή της αγοράς (Κώττης & Πετράκη-Κώττη 2005). Με άλλα λόγια, υπάρχουν πολλοί μουσικοί που δύνανται να παράσχουν τις υπηρεσίες τους σε ένα μικρό αριθμό ορχηστρών-αγοραστών που ορίζουν και κρίνουν τελικά την ποιότητα τους (Peterson & White 1979).

Χαρτογράφηση επαγγελματικών επιλογών: Ορχήστρες, Μουσικά Σύνολα, Διδασκαλία

Έχοντας ως γνώμονα όσα αναφέρθηκαν για τον συγκεκριμένο επαγγελματικό κλάδο, είναι χρήσιμο να εξετάσουμε τις δυνατότητες απασχόλησης και τις συνήθειες πρακτικές των έγχορδων μουσικών. Ο λόγος δεν είναι απλώς η ολοκληρωμένη χαρτογράφηση των επιλογών τους ή η ανάδειξη της διαχρονικότητας της πολύ-απασχόλησης, η οποία είδαμε πώς και γιατί διαμορφώθηκε. Το ενδιαφέρον μου προκύπτει από το γεγονός ότι αρκετοί μουσικοί, οι οποίοι διατηρούν εργασιακή σχέση με τις κύριες ορχήστρες – αρκετές φορές τέτοια που να τους εξασφαλίζει μονιμότητα, χρήματα ή εξουσία – επιλέγουν να δραστηριοποιούνται και σε άλλα μουσικά σχήματα. Με αφορμή λοιπόν τις καλλιτεχνικές δραστηριότητες των μουσικών, όπως αυτές προέκυψαν από τις συνεντεύξεις, θα διαπραγματευτούμε το ζήτημα των ενσωματωμένων καλλιτεχνών, το οποίο αναλύθηκε σε προηγούμενο κεφάλαιο (σελ. 18-19). Χαρτογραφώντας τις επαγγελματικές επιλογές των μουσικών, θα εξετάσουμε, μεταξύ άλλων, τη σχέση τους με την αναπαραγωγή υπαρχουσών δομών και συμβάσεων και την ύπαρξη καινοτομίας. Εστιάζοντας στους ίδιους τους μουσικούς, διαφαίνονται τα κίνητρα και τα οφέλη που απολαμβάνουν από τη συμμετοχή τους και σε άλλες καλλιτεχνικές δραστηριότητες, καθώς και οι λόγοι για οποίους επιλέγουν να διατηρούν εργασιακές σχέσεις με τις κύριες ορχήστρες.

Οι τέσσερις βασικές ορχήστρες, οι οποίες έχουν ήδη αναλυθεί, διαφέρουν μεταξύ τους ως προς τη νομική τους μορφή, τη σχετική θέση τους στο πεδίο κοκ. Εστιάζοντας σε όσα προκύπτουν από τις συνεντεύξεις, η συζήτηση επικεντρώνεται σε ζητήματα, τα οποία διαμορφώνουν την εργασιακή πραγματικότητα των μουσικών σε αυτές, όπως τα συμβόλαια, η εσωτερική οργάνωση κλπ.

Οι ορχήστρες Κ.Ο.Α. και Ε.Λ.Σ. χαράσσουν σχετικά παράλληλες πορείες ως προς τον τρόπο λειτουργίας και οργάνωσής τους με τα ζητήματα που τις αφορούν να

αποσαφηνίζονται μέσω νόμων και διαταγμάτων, δημιουργώντας μια σχετική σταθερότητα. Αυτό που αξίζει να σημειωθεί για αυτές τις ορχήστρες, όπως αναδύεται από τις συνεντεύξεις, είναι οι διαφορές που προκύπτουν βάσει διαφορετικών συμβολαίων. Για παράδειγμα, μπορεί ένας μουσικός να εργάζεται σε θέση εξουσίας με συμβόλαιο ορισμένου χρόνου, ενώ έχει την ευθύνη και την εποπτεία μουσικών Tutti που κατέχουν μόνιμες οργανικές θέσεις. Τέτοιες πρακτικές δύνανται να περιπλέξουν τις αντιλήψεις σχετικά με την τυπική και άτυπη εξουσία, ενώ καθιστούν ασαφή τη σύνδεση της ιεραρχίας με τις οικονομικές απολαβές, που θεωρητικά απορρέουν από αυτή.

Στην ορχήστρα του Δήμου Αθηναίων, προκύπτει ότι – εκτός κάποιων ελάχιστων περιπτώσεων που εκκρεμούν – οι μουσικοί εργάζονται με συμβάσεις αορίστου χρόνου, γεγονός που τους εξισώνει ως προς τη σχέση εργασίας τους με τον οργανισμό. Ωστόσο, αναγνωρίζονται ως «εργατοτεχνίτες» και όχι ως μουσικοί, κάτι που σύμφωνα με συνεντευξιαζόμενο σχετίζεται με το ύψος του μισθού και το ωράριο. Σε συνδυασμό με το ότι οι θέσεις είναι προσωποπαγείς, σύμφωνα με τις συνεντεύξεις, ο οργανισμός δεν αναγνωρίζει ούτε τη θέση των μουσικών στην ορχήστρα, ούτε και την ιεραρχία τους. Όπως προκύπτει, «εκκρεμεί ένα οργανόγραμμα εσωτερικού κανονισμού» για διευθέτηση ζητημάτων που σε άλλες ορχήστρες είδαμε ότι είχαν θεσμοθετηθεί ήδη από την ίδρυσή τους. Ως αποτέλεσμα, οι θέσεις εξουσίας²¹ στην ορχήστρα, παρόλο που υπάρχουν ως προς την καλλιτεχνική παραγωγή, δεν αναγνωρίζονται μισθολογικά. Όπως δηλώνει μουσικός σε θέση εξουσίας:

«(Ο μισθός είναι) ο ίδιος, με το τελευταίο αναλόγιο... Είναι λίγο άδικο, αλλά έχω τη δουλειά μου, είναι πολύ σημαντικό, πια».

Η Συμφωνική Ορχήστρα της Ε.Ρ.Τ. αποτελεί την πιο πολύπλοκη περίπτωση από όλες ως οργανισμός, κάτι το οποίο κατέστη σαφές από αρχικό στάδιο της έρευνας. Αποτελεί μία ορχήστρα, η οποία βίωσε έντονες αλλαγές τα τελευταία χρόνια, με αφετηρία την κατάργηση της Ε.Ρ.Τ., η οποία είχε ως φυσικό επακόλουθο την κατάργηση της ορχήστρας. Η ίδρυση της ΝΕΡΙΤ περιέπλεξε τα πράγματα, καθώς έγιναν εκ νέου ακροάσεις για την επάνδρωση της ορχήστρας, έπειτα από πρόσκληση ενδιαφέροντος για σύναψη σύμβασης μίσθωσης έργου²². Όπως προκύπτει από την πρόσκληση ενδιαφέροντος, αλλά και από συνέντευξη μουσικού που εργάζεται στην ορχήστρα υπό αυτό το καθεστώς: «είναι μια σύμβαση που λέει, ότι για 150 συναυλίες που θα γίνουν μέσα σε ένα διάστημα περίπου τριών ετών θα πάρω τόσα λεφτά». Πρόκειται για μια σχέση εργασίας, η οποία αφήνει καλλιτεχνικές ελευθερίες στους μουσικούς εκτός

²¹ Ως αποτέλεσμα των δικαστικών διαμαχών προήλθε και η αναγνώριση των θέσεων των αρχιμουσικών και του παλαιότερου εκ των τριών εξαρχόντων, χωρίς ωστόσο η θέση του εξάρχοντα να υπάγεται σε άλλο μισθολογικό κλιμάκιο.

²² Η πρόσκληση ενδιαφέροντος είναι διαθέσιμη στο παράρτημα (σελ. 143-151).

ορχήστρας, αλλά τους περιορίζει οικονομικά. Όπως ανέφερε συνεντευξιαζόμενος μιλώντας για τους περιορισμούς του συμβολαίου του:

«Το κάθε άλλο, δεν με περιορίζει. Μπορώ να κάνω κι άλλες δουλειές. Αυτό είναι το καλό. Οικονομικά με περιορίζει, γιατί δεν μου δίνει ένα στάνταρ μισθό κάθε μήνα, μου λέει ότι με τη συναυλία μόνο θα πληρωθείς. Άμα κάνουμε μία συναυλία το μήνα, θα σε πληρώσουμε για μία, άμα κάνουμε τρεις θα σε πληρώσουμε για τρεις. Οπότε, οικονομικά με περιορίζει, αλλά επαγγελματικά όχι.»

Επομένως, επιτρέπει στους μουσικούς να έχουν και άλλες δραστηριότητες, οι οποίες όμως μπορούν να χαρακτηριστούν οικονομικά απαραίτητες.

Κατά την περίοδο διεξαγωγής της έρευνας, η κατάσταση παρουσιάζεται ως ιδιαίτερα ρευστή, ειδικά ως προς ζητήματα εσωτερικής οργάνωσης και καλλιτεχνικής ηγεσίας. Αρκεί να αναφέρουμε ότι έχουν επαναπροσληφθεί οι μουσικοί που εργάζονταν στην καταργηθείσα Ε.Ρ.Τ., ενώ ταυτόχρονα παραμένουν οι μουσικοί που προσλήφθηκαν με σύμβαση έργου από τη ΝΕΡΙΤ, καθώς και ότι φαίνεται πως δεν υπάρχει οργανόγραμμα για την ορχήστρα. Ως επακόλουθο, υπάρχουν περιπτώσεις όπου η ίδια ιεραρχικά θέση (πχ. Κορυφαίος Α΄) καταλαμβάνεται από περισσότερα άτομα.

Όπως δηλώνει μουσικός ο οποίος βίωσε όλες τις αλλαγές που αναφέραμε:

«Η ορχήστρα τώρα έφτασε στο σημείο που ακόμα δεν ξέρουμε τι γίνεται. Γιατί έχουν έρθει οι παλιοί και εδώ και κάμποσους μήνες προσπαθούμε να λύσουμε το θέμα με το τι θα γίνει με αυτούς που ήταν στη ΝΕΡΙΤ, τι θα γίνει με τις θέσεις, πού θα κάθεται ποιος. Δηλαδή τώρα αυτό το θέμα δεν μπορούμε να το συζητήσουμε ακόμα γιατί δεν έχει λυθεί ακόμα. Μη γράψεις γι' αυτό καλύτερα.»

Εκτός από τις παραπάνω, στην Αθήνα εδρεύουν και κάποιες άλλες ορχήστρες, οι οποίες, ως προς την οργανωσιακή τους δομή, τα συμβόλαια κλπ. δεν εντάσσονται στις αμιγώς επαγγελματικές ορχήστρες²³. Ταυτόχρονα, δραστηριοποιούνται σύνολα μουσικής δωματίου, τα οποία συχνά έχουν κάποια εξειδίκευση στο ρεπερτόριο (σύγχρονη μουσική, μπαρόκ κκ.).

Ένα σημαντικό παράδειγμα προς αυτή την κατεύθυνση αποτελεί η Καμεράτα, Ορχήστρα Φίλων της Μουσικής (Armonia Atenea)²⁴, η οποία έχοντας υποστεί μεγάλες αλλαγές τα τελευταία χρόνια, έχει έντονη και αξιόλογη καλλιτεχνική δράση και λόγω αυτού έχει προσελκύσει και μουσικούς, οι οποίοι εργάζονται ταυτόχρονα και σε άλλες ορχήστρες.

²³ Διευκρινίζω πως αυτή η κατάταξη δεν είναι αξιολογική αλλά αναλυτική, όπως προκύπτει και από τη βιβλιογραφία (Allmendinger et al. 1996) και δεν σχετίζεται με το καλλιτεχνικό αποτέλεσμα ή το επίπεδο των μουσικών.

²⁴ Η ορχήστρα ιδρύθηκε το 1991 από τον Σύλλογο «Οι Φίλοι της Μουσικής».

Η αβεβαιότητα, η ρευστότητα και η απογοήτευση που προέκυψε στον χώρο των μουσικών, έπειτα από την κατάργηση των μουσικών συνόλων της Ε.Ρ.Τ. οδήγησαν στη δημιουργία της ορχήστρας «Academica Αθηνών». Η ορχήστρα αυτή πρωτοεμφανίστηκε το 2013 και σύμφωνα με τις συνεντεύξεις προέκυψε αυθόρμητα και άτυπα, με υποκινητή και ιδρυτή της τον εξάρχοντα της συμφωνικής ορχήστρας της Ε.Ρ.Τ., εκφράζοντας την ανάγκη των – άνεργων πλέον – μουσικών να συνεχίσουν την ενασχόλησή τους με τη μουσική, «να αισθανθούν ότι παίζουν, ότι δημιουργούν». Η ορχήστρα συνεχίζει τη δράση της μέχρι σήμερα, παρά την επαναλειτουργία των μουσικών συνόλων της Ε.Ρ.Τ., με τους μουσικούς να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους εθελοντικά. Η ιδιαίτερη αυτή περίπτωση παρουσιάζει ενδιαφέρον, γιατί παρόλο που προέκυψε ως μία συλλογική κίνηση των μουσικών, οργανώθηκε εν τέλει με τους συμβατικούς κανόνες παραγωγής, με τις ίδιες ιεραρχίες, την εξουσία του καλλιτεχνικού διευθυντή και τη στέγη του Ωδείου Αθηνών να λειτουργεί ως φορέας πολιτιστικής νομιμοποίησης.

Ως τελευταίο παράδειγμα ορχήστρας, αναφέρεται η Μητροπολιτική Ορχήστρα Αθηνών. Σύμφωνα με συνέντευξη, η ορχήστρα προσέλκυσε, μεταξύ άλλων, μουσικούς που «δεν είναι ενσωματωμένοι στα ιδρύματα και στις ορχήστρες». Δεδομένων των περιορισμένων επαγγελματικών επιλογών, αυτή η επιλογή αποτελούσε ενδεχομένως έναν τρόπο απόκτησης επαγγελματικής εμπειρίας από συμφωνική ορχήστρα, δικτύωσης με άλλους μουσικούς και εισαγωγής στο σύστημα, ακόμα ίσως και βιοπορισμού. Το μεγαλύτερο ενδιαφέρον γι' αυτή την ορχήστρα έγκειται στο ότι αποτέλεσε ένα νέο τρόπο οργάνωσης, καθώς τα έσοδα προέκυπταν κυρίως από τα εισιτήρια, ενώ τουλάχιστον το πρώτο διάστημα της λειτουργίας της, όπως δηλώθηκε σε συνέντευξη, οι μουσικοί είχαν συμφωνήσει να παρέχουν τις υπηρεσίες τους δωρεάν και να πληρώνονται από τα έσοδα των συναυλιών με απώτερο στόχο την προσέλκυση χορηγών.

Εκτός από τις ορχήστρες, αρκετοί μουσικοί δραστηριοποιούνται και σε σύνολα μουσικής δωματίου ή/ και διδάσκουν. Τέλος, όλοι μπορεί να συμμετάσχουν σε μεμονωμένες συναυλίες, με συνεργασίες που προκύπτουν μέσω άτυπων δικτύων.

Πολύ-απασχόληση: Κίνητρα και Οφέλη

Όπως φάνηκε στις συνεντεύξεις, τα κίνητρα των μουσικών για τη συμμετοχή τους σε άλλες καλλιτεχνικές δραστηριότητες προκύπτουν από την ανάγκη τους για καλλιτεχνική έκφραση, για ενασχόληση με περισσότερο συμφωνικό ή εξειδικευμένο ρεπερτόριο, καθώς και για συνεργασία με άλλους μουσικούς. Χαρακτηριστικά αναφέρθηκε ότι:

«Εγώ τα κάνω (σύγχρονο ρεπερτόριο) γιατί με γεμίζουν και γιατί μπορώ να παίζω αυτά που θέλω να παίζω εκτός ορχήστρας. Και το σύνολο (μουσικής δωματίου) γιατί είναι κάτι που ήθελα να κάνω, να έχω ένα σταθερό σχήμα. Έχω βρει τους συναδέλφους που και τα βρίσκουμε πολύ καλά, και υπάρχει επικοινωνία και κοινή άποψη στο παίξιμο και

έχουμε κοινούς στόχους... είναι κάτι που σε κρατάει ζωντανό και σε κρατάει σε φόρμα, που η ορχήστρα δεν το κάνει αυτό»

ή όπως λέει άλλος συνεντευξιαζόμενος, οποίος ασχολείται και με πιο καινοτόμο ρεπερτόριο:

«Πιο πολύ μου αρέσουν αυτά τα μουσικής δωματίου... Νομίζω ότι είναι η μεγάλη μου αγάπη... Πάντως αυτό που με δοκιμάζει μουσικά και τεχνικά αλλά και το ευχαριστιέμαι τελικά νομίζω τελικά (είναι) τα μικρά σύνολα».

Στην περίπτωση παράλληλης συμμετοχής και σε άλλη ορχήστρα, τα κίνητρα αφορούν επίσης την καλλιτεχνική ικανοποίηση και την τριβή με πιο εξειδικευμένο ή περισσότερο συμφωνικό ρεπερτόριο, ακόμα και αν γνωρίζουν εκ των προτέρων ότι οι χρηματικές απολαβές δεν θα είναι ανάλογες του χρόνου και των υπηρεσιών τους.

Σ' αυτές τις επιλογές, αν και δύνανται να λειτουργούν και ως τρόπος άντλησης εισοδήματος, το χρηματικό κέρδος δεν είναι κυρίαρχο κριτήριο. Όπως αναφέρει μουσικός, ο οποίος δραστηριοποιείται και σε μη κλασικό ρεπερτόριο:

«Και για τα χρήματα, αλλά είναι ωραία. Αλλιώς θα το σταμάταγα. Είναι ωραία να συνεργάζεσαι με πολύ καλούς μουσικούς σε άλλο στυλ.»

Το ίδιο συμπέρασμα προκύπτει και από τις υπόλοιπες συνεντεύξεις, καθώς αν και αποφεύγουν να παρέχουν τις υπηρεσίες τους δωρεάν, μπορεί να συμμετάσχουν σε καλλιτεχνικά εγχειρήματα τα οποία δεν θα τους αποφέρουν οικονομικό κέρδος.

Τέτοιο παράδειγμα αποτέλεσαν για μουσικό και οι σολιστικές του εμφανίσεις με ορχήστρα, καθώς δεν του δίνεται συχνά μία τέτοια δυνατότητα:

«Στο σόλο ήταν το σόλο. Ποια λεφτά, τι σε νοιάζει. Και να μην έχει δεν πειράζει.»

Αυτή η δήλωση μπορεί να ερμηνευθεί όχι μόνο βάσει του συμβολικού κέρδους που συνοδεύει μία σολιστική εμφάνιση, αλλά συνδέεται και με τις προσδοκίες που αναπτύσσουν οι μουσικοί σε πρότερο στάδιο της καλλιτεχνικής τους ανάπτυξης. Δεν είναι τυχαίο που το ίδιο άτομο στην ερώτηση «Θα ήθελες να είσαι σολίστ;», απάντησε πολύ άμεσα και αυθόρμητα «Είναι ερώτηση αυτή; Υπάρχει άνθρωπος που θα μπορούσε να σου πει όχι;».

Η διδασκαλία φάνηκε να συνδέεται τόσο με την ηλικία και το στάδιο καριέρας των μουσικών (Manturzewska 1990), όσο και με τις αξίες που έχει το άτομο για τη μετάδοση της γνώσης και τη διατήρηση της παράδοσης. Για παράδειγμα, μουσικός, ο οποίος διδάσκει πολλά χρόνια και από αρχικό στάδιο της καριέρας του δήλωσε:

«Ένωθα πάντα ότι ήθελα να πάω (στο εξωτερικό) να πάρω ότι καλό έχουσε και να το φέρω πίσω. Ότι μπορώ να πάρω να το “φυτέψω” εδώ. Τώρα πια αυτό που νιώθω ότι πραγματικά είμαι, είμαι δάσκαλος.»

Παρόμοιες αναφορές εντοπίζονται και σε άλλους συνεντευξιαζόμενους σε αντίστοιχο στάδιο καριέρας:

«Πάντα μου άρεσε να διδάσκω και βασικά, να λέω στα νέα παιδιά αυτά που ξέρω. Πάντα χαίρομαι, το λέω αλήθεια, όταν οι μαθητές μου με ξεπερνάνε και είναι το ζητούμενο αυτό.»

Αντίθετα, νέος μουσικός, ο οποίος είχε εμπειρία από διδασκαλία στα πρώτα του επαγγελματικά βήματα, νιώθοντας την ανάγκη να εστιάσει περισσότερο στην προσωπική του εξέλιξη ανέφερε:

«Είχα πολλούς μαθητές, αλλά σταμάτησα, γιατί δεν μπορώ. Με αποσυντονίζουν.»

Σημειώνω όμως, ότι η ενασχόληση με τη διδασκαλία, όπου υπάρχει, δεν συνδέεται με μειωμένη καλλιτεχνική δραστηριότητα.

Ενδιαφέρον έχει η σύνδεση της διδασκαλίας με τη φήμη, καθώς άλλος συνεντευξιαζόμενος, αναλογιζόμενος την μακρόχρονη πορεία του στην ορχήστρα ανέφερε, ότι με τους μαθητές φαίνεται το έργο ενός μουσικού περισσότερο από ότι στη συλλογική δράση της ορχήστρας, κάτι το οποίο συνάδει με όσα αναφέρθηκαν για τη φήμη και το κύρος του δασκάλου (Caves 2000).

Τέλος, δύο άτομα με μεγάλη απόκλιση ηλικίας μεταξύ τους ανέφεραν ότι έχουν διδάξει δωρεάν ταλαντούχα παιδιά με οικονομικές δυσκολίες, πράξη η οποία μαρτυρά τη σημασία που αποδίδεται στο ταλέντο και την καλλιέργειά του (ό.π.). Το γεγονός ότι οι δύο συνεντευξιαζόμενοι συνδέονται μεταξύ τους με πρότερη σχέση «δασκάλου-μαθητή» αναδεικνύει τη σημασία του δασκάλου στη μετάδοση αξιών που θα αναλυθεί παρακάτω.

Συνοψίζοντας, οι μουσικοί ορχήστρας συνήθως διατηρούν και άλλες επαγγελματικές δραστηριότητες εκτός ορχήστρας, οι οποίες συνδέονται με την ανάγκη τους για καλλιτεχνική έκφραση και ικανοποίηση και σχετίζονται με την ηλικία και το στάδιο της καριέρας τους στην ορχήστρα. Ωστόσο, οι περισσότερες από τις δραστηριότητές τους δεν απομακρύνονται από τις συμβάσεις που διέπουν την παραγωγή κλασικής μουσικής, οδηγώντας στο συμπέρασμα, όπως θα συζητήσουμε και παρακάτω, ότι δεν τις αντιλαμβάνονται ως περιορισμούς.

Σύνδεση με συμβατικό σύστημα

Έχοντας διερευνήσει τους λόγους για τους οποίους οι μουσικοί επιλέγουν την πολύ-απασχόληση και βλέποντας ότι οι επιλογές τους εντάσσονται γενικά στο συμβατικό σύστημα, επιστρέφουμε στην κύρια εργασία τους, τους λόγους που την επιλέγουν και τα οφέλη που απολαμβάνουν από αυτή.

Όπως προκύπτει από τις συνεντεύξεις, βασικοί λόγοι που διατηρούν σχέσεις εργασίας με τις κύριες ορχήστρες είναι η σταθερότητα, οι οικονομικές απολαβές και

η ασφάλεια που τους παρέχουν, όπως αναφέρεται και στη βιβλιογραφία (Thomas Spence Smith & Murphy 1984; Brodsky 2006). Το χρηματικό κέρδος από άλλες δραστηριότητες, όχι μόνο είναι κυμαινόμενο, αλλά είναι και πολύ ασταθές, αποτελώντας απλώς συμπλήρωμα του εισοδήματος.

Όπως ανέφερε μουσικός:

«Η ορχήστρα σου δίνει κάποια ασφάλεια, γιατί ξέρεις το ωράριό σου, ξέρεις ότι θα έχεις κάποια χρήματα στην τράπεζα, ξέρεις πώς θα τα διαχειριστείς».

Ενώ άλλος μουσικός αναφερόμενος στις άλλες τους δραστηριότητες που δεν σχετίζονται αυστηρά με την κλασική μουσική δηλώνει:

«Αυτό δεν είναι σταθερό, δεν είναι σίγουρο. Αυτά είναι τα μόνους. Το σταθερό είναι η ορχήστρα.»

Η εισαγωγή σε έναν επαγγελματικό χώρο συνοδεύεται και από τις προσδοκίες ή τις ενυπάρχουσες στο άτομο αντιλήψεις για την μελλοντική εργασιακή του πραγματικότητα. Αυτές απορρέουν τόσο από τις προσδοκίες που είχε διαμορφώσει το άτομο κατά την εκπαίδευσή του, όσο και από τη σχέση των γονέων με το επάγγελμα, όπου αυτή υπάρχει. Στις περισσότερες περιπτώσεις, η ορχηστρική καριέρα ήταν κάτι που απλά προέκυψε μετά τις σπουδές, χωρίς να είναι κύριος στόχος.

Όπως αναφέρει νέος μουσικός:

«Δεν μπορώ να πω ότι είχα ξεκινήσει με τη σκέψη ότι θέλω να γίνω μουσικός ορχήστρας. Προέκυψε... Όταν σπούδαζα, έλεγα ότι δεν θα δουλέψω ποτέ σε ορχήστρα.»

Η σύγκρουση των προσδοκιών με την ανάγκη για βιοπορισμό γίνεται περισσότερο εμφανής στην παρακάτω δήλωση, η οποία προέρχεται από μουσικό μεγαλύτερης ηλικίας σε θέση εξουσίας.

«Εγώ ήθελα να το αποφύγω κιόλας μικρός, αλλά δεν είχα άλλη επιλογή για επαγγελματική αποκατάσταση. Και σιγά σιγά όμως πήγε σε καλό, δηλαδή δεν το μετάνιωσα... Είπα απ' την άλλη, νέος/α είσαι, θες και να έχεις και κάποια οικονομική ανεξαρτησία. Γιατί να μην πάω κιόλας, να δουλέψω να δω και πώς είναι και η ορχήστρα. Θα φύγω εγώ θα γίνω σολίστ. (γέλιο)»

Ωστόσο, υπήρξαν και περιπτώσεις, όπου η ορχηστρική καριέρα αποτελούσε στόχο και φαίνεται ενίοτε να συνδέεται με πρότερη προσδοκία για κατάκτηση ηγετικής θέσης, αποτελώντας συνειδητή επιλογή.

«Η άποψή μου είναι να κάνεις κάτι λιγότερο από αυτό που είναι το καλύτερο, το μάξιμουμ που μπορείς. Ενδεχομένως να μπορούσα να κάνω μια μικρή καριέρα... αλλά θα ήτανε μονίμως η αγωνία μου η τεράστια. Ένα κλικ πιο κάτω είναι να είσαι Εξάρχων στην

ορχήστρα, πρέπει να παίζεις καλά, πρέπει το σόλο να το υποστηρίξεις, αλλά μπορείς και λίγο να χαλαρώσεις.»

Αντίστοιχα, άλλος μουσικός με επίσης ηγετική θέση δήλωσε:

«Πάντα ήθελα να γίνω μουσικός, πάντα ήθελα να παίζω (όνομα μουσικού οργάνου) και πάντα ήθελα να έχω καλή θέση σε μια ορχήστρα. Τα κατάφερα. Καλύτερα από αυτό που θα περίμενα.»

Εμβαθύνοντας στις προσδοκίες όχι πλέον για σολιστική καριέρα, αλλά για την καθημερινότητα του επαγγέλματος, οι αντιλήψεις δίστανται. Για παράδειγμα, νέος μουσικός που κατά τη διάρκεια των σπουδών του δεν είχε ως στόχο την ορχήστρα, αποκόμισε θετικά συναισθήματα από τις πρώτες επαγγελματικές εμπειρίες σε αυτή.

«Δεν το περίμενα να είναι τόσο ωραία... Ήμουν ενθουσιασμένος.»

Το αντίθετο μάλλον συμβαίνει με άτομα τα οποία ήταν συνειδητά ως προς την επιλογή του συγκεκριμένου επαγγέλματος.

«(Φανταζόμουν τη δουλειά στην ορχήστρα) πιο επαγγελματική. Από την επιλογή των συναδέλφων, από τη συμπεριφορά των συναδέλφων, από την οργάνωση της ορχήστρας... Γενικά ένα καλύτερο επίπεδο.»

και

«Πίστευα ότι θα είναι όλοι άκρως επαγγελματίες και ότι θα δίνουν το μέγιστο για να παίξουν. Έτσι όπως το φανταζόμουν εγώ ότι θα γίνεται η δουλειά. Αλλά είδα πολλούς ανθρώπους που ήταν κουρασμένοι απ' αυτόν τον συνεχή ίδιο τρόπο ζωής και λίγο έχει γίνει ρουτίνα.»

Αυτό ενδεχομένως ερμηνεύεται βάσει της πρότερης εμπειρίας τους σε νεανικές, αλλά και επαγγελματικές ορχήστρες του εξωτερικού, η οποία διαμόρφωσε και τον τρόπο που αντιλαμβάνονται το επάγγελμα, αλλά και τις προσδοκίες που είχαν από αυτό.

Η περίπτωση που οι προσδοκίες δεν φάνηκε να ήλθαν σε σύγκρουση με την πραγματικότητα αφορούσε μουσικό, του οποίου ο γονέας έκανε το ίδιο επάγγελμα.

«Έτσι όπως το ήξερα από τον γονέα μου, έτσι το βρήκα. Από αυτά που μας έλεγε. Οπότε δεν έπεσα πολύ έξω από τις προσδοκίες.»

Παρόλο που «είναι λίγο εργατιά η ορχήστρα, δεν είναι απαραίτητα το όνειρο κάθε μουσικού», όπως χαρακτηριστικά δήλωσε συνεντευξιζόμενος, αυτό δε σημαίνει ότι οι μουσικοί δεν αντλούν ικανοποίηση από αυτή. Όπως συνέχισε ο ίδιος μουσικός «είναι και δουλειά και ρουτίνα και ταυτόχρονα παίζεις μουσική». Η ικανοποίηση των μουσικών προκύπτει κυρίως από το αντικείμενο της ενασχόλησής τους, δηλαδή την εκτέλεση του μουσικού οργάνου που έχουν επιλέξει και την παραγωγή υψηλού

καλλιτεχνικού αποτελέσματος υπό την ηγεσία ενός ικανού μαέστρου. Αντίθετα, πηγή δυσαρέσκειας αποτελεί η αδυναμία επίτευξης των παραπάνω λόγω παραγόντων, όπως η συνεργασία με τον μαέστρο ή με τα υπόλοιπα μέλη της ορχήστρας. Όπως χαρακτηριστικά δήλωσε μουσικός:

«Αυτό που με ικανοποιεί περισσότερο είναι το να παίζουμε μουσική. Κι αυτό που με ικανοποιεί λιγότερο είναι το να μην παίζουμε μουσική.»

Το ρεπερτόριο ως φορέας στάτους και πηγή ικανοποίησης

Έχοντας ήδη στρέψει την προσοχή στο ρεπερτόριο, σε αυτό το σημείο αξίζει να διερευνήσουμε τους τρόπους που μπορεί να λειτουργήσει ως μέσο διάκρισης τόσο μεταξύ των μουσικών, όσο και μεταξύ των ορχηστρών.

Το ζήτημα αναδύθηκε μέσα από τις συνεντεύξεις και συνδέεται με όσα αναφέρθηκαν στο θεωρητικό πλαίσιο (σελ. 11), για τη σύνδεση της μουσικής με τους θεσμούς που παρέχουν τη βάση για την παραγωγή και την αναπαραγωγή της, οι οποίοι ταυτόχρονα νομιμοποιούν πολιτιστικά όσους εμπλέκονται στη διαδικασία. Αναφέρθηκε επίσης ότι κάθε ορχήστρα και κατ' επέκταση και οι μουσικοί της ορίζουν τη θέση τους στο πεδίο και μέσω της τέχνης που υποστηρίζουν, διαφοροποιώντας τον εαυτό τους από τους άλλους παράγοντες (Bourdieu 1993a).

Εντάσσοντας την ορχήστρα σε ένα ευρύτερο πλέγμα εξωτερικών δυνάμεων με όρους αγοράς, είναι σαφείς οι πιέσεις που δέχονται πλέον αυτοί οι οργανισμοί για προσέλκυση πόρων, επέκταση κοινού κοκ. Έτσι, τα όρια ως προς τις μορφές τέχνης που αναπαράγει η κάθε ορχήστρα γίνονται πλέον ασαφή, καθώς ο βαθμός αυτονομίας τέτοιων οργανισμών ενδέχεται να μειώνεται, οδηγώντας στην παραγωγή πολιτιστικών αγαθών με κατά Bourdieu (ό.π.) χαμηλότερο συμβολικό κέρδος. Βέβαια, δεν θα πρέπει να ξεχνάμε ότι το ρεπερτόριο συνδέεται άμεσα και με τον σκοπό, την πολιτική και το κοινό της κάθε ορχήστρας. Στις συνεντεύξεις φάνηκε ότι το ρεπερτόριο σχετίζεται με την ικανοποίηση των μουσικών, κάτι το οποίο αναφέρεται όχι μόνο σε αισθητικά κριτήρια, αλλά και σε αξιολογικά, σε μια διάκριση τόσο ενσωματωμένη στους μουσικούς, που θεωρείται αυτονόητη.

Θα αναφέρω ως αντιπαράδειγμα ότι μουσικός, ο οποίος ασχολείται ενεργά και με άλλα είδη μουσικής, δήλωσε πως:

«όλοι ξέρουμε ότι η κλασική μουσική θεωρεί τον εαυτό της ως η πιο σωστή και η πιο καλή (μουσική)... άμα κάνεις κάτι άλλο είσαι λίγο λαϊκός, ας πούμε».

Γενικά μιλώντας, οι συνεντεύξεις έδειξαν ότι το μη «κλασικό» ρεπερτόριο θεωρείται κατώτερο από τους κλασικούς μουσικούς, με κάποιους να αναφέρονται σε τέτοιου είδους συναυλίες ως «παραχωρήσεις», οι οποίες θα έπρεπε να γίνονται με μέτρο και μέχρι έναν βαθμό. Ταυτόχρονα, το συμφωνικό ή το πιο «βαρύ» ρεπερτόριο φαίνεται να αποτελούν «δέλεαρ» που υποκινεί τους μουσικούς. Για παράδειγμα, μουσικός που εμφανίζεται πολύ ικανοποιημένος από το ρεπερτόριο ανέφερε:

«Παίζουμε συμφωνικό ρεπερτόριο. Εννοείται ότι μου αρέσει. Όταν παίζεις συμφωνικό ρεπερτόριο στην ορχήστρα, είναι ό,τι καλύτερο να παίζεις στην ορχήστρα.»

Σε κάθε περίπτωση, όλοι οι μουσικοί δήλωσαν πως θα εκτελέσουν τα καθήκοντά τους ως επαγγελματίες, παρακάμπτοντας την γνώμη τους για το πρόγραμμα της εκάστοτε συναυλίας, κάτι το οποίο συνάδει με την αξία της πειθαρχίας.

Σε αυτό το σημείο είναι απαραίτητο να σχολιαστεί, ότι η κοινωνική καταγωγή και το οικογενειακό περιβάλλον διαμορφώνουν τις αντιλήψεις για τα είδη της μουσικής. Για παράδειγμα, μουσικός με πιο λαϊκά ακούσματα δεν έκανε έντονες αξιολογικές διακρίσεις μεταξύ διαφορετικών ειδών μουσικής, αναγνωρίζοντας και ο ίδιος ότι αυτό σχετίζεται με το οικογενειακό του υπόβαθρο. Το πιο ενδιαφέρον αναφορικά με το ρεπερτόριο έγκειται στο ότι εντοπίζω τις απόψεις με όρους διαφοροποίησης από τους άλλους, σε μουσικούς ορχηστρών οι οποίες έχουν θεωρητικά πιο υψηλό στάτους και πιο ισχυρή θέση στο πεδίο της πολιτιστικής παραγωγής, όπως πχ. η Κ.Ο.Α. Πιο συγκεκριμένα, εκφράστηκε η άποψη ότι η κάθε ορχήστρα θα έπρεπε να έχει τη θέση της στο πεδίο, με συγκεκριμένο ρεπερτόριο που να διαχωρίζει τη μία από την άλλη. Επίσης, δεν είναι τυχαίο το ότι οι ίδιοι μουσικοί θεωρούν αυτονόητο πως ένας μουσικός ορχήστρας με υψηλό στάτους δεν θα έπρεπε να συμμετέχει σε εγχειρήματα «χαμηλού επιπέδου» (πχ. λαϊκό ρεπερτόριο), κάτι το οποίο απαγορεύεται ούτως ή άλλως λόγω συμβολαίου και εξυπηρετεί όχι μόνο την καλύτερη λειτουργία της ορχήστρας, αλλά συνδέεται άρρηκτα και με τη θέση της στο πεδίο. Σε αυτό το σημείο, ενδιαφέρον θα είχε η σύνδεση με πρόσφατη έρευνα του Εθνικού Κέντρου Κοινωνικών Ερευνών για την Πολιτιστική Κατανάλωση και την Κοινωνική Τάξη στην Αθήνα (Εμμανουήλ et al. 2015). Ένα από τα ευρήματα της έρευνας είναι ότι η ιεραρχική σχέση μεταξύ του «λαϊκού» και του «ανώτερου» προτύπου κατανάλωσης είναι «μια αξίωση που απορρέει από ένα μόνο μέρος των ανώτερων τάξεων και εκφράζεται στο ανώτερο πρότυπο κατανάλωσης» (ό.π.: 72), «το οποίο πράγματι σχεδόν μονοπωλείται από τις ανώτερες ομάδες status» (ό.π.). Παρατηρούμε λοιπόν, ότι αυτό φαίνεται να συμβαίνει και σε επίπεδο πολιτιστικής παραγωγής, όπου αυτοί που εντάσσονται σε οργανισμούς υψηλού στάτους τείνουν να διαφοροποιούν ιεραρχικά τους οργανισμούς στους οποίους υπάγονται από τους άλλους. Μπορούμε να υποστηρίξουμε, ότι αυτό συνδέεται και με την διάκριση των ειδών σε επίπεδο παραγωγών, η οποία αναλύθηκε στο θεωρητικό πλαίσιο (DiMaggio 1987). Βέβαια, η «ανωτερότητα» κάποιας ορχήστρας έναντι μιας άλλης λόγω συσσωρευμένου κύρους και πολιτιστικής νομιμοποίησης εκφράστηκε και από μουσικό, ο οποίος δεν υπάγεται σε αυτήν, όταν ρωτήθηκε για ποιον λόγο θα εγκατέλειπε την ορχήστρα του:

«(Μπορεί να πήγαινα) σε κάποια άλλη καλύτερη ορχήστρα. Γιατί πιστεύω ότι η Κρατική είναι καλύτερη ορχήστρα από την (όνομα ορχήστρας). Παίζει στο Μέγαρο, πολύ σημαντικό αυτό, πολύ ωραία αίθουσα. Κάνει πράγματα πιο συμφωνικά, πιο κλασικά, εεεε, πιστεύω πως επαγγελματικά είναι πιο ωραίο να παίζεις στην Κ.Ο.Α.»

Το ρεπερτόριο και η άποψη των μουσικών για αυτό μας επιτρέπει να ψηλαφήσουμε και μία πλευρά της σχέσης των μουσικών με την καλλιτεχνική εξουσία. Η ευθύνη για την χάραξη της πορείας της ορχήστρας αποδίδεται από τους μουσικούς αλλά και θεσμικά στον καλλιτεχνικό της διευθυντή, ο οποίος αποφασίζει για τέτοιου είδους ζητήματα. Υπήρχαν περιπτώσεις, όπου οι μουσικοί εκφράστηκαν θετικά ή αρνητικά και σύγκριναν καλλιτεχνικούς διευθυντές, ανάλογα με το ρεπερτόριο που διάλεγαν για την ορχήστρα. Θεωρείται ότι το ρεπερτόριο μπορεί να αναδείξει τον οργανισμό, και ότι ο ρόλος του καλλιτεχνικού διευθυντή είναι, παρά τους όποιους περιορισμούς σε πόρους ή τις εξωτερικές πιέσεις για συναυλίες, να διεκδικεί κάποια αυτονομία, κάτι το οποίο συνέδεαν και με την αναγκαιότητα για ισχυρή προσωπικότητα του εκάστοτε διευθυντή. Αυτό αποτελεί, κατά τη γνώμη μου, και μια μορφή πίστης των μουσικών στο ρομαντικό και μετα-ρομαντικό ιδεώδες της καλλιτεχνικής αυτονομίας (DeNora 2008) και εναντίωσή τους στην εμπορευματοποίηση της «ανώτερης» κλασικής μουσικής.

Σχέσεις στην ορχήστρα: κουλτούρα συμπεριφοράς

Είδαμε στις προηγούμενες ενότητες τη σύνδεση που έχουν οι μουσικοί με το ευρύτερο συμβατικό σύστημα και τον τρόπο που αντιλαμβάνονται τον εαυτό τους μέσα σ' αυτό. Συνεχίζοντας τη διερεύνηση προς αυτή την κατεύθυνση, προχωράμε στην ίδια την καθημερινότητα της δουλειάς του ορχηστρικού μουσικού. Συζητώντας με τους μουσικούς για τις πρόβες, τη συνεργασία κλπ., μπορούμε να διακρίνουμε μοτίβα πιο ορατών διαδράσεων (Becker 1982). Σε συνέχεια της άποψης της Borgn (2005), ότι η μουσική παράγει τις δικές της κοινωνικές δομές, αξίζει να στρέψουμε την προσοχή μας σε αυτές και τον τρόπο που τις βιώνουν οι μουσικοί. Το εσωτερικό της ορχήστρας, δομημένο από τη φύση του ιεραρχικά, μας επιτρέπει να δούμε πώς οι σχέσεις εξουσίας, οι διαφορετικοί ρόλοι, ο ανταγωνισμός κλπ. γίνονται αντιληπτά και ενσωματώνονται στις απόψεις των μουσικών. Παρόλο που δείξαμε ότι η ιεραρχία, η εξουσία με την οποία συνδέεται, καθώς και οι διαφορές που προκύπτουν από αυτή (πχ. μισθολόγιο) αποσαφηνίζονται ήδη από τους νόμους και τα διατάγματα, η ουσιαστική αντίληψη της ιεραρχίας και η δύναμη τη θέσης φαίνονται σε βάθος στις συνεντεύξεις. Οι μουσικοί, αναφερόμενοι ενίοτε σε συγκεκριμένα άτομα και περιστατικά, και ενίοτε συζητώντας υποθετικά (αλλά πιθανά) σενάρια για την καθημερινότητα στην ορχήστρα, επαναφέρουν συχνά στη συζήτηση την πίστη στην ιεραρχία και τη σημασία της συλλογικής δουλειάς. Πρόκειται για τις συμβάσεις που αφορούν την κουλτούρα συμπεριφοράς, όπως αναλύθηκαν στο θεωρητικό πλαίσιο (σελ. 16), οι οποίες τείνουν να ανάγονται από τα άτομα σε ενσωματωμένες πλέον αξίες.

Για λόγους εμβάθυνσης, διακρίνω σε αυτό το σημείο τους μουσικούς βάσει υπαλληλικής και καλλιτεχνικής ιεραρχίας σε Εξάρχοντες/ Κορυφαίους Α' και Tutti.

Οι μουσικοί που παίζουν σε θέση Tutti φαίνεται να αποδέχονται τον τρόπο που γίνονται τα πράγματα και τον ρόλο τους στην ορχήστρα.

«Έχω αποδεχθεί την κατάσταση, κάνω τη δουλειά μου σαν Tutti, οπότε δεν δημιουργείται πρόβλημα.»

Για παράδειγμα, στην ερώτηση σε μουσικό Tutti για το αν θα επισήμαινε λάθος στον κορυφαίο της ομάδας του, η απάντηση ήταν κάθετη:

«Όχι, δεν είναι δουλειά μου. Άλλος έχει την ευθύνη, άλλος παίρνει τις αποφάσεις. Η δουλειά της ορχήστρας δεν είναι δημοκρατική. Υπάρχει, έτσι, μία χούντα θα έλεγα.»

Σε περίπτωση άλλου μουσικού υπήρχε μεγαλύτερη διάθεση για έκφραση γνώμης στον Κορυφαίο, καταλήγοντας και πάλι στη σημασία της ιεραρχίας.

«Άμα πιστεύω ότι είναι κάτι πολύ σημαντικό και το οποίο πρέπει να ακουστεί θα το πω. Μπορεί να ακουστεί, θα εξαρτηθεί μετά από τον Κορυφαίο. Άμα αυτός αποφασίσει ότι έχει σημασία αυτό, θα δώσει βάση και θα το συζητήσουμε... Θα αποφασιστεί αυτό που λέει ο Κορυφαίος. Δηλαδή πάντα εκεί θα καταλήξει... Δε λέω πάρα πολλά, γιατί έτσι είναι και είμαι και λίγο της ιεραρχίας. Όταν είσαι στην ορχήστρα και λειτουργείς μαζί με κάποια ομάδα είναι καλό να υπάρχει μια ιεραρχία, δεν μπορεί στην ορχήστρα να πετάγεται ο καθένας και να λέει ό,τι θέλει.»

Ωστόσο, υπήρξε περίπτωση όπου μουσικός φαίνεται να μην αποδέχεται ολοκληρωτικά τον ρόλο του στην ορχήστρα και αναφερόμενος σε συγκεκριμένο περιστατικό, δηλώνει:

«Εμένα με αφορά γιατί είμαι κι εγώ, συμμετέχω κι εγώ στην ομάδα και βλέπω ότι αυτό που έχετε κάνει δε λειτουργεί.»

ενώ μιλώντας για τη συνεργασία του με τους κορυφαίους, δεν φαίνεται να αποδέχεται ότι η εξουσία πηγάζει από τη θέση και όχι από το άτομο που την έχει κατακτήσει:

«Η σχέση χιτίζεται με βάση την αμοιβαία εκτίμηση. Όταν εκτιμάς έναν συνάδελφο που κάθεται μπροστά και οδηγεί και πιστεύεις ότι έχει την αντίστοιχη εμπειρία, τη μουσικότητα, την συμπεριφορά και τα λοιπά, υπάρχει σχέση καλής συνεργασίας. Εάν πιστεύεις ότι αυτός που παίζει είναι απαράδεκτος... τότε εννοείται ότι δεν μπορείς να αναπτύξεις οποιαδήποτε καλή σχέση.»

Ενδεχομένως, αυτή η μη ολοκληρωτική αποδοχή των συμβάσεων σχετίζεται με ζητήματα άσκησης τυπικής ή άτυπης εξουσίας, όπως αυτά αναφέρθηκαν από τους μουσικούς (σελ. 34-35).

Παρακάτω παραθέτω αποσπάσματα από τις συνεντεύξεις με τους πυλωρούς, σχετικά με την αποδεκτή συμπεριφορά στην ορχήστρα και τον τρόπο με τον οποίο κάποιος Tutti θα έπρεπε να επικοινωνεί με τον Κορυφαίο του. Σημειώνω ότι, παρά την

ομολογουμένως τεράστια ομοιότητα μεταξύ των παραθεμάτων, κάθε απόσπασμα προκύπτει από συνέντευξη με άλλο μουσικό.

«Θεωρώ ότι (ο Tutti) πρέπει να έρθει κατ' ιδίαν να την εκφράσει και μπορούμε να το συζητήσουμε το θέμα και να βρούμε μια κοινή λύση... Το θεωρώ πολύ λογικό και ωραίο να έρθει ο άλλος να το συζητήσει μαζί σου και όχι να κάνει πράγματα πίσω απ' την πλάτη σου. Αλλά την ώρα που γίνεται η πρόβα, τον πρώτο ρόλο έχει ο μαέστρος. Αυτός είναι υπεύθυνος να κάνει τις παρατηρήσεις... Αλλά θεωρώ ότι ο Tutti πρέπει να είναι πιο προσαρμοστικός και πιο ανοιχτός, παρά να πιστεύει ότι επειδή είναι πολλά χρόνια "αυτό είναι" και εσύ έχεις το λάθος. Είναι διαφορετικός ο ρόλος του καθενός.»

«Πρέπει να τηρείται η ιεραρχία. Όταν ο Κορυφαίος έχει τον πρώτο και τον τελευταίο λόγο, απ' τη στιγμή που θα πει κάτι πρέπει να γίνεται αυτό. Εάν δε γίνεται αυτό, λόγω τεχνικών δυσκολιών, πρέπει να το συζητήσει κατ' ιδίαν και από εκεί και πέρα να βρεθεί μια λύση, που να είναι εφικτή για όλους και ταυτόχρονα να μπορεί να ενταχθεί και με τις άλλες ομάδες.»

«Να σεβόμαστε όχι την ιεραρχία, να σεβόμαστε το σύνολο. Δεν μπορεί ο καθένας να κάνει ό,τι θέλει. Τότε δεν πρέπει να κάνουμε ορχήστρα. Να είμαστε όλοι σολίστες. Δεν μπορεί να λειτουργήσει... Όταν κάνεις εκείνη τη στιγμή συλλογική δουλειά, πρέπει να είσαι στην συλλογική δουλειά... Στη συλλογική δουλειά, πρέπει να βγει καλά η δουλειά.»

«Κάποιοι νομίζουν ότι επειδή έχουνε τυπικά την εμπειρία, δηλαδή είναι περισσότερα χρόνια στη δουλειά, ότι αυτοί θα μπορούν να την κάνουν καλύτερα, από κάποιον που είναι ίσως και νεότερος. Αλλά δεν πάει έτσι. Ο καθένας έχει τον δικό του ρόλο και πρέπει να τον τηρεί.»

Στην παραπάνω φράση, πέρα από τις συμβάσεις, γίνεται φανερό και η διαφορετική αντίληψη που μπορεί να έχουν τα άτομα ως προς την εξουσία σε σχέση με παράγοντες όπως τα χρόνια προϋπηρεσίας, η ηλικία, το φύλο κ.ά. Φέρνοντας σε διάλογο δύο διαφορετικές συνεντεύξεις, μουσικός μεγάλης ηλικίας σε θέση εξουσίας ανέφερε σχετικά με τέτοιου είδους ζητήματα:

«Γιατί ακόμα δεν έχεις πείρα και δεν ξέρεις. Καλό είναι να σεβαστείς την πείρα των άλλων... Δεν μπορείς ανθρώπους με πιο μεγάλες γνώσεις, πείρα, ξαφνικά να του λες δεν παίζεις καλά. Αυτά δεν γίνονται.»

Βλέπουμε λοιπόν πως η τυπική και η άτυπη εξουσία εντός ορχήστρας είναι ένα ζήτημα προς διερεύνηση.

Η ίδια νοοτροπία περί πειθαρχίας διέπει τις απόψεις και για τη σχέση με τον εκάστοτε μαέστρο, με ιδιαίτερο ενδιαφέρον να έχει η άποψη που τον παρομοιάζει με στρατηγό, ενώ τους μουσικούς με στρατιώτες.

«Η ώρα της πρόβας δεν είναι η δική μας ώρα, είναι η ώρα του μαέστρου. Δεν μπορεί ο καθένας να σηκώνεται και να λέει "όχι, έτσι". Αυτό δείχνει το πόσο ακαλλιέργητος και αγενής είσαι... Καταρχήν, πρέπει να ξέρουμε και την κουλτούρα της συμπεριφοράς. Η

ορχήστρα είναι στρατός. Δεν μπορείς να λες στους στρατιώτες ότι ο στρατηγός κάνει λάθος. Αυτό δεν είναι και έντιμο.»

Το ίδιο άτομο αναφορικά με την επικοινωνία του με τον μαέστρο δήλωσε:

«Είμαι στρατιώτης. Σημειώνω, προσπαθώ να κάνω ό,τι το καλύτερο και άμα με κάτι δε συμφωνώ θα πάω, και άμα θέλει να το ακούσει ο μαέστρος».

Δεν θα πρέπει, τέλος, να παραλείψουμε και την περίπτωση πυλωρού, ο οποίος αντιλαμβάνεται τις διαδικασίες με περισσότερη συνεργατικότητα, δηλώνοντας ωστόσο και ο ίδιος: «Έχεις πέσει σε περίπτωση τώρα... χαλάω την πιάτσα.»

Συνοψίζοντας, σε αυτό το κεφάλαιο χαρτογραφήσαμε τις επαγγελματικές επιλογές των μουσικών, ενώ είδαμε ότι βασικό τους κίνητρο για πολλαπλές δραστηριότητες είναι η καλλιτεχνική ικανοποίηση, και σε ένα υπόρρητο επίπεδο η διατήρηση ή ενίσχυση της θέσης τους στο πεδίο. Ωστόσο, οι μουσικοί διατηρούν τις σχέσεις τους με τις κύριες ορχήστρες, οι οποίες τους προσφέρουν ασφάλεια και αποτελούν βασική πηγή εισοδήματος. Καθώς τείνουν να κάνουν γενικά συμβατικές επιλογές, μπορούμε να συμπεράνουμε ότι δεν αντιλαμβάνονται τις συμβάσεις ως περιορισμούς, αλλά τις έχουν συχνά ενσωματώσει ως τρόπο σκέψης.

VII. Η πορεία προς την ορχήστρα: διαμορφωτικοί παράγοντες

Έχοντας εξετάσει τις σχέσεις των μουσικών με το συμβατικό σύστημα, τις κύριες δραστηριότητές τους, τους λόγους που τις επιλέγουν και εν τέλει τον τρόπο που αντιλαμβάνονται τη θέση τους στο πεδίο, θα προσπαθήσουμε σε αυτό το κεφάλαιο να παρακολουθήσουμε τις πορείες που διέγραψαν. Ακολουθώντας τους από την αρχή της εκπαίδευσής τους μέχρι την εισαγωγή τους στην αγορά εργασίας ως μουσικών ορχήστρας, θα διερευνήσουμε τους παράγοντες που υπήρξαν διαμορφωτικοί για τους ίδιους και τις μετέπειτα καριέρες τους.

Η σημασία του υποβάθρου

Ο ρόλος της οικογένειας (Manturzewska 1990; Bennett 2008) φάνηκε να είναι σημαντικός σχεδόν σε όλες τις περιπτώσεις, είτε αυτό αφορούσε απλά την προτροπή για ενασχόληση με τη μουσική, είτε ακόμα και την επιλογή μουσικού οργάνου.

Η επαγγελματική σχέση των γονέων με τη μουσική εμφανίζεται ως καθοριστικός παράγοντας, καθώς η ενασχόληση των παιδιών με κάποιο μουσικό όργανο θεωρείται συχνά αυτονόητη και μάλιστα σε πολύ μικρή ηλικία. Παραθέτω το πιο χαρακτηριστικό απόσπασμα σε αυτή την κατεύθυνση:

«Όλοι μαθαίναμε (ονομασία μουσικού οργάνου). Δεν υπήρχε περίπτωση. Και τα δικά μου τα παιδιά με αυτό ξεκινήσανε... Μικρός, πριν πάω σχολείο.»

Μάλιστα, στην περίπτωση μουσικού, ο οποίος δηλώνει: «Από τότε που θυμάμαι τον εαυτό μου έκανα μουσική. Μάλλον, νομίζω ότι ήμουνα πέντε.», η οικογένεια ήταν παρούσα σε όλες τις σημαντικές για την μουσική εξέλιξη αποφάσεις, όπως η επιλογή σπουδών. Δεν είναι τυχαίο το γεγονός, ότι χρησιμοποιούσε Α΄ πληθυντικό πρόσωπο σε όλες τις διηγήσεις μέχρι και την πρώτη συμμετοχή του σε επαγγελματική ορχήστρα.

Η επιλογή του μουσικού οργάνου γινόταν συχνά από τους γονείς, με τα παιδιά είτε να συνεχίζουν σ' αυτό το όργανο, είτε να μεταπηδούν αργότερα σε κάποιο της επιλογής τους, ενώ σε κάποιες περιπτώσεις η επιλογή γινόταν από τα ίδια τα παιδιά. Όπως αναφέρθηκε:

«Έβλεπα τα εκπαιδευτικά της Ε.Ρ.Τ. στην τηλεόραση και τη μία βδομάδα είχε τον (όνομα σολίστα) που έπαιζε. Μου άρεσε πάρα πολύ και αποφάσισα ότι αυτό είναι το όργανο που θέλω να μάθω. Αυτό έγινε σε ηλικία τεσσάρων ετών. Μέχρι τα έξι περίμενα.»

Ωστόσο, δεν είχαν οι γονείς όλων επαγγελματική σχέση με τη μουσική. Υπήρχαν περιπτώσεις που οι γονείς ήταν ερασιτέχνες ή απλώς φιλόμουσοι. Εδώ, κομβικό ρόλο διαδραμάτισαν οικογενειακοί φίλοι που προέτρεψαν τους γονείς προς αυτή την

κατεύθυνση, ενώ συχνά η ενασχόληση δεν χρονολογείται σε τόσο μικρή ηλικία, όσο των υπολοίπων.

Σε κάθε περίπτωση, η θέση που ενίοτε κατείχαν οι ίδιοι γονείς στον μουσικό χώρο αξίζει την προσοχή μας. Όπως θα δούμε και παρακάτω, το άτυπο δίκτυο των γονέων έχει φανεί σημαντικό για την πορεία των μουσικών, τουλάχιστον σε αρχικό στάδιο της καριέρας τους, με τον δάσκαλο να αναλαμβάνει συχνά τον ίδιο ρόλο, όπου δεν υπάρχει σχέση των γονέων με την μουσική.

Τέλος, αναλογιζόμενοι ότι η όποια ενασχόληση με τη μουσική απαιτεί μια χρόνια επένδυση σε πόρους, είναι αδύνατον να μην στραφούμε στο οικονομικό κεφάλαιο. Οι γονείς εμφανίζονταν συνήθως ως χρηματοδότες της ευρύτερης μουσικής εκπαίδευσης των συνεντευξιαζόμενων (ωδείο, σεμινάρια κοκ.). Αναφέροντας το πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα σε αυτή την κατεύθυνση, η οικονομική ευμάρεια της οικογένειας επέτρεψε σε συνεντευξιαζόμενο να έχει πιο εύκολη πρόσβαση στην εκπαίδευση, συμμετέχοντας σε σεμινάρια, σπουδάζοντας στο εξωτερικό, κατέχοντας καλά και ακριβά μουσικά όργανα κοκ., κάτι το οποίο αναγνωρίζει και ο ίδιος:

«Αν ήθελα να πάω σε ένα σεμινάριο κάπου, μπορούσα άνετα να το ζητήσω. Είχα την τύχη να έχω πάντοτε καλά όργανα, μεγάλη υπόθεση αυτό.»

Στις περιπτώσεις που υπήρχε αδυναμία της οικογένειας να χρηματοδοτήσει τα μουσικά εγχειρήματα των εκκολλητόμενων μουσικών, τον ρόλο αυτό ανέλαβαν οι διάφορες υποτροφίες, είτε από την Ελλάδα είτε από τα ίδια τα πανεπιστημιακά ιδρύματα του εξωτερικού. Αυτό άλλωστε ήταν αναμενόμενο, καθώς στην έρευνα συμπεριλαμβάνονται μουσικοί με σχετικά επιτυχή πορεία στον χώρο, αποκλείοντας όλες αυτές τις περιπτώσεις μουσικών που λόγω οικονομικών δυσκολιών ή/ και απουσίας δικτύου δεν κατάφεραν να έχουν την απαραίτητη πρόσβαση στη γνώση. Η οικονομική κατάσταση της οικογένειας φαίνεται να επηρέασε εκτός των άλλων και σε κάποιες άλλες επιλογές των ατόμων, καθώς σε κάποιες περιπτώσεις συναντάμε μουσικούς που έχουν εργαστεί και σε δουλειές μη σχετιζόμενες με τη μουσική, είτε κατά τη διάρκεια των σπουδών τους, είτε στην περίπτωση που δεν εντάχθηκαν άμεσα στην αγορά εργασίας.

Φαίνεται λοιπόν ότι το κληρονομημένο πολιτισμικό, κοινωνικό και οικονομικό κεφάλαιο (Bourdieu 1993a; 2002) σχετίζονται με την προδιάθεση για επαγγελματική ενασχόληση με τη μουσική, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι προκαθορίζονται σταδιοδρομίες ή οι μετέπειτα θέσεις των μουσικών στο πεδίο.

Η σημασία της εκπαίδευσης και του δασκάλου

Εκτός όμως από το παραπάνω, σημαντικός παράγοντας είναι και το κεφάλαιο που αποκτά ο μουσικός κατά τη διάρκεια των σπουδών του. Καθώς όμως η εκπαίδευση σχετίζεται και με τυπικά εμπόδια εισόδου, θα αναλυθεί με τέτοιους όρους παρακάτω. Εδώ θα μας απασχολήσει η σχέση του μαθητή με τον δάσκαλο, η επίδρασή της στον

τρόπο που ο μουσικός αντιλαμβάνεται τη θέση του στο πεδίο και εν τέλει, ο ρόλος της εκπαίδευσης στην αναπαραγωγή του συμβατικού συστήματος.

Ο δάσκαλος φάνηκε ως διαμορφωτικός σε όλες τις περιπτώσεις, καθώς οι περισσότεροι μίλησαν με μεγάλη λεπτομέρεια για τις εμπειρίες των μαθημάτων και την συμβολή του δασκάλου τους στην μετέπειτα καλλιτεχνική τους εξέλιξη. Σε περίπτωση μάλλον διαταραγμένων σχέσεων, οι μουσικοί απέφυγαν να μιλήσουν για τους καθηγητές τους, περιοριζόμενοι σε απολύτως τυπικές πληροφορίες.

Εστιάζοντας στην λειτουργία της εκπαίδευσης στη μετάδοση αξιών και των συμβάσεων που ήδη έχουμε αναλύσει (σελ. 16-17), αξίζει να αναφέρουμε την περίπτωση ενός μουσικού, ο οποίος φαίνεται να μην είχε συνδέσει συνειδητά τη σύμβαση του επαγγέλματος για πειθαρχία με τη μουσική και την εκπαίδευση, ενώ ιδιαίτερος είναι ο τρόπος που αυτό αναδύθηκε.

Χαρακτηριστικά παραθέτω απόσπασμα, όπου ο συνεντευξιαζόμενος αναφέρει την ενασχόληση του με πολεμικές τέχνες κατά την παιδική του ηλικία:

«Ερώτηση: Αυτό (πολεμική τέχνη) σχετίζεται κάπως με τη μουσική;

Απ.: Καμία σχέση.

Ερ.: Ως προς την πειθαρχία;

Απ.: Η πολεμική τέχνη είναι μόνο πειθαρχία, 90% πειθαρχία.

Ερ: Ενώ η μουσική;

Απ: Κι η μουσική είναι πειθαρχία. Αλλά (παύση) ναι, όταν ο καθηγητής είναι αυτός που πρέπει, 100% είναι η πειθαρχία, πιο πολύ απ' την πολεμική τέχνη (γέλιο). Δε σε παίρνει. Έτσι τουλάχιστον το βίωσα εγώ με τον συγκεκριμένο καθηγητή.»

Η πειθαρχία, η αυστηρότητα και το άγχος στο μάθημα υπήρξαν συχνές αναφορές στις συνεντεύξεις, χωρίς ωστόσο να είναι συνδεδεμένες με κάποιο αρνητικό συναίσθημα, καθώς, όπως φαίνεται, οι παραπάνω συμβάσεις είναι αποδεκτές ως αυτονόητες.

Αυτό που αναδύθηκε έντονα από τις συνεντεύξεις είναι ο τρόπος που οι μουσικοί διαμορφώνουν τις προσδοκίες τους, μέσω της εκλεκτικής λειτουργίας της εκπαίδευσης για διοχέτευση των μουσικών σε διαφορετικούς τομείς και της ιεράρχησης του ταλέντου (DeNora 2003). Σε αυτή την κατεύθυνση, αναδεικνύονται ως κομβικοί παράγοντες ο δάσκαλος, οι συμμαθητές και οι διαδικασίες κατά τη διάρκεια της εκπαίδευσης που εμπεριείχαν την έννοια της αξιολόγησης (εξετάσεις, διαγωνισμοί). Για παράδειγμα, μουσικός, ο οποίος καταλαμβάνει θέση Tutti και ο οποίος δεν είχε πολύ εύκολη αφομοίωση στην αγορά εργασίας, αναφέρει:

«Εφόσον ο ίδιος (ο δάσκαλος) δε με διάλεγε για διαγωνισμούς, για πιο σολιστικές εμφανίσεις, σήμαινε ότι δεν πίστευε ότι έχω την ιδιοσυγκρασία για κάτι τέτοιο. Οπότε και εγώ κατά κάποιο τρόπο αυτοπροσδιορίζομαι ως team player και όχι ως leader.»

Στο παραπάνω, υπονοείται και η σημασία της σύγκρισης με συμμαθητές, κάτι που και σε άλλες περιπτώσεις φάνηκε σημαντικό, διαμορφώνοντας τις προσδοκίες του μουσικού σχετικά με τις μελλοντικές δυνατότητες και προοπτικές του. Αντίστοιχα, άλλοι μουσικοί που καταλαμβάνουν ηγετικές θέσεις στο πεδίο, διαμόρφωσαν τις προσδοκίες τους βάσει των θέσεων που κατείχαν σε παιδικές και νεανικές ορχήστρες.

Συνοψίζοντας, είδαμε στο κεφάλαιο αυτό τη σημασία του οικογενειακού υποβάθρου και του δασκάλου κατά τη διαδικασία δημιουργίας επαγγελματιών μουσικών, οι οποίοι θα ενταχθούν στο συμβατικό σύστημα, τόσο ως προς το κληρονομημένο και επίκτητο κεφάλαιο του μουσικού, όσο και ως προς τη μετάδοση των συμβάσεων που κρίνονται ως κομβικές και την επιτυχή ενσωμάτωση των μουσικών στην αγορά εργασίας.

VIII. Εισαγωγή στην αγορά εργασίας: εμπόδια εισόδου

Μιλώντας πλέον για την είσοδο στην αγορά εργασίας, όπως προκύπτει και από τις συνεντεύξεις, υπάρχουν διαφορετικές πορείες προς αυτή (Faulkner 1973). Κάποιοι ακολούθησαν πλήρως γραμμική πορεία και κατέλαβαν αμέσως μετά τις σπουδές μόνιμες θέσεις σε ορχήστρα, κάποιοι κατέκτησαν σχεδόν αμέσως θέσεις εξουσίας, ενώ κάποιοι εισήχθησαν αρχικά ως έκτακτο προσωπικό συμμετέχοντας σε μεμονωμένα προγράμματα ορχηστρών για να ανελιχθούν αργότερα είτε με πιο σταθερό συμβόλαιο είτε με υψηλότερη ιεραρχικά θέση.

Σε αυτό το σημείο θα μας απασχολήσουν ο ρόλος της οικογένειας και του δασκάλου σε αυτή την διαδικασία, καθώς και εν γένει των άτυπων δικτύων (Peterson & White 1979), καθώς φαίνεται ως παράγοντες να προκαθορίζουν ή έστω να διαμορφώνουν τις πορείες των μουσικών, όπως προκύπτει και από τις συνεντεύξεις.

Συνοψίζοντας, οι πρώτες επαγγελματικές εμπειρίες προέκυψαν είτε μέσω του δασκάλου, είτε μέσω άτυπου δικτύου των γονέων, είτε του δικτύου που είχε δημιουργήσει ο ίδιος ο μουσικός κατά τη διάρκεια των σπουδών του με συμμαθητές ή άλλους συνεργάτες. Με το παραπάνω εννοώ την πληροφόρηση για κάποια θέση εργασίας, την παρότρυνση για συμμετοχή σε κάποια ακρόαση ή ακόμα και μια πιο ουσιαστική συμβολή σε αυτή τη μετάβαση, όπως για παράδειγμα πρόσκληση του δασκάλου για συμμετοχή σε κάποιο αυτόνομο εγχείρημα, παροχή γνωριμιών κ.ά.

Η επαγγελματική ιδιότητα των γονέων ως μουσικών φαίνεται να υπήρξε σημαντική για την εισαγωγή στην αγορά εργασίας, γιατί επέτρεψε τη δημιουργία άτυπου δικτύου και μετέπειτα την άντληση πόρων από αυτό. Για παράδειγμα, φίλοι των γονέων ενημέρωσαν για επικείμενες ακροάσεις, παρέχοντας έτσι πρόσβαση στην πληροφόρηση (Bourdieu 1993a; Anand & Peterson 2000), ενώ αναφέρθηκε περίπτωση όπου η συμμετοχή σε συμβατική ορχήστρα έλαβε χώρα μέσω άτυπης διαδικασίας ακρόασης λόγω πρότερης πρόσβασης στο δίκτυο. Ο δάσκαλος και οι συμμαθητές-συνάδελφοι λειτουργούν παρόμοια με τους γονείς, καθώς συχνά υπήρχε πληροφόρηση «εκ των έσω» ή προτροπή για συμμετοχή σε κάποια ακρόαση. Αναφέρθηκαν ωστόσο και περιπτώσεις όπου ο δάσκαλος δεν είχε αναμειχθεί καθόλου στις επαγγελματικές επιλογές του μαθητή.

Ακροάσεις: εμπόδια εισόδου και διαδικασίες

Οι ιεραρχικές δομές, η σύνδεσή τους με στάτους και έλεγχο και ο ανταγωνισμός για συγκεκριμένες θέσεις και μορφές εξουσίας (Bourdieu 1993a; Μπαλτζής 2008; Born 2010; Jenkins 2014) προκαθορίζονται σε μεγάλο βαθμό από την ίδια τη δομή της ορχήστρας (Mogelof & Rohrer 2005; Brodsky 2006). Σε μικρο-κοινωνιολογικό επίπεδο, η διαδικασία των ακροάσεων είναι ίσως το πιο πρόσφορο έδαφος για ανάλυση με

τέτοιους όρους τόσο από την πλευρά αυτών που διεκδικούν μία θέση, όσο και από την πλευρά αυτών που καθορίζουν το αποτέλεσμα.

Ο ανταγωνισμός εμπεριέχεται στη διαδικασία των ακροάσεων, στον βαθμό που οι μουσικοί διαγωνίζονται για συγκεκριμένες θέσεις και ό,τι αυτές συνεπάγονται (στάτους, χρήματα, εξουσία, σταθερότητα). Όπως χαρακτηριστικά δήλωσε μουσικός τις μόνιμες θέσεις «τις χτυπάς για μια ζωή».

Εξετάζοντας λοιπόν τις ακροάσεις και τα τυπικά προσόντα, βλέπουμε το βαθμό στον οποίο η είσοδος στο επάγγελμα είναι ελεύθερη ή σχετίζεται με συγκεκριμένη κοινωνική καταγωγή. Προχωρώντας στα άρρητα κριτήρια εισόδου, μελετάμε τον βαθμό ανταπόκρισης του ατόμου σε αυτά και την σημασία των τυπικών και άτυπων δικτύων, καθώς αυτά συνδέονται με την πρόσβαση στην πληροφόρηση. Ένα επιπρόσθετο ζήτημα που σχετίζεται με τις ακροάσεις αφορά στην αντικειμενικότητα της κρίσης και την επιρροή προσωπικών ή άλλων παραγόντων σε αυτή.

Μιλώντας για εμπόδια εισόδου στο επάγγελμα, επιβάλλεται να αναφερθώ στις προκηρύξεις των ορχηστρών²⁵. Εστιάζοντας στην Κ.Ο.Α. και την Ε.Λ.Σ., για την πλήρωση κενών οργανικών θέσεων μόνιμου καλλιτεχνικού προσωπικού ορίζονται προϋποθέσεις που αφορούν, μεταξύ άλλων, στην ηλικία, την ιθαγένεια και την επαγγελματική εκπαίδευση. Τα κριτήρια που θα μας απασχολήσουν είναι κυρίως τα δύο τελευταία, σε μια προσπάθεια κατανόησης του τρόπου που προδιαθέτουν συγκεκριμένες πορείες.

Ιθαγένεια

Για την κάλυψη μόνιμων οργανικών θέσεων στην Κ.Ο.Α. και την Ε.Λ.Σ. η καταγωγή αποτελεί θεσμοθετημένο εμπόδιο εισόδου, το οποίο είδαμε ότι έχει τις απαρχές του ήδη το 1942. Συγκεκριμένα, οι υποψήφιοι πρέπει να έχουν ελληνική ιθαγένεια, ιθαγένεια κράτους-μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να είναι ομογενείς ή να απέκτησαν την ελληνική ιθαγένεια με πολιτογράφηση τουλάχιστον ένα έτος πριν την ημερομηνία λήξης της προθεσμίας υποβολής των αιτήσεων. Για τις άλλες ορχήστρες, η καταγωγή δεν αποτελεί επίσημο εμπόδιο εισόδου, κάτι που σχετίζεται άμεσα και με τη νομική τους μορφή και τα είδη το συμβολαίων που παρέχουν, ενώ το ίδιο ισχύει και για τις θέσεις έκτακτου προσωπικού της Κ.Ο.Α. και της Ε.Λ.Σ. Από τις συνεντεύξεις, η καταγωγή των υποψηφίων δεν φαίνεται να θεωρείται ως άτυπο κριτήριο που μπορεί να επηρεάσει αισθητά το αποτέλεσμα της κρίσης. Ωστόσο, οι πυλωροί ανακάλεσαν στη μνήμη τους περιστατικά από ακροάσεις παλαιότερων εποχών, στις οποίες συμμετείχαν ως επιτροπή, όπου εκφράστηκαν σχόλια φυλετικής διάκρισης από άλλα μέλη της επιτροπής. Το γεγονός ότι δεν συμμετείχαν στην έρευνα άτομα με αμιγώς ξένη υπηκοότητα δεν μας επιτρέπει να φτάσουμε σε ένα ασφαλές

²⁵ Προκήρυξη για την πλήρωση μόνιμων οργανικών θέσεων καλλιτεχνικού προσωπικού συμπεριλαμβάνεται ενδεικτικά στο παράρτημα (σελ. 137-142).

συμπέρασμα, καθώς θεωρώ ότι υπάρχουν ενδείξεις προς αυτή την κατεύθυνση. Για παράδειγμα, συνεντευξιαζόμενος, σχολιάζοντας την αποτυχία του σε ακροάσεις για υποτροφίες, ανέφερε: «Έβγαλα κάποια συμπεράσματα. Ότι με το ξένο επίθετο να ζητήσω ελληνική υποτροφία είναι λίγο δύσκολο.»

Εμβαθύνοντας στο ζήτημα της καταγωγής ως τυπικό εμπόδιο εισόδου, παρατηρούμε ότι στην Συμφωνική Ορχήστρα του Δήμου Αθηναίων, όπου η καταγωγή δεν αποτελεί ρητό κριτήριο, παρατηρείται σχετικά μεγάλο ποσοστό αλλοδαπών μουσικών (βλ. παράρτημα σελ.89). Αυτό το ποσοστό, όμως, υποστηρίζω ότι δεν δικαιολογείται μόνο από το ότι η συγκεκριμένη ορχήστρα επιτρέπει σε μουσικούς με ξένη υπηκοότητα να ενταχθούν με συνθήκες σχετικής μονιμότητας (σύμβαση αορίστου χρόνου). Φαίνεται να σχετίζεται σε κάποιο βαθμό τόσο με τον τρόπο που δημιουργήθηκε η ορχήστρα, όσο και με το θεωρούμενο στάτους της. Όπως προκύπτει από τις αφηγήσεις μέλους που βρίσκεται στην ορχήστρα από τα πρώτα χρόνια, οι Έλληνες μουσικοί αντιμετώπιζαν την ορχήστρα ως υποδεέστερη των άλλων, μη επιλέγοντας να συμμετέχουν σε διαδικασίες ακρόασης. Επομένως, βλέπουμε ότι οι αντιλήψεις σχετικά με το στάτους μιας ορχήστρας μπορούν να επηρεάσουν τις επαγγελματικές αποφάσεις των μουσικών.

Εκπαίδευση

Ως προς την επαγγελματική τους κατάρτιση, οι υποψήφιοι οφείλουν να κατέχουν δίπλωμα ή πτυχίο αντίστοιχης ειδικότητας (οργάνου) αναγνωρισμένου μουσικού εκπαιδευτικού ιδρύματος του εσωτερικού ή ισότιμο δίπλωμα εκπαιδευτικού ιδρύματος του εξωτερικού. Σε αυτό το σημείο, δεν μπορώ να υποστηρίξω ότι η απαίτηση για δίπλωμα ελληνικού ωδείου συνδέεται απαραίτητα με την κοινωνική καταγωγή κάποιου (Bourdieu 2002), παρόλο που η τυπική ωδειακή μουσική εκπαίδευση απαιτεί χρόνια επένδυση σε πόρους. Θεωρώ πιο πιθανό ένα δίπλωμα ειδικότητας να αναφέρεται στην κοινωνική καταγωγή και το οικονομικό κεφάλαιο περισσότερο υπόρρητα, στο βαθμό που συνήθως όσοι καταφέρνουν να είναι άμεσα ανταγωνιστικοί σε ακροάσεις, έχουν συμμετάσχει σε σεμινάρια και φεστιβάλ κατά τη διάρκεια των σπουδών τους ή έχουν μετεκπαιδευτεί σε ακαδημίες του εξωτερικού. Επίσης, ένα τέτοιο πτυχίο, καθώς συνδέεται με το στάτους και τη φήμη του εκάστοτε εκπαιδευτικού ιδρύματος και καθηγητή, αλλά και τη σχετική θέση του τελευταίου στο πεδίο, φαίνεται να επηρεάζει δημιουργώντας προσδοκίες ή προδιάθεση υπέρ ή κατά κάποιου υποψηφίου.

Όπως ανέφερε μουσικός μεγαλύτερης ηλικίας με ισχυρή θέση στο πεδίο και μαθητής γνωστού δασκάλου της εποχής:

«Ήξερα μέσα μου ότι με ξέρουνε οι άλλοι, αλλά αυτό στη δουλειά μας δεν παίζει ρόλο, γιατί ό,τι και να τους πεις, ό,τι βραβεία κλπ., αμέσως θα σου πουν “Ωραία όλα αυτά. Παίξε!”. Κυρίως μη σου πω ότι είναι και μειονέκτημα να θεωρείσαι καλός, γιατί απ’ τον καλό περιμένουν να παίξει καλά.»

Άτομα νεαρότερης ηλικίας που εκπαιδεύτηκαν υπό την καθοδήγηση ισχυρών στο πεδίο δασκάλων, εξέφρασαν σχετικά απόλυτα την άποψη ότι ο δάσκαλος, η θέση του και το δίκτυο που έχει διαμορφώσει δεν επηρεάζουν με τέτοιο τρόπο την πορεία των μαθητών του.

Ωστόσο, η μαθητεία σε ένα σημαντικό δάσκαλο μπορεί να μεταβιβάσει κατά κάποιο τρόπο το άτυπο δίκτυο του καθηγητή στον μαθητή. Όπως για παράδειγμα αναφέρθηκε από άλλον μουσικό:

«Εμένα με ξέρανε, όλη μου την πορεία, γιατί ήταν και ο δάσκαλός μου στην ορχήστρα. Οπότε φαντάζομαι ότι σίγουρα ήταν θετικά διακείμενοι απέναντί μου, για να είμαι ειλικρινής, αλλά εγώ δεν μπορώ να ελέγξω αυτές τις διαδικασίες».

Προσπαθώντας να συλλέξω πληροφορίες για τους καθηγητές των ορχηστρικών μουσικών, παρατήρησα ότι κάποια ονόματα καθηγητών πράγματι επαναλαμβάνονταν. Συμπερασματικά, υπάρχουν καθηγητές με θέσεις στο χώρο των ορχηστρών, οι οποίοι περισσότερο από άλλους κατάφεραν να δημιουργήσουν «σχολή», εκπαιδεύοντας παίκτες οι οποίοι εισάχθηκαν επιτυχώς στο σύστημα. Όπως αναφέρθηκε σε συνέντευξη:

«Στην Ελλάδα έχει σημασία με ποιον σπουδάζεις. Το αντιλήφθηκα πολύ αργότερα αυτό. Ίσως αν – αυτό είναι μια υποθετική πρόταση – ίσως αν συνέχιζα με τον (όνομα καθηγητή) να είχα καλύτερη δουλειά από αυτή που έχω τώρα, λόγω της θέσης που κατείχε ο ίδιος... Δεν ξέρω αν θα έπαιζα το ίδιο καλά βέβαια, γιατί αυτό διαπιστώνω με βάση τους μαθητές του που συνέχισαν».

Θα ήταν αδόκιμο να υποστηρίξουμε, ότι ο δάσκαλος ή η σχετική του θέση στο πεδίο αποτελούν παράγοντα, ο οποίος προκαθορίζει την καριέρα ενός μουσικού. Ωστόσο, μπορούμε δομήσουμε μία εξήγηση με βάση τη σημασία της φήμης, καθώς «καλοί» καθηγητές επιλέγουν «καλούς» μαθητές με στόχο την αύξηση της φήμης τους, ενώ οι μαθητές είναι λογικό να προσελκύονται από καθηγητές με φήμη, ανατροφοδοτώντας αυτόν τον κύκλο. Σε αυτή την κατεύθυνση αναφέρθηκε, για παράδειγμα, η συλλογιστική μουσικού κατά την επιλογή δασκάλου στο εξωτερικό:

«Πας στη σχολή και λες “ποιος είναι εδώ ο καθηγητής ο καλύτερος; Σ’ αυτόν θα πάω”» κ.ά.

Βλέπουμε λοιπόν, και σε συνδυασμό με τον τρόπο που αντιλαμβάνονται οι μουσικοί τη διδασκαλία (σελ. 49) ότι η ανατροφοδότηση του συστήματος με καλούς μουσικούς μπορεί να αποτελέσει έναν τρόπο ενίσχυσης της φήμης και της θέσης του εκάστοτε καθηγητή/ ορχηστρικού μουσικού στο πεδίο.

Το ενδιαφέρον έχει ήδη στραφεί σε κάποια περισσότερο άτυπα κριτήρια που υπεισέρχονται στις θεσμοθετημένες διαδικασίες για την επιλογή μουσικών. Διαπραγματευόμαστε την επιρροή τους, τον τρόπο που γίνονται αντιληπτά από τους

μουσικούς ανάλογα με τη θέση τους, τις αντιλήψεις των μουσικών για τις διαδικασίες κοκ. Χάριν διερεύνησης του ζητήματος θα διακρίνουμε σε αυτό το σημείο τους συνεντευξιαζόμενους σε πυλωρούς και υποψήφιους. Μια τέτοιου είδους διάκριση μας επιτρέπει να διερευνήσουμε τον τρόπο που οι πυλωροί αντιλαμβάνονται τις διαδικασίες στις οποίες έχουν κυρίαρχο ρόλο, αλλά και τον τρόπο που τις αντιλαμβάνονται οι υποψήφιοι μουσικοί. Κατ' επέκταση, ανοίγει ο διάλογος μεταξύ πραγματικών συνεπειών, λόγω άτυπων κριτηρίων και αντιλαμβανομένων ως πραγματικών συνεπειών, βάσει του θεωρήματος των Thomas & Thomas, το οποίο υποστηρίζει ότι ό,τι γίνεται αντιληπτό ως πραγματικό, είναι πραγματικό ως προς τις συνέπειές του.

Φύλο

Η ορχήστρα θεωρείται ένας παραδοσιακά ανδροκρατούμενος οργανισμός (Allmendinger & Hackman 1995). Πράγματι, υπολογίζοντας την ποσόστωση των γυναικών για τις αθηναϊκές ορχήστρες, η αναλογία γυναικών-ανδρών είναι ένα προς τέσσερα. Στην περίπτωση της οικογένειας των εγχόρδων, παρατηρούνται μικρότερες αποκλίσεις, κάτι το οποίο εξηγείται από τη βιβλιογραφία για «γυναικεία» και «ανδρικά» μουσικά επαγγέλματα (Bennett 2008).

Σε κάθε περίπτωση, τα ποσοστά των γυναικών ακόμα και στο τμήμα εγχόρδων (32% - 43%) αποτελούν έντονες ενδείξεις. Με μια προσεκτική ματιά στα γραφήματα (βλ. παράρτημα σελ. 82-87), βλέπουμε ότι για παράδειγμα στην Κ.Ο.Α. οι γυναίκες καταλαμβάνουν μόνο θέσεις Tutti απουσιάζοντας πλήρως από ιεραρχικά ανώτερες θέσεις, ενώ στην Ε.Λ.Σ. φαίνεται να υπάρχει μία τάση με γυναίκες να καταλαμβάνουν θέσεις εξουσίας²⁶.

Ωστόσο, καμία από τις γυναίκες που συμμετείχαν στην έρευνα δεν θεωρεί το ρόλο του φύλου καταλυτικό για τις ακροάσεις, καθώς τα τελευταία χρόνια καταγράφονται παραδείγματα γυναικών που κατάφεραν να κατακτήσουν μόνιμες θέσεις, θέσεις εξουσίας κλπ. Όπως αναφέρθηκε από γυναίκα συνεντευξιαζόμενη σε θέση Tutti:

«Μπορεί να υπήρχε αυτή η σκέψη, αλλά δεν μπορώ να το στοιχειοθετήσω, γιατί στις περισσότερες ακροάσεις που έχω συμμετάσχει και έχουν πάρει κόσμο, έχουν πάρει γυναίκες».

Στις υπόλοιπες περιπτώσεις γυναικών συνεντευξιαζόμενων, οι οποίες κατείχαν θέση εξουσίας και θέση Tutti, οι απαντήσεις ήταν λιγότερο αμφίσημες ως προς την άποψη ότι το φύλο δεν επηρεάζει τις αποφάσεις. Το ίδιο θεωρούν και οι άνδρες συμμετέχοντες στην έρευνα, καθώς δεν αισθάνθηκαν ότι κατέκτησαν κάποια θέση ή απορρίφθηκαν λόγω φύλου.

²⁶ Η ορχήστρα της Ε.Λ.Σ. είναι και η πρώτη, στην οποία απαντάται γυναίκα στη θέση του Εξάρχοντα κατά τη δεκαετία του 1980.

Στην ίδια κατεύθυνση, συνεντευξιαζόμενη μεγαλύτερης ηλικίας σε θέση εξουσίας, αναφέρθηκε στη δυσκολία κατάκτησης θέσεων εξουσίας από γυναίκες κατά τις προηγούμενες δεκαετίες, κάτι το οποίο δεν θεωρεί ότι συνεχίζει να συμβαίνει έντονα σήμερα.

Η σύγκριση μεταξύ στατιστικών δεδομένων και ευρημάτων δεν μπορεί να εξηγηθεί βάσει υπαρχόντων στοιχείων. Ενδεχόμενα, θα χρειαζόταν περαιτέρω διερεύνηση σχετικά με το πότε κατακτήθηκαν οι ιεραρχικά υψηλές θέσεις. Ενδέχεται για παράδειγμα, άνδρες μουσικοί να μονιμοποιήθηκαν σε αυτές τις θέσεις σε παλαιότερες δεκαετίες και να τις κατέχουν μέχρι σήμερα. Άλλωστε, η οποιαδήποτε νέα τάση για είσοδο γυναικών στο επάγγελμα θα απαιτούσε χρόνια για να αποτυπωθεί και στατιστικά.

Το τοπίο αναφορικά με το φύλο αλλάζει στις συζητήσεις με τους πυλωρούς, οι οποίες έδειξαν ότι το φύλο έχει αποτελέσει παράγοντα που επηρέασε το αποτέλεσμα. Από τις συνεντεύξεις προέκυψε ότι κάποιοι συνεντευξιαζόμενοι (άνδρες πυλωροί) θεωρούν ότι έχουν υπάρξει περιπτώσεις που το φύλο γυναικών υποψηφίων λειτούργησε ως παράγοντας υπέρ της επιλογής τους, ενδεχομένως αν προϋπήρχε σχέση ή προσδοκία τέτοιου τύπου για κάποιον από τους κριτές, ενώ σε άλλες περιπτώσεις «έχεις νιώσεις μία ατμόσφαιρα, αλλά τελικά δεν παίζει ρόλο».

Στην άλλη και πιο αναμενόμενη πλευρά του νομίσματος (Bennett 2008; Allmendinger & Hackman 1995; Freeman 1999), αναφέρθηκαν περιπτώσεις, όπου το φύλο λειτούργησε ως εμπόδιο ώστε να εισαχθούν γυναίκες στην ορχήστρα. Συγκεκριμένα, αναφέρθηκε περίπτωση ακρόασης, κατά την οποία η επίσημη δικαιολόγηση απόρριψης γυναίκας υποψηφίου βασιζόταν σε καλλιτεχνικά ζητήματα, καθώς ο «δυναμικός ήχος» ενός άντρα μουσικού, δηλαδή ένας πιο «αρρενωπός» ήχος (Tick 1973; DeNora 2013; Citron 1990), θα ήταν πιο κατάλληλος για την ορχήστρα, ενώ έχει συμβεί παλαιότερα να απορριφθεί υποψήφια λόγω εγκυμοσύνης. Τέλος, αναφέρθηκε περίπτωση όπου κάποια υποψήφια απορρίφθηκε λόγω «προκλητικού» και ακατάλληλου για την περίσταση ντυσίματος. Αυτό, αν και συνδέεται και με το στάτους της ορχήστρας και το βαθμό, στον οποίο κάποιος εν δυνάμει εργαζόμενος είναι συμβατός με το προφίλ του οργανισμού, αποτελεί παρόλα αυτά μια έμφυλη εξειδίκευση της καταλληλότητας του υποψηφίου.

Λαμβάνοντας υπόψη ότι σε μια επιτροπή ενδέχεται όλοι οι κριτές (δηλαδή ο μαέστρος και οι κορυφαίοι) να είναι άνδρες, γίνεται φανερό πόσο ευάλωτες είναι αυτές οι διαδικασίες σε τέτοιου είδους άτυπα κριτήρια.

Η διαδικασία της ακρόασης: αντικειμενικότητα της κρίσης

Και ενώ εξετάσαμε το φύλο, την ιθαγένεια, την κοινωνική καταγωγή και την εκπαίδευση ως άτυπα κριτήρια, στρέφουμε το ενδιαφέρον στις ίδιες τις διαδικασίες της ακρόασης. Η διαδικασία λαμβάνει χώρα σύμφωνα με την

ΥΠΠΟ/ΚΑΤΕΧΝ/Δ/35836/22-7-1999 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού. Η εξέταση των υποψηφίων γίνεται ενώπιον της Εξεταστικής Επιτροπής, χωρίς την παρουσία ακροατηρίου. Επιτρέπεται μόνον η παρουσία μουσικών της Ορχήστρας που ανήκουν στην οικογένεια του εξεταζόμενου οργάνου, κάτι που αποτελεί συνήθη πρακτική, όπως προκύπτει από τις συνεντεύξεις. Ενδεχομένως λειτουργεί και ως ένας τρόπος διασφάλισης της διαφάνειας, της αξιοκρατίας και της τήρησης των τυπικών διαδικασιών. Ωστόσο, οι μουσικοί που βρίσκονται στο ακροατήριο δεν έχουν κάποια εμπλοκή ως προς τη λήψη των αποφάσεων για τους μελλοντικούς συνεργάτες τους, όπως συμβαίνει σε ορχήστρες με άλλη οργανωσιακή δομή (Galinsky & Lehman 1995; Lehman 1995a; Maitlis 1997; Freeman 1999). Τα ζητήματα που εγείρονται από τη διαδικασία είναι η αντικειμενικότητα της κρίσης και ο περιορισμός προσωπικών και άτυπων κριτηρίων, καθώς «είναι λίγο αδύνατον να μην επηρεαστεί κανείς από τέτοια κριτήρια», όπως δήλωσε πυλωρός που υποστηρίζει τις ακροάσεις με κουρτίνα για περισσότερη αντικειμενικότητα.

Το ζήτημα της αντικειμενικότητας της αισθητικής κρίσης (Caves 2000) αποτέλεσε σημείο συζήτησης κυρίως με τους πυλωρούς, καθώς ουσιαστικά αυτοί είναι που καθορίζουν τα όποια αισθητικά κριτήρια. Οι απόψεις δίστανται ως προς τα κριτήρια που πρέπει να λαμβάνει κανείς υπόψη και μπορούμε να πούμε ότι διακρίνονται σε ζητήματα ήχου και μουσικής (ποιότητα, ηχόχρωμα κλπ.) και ζητήματα τεχνικής αρτιότητας (τονική ορθότητα, απουσία λαθών κλπ.). Και οι ίδιοι οι πυλωροί εμφανίζονται να πιστεύουν ότι για τον κάθε κριτή τα παραπάνω έχουν διαφορετική βαρύτητα. Πυλωρός, σχολιάζοντας συζητήσεις που μπορεί να προκύψουν κατά τη διαδικασία ακρόασης, ανέφερε ενδεικτικά:

«- Μα παίζει όλες τις νότες!

- Ωραία, και πού είναι ο ήχος του;

- Τι τον θέλει τον ήχο, πρέπει να παίζει όλες τις νότες.

- Μια ορχήστρα από τι κρίνεται; Από τον ήχο. Οι νότες είναι εφτά. Σήμερα δεν πρόλαβε κάποια νότα να βγάλει. Όταν θα κάθεται στο αναλόγιο αυτός που θα έχει ήχο, θα τις μάθει τις νότες. Αυτός που δεν έχει ήχο, τότε θα τον βγάλει;»

Ωστόσο, υπήρξε περίπτωση πολύ σημαντικού πυλωρού, ο οποίος δήλωσε με μεγάλη ακρίβεια τα κριτήρια για μια ορχηστρική ακρόαση και στα οποία φαίνεται ξεκάθαρα η σημασία των τεχνικών και αισθητικών συμβάσεων για την καλλιτεχνική παραγωγή (Becker 1982).

«Υπάρχουν τα βασικά: σωστός, ρυθμικός και με ωραίο ήχο, χωρίς αυτά δε γίνεται. Και από εκεί και πέρα πρέπει να κάνει όλους τους σωστούς τρόπους της μουσικής, σωστά τη φράση... και να αποδώσει πιστά αυτό που βλέπω εγώ μπροστά... Και επίσης ωραίες αλλαγές στο δοξάρι. Και από εκεί και πέρα να ξεχωρίζει τα διάφορα στυλ με το σωστό

τρόπο... Άρα αυτά θέλω να τα δω σε κάποιον που δίνει εξετάσεις... Γιατί αύριο θα κάθεται δίπλα μου και δεν θα μπορούμε να συνηγορήσουμε.»

Βλέπουμε λοιπόν ότι οι συμβάσεις αποτελούν μία «κοινή γλώσσα» για τους μουσικούς, οι οποίες – αν και δεν γίνονται από όλους κατανοητές με τόση ευκρίνεια όπως στο παραπάνω παράθεμα – τείνουν να θεωρούνται ως δεδομένες και κατ' επέκταση αναμένονται να είναι γνωστές ως βασικές (Becker 1974).

Προχωρώντας πίσω από την αισθητική κρίση, φτάνουμε στο πιο σημαντικό σημείο, συζητώντας το κατά πόσο είναι εν τέλει δυνατή μία κρίση στην οποία δεν υπεισέρχονται προσωπικοί παράγοντες και άτυπα κριτήρια. Όσοι από τους ερωτώμενους πιστεύουν περισσότερο στην αντικειμενικότητα της αισθητικής κρίσης, τείνουν να πιστεύουν ότι οι ακροάσεις μπορούν να είναι αξιολογικές. Μάλιστα, ένας από τους συνεντευξιζόμενους, πιστός στο ότι τη θέση θα πρέπει να την κατακτήσει αυτός που παίζει καλύτερα, έχει συμβεί να διαταράξει προσωπικές του σχέσεις με φίλους μουσικούς ή μαθητές που συμμετείχαν σε κάποια ακρόαση. Ωστόσο, ακόμα και αυτός, στην περίπτωση ισοβαθμίας μεταξύ υποψηφίων, θα προτιμούσε αυτόν που θα ήξερε προσωπικά. Σε άλλες περιπτώσεις, η σημασία των προσωπικών παραγόντων δηλώνεται πιο ξεκάθαρα, ενώ δεν θα πρέπει να ξεχνάμε ότι λόγω μικρού μεγέθους της αγοράς, είναι αρκετά πιθανό να υπάρχουν πρότερες γνώσεις για το χαρακτήρα και την επαγγελματική συμπεριφορά των υποψηφίων:

«Πολλές φορές κρίνεις και από το τι είναι ο άλλος. Δηλαδή αν ξέρεις ότι ο άλλος είναι παλιοχαρακτήρας και θα κάνει κακό στη δουλειά, εκεί επιφυλάσσεσαι και πιο πολύ.»

Ωστόσο, η κρίση ακόμα και της προσωπικότητας του άλλου μαρτυρά τη σημασία όχι μόνο της φήμης (Caves 2000), αλλά και του άτυπου δικτύου (Peterson & White 1979), με την έννοια ότι η απουσία του ίσως φανεί κομβική για κάποιον που δεν τα διαθέτει (σε περίπτωση ισοβαθμίας για παράδειγμα). Όπως ανέφερε χαρακτηριστικά μουσικός:

«Εγώ δεν είχα **καμία** σχέση με όλους αυτούς. Αυτό είναι το θέμα. Δεν τους ήξερα καν και δεν με ξέρανε. Ενώ με (ονόματα) είχαν σχέση, γιατί παίζανε τόσα χρόνια μαζί. Ήταν ήδη έκτακτο προσωπικό... Αυτό που έχω να δηλώσω για τις ακροάσεις είναι ότι όσο και να προσπαθούμε να είναι αξιολογικές, σπάνια είναι. Θα θέλαμε να είναι και μερικές φορές είναι... έχει σημασία ποιος είναι στην επιτροπή. Και είναι πάρα πολύ δύσκολο να είναι αντικειμενική (η ακρόαση). Γιατί και πάλι και αυτός που είναι στην επιτροπή και να θέλει να είναι αντικειμενικός, και να θέλει, θα είναι η δικιά του προσωπική σκέψη και άποψη.»

Όπως είναι σαφές, η άποψη αυτή περιλαμβάνει όχι μόνο τη σημασία του άτυπου δικτύου και την αδυναμία ολοκληρωτικής αντικειμενικότητας, αλλά και την πεποίθηση ότι οι ακροάσεις τείνουν ενίοτε να έχουν αποτελέσματα, τα οποία ευνοούν άτομα που ήδη εργάζονται στην ορχήστρα για διατήρηση της εργασιακής τους σχέσης

ως έκτακτο προσωπικό ή για την μονιμοποίησή τους. Δεν θα αναλωθούμε στην διερεύνηση του κατά πόσο μια ακρόαση λειτουργεί άτυπα όντως ως αναγνώριση της δουλειάς κάποιου στην ορχήστρα ή σαν μια άτυπη «προαγωγή», καθώς αυτό θα απαιτούσε να μελετήσουμε συγκεκριμένα τις ακροάσεις, έχοντας τις λίστες με τους υποψηφίους κοκ. Οι πυλωροί άλλωστε δηλώνουν ότι «όλα εξαρτώνται από την ακρόαση» και ότι η όποια πρότερη εργασιακή σχέση δεν παίζει ιδιαίτερο ρόλο. Ωστόσο, ενυπάρχει κάτι, το οποίο δεν πρέπει να διαφύγει της προσοχής μας. Ας δεχτούμε για συλλογιστικούς λόγους ως πραγματική την άποψη ενός συνεντευξιζόμενου ότι «σ' αυτές τις ακροάσεις παίζει πολύ μεγάλο ρόλο ποιος είναι στην επιτροπή, τι πιστεύει για τον διαγωνιζόμενο και τι εμπειρίες έχει μαζί του». Ταυτόχρονα, ας αναλογιστούμε ότι ειδικά για τις μόνιμες οργανικές θέσεις η απόφαση είναι πάρα πολύ σημαντική, όχι μόνο γιατί διαμορφώνει την καριέρα του επιτυχόντα, αλλά κυρίως γιατί επηρεάζει την ορχήστρα ως συλλογική εργασία. Λαμβάνοντας ταυτόχρονα υπόψη την απουσία θεσμοθετημένων δοκιμαστικών περιόδων μέχρι την οριστική μονιμοποίηση²⁷, δεν θα ήταν αφύσικο να θεωρήσουμε ότι οι προϋπάρχουσες αντιλήψεις και απόψεις για τους διαγωνιζόμενους από πρότερες συνεργασίες αποτελούν εν τέλει και έναν τρόπο μείωσης του ρίσκου της απόφασης και ένα τρόπο επιλογής του υποψηφίου που ταιριάζει περισσότερο στην κουλτούρα της κάθε ορχήστρας ή που έχει ήδη διαμορφώσει συνεργασίες και έχει προσαρμοστεί. Αυτή η ερμηνεία συνάδει με την άποψη του Becker (1995) περί θεσμικής αδράνειας και τη λογική των συνεργατικών δεσμών στους κόσμους της τέχνης, οι οποίοι εμφανίζονται ως πολύ σταθεροί και αλλάζουν δύσκολα (Becker 1976: 773).

Διερευνούμε, λοιπόν, σε αυτό το κεφάλαιο τις ακροάσεις ως διαδικασίες αξιολόγησης του βαθμού, στον οποίο ένας μουσικός ανταποκρίνεται στα τυπικά και άτυπα κριτήρια του κλάδου και ως βασικό τρόπο βελτίωσης της θέσης που κατέχει κάποιος στο πεδίο. Μέσα από τις συνεντεύξεις, αναδεικνύεται η σημασία της γνώσης των καλλιτεχνικών συμβάσεων και ο τρόπος που τα άρρητα κριτήρια, όπως η καταγωγή, το φύλο, η εκπαίδευση και η κοινωνική καταγωγή ενδέχεται να υπεισέρχονται στην αξιολογική αυτή διαδικασία.

²⁷ Αναφέρθηκε από πυλωρό ότι για την περίπτωση της ορχήστρας στην οποία υπάγεται, οι θέσεις ορισμένου χρόνου λειτουργούν άτυπα σαν δοκιμαστική περίοδος. Ωστόσο, όταν γίνει προκήρυξη για μόνιμη οργανική θέση, η διαδικασία της αξιολόγησης επαναλαμβάνεται κανονικά. Συνεπακόλουθα, και βάσει των αποτελεσμάτων τέτοιων ακροάσεων, δεν προκύπτει ότι η «δοκιμαστική περίοδος» λειτουργεί πράγματι κατ' αυτόν τον τρόπο.

Επίλογος

Συνοψίζοντας, η παρούσα έρευνα μελετά τους επαγγελματίες μουσικούς ορχήστρας ως μέρος της ευρύτερης πολιτιστικής παραγωγής, εντάσσοντάς τους σε ένα δυναμικό και μεταβαλλόμενο περιβάλλον, του οποίου οι αλλαγές επηρεάζουν και διαμορφώνουν τις επαγγελματικές τους σταδιοδρομίες. Με κύρια ερευνητικά ερωτήματα τον τρόπο που το πεδίο διαμορφώνει τους παίκτες του μέσω πιθανών εναλλακτικών διαδρομών, αλλά και τον τρόπο που οι ίδιοι οι μουσικοί αντιλαμβάνονται και ορίζουν τη θέση τους σε αυτό, στραφήκαμε κυρίως στις αντιλήψεις, τις αφηγήσεις και τις ερμηνείες των μουσικών μέσω ποιοτικών συνεντεύξεων.

Είδαμε αρχικά, μελετώντας τα αντίστοιχα νομικά τεκμήρια, ότι ο κλάδος των ορχηστρών και συνεπακόλουθα η επαγγελματικοποίηση των μουσικών ξεκίνησαν για την περίπτωση της Ελλάδας τη δεκαετία του 1940, με ζητήματα εξουσίας, ιεραρχίας, δικαιωμάτων και υποχρεώσεων των μουσικών να αποσαφηνίζονται σταδιακά. Παρατηρήσαμε ότι οι όποιες αλλαγές αφορούν κυρίως τη σταθεροποίηση του κλάδου, ενώ εντοπίζονται αρκετά κοινά σημεία με το σήμερα.

Μελετήσαμε σε βάθος τις συμβάσεις που διέπουν την παραγωγή ορχηστρικής μουσικής, εστιάζοντας περισσότερο σε αυτές που αποτελούν την εργασιακή κουλτούρα, οι οποίες όπως φάνηκε μεταδίδονται στους μουσικούς κυρίως μέσω της εκπαίδευσής τους, ενώ τείνουν να αποτελούν ενσωματωμένες αξίες. Κατ' επέκταση, οι συμβάσεις δεν γίνονται αντιληπτές ως περιοριστικές, κάτι το οποίο διαφαίνεται και από τις επιλογές των μουσικών εκτός ορχήστρας.

Αφού εξετάσαμε τη σχέση των μουσικών με το ευρύτερο σύστημα της παραγωγής μουσικής, του οποίου αναδείχθηκαν οι βασικές τάσεις, διερευνήσαμε τους παράγοντες που διαμορφώνουν τις καριέρες.

Η οικογένεια και δάσκαλος και συνεπακόλουθα το κληρονομημένο και το επίκτητο πολιτισμικό, κοινωνικό και οικονομικό κεφάλαιο του μουσικού φαίνεται να προδιαθέτουν τόσο την ενασχόλησή του με τη μουσική, όσο και την πρόσβασή του σε άτυπα δίκτυα. Έτσι, ενδέχεται να ανταποκρίνεται περισσότερο στα άρρητα κριτήρια του κλάδου, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι οι παραπάνω παράγοντες προκαθορίζουν την πορεία του μουσικού.

Τέλος, διερευνήσαμε την καταγωγή και το φύλο ως παράγοντες που δύνανται να επηρεάσουν τις δυνατότητες για επαγγελματική εξέλιξη. Η καταγωγή είδαμε ότι σε κάποιες περιπτώσεις αποτελεί επίσημο εμπόδιο εισόδου, ενώ αντικρουόμενα είναι τα ευρήματα σχετικά με το φύλο. Τα στοιχεία καταδεικνύουν μία ανδρική ηγεμονία στον κλάδο, η οποία δεν γίνεται αντιληπτή ούτε από γυναίκες, ούτε άνδρες μουσικούς.

Σε κάθε περίπτωση, κεντρικές έννοιες για την έρευνα υπήρξαν η εξουσία, οι ιεραρχικές δομές και ο ανταγωνισμός, καθώς και ο τρόπος που αυτές υπεισέρχονται στις αποφάσεις των μουσικών για διατήρηση ή βελτίωση της θέσης τους στο πεδίο. Το παραπάνω, φάνηκε ιδιαίτερα από κάποιες αποφάσεις των μουσικών, με πιο χαρακτηριστική την περίπτωση επιλογής μόνο μίας θέσης εργασίας τη δεκαετία του 1990, από τη διαδικασία των ακροάσεων για κατάκτηση συγκεκριμένων θέσεων στην ορχήστρα και από τις διάφορες άλλες καλλιτεχνικές τους δραστηριότητες.

Στους περιορισμούς της έρευνας θα πρέπει να αναφέρουμε ότι δεν υπήρξε συνεργασία με τους επίσημους φορείς (ορχήστρες), ώστε να καταστεί δυνατή η άντληση περισσότερων δεδομένων για το σύνολο των έγχορδων μουσικών που εργάζονται σε αυτές (πχ. συμβόλαια, ιθαγένεια κλπ.) και να διαπιστωθεί ο βαθμός εφαρμογής όσων προβλέπονται από τη νομοθεσία. Σημειώνεται επίσης, ότι στο τελικό δείγμα δεν εμπεριέχονται άτομα από όλες τις ομάδες εγχόρδων, το οποίο όπως προείπαμε δεν αλλοιώνει τα ευρήματα. Ωστόσο, το γεγονός ότι εν τέλει όλοι οι συνεντευξιαζόμενοι είχαν την ελληνική ιθαγένεια, δεν επέτρεψε τη σε βάθος διερεύνηση αυτού του παράγοντα, ως άτυπου κριτηρίου εισόδου στο επάγγελμα, κάτι το οποίο παραμένει ως ενδιαφέρον ζήτημα για το μέλλον.

Επιπρόσθετα, όπως θεωρώ ότι φάνηκε, ένα πεδίο προς διερεύνηση αποτελεί η είσοδος των γυναικών (και όχι μόνο έγχορδων) μουσικών σε έναν έντονα ανδροκρατούμενο κλάδο. Οι ενδείξεις από τα στατιστικά στοιχεία, με την ακραία περίπτωση της Κ.Ο.Α. όπου απουσιάζουν πλήρως οι γυναίκες από θέσεις εξουσίας στα τμήματα των εγχόρδων, σε συνδυασμό με τα ευρήματα ανοίγουν τον διάλογο προς αυτή την κατεύθυνση. Τέλος, σε ένα αρκετά πιο εξελιγμένο στάδιο, θα είχε ενδιαφέρον η μελέτη της παραγωγής κλασικής μουσικής στην Ελλάδα ιστορικά υπό το θεωρητικό πρίσμα της παραγωγής της κουλτούρας.

Βιβλιογραφία

- Abbing, H., 2004. The autonomous artist still rules the world of culture. In I. Jansen, ed. *A Portrait of the Artist in 2005. Artist Careers and Higher Arts Education in Europe*. Amsterdam: Boekmanstudies, pp. 55–66.
- Allmendinger, J. & Hackman, J.R., 1995. The more, the better? A four-nation study of the inclusion of women in symphony orchestras. *Social Forces*, 74(2), pp.423–460.
- Allmendinger, J., Hackman, J.R. & Lehman, E. V., 1996. Life and Work in Symphony Orchestras. *The Musical Quarterly*, 80(2), pp.194–219.
- Alper, N.O. & Wassall, G.H., 2006. Artists' Careers and Their Labor Markets. In *Handbook of the Economics of Art and Culture*. pp. 813–864.
- Alsop, M. & Pollack, B., 1996. Interview with a Music Director. *Harmony Forum of the Symphony Orchestra Institute*, pp.43–49.
- Anand, N. & Peterson, R. a., 2000. When Market Information Constitutes Fields: Sensemaking of Markets in the Commercial Music Industry. *Organization Science*, 11(3), pp.270–284.
- Baumol, W.J. & Baumol, H., 1994. On the economics of musical composition in Mozart's Vienna. *Journal of Cultural Economics*, 18(3), pp.171–198.
- Becker, H.S., 1974. Art as Collective Action. *American Sociological Review*, pp.767–776.
- Becker, H.S., 1982. *Art worlds*, Berkeley: University of California Press.
- Becker, H.S., 1995. The Power of Inertia. *Qualitative Sociology*, 18(3), pp.301–309.
- Bennett, D.E., 2008. *Understanding the classical music profession: The past, the present and strategies for the future*, Ashgate Publishing, Ltd.
- Born, G., 2005. On Musical Mediation: Ontology, Technology and Creativity. *Twentieth-century music*, 2(1), p.7–36.
- Born, G., 2010. The Social and the Aesthetic: For a Post-Bourdieuian Theory of Cultural Production. *Cultural Sociology*, 4(2), pp.171–208.
- Bourdieu, P., 1993a. *The Field of Cultural Production*, Cambridge: Polity Press.
- Bourdieu, P., 1983. The field of cultural production, or: The economic world reversed. *Poetics*, 12(4–5), pp.311–356.
- Bourdieu, P., 1993b. The market of symbolic goods. In *The field of cultural production. Essays on art and literature*. Columbia University Press, pp. 112–141.
- Bourdieu, P., 2002. *Η διάκριση. Κοινωνική κριτική της καλαισθητικής κρίσης*, Αθήνα: Πατάκης.
- Brodsky, W., 2006. In the wings of British orchestras: A multi-episode interview study among symphony players. *Journal of Occupational and Organizational Psychology*, 79(4), pp.673–690.
- Burgess, R.G., 1984. *In the field: An Introduction to Field Research*, London: Allen and Unwin.

- Caves, R., 2000. *Creative Industries: Contracts between art and commerce*, Harvard University Press.
- Citron, M.J., 1990. Gender , Professionalism and the Musical Canon. *Journal of musicology*, 8(1), pp.102–117.
- Coulangeon, P., Ravet, H. & Roharik, I., 2005. Gender differentiated effect of time in performing arts professions: Musicians, actors and dancers in contemporary France. *Poetics*, 33(5–6), pp.369–387.
- DeNora, T., 1996. *Beethoven and the Construction of Genius*, Berkeley, Los Angeles and London: University of California Press.
- DeNora, T., 2008. Culture and Music 1. In T. Bennett & J. Frow, eds. *The SAGE Handbook of Cultural Analysis*. Sage.
- DeNora, T., 1991. Musical patronage and social change in Beethoven’s Vienna. *American Journal of Sociology*, pp.310–346.
- DeNora, T., 2003. Music sociology: getting the music into the action. *British Journal of Music Education*, 20(2), pp.165–177.
- DeNora, T., 2013. Musicians Make Markets. *European Societies*, 15(2), pp.212–228.
- DiMaggio, P., 1987. Classification in Art. *American Sociological Review*, 52(4), p.440.
- DiMaggio, P. & Hirsch., P.M., 1976. Production Organizations in the Arts. *American Behavioral Scientist*, 19(6), pp.735–752.
- DiMaggio, P. & Stenberg, K., 1985. Why do some theatres innovate more than others? An empirical analysis. *Poetics*, 14(1–2), pp.107–122.
- Dowd, T.J. et al., 2002. Organizing the musical canon: The repertoires of major U.S. symphony orchestras, 1842 to 1969. *Poetics*, 30(1–2), pp.35–61.
- Dowd, T.J., 2004. Production perspectives in the sociology of music. *Poetics*, 32(3–4), pp.235–246.
- Dowd, T.J., 2007. The Sociology of Music. In *21st century sociology: A reference handbook*. Sage, pp. 249–260.
- Dowd, T.J., Liddle, K. & Blyler, M., 2005. Charting Gender: The Success of Female Acts in the U.S. Mainstream Recording Market, 1940 to 1990. *Research in the Sociology of Organizations*, 23, pp.81–123.
- Faulkner, R.R., 1973. Career concerns and mobility motivations of orchestra musicians. *The Sociological Quarterly*, 14(Summer), pp.334–349.
- Flesch, C., 1930. *The Art of Violin Playing...: Artistic realization and instruction. Vol. 2.*, New York: Carl Fischer.
- Freeman, E. V., 1999. The Berlin Philharmonic Orchestra. *Harmony*, 9, pp.9–25.
- Galinsky, A.D. & Lehman, E. V., 1995. Emergence, divergence, convergence: Three models of symphony orchestras at the crossroads. *The European Journal of Cultural Policy*, 2(1),

pp.117–139.

Gilmore, S., 1993. Tradition and Novelty in Concert Programming: Bringing the Artist Back into Cultural Analysis. *Sociological Forum*, 8(2), pp.221–242.

Goldin, C. & Rouse, C., 1997. ORCHESTRATING IMPARTIALITY: THE IMPACT OF “BLIND” AUDITIONS ON FEMALE MUSICIANS.

Hennion, A., 1997. Baroque and rock: Music, mediators and musical taste. *Poetics*, 24(6), pp.415–435.

Hennion, A., 1983. The Production of Success: An Anti-Musicology of the Pop Song. *Popular Music*, 3(1983), pp.159–193.

Hesmondhalgh, D., 2006. Bourdieu, the media and cultural production.

Hunt, J.G., Stelluto, G.E. & Hooijberg, R., 2004. Toward new-wave organization creativity: Beyond romance and analogy in the relationship between orchestra-conductor leadership and musician creativity. *Leadership Quarterly*, 15(1), pp.145–162.

Imreh, G. & Crawford, M., 2002. In the words of the masters: Artist’s accounts of their expertise. In *Practicing perfection: Memory and piano performance*. NJ: Erlbaum, pp. 26–65.

Jenkins, R., 2014. *Pierre bourdieu*, Routledge.

Kremp, P.-A. et al., 2010. Innovation and Selection: Symphony Orchestras and the Construction of the Musical Canon in the United States (1879-1959). *Social Forces*, 88(3), pp.1051–1082.

Lehman, E. V., 1995a. Recruitment Practices in American and British Symphony Orchestras : Contrasts and Consequences. *The Journal of Arts Management, Law, and Society*, 24(August 2012 n° 4), pp.37–41.

Lehman, E. V., 1995b. Symphony Orchestra Organizations: Development of the Literature since 1960. *Harmony*, pp.35–54.

Lena, J.C. & Peterson, R.A., 2008. Classification as Culture: Types and Trajectories of Music Genres. *American Sociological Review*, 73(5), pp.697–718.

Maitlis, S., 1997. Decision making in British symphony orchestras: Formal structures, informal systems, and the role of players. *HARMONY-DEERFIELD-*, pp.45–56.

Mander, M.S., 1987. Bourdieu, the sociology of culture and cultural studies: A critique. *European journal of Communication*, 2(4), pp.427–453.

Manturzewska, M., 1990. A biographical study of the life-span development of professional musicians. *Psychology of music*, 18(2), pp.112–139.

Martorella, R., 1975. The Structure of the Market and Musical Style: The Economics of Opera Production and Repertoire: An exploration. *International Review of the Aesthetics and Sociology of Music*, 6(2), pp.241–254.

Mason, J., 2011. *Η διεξαγωγή της ποιοτικής έρευνας*, Αθήνα: Πεδίο.

- Menger, P.-M., 2006. Artistic Labor Markets: Contingent Work, Excess Supply and Occupational Risk Management. In *Handbook of the Economics of Art and Culture*. pp. 765–811.
- Menger, P.-M., 1999. Artistic Labor Markets and Careers. *Annual Review of Sociology*, 25(1), pp.541–574.
- Mogelof, J.P. & Rohrer, L.H., 2005. Rewards and sacrifices in élite and non-élite organizations: Participation in valued activities and job satisfaction in two symphony orchestras. *International Journal of Manpower*, 26(1), pp.93–109.
- Munn, J., Tamburri, L. & Pompe, J., 2011. Factors that influence programming decisions of US symphony orchestras. *Journal of Cultural Economics*, 35, pp.167–184.
- Peterson, R.A., 1994. Culture studies through the production perspective: Progress and prospects. In *The sociology of culture: Emerging theoretical perspectives*. pp. 163–189.
- Peterson, R.A., 1979. Revitalizing the Culture Concept. *Annual Review of Sociology*, 5(1979), pp.137–166.
- Peterson, R.A. & Anand, N., 2004. The production of culture perspective. *Annual review of sociology*, pp.311–334.
- Peterson, R.A. & White, H.G., 1979. The simplex located in art worlds. *Journal of Contemporary Ethnography*, 7(4), pp.411–439.
- Peterson, R. a., 1990. Why 1955? Explaining the advent of rock music. *Popular Music*, 9(1), pp.97–116.
- Prior, N., 2011. Critique and Renewal in the Sociology of Music: Bourdieu and Beyond. *Cultural Sociology*, 5(1), pp.121–138.
- Raunig, G., Ray, G. & Wuggenig, U., 2011. *Critique of Creativity: Precarity, Subjectivity and Resistance in the “Creative Industries,”*
- Rieger, E., 1985. “Dolce semplice”? On the Changing Role of Women in Music. *Feminist Aesthetics*, pp.135–149.
- Roy, W.G. & Dowd, T.J., 2010. What Is Sociological about Music? *Annual Review of Sociology*, 36(1), pp.183–203.
- Santoro, M., 2011. From Bourdieu to Cultural Sociology. *Cultural Sociology*, 5(1), pp.3–23.
- Smith, D.W., 1988. The great symphony orchestra— A relatively good place to grow old. *The International Journal of Aging and Human Development*, 27(4), p.233–247.
- Sternbach, D., 1993. Stress in the lives of musicians—on and off stage. *Current research in arts medicine*, pp.475–478.
- Sternbach, D.J., 1995. Musicians: A neglected working population in crisis. In *Organizational risk factors for job stress*. pp. 283–302.
- Thomas Spence Smith & Murphy, R.J., 1984. Conflicting criteria of success in the careers of symphony musicians. *Empirical Studies of the Arts*, 2(2), pp.149–172.

- Throsby, D., 1996. Economic circumstances of the performing artist: Baumol and Bowen thirty years on. *Journal of Cultural Economics*, 20(3), pp.225–240.
- Tick, J., 1973. Women as Professional Musicians in the United States, 1870-1900. *Anuario Interamericano de Investigacion Musical*, 9(1973), pp.95–133.
- Westby, D.L., 1960. The Career Experience of the Symphony Musician. *Social Forces*, 38, pp.223–230.
- Willox-Blau, P., 1990. Toward Cultural Integration: The Career Development of Black Musicians and the Symphony Orchestra. *Journal of Arts Management and Law*, 20(1), pp.17–35.
- Εμμανουήλ, Δ., Καυτατζόγλου, Ρ. & Σουλιώτης, Ν., 2015. Πολιτιστική κατανάλωση - Επισκέψεις σε χώρους μουσικής, θεάτρου, χορού και σινεμά στην Αθήνα του 2013 : Αποτελέσματα της στατιστικής ανάλυσης.
- Κώττης, Γ.Χ. & Πετράκη-Κώττη, Α., 2005. Μορφές Αγοράς. In *Σύγχρονη Μικροοικονομική*. Αθήνα: Ε. Μπένου, pp. 337–354.
- Μπαλτζής, Α., 2008. Οι μουσικοί μεταξύ βιομηχανίας και κοινότητας. In *Ο Επαγγελματίας Μουσικός στην Ψηφιακή Εποχή*.
- Σμώλ, Κ., 1983. *Μουσική- Κοινωνία- Εκπαίδευση*, Αθήνα: Νεφέλη.

Φύλλα Εφημερίδας της Κυβερνήσεως

- Προεδρικό Διάταγμα 2010/1942 (ΦΕΚ Α'. 328/12.12.1942)
- ☒ Νόμος 176/ 1943 (ΦΕΚ Α'. 153/29.05.1943)
- ☒ Νόμος 1410/1944 (ΦΕΚ Α'. 100/09.05.1944)
- ☒ Νόμος 113/1945 (ΦΕΚ Α'. 12/03.02.1945)
- ☒ Νόμος 1811/1951 (ΦΕΚ Α'. 141/16.05.1951)
- ☒ Νομοθετικό Διάταγμα 3050/1954 (ΦΕΚ Α'. 237/08.10.1954)
- ☒ Προεδρικό Διάταγμα 284/1979 (ΦΕΚ Α'. 83/26.04.1979)
- ☒ Νόμος 1075/1980 (ΦΕΚ Α'. 218/25.09.1980)
- ☒ Νόμος 1348/1983 (ΦΕΚ Α'. 47/ 14.04.1983)
- ☒ Νόμος 2065/1992 (ΦΕΚ Α'. 113/ 30.06.1992)
- ☒ Προεδρικό Διάταγμα 76/1993 (ΦΕΚ Α'. 33/17.03.1993)
- ☒ Νόμος 2273/ 1994 (ΦΕΚ Α'. 223/27/.12.1994)

- ❓ ΦΕΚ Β'. 230/26.03.1997
- ❓ ΦΕΚ Β'. 345/02.05.1997
- ❓ Απόφαση Αριθ. 40059/2003 (ΦΕΚ Β'. 1388/29.09.2003)
- ❓ Προεδρικό Διάταγμα 164/2004 (ΦΕΚ Α'. 134/19.07.2004)
- ❓ ΦΕΚ Α'. 87/07.06.2010
- ❓ Απόφαση Αριθ. 1302/2011 (ΦΕΚ Β'. 2784/2.12.2011)

Διαδικτυακές πηγές

- Σύνθεση ορχήστρας της Εθνικής Λυρικής Σκηνής
<http://www.nationalopera.gr/gr/opera-mousikos-tomeas/orhistra/>
- Σύνθεση Κρατικής Ορχήστρας Αθηνών
http://www.koa.gr/gr/meli_kratikis_orhistras_athinon
- Σύνθεση Συμφωνικής Ορχήστρας Δήμου Αθηναίων
<http://www.cityofathens.gr/node/352>
- Σύνθεσης Εθνικής Συμφωνικής Ορχήστρας Ε.Ρ.Τ.
<http://www.ert.gr/promo/mousika-synola-ert/ethniki-symfoniki-orchistra/>
- Καμεράτα – Ορχήστρα των Φίλων της μουσικής
<http://www.megaron.gr/default.asp?pid=45>
- Ορχήστρα Academica Αθηνών
<http://www.academica.gr/HomePage.php>
- Μητροπολιτική Συμφωνική Ορχήστρα Αθηνών
<http://www.msoath.com/about.html>
- Σύλλογος Μουσικών Υπαλλήλων Κρατικής Ορχήστρας Αθηνών
<http://smykoa.blogspot.gr/>

Παράρτημα

Σχεδιασμός Έρευνας

Σύνθεση Δείγματος ως προς τα χαρακτηριστικά:

Οργανισμός, Τμήμα Ορχήστρας, Ιεραρχική θέση, Σχέση Εργασίας, Ηλικία και Φύλο

Οργανισμός			
Ορχήστρα Ε.Λ.Σ.	Συμφωνική Ορχήστρα Ε.Ρ.Τ.	Συμφωνική Ορχήστρα Δήμου Αθηναίων	Κρατική Ορχήστρα Αθηνών
3	2	2	3

Τμήμα Ορχήστρας		
Βιολιά Α΄	Βιολιά Β΄	Βιολοντσέλα
6	2	3

Ιεραρχική Θέση		
Εξάρχων	Κορυφαίος Α΄	Tutti
3	3	4

Σχέση Εργασίας			
Μόνιμη Οργανική Θέση	Σύμβαση Αορίστου Χρόνου	Σύμβαση Ορισμένου Χρόνου	Σύμβαση Έργου
4	3	2	1

Ηλικία			
30 – 39	40 – 49	50 – 59	60 -67
4	2	2	2

Φύλο	
Άνδρες	Γυναίκες
6	4

Πλάνο συνέντευξης: Θεματικές ενότητες και ενδεικτικές ερωτήσεις

Οικογενειακό Υπόβαθρο

Που και πότε γεννηθήκατε; Σε ποια περιοχή μεγαλώσατε;
Σε ποια ηλικία ξεκινήσατε μουσική; Πώς το αποφασίσατε;
Ποιος διάλεξε το όργανο; Γιατί διαλέξατε αυτό το όργανο;
Τι σχέση έχει η οικογένειά σας (γονείς, αδέρφια κλπ.) με τη μουσική;
Τι άλλες δραστηριότητες κάνατε ως παιδί, εσείς και τα αδέρφια σας;
Πηγαίνατε συχνά σε συναυλίες;
Σε ποιο σχολείο πήγατε; Ήσασταν καλός μαθητής; Πήγατε στο πανεπιστήμιο; Κι αν όχι/ναι, γιατί;

Μουσική Εκπαίδευση

Σε ποιο ωδείο πήγατε και με ποιον καθηγητή;
Με ποιο κριτήριο διαλέξατε ωδείο/ δάσκαλο;
Ποια ήταν/ είναι η σχέση σας με τον δάσκαλό σας; Αλλάξατε δάσκαλο/ωδείο;
Τι σχέση είχε ο δάσκαλός σας με άλλους καθηγητές;
Δούλευε παράλληλα και σε κάποια ορχήστρα, μουσικό σχήμα;
Συμμετείχατε σε σεμινάρια, διαγωνισμούς, ορχήστρες κλπ.; Πείτε κάποια παραδείγματα. Ποιος τα χρηματοδοτούσε;
Οι γονείς ήταν αυστηροί ως προς τη μουσική; Για παράδειγμα, πόσες ώρες μελετούσατε;
Πήγατε σε μουσικό πανεπιστήμιο; Αν ναι, πού και με ποιον καθηγητή;
Ποια ήταν/ είναι η σχέση με τον καθηγητή σας;
Έχετε πάρει κάποια υποτροφία; Αν ναι, ποια και ποιοι ήταν στην επιτροπή; Αν όχι, έχετε συμμετάσχει σε ακρόαση για υποτροφία;
Ποιος ο ρόλος του δασκάλου σας στην καριέρα και τις επιλογές σας;
Τι ρεπερτόριο διδαχθήκατε κατά τη διάρκεια των σπουδών σας;
Μπορείτε να μου περιγράψετε κάποια άσχημη και κάποια καλή εμπειρία από εξετάσεις/ διαγωνισμό κλπ.;

Αγορά εργασίας

Πώς βρήκατε την πρώτη σας μουσική δουλειά; Ποια ήταν αυτή; Ποιον συμβουλευτήκατε για να πάρετε την απόφαση;
Τι άλλες δουλειές έχετε κάνει; Πώς τις βρήκατε; Παραδείγματα.
Έχετε λάβει μέρος σε εγχειρήματα άσχετα με την κλασική μουσική ή και άσχετες με τη μουσική γενικά; Γιατί; Πώς αισθάνεστε με αυτό; Τι σας λένε οι άλλοι;
Έχετε εμφανιστεί ως σολίστ, μουσικός δωματίου κλπ.; Αν ναι, πότε και πού;

Προσδοκίες

Τι προσδοκίες είχατε όταν ξεκινήσατε; Θα θέλατε να ήσασταν σολίστ;
Πότε αποφασίσατε ότι θα γίνετε μουσικός ορχήστρας; Πώς το φανταζόσασταν;

Ορχήστρα

Πότε παίξατε πρώτη φορά σε επαγγελματική ορχήστρα; Μιλήστε μου γι' αυτό.
Περιγράψτε μου την εμπειρία σας από ακροάσεις για ορχήστρα. Ποιοι ήταν στην επιτροπή; Ήταν με κουρτίνα; Ποιοι μπορούσαν να ακούσουν την ακρόαση; Υπήρχαν μέλη απ' την ορχήστρα;
Υπήρχαν περιπτώσεις θεωρηθήκατε ότι απορριφθήκατε λόγω φύλου;
Υπήρξαν περιπτώσεις που θεωρείτε ότι η απόφαση ήταν άδικη;
Θεωρείτε ότι η καταγωγή σας έπαιξε κάποιο ρόλο υπέρ ή κατά;

Εργασιακή πραγματικότητα

Τι συμβόλαιο έχετε στην ορχήστρα που εργάζεστε τώρα; Τι περιορισμούς, υποχρεώσεις έχετε;
Τι άλλες δουλειές κάνετε ταυτόχρονα; Είστε σε κάποιο ωδείο; Σε άλλα μουσικά σχήματα; Σε τι χώρους εμφανίζεστε με αυτά τα σχήματα; Διοργανώνετε ο ίδιος συναυλίες, με ποιους, πού κλπ.
Σας αρέσει το ρεπερτόριο που παίζετε; Τι άλλο θα θέλατε να παίζετε;
Μελετάτε καθόλου για τον εαυτό σας; Πόσο, και τι;
Μένει ελεύθερος χρόνος; Τι κάνετε στον ελεύθερο χρόνο σας;

Σχέσεις στην ορχήστρα

Ποια είναι η σχέση σας με τους συναδέλφους;
Τι κλίμα επικρατεί;
Ακούγεται η γνώμη σας στην ορχήστρα;
Πώς είναι η σχέση με τον κορυφαίο και τον μαέστρο;

Εισόδημα

Κάνετε δουλειές για τις οποίες δεν πληρώνεστε; Παραδείγματα. Γιατί;
Από πού προέρχεται το κύριο εισόδημά σας; έχετε άλλες πηγές εισοδήματος;

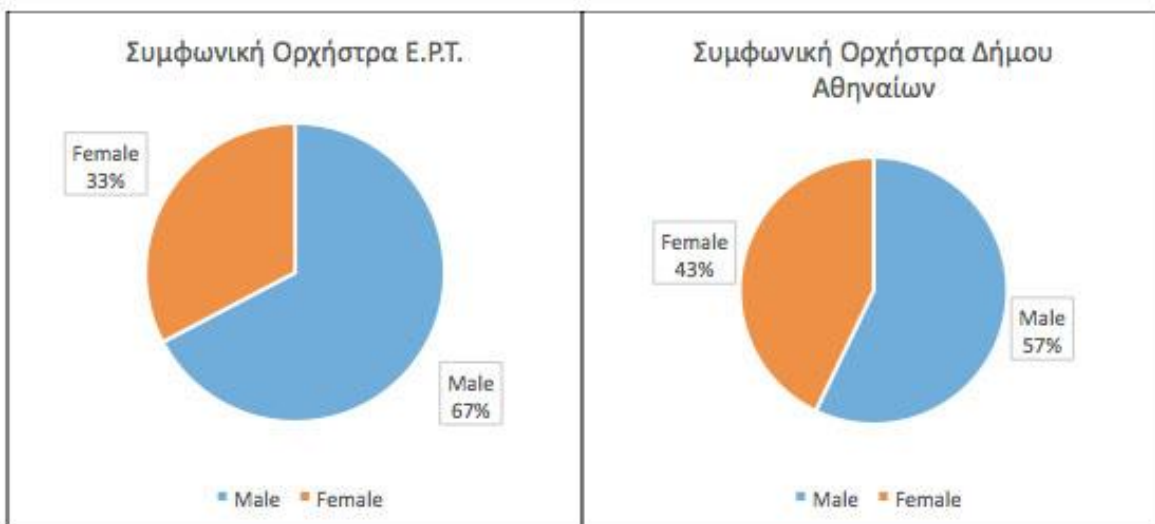
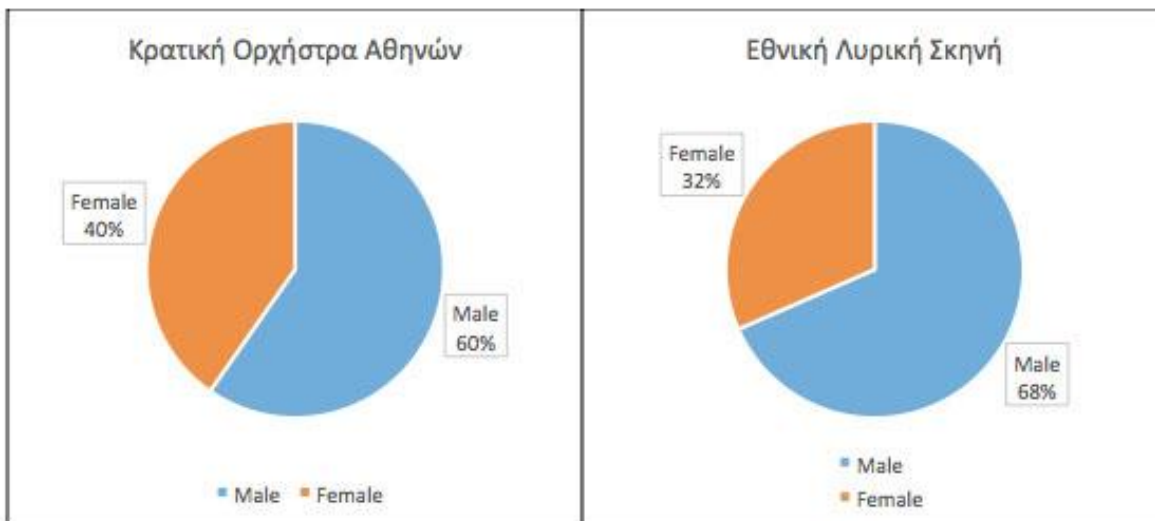
Ικανοποίηση & δέσμευση

Πόσο απέχει αυτό που περιμένατε από τη δουλειά στην ορχήστρα σε σχέση με αυτό που ισχύει;
Τι θα θέλατε να είναι διαφορετικά;
Ποιο είναι αυτό που σας ευχαριστεί περισσότερο στη δουλειά σας και τι αυτό που σας ευχαριστεί λιγότερο;
Πόσο πιθανόν είναι να εγκαταλείψετε την ορχήστρα και για ποιο λόγο θα το κάνατε;
Έχετε δοκιμάσει να πάτε αλλού και έχετε απορριφθεί; Για ποιο λόγο θα πηγαίνατε κάπου άλλου;

Γραφήματα:

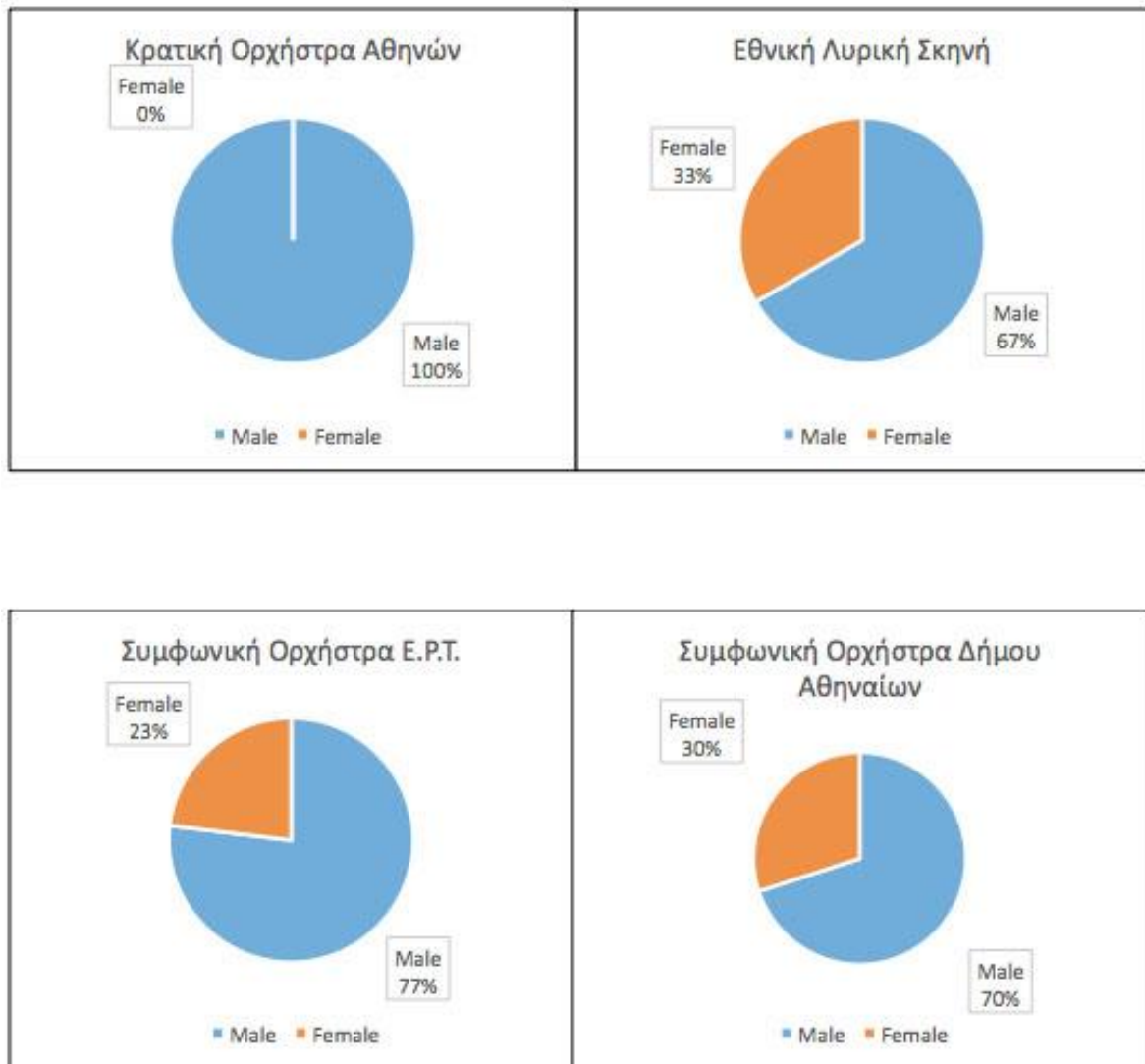
1. Καλλιτεχνικό προσωπικό

Ορχήστρα: Τμήμα εγχόρδων

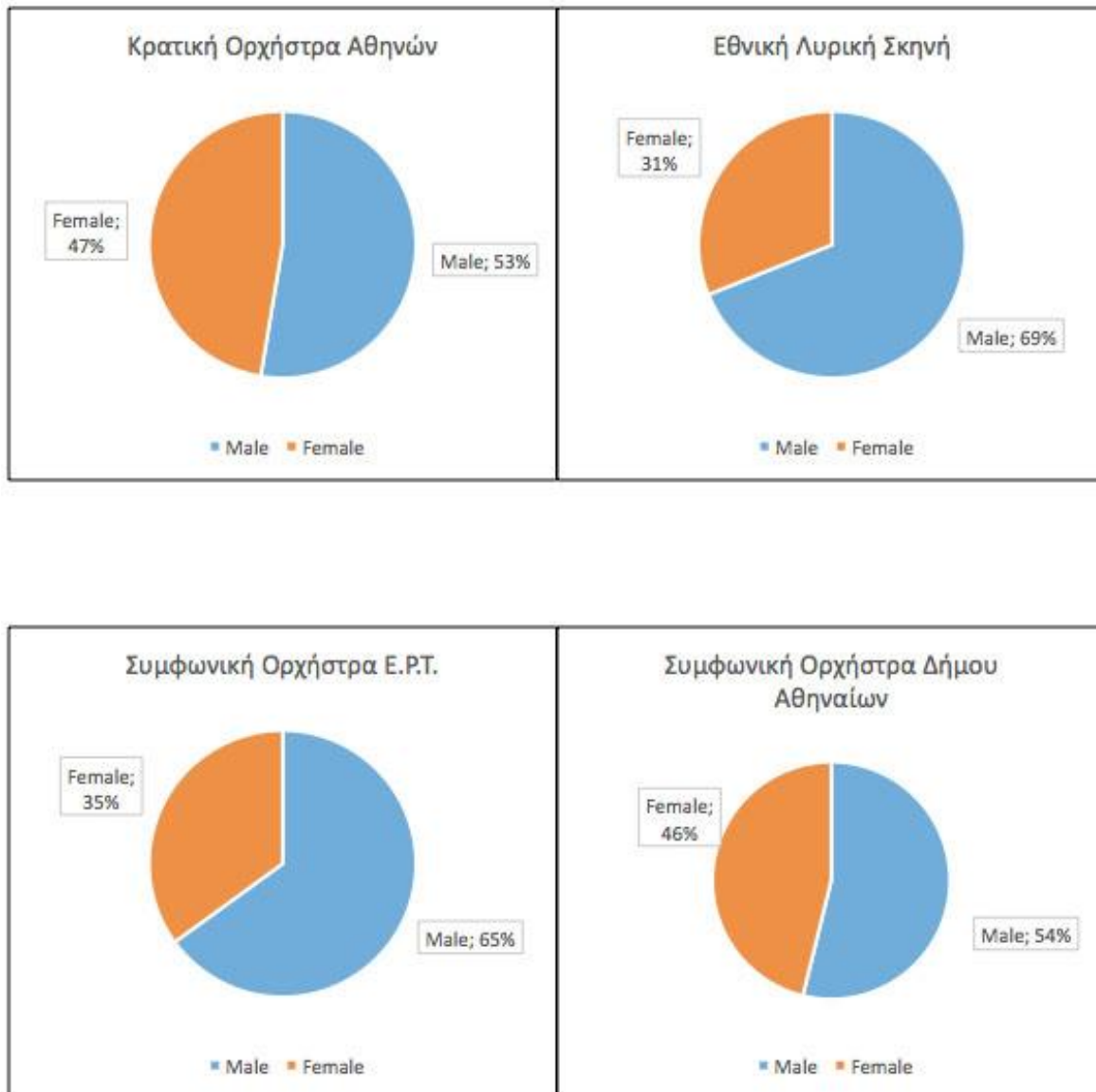
2. Θέσεις Εξουσίας

Εξάρχων / Κορυφαίος Α΄

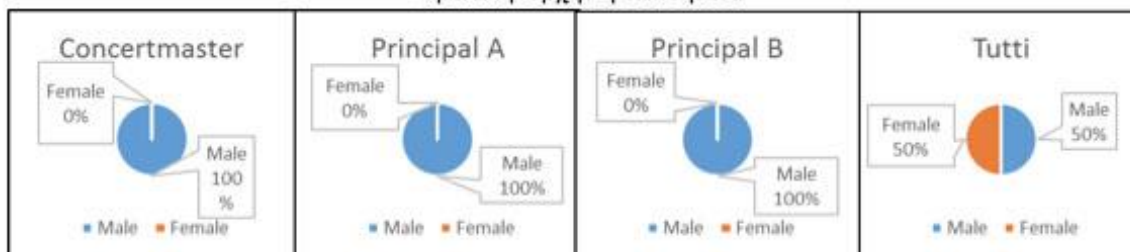
3. Λοιπές Θέσεις

Κορυφαίος Β' / Tutti

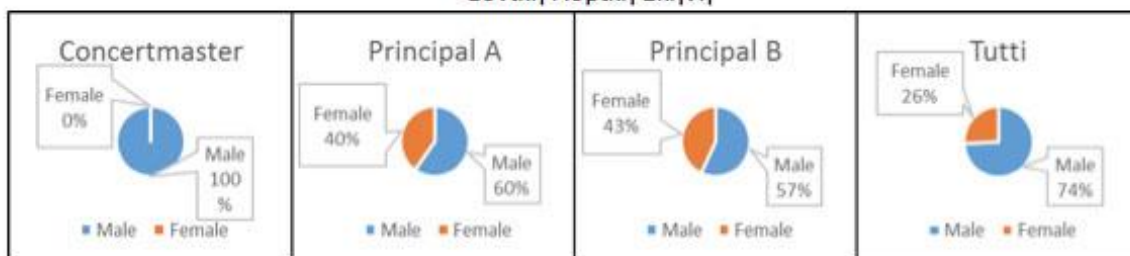

4. Ποσόστωση Φύλου ανά Ιεραρχική Θέση

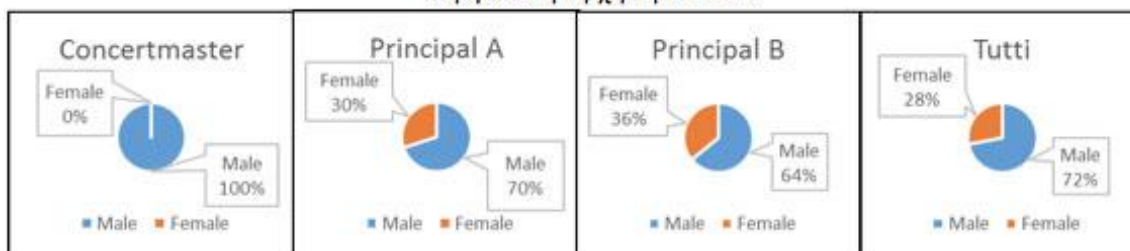
Κρατική Ορχήστρα Αθηνών

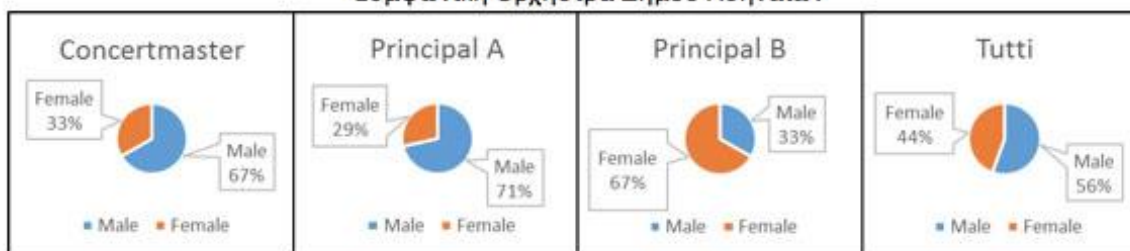
Εθνική Λυρική Σκηνή

Συμφωνική Ορχήστρα Ε.Π.Τ.

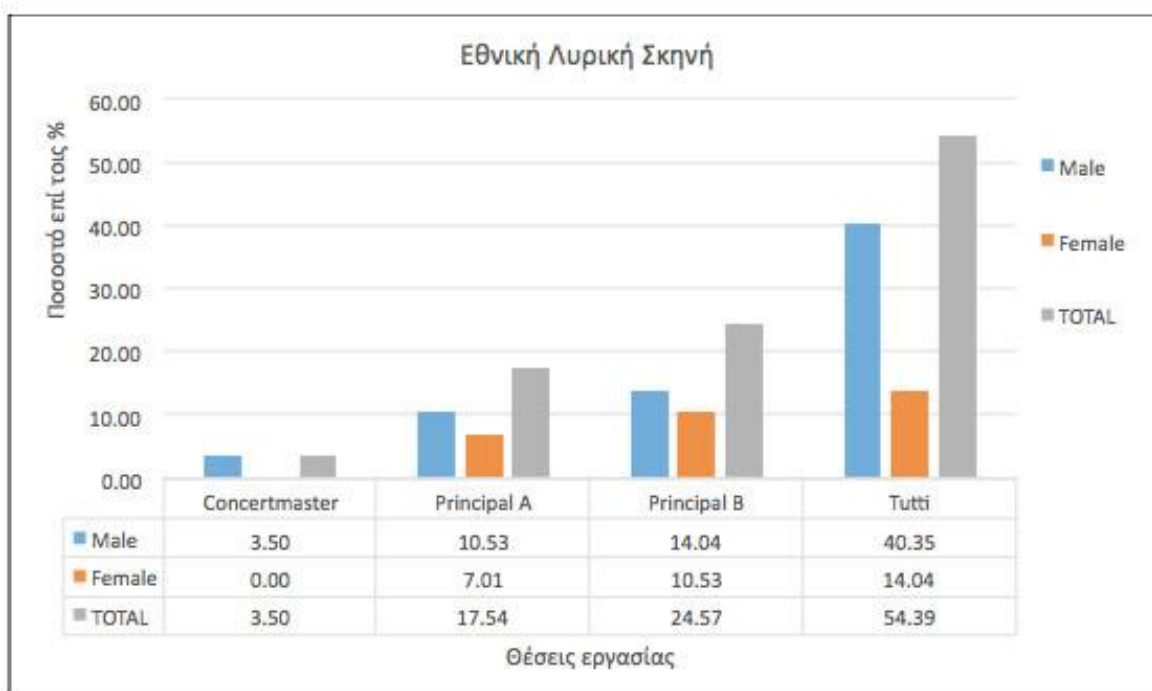
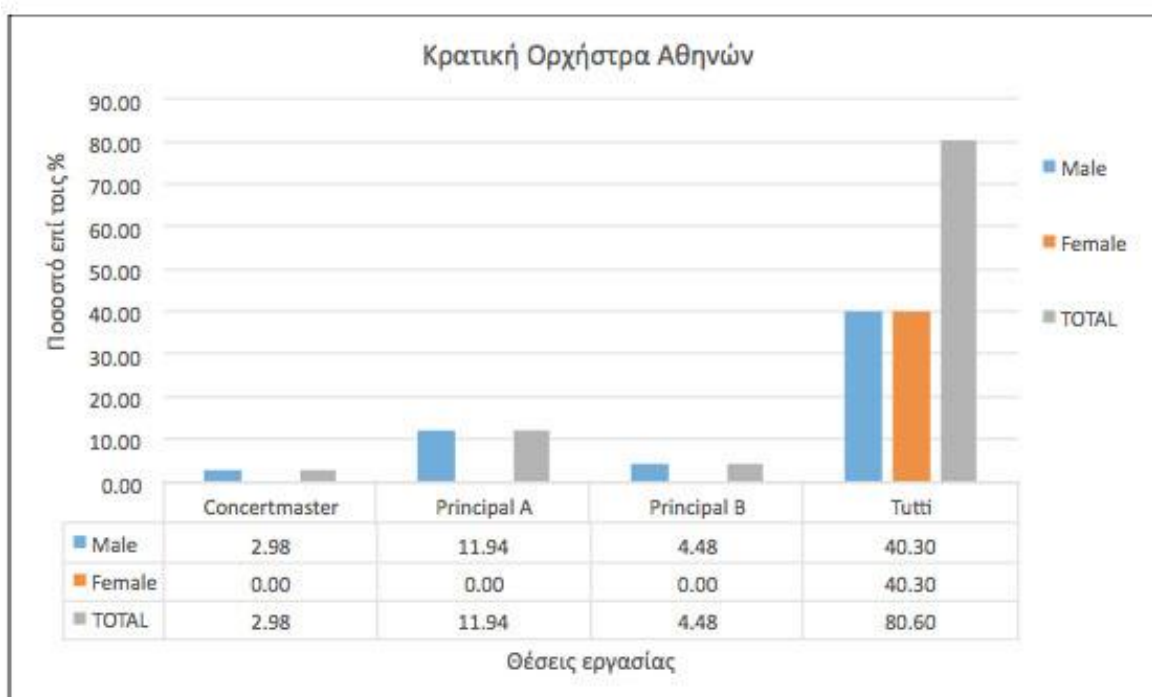
Συμφωνική Ορχήστρα Δήμου Αθηναίων

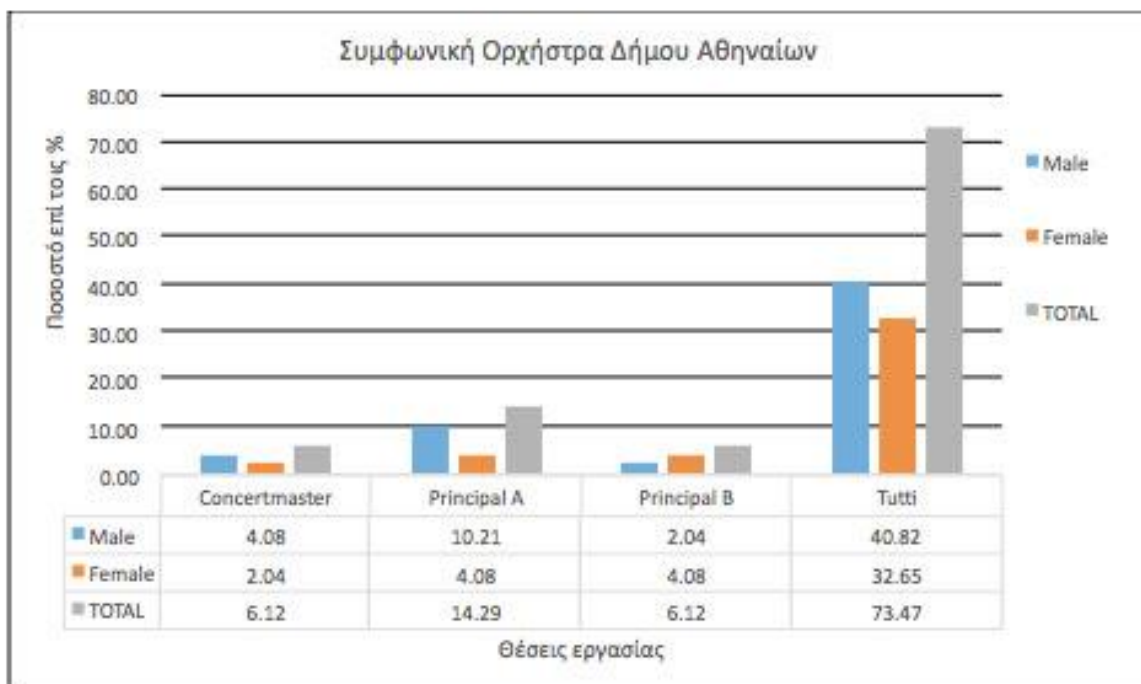
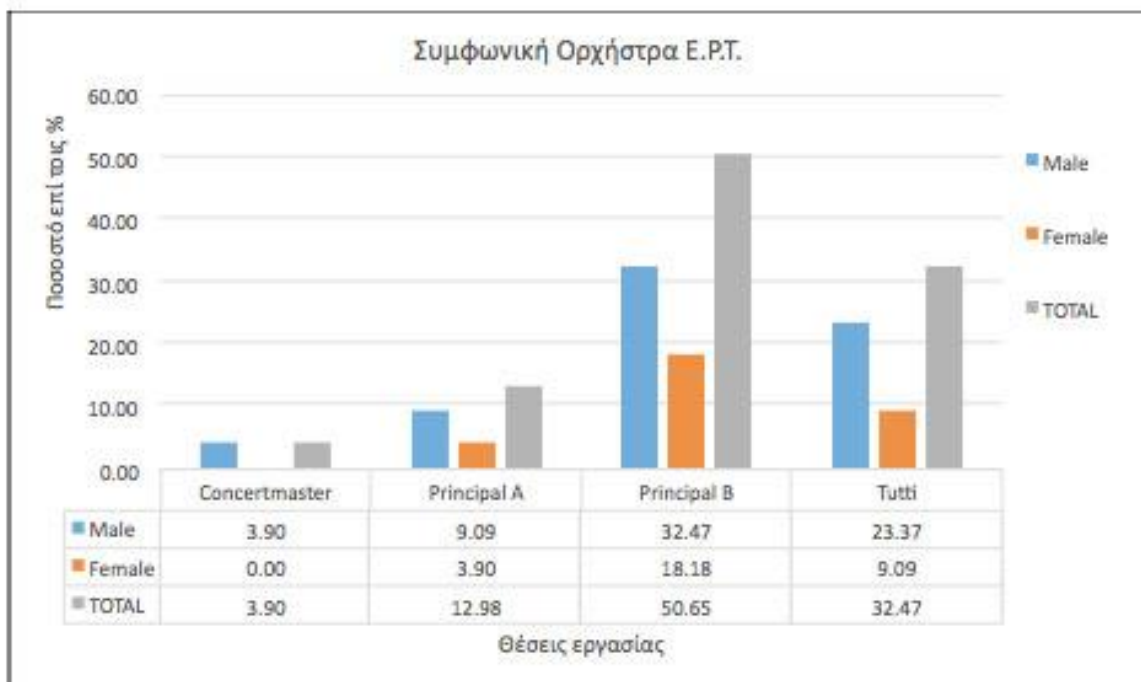

5. Ποσόστωση:

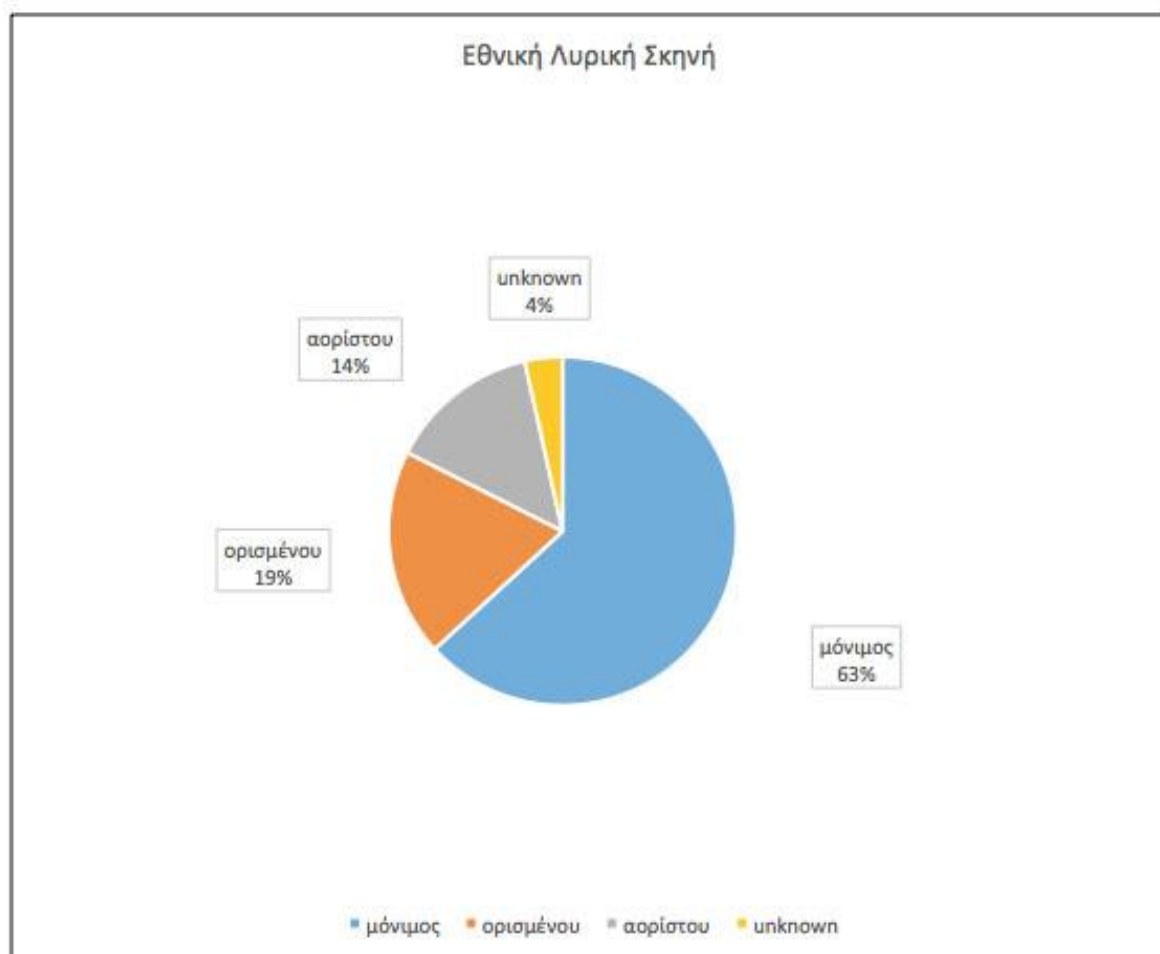
α. Ιεραρχικών Θέσεων στο Τμήμα Εγχόρδων

β. Φύλου ανά Ιεραρχική Θέση

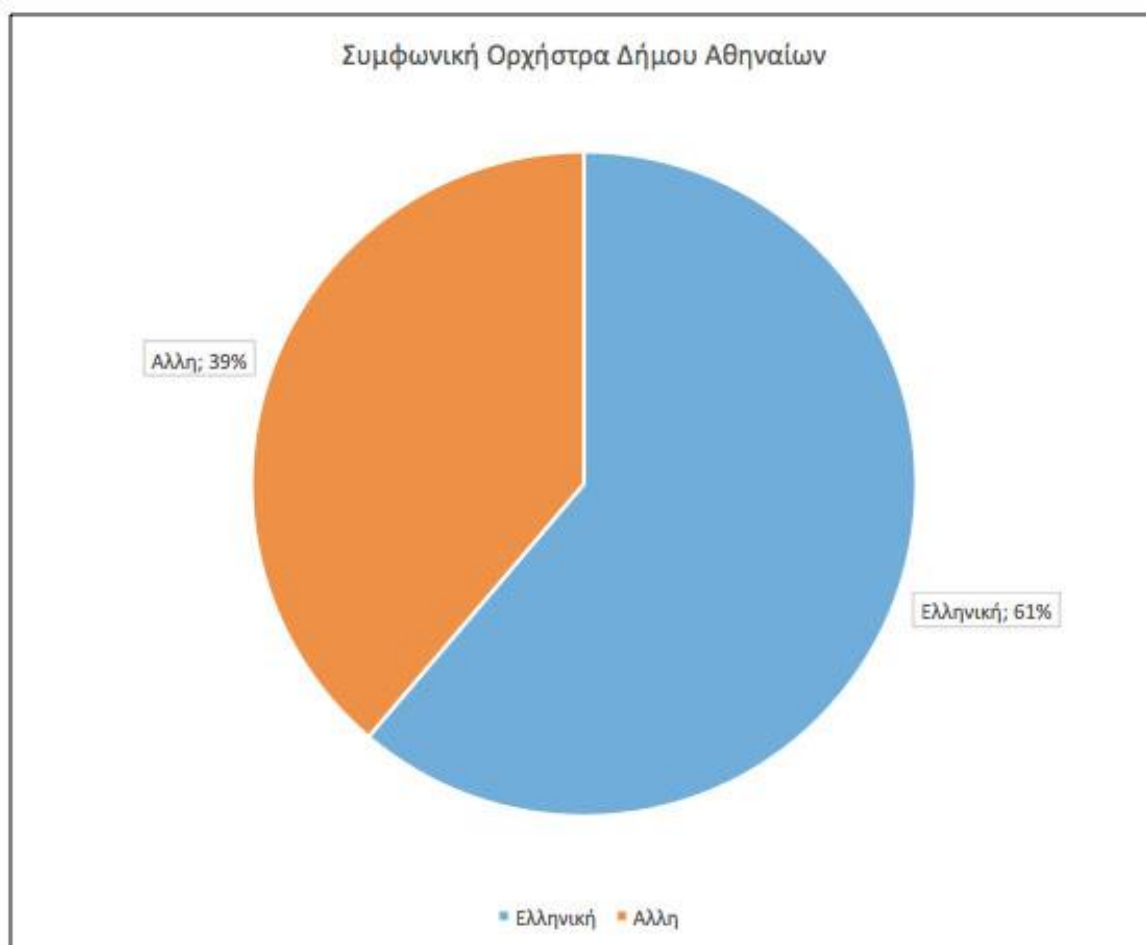

6. Ποσοστό Μελών ανά Συμβόλαιο εργασίας

7. Ποσοστό Μελών ανά Εθνικότητα

Νομικά τεκμήρια: Περιεχόμενα

1. Νομοθετικό Διάταγμα υπ' αριθ. 2010/1942 (ΦΕΚ Α'.328/12.12.1942): Περί ιδρύσεως, οργανώσεως και λειτουργίας της «Συμφωνικής Ορχήστρας Αθηνών», «Διοικητικού Ανωτάτου Συμβουλίου Μουσικής» (Δ.Α.Σ.Μ.) και Γνωμοδοτικού Ανωτάτου Συμβουλίου Μουσικής (Γ.Α.Σ.Μ.) [σελ. 91]
2. Νόμος 176/ 1943 (ΦΕΚ Α'. 153/29.05.1943[1,2]): Περί τροποποιήσεως, συμπληρώσεως και καταργήσεως διατάξεων του υπ' αριθμού 2010/1942 Νομ. Διατάγματος «περί ιδρύσεως, οργανώσεως και λειτουργίας της Συμφωνικής Ορχήστρας Αθηνών κλπ.». Άρθρα 1 & 2 [σελ. 98]
3. Νόμος 1410/1944 (ΦΕΚ Α'. 100/9.5.1944[2]) περί αποχωρισμού της Λυρικής Σκηνής του Εθνικού Θεάτρου εις ίδιον Αυτόνομον Νομικόν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου υπό τον τίτλον «Εθνική Λυρική Σκηνή» [σελ. 101]
4. Νόμος 113/1945 (ΦΕΚ Α'. 12/3.2.1945[4]) περί υπαγωγής της Εθνικής Λυρικής Σκηνής εις το Υπουργείον Θρησκευμάτων και Εθνικής Παιδείας [σελ. 103]
5. Νόμος 1811/1951 (ΦΕΚ Α'. 141/16.5.1951[Δ']): Περί κωδικός καταστάσεως των Δημοσίων Διοικητικών Υπαλλήλων [σελ. 105]
6. Νομοθετικό Διάταγμα 3050/1954 (ΦΕΚ Α'. 237/8.10.1954[7]) περί τροποποιήσεως της διεπούσης την Κρατικής Ορχήστρα Αθηνών Νομοθεσίας [σελ. 108]
7. Νόμος 1075/1980 (ΦΕΚ Α'. 218/25.09.1980): Περί μονιμοποιήσεως μουσικών των Κρατικών Ορχηστρών Αθηνών και Θεσσαλονίκης κ.ά. (Κεφάλαιο Α') [σελ. 112]
8. Νόμος 1348/1983 (ΦΕΚ Α'. 47/14.4.1983[2]) Διάλυση του Ν.Π.Δ.Δ. με την επωνυμία «Άρμα θέσπιδος» και άλλες Διατάξεις. [σελ. 114]
9. Νόμος υπ' αριθ. 2065/1992 (ΦΕΚ Α'. 113/ 30.06.1992): Αναμόρφωση της άμεσης φορολογίας και άλλες διατάξεις. Κεφάλαιο Ζ', Άρθρο 69. [σελ. 118]
10. Προεδρικό Διάταγμα 76/1993 (ΦΕΚ Α'. 33/17.03.1993[3]) [σελ. 122]
11. Απόφαση Αριθ. 40059/2003 (ΦΕΚ Β'. 1388/29.09.2003[2]) Σύσταση Νομικού Προσώπου στο Δήμο Αθηναίων Ν. Αττικής με το όνομα «ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ – ΜΟΥΣΙΚΑ ΣΥΝΟΛΑ». [σελ. 128]
12. Προεδρικό Διάταγμα 164/2004 (ΦΕΚ Α'. 134/19.07.2004) Ρυθμίσεις για τους εργαζομένους με συμβάσεις ορισμένου χρόνου στο δημόσιο τομέα. [σελ. 130]
13. Συγχώνευση των Νομικών Προσώπων του Δήμου Αθηναίων «Δήμος Αθηναίων – Μουσικά Σύνολα», «Πολιτισμικός Οργανισμός του Δήμου Αθηναίων» και «Οργανισμός Νεολαίας και Άθλησης Δήμου Αθηναίων», σε ένα νέο Νομικό Πρόσωπο του Δήμου Αθηναίων με την ονομασία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ, ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΔΗΜΟΥ ΑΘΗΝΑΙΩΝ». Απόφαση Αριθ. 1302/2011 (ΦΕΚ Β'. 2784/2.12.2011[6]) [σελ. 134]

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Έν Αθήναις τῆ 12 Δεκεμβρίου 1942

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 318

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 2010)1942.

Περὶ ἰδρύσεως, ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῆς «Συμφωνικῆς Ὀρχήστρας Ἀθηνῶν», «Διοικητικῆ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Μουσικῆς» (Δ.Α.Σ.Μ.) καὶ Ἰνστιτούτου Ἀνωτάτου Συμβουλίου Μουσικῆς (Γ.Α.Σ.Μ.).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 τῆς 30 Ἀπριλίου)2 Μαΐου 1941 Νομ. Διατάγματος ἐπιπέδου ἀρμοδιότητος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων, ἐποπαισώμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Νομικὸς χαρακτηρισμὸς. Σκοπός.

1. Ἡ παρὰ τῶ Μουσικῶν καὶ Δραματικῶν Συλλόγων «Ὡδεῖον Ἀθηνῶν» λειτουργοῦσα συμφωνικὴ ὀρχήστρα καθίσταται ἀπὸ τῆς δημοσιοποιήσεως τοῦ παρόντος Νομοθ. Διατάγματος Κρατικὴ ὑπηρεσία ὀνομαζομένη «Συμφωνικὴ Ὀρχήστρα Ἀθηνῶν» (Σ.Ο.Α.). Ἡ Σ.Ο.Α. σκοπὸν ἔχει τὴν διὰ συναυλιῶν ὀρχήστρας, μουσικῆς διαμαρτυρίας, ρεσιτάλ κλπ. διάδοσιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς μουσικῆς τέχνης ἐν γένει καὶ τὴν προαγωγὴν τῆς ἑλληνικῆς μουσικῆς δημιουργίας καὶ τέχνης καὶ ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα, τὸν ἐλεγχον καὶ τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικοκεντρώων καὶ Ἐθν. Παιδείας (Θ.Ε.Π.) ὀνομαζομένην διὰ τῆς παρ' αὐτῶ ἀρμοδίας ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 2.

Ἐπιτελικὴ Διοίκησις.

1. Ἡ ἄμεσος καλλιτεχνικὴ διοίκησις καὶ ἐποπτεία τῆς Σ.Ο.Α. ἀσκεῖται ὑπὸ Καλλιτεχνικῆς Ἐπιτροπῆς (Κ.Ε.) ἀποτεριζομένης ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ αὐτῆς ὡς Πρόεδρου, τοῦ γενικοῦ ἀρχιμουσικοῦ, τῶν δύο διευθυντῶν ὀρχήστρας καὶ τοῦ ἐξάρχοντος βιολιστοῦ. Εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς παρίσταται ὁ ὑπογραμμισμένος τῆς Σ.Ο.Α. ἄνθρωπος φέρων τερῶν πᾶ πρακτικῶν.

2. Τὴν ἄμεσον διοίκησιν καὶ ἐποπτεῖαν ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Σ.Ο.Α. ἀσκεῖ ὁ Γενικὸς Διευθυντής.

Ἄρθρον 3.

Μόνιμον Προσωπικόν.

1. Τὸ προσωπικὸν τῆς Σ.Ο.Α. ἰσομοιούμενον κατὰ πάντα πρὸς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους εἶναι καλλιτεχνικὸν καὶ διοικητικόν.

2. Τὸ καλλιτεχνικὸν προσωπικὸν ἀποτελοῦσι :

α) εἰς γενικὸν διευθυντῆς ἐπὶ βασικῶν μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν 12.000.

β) εἰς γενικὸν ἀρχιμουσικὸν ἐπὶ βασικῶν μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν 12.000.

γ) δύο διευθυνταὶ ὀρχήστρας ἐπὶ βασικῶν μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν 8.000.

δ) εἰς ἐξάρχον βιολιστῆς ἐπὶ βασικῶν μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν 8.000.

ε) δύο ἀρχικορφεαῖοι ἐπὶ βασικῶν μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν 6.200 καὶ ἑνδεκά κορφεαῖοι α' ἐπὶ μηνιαίῳ βασικῶ μισθῷ δραχμῶν 5.800 ἕξ δὲ εἰς τοῦ α' βιολίου, εἰς τῆς βιόλας, δραχμῶν 5.800 ἕξ δὲ εἰς τοῦ α' βιολίου, εἰς τῆς βιόλας, εἰς τοῦ βιολοντσέλλου, εἰς τοῦ βαθυχόρδου, εἰς τοῦ πλαγιαύλου, εἰς τοῦ ὀρθοῦ, εἰς τοῦ εὐθυαύλου, εἰς τοῦ βαρυαύλου, εἰς τῆς σάλπιγγος, εἰς τῆς ὀκτωκτῆς σάλπιγγος, εἰς τῆς ἄρκας καὶ εἰς τῶν τυμπάνων.

στ) ἑπτὰ κορφεαῖοι β' ἐπὶ μηνιαίῳ βασικῶ μισθῷ δραχμῶν 5.400 ἕξ δὲ εἰς τοῦ α' βιολίου, εἰς τοῦ β' βιολίου, ε' εἰς τοῦ γ' πλαγιαύλου καὶ τοῦ μικροῦ πλαγιαύλου, εἰς τοῦ γ' ὀρθοῦ καὶ τοῦ ἀγγλικῶ κόνρου, εἰς τοῦ γ' εὐθυαύλου καὶ βαρυαύλου, εἰς τοῦ γ' βαρυαύλου καὶ τοῦ βαρέως βαρυαύλου καὶ εἰς τοῦ γ' κόνρου.

ζ) τριάντα ἑξ μουσικοὶ α' ἐπὶ μηνιαίῳ βασικῶ μισθῷ δραχμῶν 5.000 ἕξ δὲ εἰς ἑνδεκά τοῦ α' βιολίου, τρεῖς τοῦ β' βιολίου, τρεῖς τῆς βιόλας, τρεῖς τοῦ βιολοντσέλλου, τρεῖς τοῦ βαθυχόρδου, εἰς τοῦ β' πλαγιαύλου, ε' εἰς τοῦ β' ὀρθοῦ, εἰς τοῦ β' εὐθυαύλου, εἰς τοῦ β' βαρυαύλου, εἰς τοῦ β' καὶ εἰς τοῦ δ' κόνρου, εἰς τῆς β' καὶ ε' εἰς τῆς γ' σάλπιγγος, εἰς τῆς β' καὶ εἰς τῆς γ' ὀκτωκτῆς σάλπιγγος, εἰς τῆς βαθείας σάλπιγγος, εἰς τοῦ κλειδοκονταβίου καὶ τῶν κληκτῶν ἑργάνων καὶ εἰς τῶν κρουστῶν ὀργάνων.

η) εἴκοσι τρεῖς μουσικοὶ β' ἐπὶ μηνιαίῳ βασικῶ μισθῷ δραχμῶν 4.500 ἕξ δὲ ἑκάτω τοῦ β' βιολίου, ἑξ τῆς βιόλας, ἑσάσαρες τοῦ βιολοντσέλλου, ἑσάσαρες τοῦ βαθυχόρδου καὶ εἰς τῶν κρουστῶν ὀργάνων.

3. Εἰς τὸ καλλιτεχνικόν, διοικητικόν καὶ ὑπηρετικόν προσωπικόν τῆς Σ.Ο.Α. παρέχονται καὶ τὰ εἰς τοὺς λοιποὺς πολιτικοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους παρεχόμενα ἐκάστατε ἐκιδέματα, καὶ προσαυξήσεις ἐπὶ τοῦ ὀργανικοῦ αὐτῶν μισθοῦ, ἐπὶ δὲ τοῦ μισθοῦ τούτων γίνονται αἱ νόμιμοι κρατήσεις ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, Μεταχικῶ Ταμείου καὶ Ταμείου Πρόνοιας Δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ τρίτων.

4. Κατ' ἔτος εἰς δύο μουσικοὺς τῆς Σ.Ο.Α. ἐπιτελεῖσθαι ἐξαιρετικὴν καλλιτεχνικὴν ἰκανότητα εἰς τὴν εἰδικότητά των καὶ ζῆλον περὶ τὴν φηρῶν τῆς ὑπηρεσίας των χορηγεῖται ἰπὸμα ἐξαιρετικῆς ἰκανότητος. Τὸ ἰπὸμα τοῦτο παρέχεται μηνιαίως μετ' ἀπόφασιν τοῦ Δ.Α.Σ.Μ. λαμβανόμενῃ μετὰ γνώμην τῆς Κ.Ε. καὶ δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ 25 ο) ἐπὶ τοῦ ἀρχικοῦ μισθοῦ τοῦ λαμβανόντος τὸ ἰπὸμα μουσικοῦ. Ὁ ἀριθμὸς τῶν λαμβανόντων τὸ ἰπὸμα τοῦτο δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ ἐν συνόλῳ τοὺς (16) ἑξ.

5. Εἰς στρατιωτικοὺς μουσικοὺς ἐν ἐνεργείᾳ ὑπηρετούντας ἔλθῃ εἰς τὴν συμφωνικὴν ὀρχήστραν τοῦ Ὡδεῖου Ἀθηνῶν ἀπαρτητότους δὲ πρὸς συγκρότησιν τῆς Σ.Ο.Α. ἀνατίθενται πρὸς τὰ αὐτὰ αὐτῶν καθήκοντα ἐν τῷ στρατῷ καὶ καθήκοντα μέλους τῆς Σ.Ο.Α. διὰ πράξεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Ἀμύνης καὶ Θ.Ε.Π. ἐπὶ ἐπιμεθίῳ ἕως πρὸς τὴ 1)2

του οργανικού των μισθῶν, ἢ λαμβάνουσι οἱ ἑμοιόβαθοι των πολιτικοὶ μισθοὶ τῆς Σ.Ο.Α.

Ἄρθρον 4.

1. Ἐκτός τοῦ μόνιμου καλλιτεχνικοῦ προσωπικοῦ τῆς Σ. Ο. Α. δύνανται ὁ Ὑπουργὸς Θ.Ε.Π. νὰ διορίσῃ διὰ πράξεως αὐτοῦ καὶ ἀποσπῶν καλλιτεχνικῶν προσωπικῶν ἀποτελομένων:

α) ἑκ δοκίμων μουσικῶν ἐπὶ μνηστεῖο βασικῶν μισθῶν ἄρχ. 3.000. Ὁ ἀριθμὸς τῶν αὐτῶν διοριζομένων δοκίμων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς δέκα εἰς ὧν τέσσαρες τὸ πλεονὸν διὰ τὰ ἑγγράφα ἔργα. Ἡ θητεία τῶν δοκίμων μουσικῶν εἶναι ἐτησίαι δυναμένη ν' ἀνανεοῦται.

β) Ἐξ ἐκτάκτων διευθυντῶν ὀρχήστρας καὶ λοιποῦ καλλιτεχνικοῦ προσωπικοῦ πάσης κατηγορίας, ἡμεδαπῶν ἢ ἀλλοδαπῶν ἐπὶ συμβάσει. Οὗτοι προσλαμβάνονται πρὸς πλήρως ἐν κοινῇ θέσει διευθυντοῦ ὀρχήστρας προκειμένου δὲ περὶ κοινῆς θέσεως μουσικῶν ἐρ' ὅσον οὐδεὶς τῶν δοκίμων κρίνεται κατάλληλος πρὸς τοῦτο. Ἡ ἀντιμισθία τῶν αὐτῶν προσλαμβανομένων ἐπὶ συμβάσει ἐκτάκτων καθορίζεται ἐκάστοτε ἀναλόγως τῆς ἰκανότητος αὐτῶν καὶ τῆς θέσεως δι' ἣν προρίζονται, διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Οἰκονομικῶν. Ἡ θητεία τῶν αὐτῶν προσλαμβανομένων διευθυντῶν ὀρχήστρας καὶ μουσικῶν καθορίζεται ἐκάστοτε ἐν τῇ συμβάσει δυναμένη νὰ ἀνανεοῦται ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν. Εἰς τοὺς ἑκ τῆς ἀλλοδαπῆς μετακαλομένους καὶ προσλαμβανομένους ἐπὶ συμβάσει ἐκτάκτους μουσικοὺς δύνανται ν' ἀνατεθοῦν καὶ καθήκοντα ἐκπαιδευτοῦ πρὸς μέρφωσιν εἰδικῶν στελεχῶν τῆς ὀρχήστρας ἐπὶ προσωπικῇ ἀντιμισθίᾳ μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ τὴν ἀντιμισθίαν τῆς κοινῆς θέσεως δι' ἣν προσελήφθησαν.

γ) Ἐξ ἑτερομισθίων μουσικῶν. Οὗτοι προσλαμβάνονται θετικῶς παραορίζονται ἀνάγκῃ προσθήκης εἰς τὴν ὀρχήστραν ὑπόνοιαν πρὸς ἐπιτέλεσιν ἔργων ἑπαρτήτων κλίμακα τῶν τῆς Σ.Ο.Α. Ἡ πρὸς αὐτοὺς γίνεται πρότασις τῆς Κ. Ε. ἥτις καθορίζει καὶ τὴν ἀντιμισθίαν αὐτῶν.

Ἄρθρον 5.

1. Μετὰ γνώμην τοῦ Δ.Α.Σ.Μ. καὶ τῆς Κ.Ε. συνεργουμένων πρὸς τοῦτο εἰς κοινὴν συνεδρίαν δύνανται ὁ Ὑπουργὸς Ἑργασιασμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας νὰ προσλαμβάνῃ ἐκαστοὺς ὅπως συμπράττουσιν εἰς μίαν ἢ καὶ περισσότερας συναυλίας ἡμεδαπῶς ἢ ἀλλοδαπῶς διακροεῖς καλλιτέχνους ὡς διευθυντὰς ὀρχήστρας ἢ σολίστ ἢ ἑτελεστας μουσικῆς δοξαρίου ἢ χορωδίας κλπ.

2. Οἱ τυχόν αἰτούντες ὅπως συμπράξωσιν ἐκτάκτως εἰς μίαν ἢ περισσότερας συναυλίας ἡμεδαπῶς ἢ ἀλλοδαπῶς καλλιτέχναι ὡς διευθυνταὶ ὀρχήστρας, σολίστ, ἑτελεσταὶ μουσικῆς δοξαρίου, χορωδίας κλπ. ἐρ' ὅσον δὲν ἔχωσι νὰ ἐπιθεῖξωσιν ἀξίολογον σταδιοδρομίαν εἰς τὴν εἰδικότητά των γίνονται δεκτοὶ κατὰ τὴν ἑπισημοκρατικῆς ἀποφάσεως ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ἀποτελομένης ἐκ τριῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Μουσικῆς καὶ τῶν μελῶν τῆς Καλλιτεχνικῆς Ἐπιτροπῆς.

3. Ἡ αὐτὴ ὡς ἀνω Ἐπιτροπὴ ὑποφασίζει καὶ περὶ τῆς ἐπιτέλεσως ὑπὸ τῆς Συμφωνικῆς Ὀρχήστρας Ἀθηνῶν τῶ πρώτων ἐμφανιζομένων μουσικῶν συνθέσεων.

Ἄρθρον 6.

1. Ἄπαν τὸ μόνιμον, ἐκτάκτων ἢ ἐπὶ συμβάσει καλλιτεχνικῶν προσωπικῶν τῆς Σ.Ο.Α. διορίζεται ἢ προσλαμβάνεται κατὰ τὴν διαγωνισμῶ τοῦ ὅπου αἱ λεπτομέρειαι θέλουσι κανονισθῆ διὰ Διατάγματος ἐκδοθησομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Θ.Ε.Π. Ἐκ τούτων ὁ Γενικὸς Διευθυντῆς, ὁ Γενικὸς Ἀρ-

χιμουσικῆς καὶ οἱ Διευθυνταὶ Ὀρχήστρας, διορίζονται ἀνε διαγωνισμοῦ ἐπὶ τῇ βάσει προσθέντων καθορισθησομένων διὰ Διατάγματος τοῦ Ὑπουργοῦ Θ.Ε.Π. Οἱ ἑκ τῆς ἀλλοδαπῆς μετακαλομένοι ὡς ἐκτάκτοι ἀλλοδαποὶ μουσικοὶ διορίζονται ἐπίσης ἀνε διαγωνισμοῦ πρῶτασις τοῦ Δ.Α.Σ.Μ. μετὰ γνώμην τῆς Κ.Ε.

Ἄρθρον 7.

Πρὸς διεξαγωγὴν τῆς διοικητικῆς καὶ οικονομικῆς υπηρεσίας τῆς Σ.Ο.Α. συνιστάται παρὰ τῆ Γενικῆ Ἰδιοῦ Γραμματεία περιλαμβανούσα τὰς κάτωθι υπηρεσίας

- 1) Τῆς Διεύθυνσιν τῆς Γραμματείας.
- 2) Τῶ Γραφείων Ἐφόρου Βιβλιοθήκης καὶ
- 3) Τῶ Γραφείων Οἰκονομικῶν ὑπηρεσιῶν περιλαμβανόντων,
 - α) Τὸ λογιστήριον καὶ β) τὸ Ταμείον.

Ἄρθρον 8.

1. Διευθυντῆς τῆς Γραμματείας εἰς ἂν ἀνατίθεται καὶ τὰ καθήκοντα Ἐφόρου ὀρχήστρας διορίζεται ἐπὶ βαθμῶ καὶ μισθῶ Τμηματάρχου β' τάξεως πτυχιούχος τῆς Νομικῆς ἢ Φιλοσοφικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου ἔχων δεκαετὴ τοισάχιστον δημοσίαν προῦπηρεσίαν. Οὗτος μετὰ τοισάχιστον ὑπηρεσίαν προάγεται εἰς τὸν βαθμὸν Τμηματάρχου α' τάξεως.

Ἡ θέσις αὕτη δύναται νὰ πληρωθῇ διὰ μετατάξεως ἰσοβάθμου ὑπαλλήλου ἐξ ἐτέρας δημοσίας ὑπηρεσίας ἢ καὶ διὰ προαγωγῆς ἐκ τῶν αὐτῶν ὑπηρεσιῶν τῶν ἔχόντων ἤδη βαθμὸν Εἰσηγητοῦ.

2. Ἐφόρος Βιβλιοθήκης διορίζεται ἐπὶ βαθμῶ καὶ μισθῶ Τμηματάρχου β' τάξεως προτάσει τοῦ Δ.Α.Σ.Μ. μετὰ γνώμην τῆς Κ.Ε. μουσουργὸς ἢ μουσικὸς ἔχων εἰδικὴν διὰ τὴν θέσιν ταύτην βραβίον ἢ διδάκτωρ μουσικολογίας. Οὗτος μετὰ τριετὴ εἰδικὴν ὑπηρεσίαν προάγεται εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Τμηματάρχου α' τάξεως.

3. Προϊστάμενος τοῦ Γραφείου τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν ἐκτελῶν καὶ καθήκοντα λογιστοῦ διορίζεται ἐπὶ βαθμῶ καὶ μισθῶ Γραμματέως Α' τάξεως πτυχιούχος Πανεπιστημίου ἢ ἰσοτάκτου Ἀνωτάτης Σχολῆς ἔχων λογιστικὰς γνώσεις ἀποδεικνυμένας ἐκ προῦπηρεσίας παρὰ Τραπεζῆς ἢ ὀργανισμοῦ Δημοσίου Δικαίου. Οὗτος μετὰ τριετὴ εἰδικὴν ὑπηρεσίαν δύναται νὰ προαχθῇ εἰς τὸν ἀμέσως ἀνώτερον βαθμὸν.

4. Ταμὴς διορίζεται ἐπὶ μισθῶ καὶ βαθμῶ Γραμματέως δ' τάξεως ἀπόφοιτος Πινακίου ἢ μέσης Ἐμπορικῆς Σχολῆς ἔχων πενταετὴ ἀνάλογον προῦπηρεσίαν παρὰ Τραπεζῆς ἢ ἄλλοις Ὑπηρεσίᾳ ἢ Ὀργανισμῶ Δημοσίου Δικαίου. Οὗτος μετὰ τριετὴ εἰδικὴν ὑπηρεσίαν ἐν ἐκείτῳ βαθμῶ δύναται νὰ προαχθῇ μέχρι καὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Εἰσηγητοῦ.

Ἄρθρον 9.

1. Πλὴν τοῦ διὰ τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου προβλεπομένου Διοικητικοῦ προσωπικοῦ διορίζεται καὶ κατώτερον τοιοῦτον ἀπαρτιζόμενον, α) ἐξ ἐνὸς ὑπογραμματέως, β) ἐνὸς ἐπιμελητοῦ ὀρχήστρας, γ) μίως δεκτυλογράφου καὶ δ) δύο εἰσπρακτόρων.

2. Ὑπογραμματεὺς διορίζεται ἀπόφοιτος Πινακίου ἢ Πρακτικοῦ Λυκαίου ἢ Μέσης Ἐμπορικῆς Σχολῆς κατὰ πρότησιν ὁ ἔχων μουσικὰς σπουδὰς καὶ διετὴ προῦπηρεσίαν παρὰ Δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ ἢ Τραπεζῆς. Οὗτος διορίζεται ἐπὶ βαθμῶ καὶ μισθῶ Ἀκολουθοῦ προαγόμενος μετὰ τριετὴ εἰδικὴν ἢ ἐκείτῳ βαθμῶ ὑπηρεσίαν μέχρι καὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Προγραμματέως Α' τάξεως.

3. Ἐπιμελητῆς ὀρχήστρας διορίζεται διπλωματούχος ἢ πτυχιούχος Ὁδείου ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς ἔχων ἑναεὶς γνώσεις μίως τοισάχιστον ξένης γλώσσης. Οὗτος διορίζεται ἐπὶ

βαθμῶ καὶ μισθῶ Γραμματέως δ' τάξεως προαγόμενος μετὰ τριετῆ εὐδόκιμον ἐν ἐκάστῳ βαθμῶ ὑπηρεσίαν μέχρι καὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ἐπιτηθεύτου.

4. Δακτυλογράφος διορίζεται ἢ κεντημένη ἀπολυτήριον Γυμνασίου ἢ Μέσης Ἐμπορικῆς Σχολῆς κατὰ προτίμησιν ἢ ἔχουσα μουσικὴν μόρφωσιν. Ἀστὴ διορίζεται ἐπὶ μισθῶ καὶ βαθμῶ Γραφέως α' τάξεως προαγόμενη μετὰ τριετῆ εὐδόκιμον ἐν ἐκάστῳ βαθμῶ ὑπηρεσίαν μέχρι καὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Γραμματέως α' τάξεως.

5. Ἐπιτηθεύτωρ διορίζεται ἐπὶ βαθμῶ καὶ μισθῶ Γραφέως α' τάξεως ὁ κεντημένος ἀπολυτήριον Γυμνασίου ἢ μέσης Ἐμπορικῆς Σχολῆς κατὰ προτίμησιν δ' ὁ ἔχων ἀνάλογον προδικησίαν παρὰ Δημόσιου Ταμείου, Τροπικῆς ἢ Ὄργανισμοῦ Δημοσίου Δικαίου. Οὗτος προάγεται μετὰ τριετῆ ἐν ἐκάστῳ βαθμῶ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν μέχρι καὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Γραμματέως α' τάξεως.

Ἄρθρον 10.

1. Τὸ ὑπηρετικὸν προσωπικὸν ἀποτελεῖται :

α) δύο ταξινομητοὶ ἐπιστάται ἐπὶ μηνιαίῳ βετατικῶ μισθῶ 2.500 δραγμάτων. Ὁ μισθὸς οὗτος μετὰ τριετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν δύναται ν' αὐξηθῆ εἰς δραχ. 2800 καὶ μεθ' ἑτέραν τοιαύτην εἰς δραχ. 3.000.

β) εἰς ἀρχικλητῆρ ἐπὶ βαθμῶ καὶ μισθῶ κλητῆρος α' τάξεως προαγόμενός μετὰ τριετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀρχικλητῆρος.

γ) δύο κλητῆρες ἐπὶ βαθμῶ καὶ μισθῶ κλητῆρος β' τάξεως προαγόμενοι μετὰ τριετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ κλητῆρος α' τάξεως.

δ) δύο ὑπηρετίρια ἐπὶ βαθμῶ καὶ μισθῶ κλητῆρος β' τάξεως.

2. Ἐκτὸς τοῦ μόνιμου ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ δύναται ὁ Ἰπουργὸς Ὄργανισμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας νὰ προσλαμβάνῃ προτάσει τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν συναυλιῶν καὶ ἑκτακτοῦ ἢ ἐπὶ ἡμερομίσθῳ ὑπηρετικὸν προσωπικόν.

Ἄρθρον 11.

Ὁ διορισμὸς καὶ αἱ προαγωγαὶ τοῦ καλλιτεχνικοῦ τοῦ δὲ διοικητικοῦ καὶ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ τῆς Σ.Ο.Α. ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ γραμματέως Β' τάξεως καὶ ἀνω γίνονται διὰ Διορισμῶν ἐκδοστέων ἀπὸ τοῦ Ἰπουργοῦ Θ.Ε.Π.· προτάσει τοῦ Δ.Α.Σ.Μ. τοῦ δὲ λοιποῦ διὰ πράξεως τοῦ αὐτοῦ Ἰπουργοῦ τῆ προτάσει τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ τῆς Σ.Ο.Α.

Μισθοδοσία Προσωπικοῦ

Ἄρθρον 12.

1. Ἡ μισθοδοσία τοῦ διὰ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένου μόνιμου καλλιτεχνικοῦ προσωπικοῦ, τῶν δοκίμων καὶ τῶν ἐκτάκτων προσλαμβανόμενων πρὸς πλήρωσιν κινήσε θέσεως μὴ ὑπάρχοντος μόνιμου καὶ τοῦ μόνιμου διοικητικοῦ καὶ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ τῆς Σ.Ο.Α. καταβάλλεται ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου τῆς σχετικῆς πιστώσεως ἀναγραφείνης ἀπὸ τοῦδε εἰς τὸν προσημῶν τοῦ Ἰπουργοῦ Θ καὶ Ε.Π.

2. Ἡ ἀμοιβὴ τῶν ἐκτάκτων προσλαμβανόμενων διὰ μίαν ἢ περισσοτέρας συναυλιᾶς καλλιτεχνικῶν ἢ προσλαμβανόμενων ἐκτάκτων πρὸς ἀναπλήρωσιν ἀπουσιάζοντος ἢ ἀπνευόντος μόνιμου μέλους τῆς Ὄρχηστρας τῶν ἡμερομίσθων μουσικῶν καὶ τοῦ ἐκτάκτου καὶ ἡμερομίσθου ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ καταβάλλεται ἐκ τοῦ προσημῶν τοῦ διὰ τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένου εἰδικοῦ ταμείου ὀργανώσεως συναυλιῶν.

3. Διὰ τὰ ἐξοδα πρώτης ἐγκαταστάσεως καὶ λειτουργίας

τῆς Σ.Ο.Α. ἐγγράφεται εἰς τὸν προσημῶν τοῦ Ἰπουργοῦ Θ. καὶ Ε. Π. πίστωσις δραχ. (15.000.000) δέκα πέντε ἑκατομμυρίων, ἀποδοδομένη εἰς τὸ εἰδικὸν ταμεῖον ὀργανώσεως συναυλιῶν ἐντὸς τῆς οἰκονομικῆς χρήσεως τοῦ 1942—43.

Ἄρθρον 13.

Διακοπὴ Ἔργασίων—Ἀδεία Προσωπικοῦ.

1. Ἀπὸ τὸ προσωπικὸν καλλιτεχνικῶν καὶ διοικητικῶν τῆς Σ.Ο.Α. ὅταν ἀφορᾷ τὴν χορήγησιν εἰς αὐτὸ κανονικῶν ἢ ἀναρρωτικῶν ἀδειῶν ὑπάγεται εἰς τὰς σχετικὰς διατάξεις τὰς ἰσχυροῦσας ἐκάστοτε διὰ τοῦς πολιτικῶς δημοσίους ὑπαλλήλους.

2. Ἀδειαν μετὰ πλήρων ἀποδογῶν χάριν εὐερέτερον ὁποῦν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ δύναται νὰ χορηγήῃ ὁ Ἰπουργὸς Ὄργανισμάτων καὶ Ἐθν. Παιδείας, κατόπιν διαγωνισμοῦ διενεργουμένου ἐνώπιον τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 7 προβλεπομένης ἐπιτροπῆς, εἰς ἐν μὲχρι δύο ἐκ τῶν μελῶν τοῦ μόνιμου καλλιτεχνικοῦ προσωπικοῦ τῆς Σ.Ο.Α. καὶ διὰ χρονικὴν διάστημα ἐνὸς ἔτους δυναμένην νὰ παραταθῆ ἐπὶ ἐν εἰσὶν ἔτος. Χορηγεῖται ἐπίσης ἐφ' ἀπαξ ἀδεία πρὸς μετακατασκευὴν διὰ χρονικὴν διάστημα μὲχρις δέξ μηνῶν ἀπὸ διαγωνισμοῦ. Ὁμοίαν ἀδειαν ἐνὸς ἔτους δυναμένην νὰ παραταθῆ ἐπὶ ἐν εἰσὶν ἔτος μετὰ πλήρων ἀποδογῶν δύναται νὰ χορηγήῃ ὁ Ἰπουργὸς Ὄργανισμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας κατόπιν διαγωνισμοῦ ἐνώπιον τῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς καὶ εἰς ἐνα μὲχρι δύο ἐκ τῶν δοκίμων μουσικῶν τῆς Σ.Ο.Α. Ἐἰς τοὺς τελευταίους τοῦτους ἀπὸ τῶν μηνιαίων ἀποδογῶν καταβάλλονται ἐκ τοῦ εἰδικοῦ ταμείου ὀργανώσεως συναυλιῶν τὰ ὀδοιπορικὰ ἐξοδα μεταβάσεως καὶ ἐπιστροφῆς. Ταυτοχρόνως δὲν ἐπιτρέπεται νὰ διατελεῖσιν ἐν ἐκπαιδευτικῇ ἀδείᾳ κλείοντες ἐν δύο ἢ ἐκκατέρωσ τῶν κατηγοριῶν μόνιμων καὶ δοκίμων.

3. Ἐν περιπτώσει καλλιτεχνικῆς ἢ ἐτέρας ἐπιτηθεύτης τινος ἀνάγκης τοῦ καλλιτεχνικοῦ προσωπικοῦ ἐπιτρέπεται εἰς μὲν τὸν Γεν. Διευθυντὴν τῆς Σ.Ο.Α., νὰ χορηγήῃ μὲχρι τριῶν ἡμερῶν κανονικὴν ἀδειαν, εἰς δὲ τὸν Ἰπουργὸν Ὄργανισμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας, προτάσει τοῦ Δ.Α.Σ.Μ. μὲχρις ἐνὸς μηνὸς προκειμένου αὐτὴ νὰ χρησιμοποιηθῆ διὰ τὸ ἐσωτερικὸν καὶ μὲχρις δέξ ἡμερῶν, προκειμένου νὰ χρησιμοποιηθῆ διὰ τὸ ἐξωτερικόν.

4. Τὸν Γεν. Διευθυντὴν ἀπάντα ἢ κωλύομενον ἀναπληροῦ εἰς τῶν διευθυντῶν ὀρχήστρας ὀρθούμενος ἀπὸ τοῦ Ἰπουργοῦ Θ.Ε.Π.· Μέλος τῆς Κ.Ε. ἀπὸν ἢ κωλύομενον ἀναπληροῦται ἐφ' ἐνὸς ὀρχηστραίου ἢ κωδραίου α' ὀρθούμενος προτάσει τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ ἀπὸ τοῦ Ἰπουργοῦ Θ. Ε. Π.

Ἄρθρον 14.

Ἔργασια καλλιτεχνικοῦ προσωπικοῦ.

1. Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐξοικονομήσεως ἐκτὸς τοῦ κορίου ἔργου τῆς Σ.Ο.Α. καὶ ἐτέρων καλλιτεχνικῶν ἀναγκῶν τοῦ τόπου ἐπιτρέπεται εἰς τὰ μέλη τοῦ τε μόνιμου καὶ τοῦ ἐκτάκτου καλλιτεχνικοῦ προσωπικοῦ τῆς Σ.Ο.Α. ὅπως μετέγῃ τῆς Ὄρχηστρας τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου ἢ τῆς μόνιμου Ὄρχηστρας τῆς Ἀνωτάτου Ἑλληνικῆς Ραβινοδικῆς Ἐκκλησίας. Οἱ ὀργανισμοὶ οὗτοι ὑποχρεοῦνται νὰ προσλαμβάνωσι τὰ μέλη τῶν ἐφ' αὐτῶν καταρτιζομένων ὀρχηστρῶν ἐκ τῶν μελῶν τῆς Σ.Ο.Α. μόνον δὲ ἐφ' ὅσον ἐν τῇ πλήρῳ συγκεκριμένῃ Σ.Ο.Α. δὲν ὑπάρχωσι τ' ἀπαιτούμενα πρὸς συγκρότησιν αὐτῶν ἔργα ἐπιτρέπεται ἢ πρόσληψις παρ' αὐτῶν μουσικῶν καὶ ἐκτὸς αὐτῆς.

2. Ἡ ἀμοιβὴ τῶν οὕτω προσλαμβανόμενων μουσικῶν εἰς τοὺς ἀνωτέρω ὀργανισμοὺς δὲν δύναται νὰ εἶναι κατωτέρα τῶν συνολικῶν ἀποδογῶν τῆς ἐν τῇ Σ.Ο.Α. ὀργανικῆς θέσεως αὐτῶν καθοριζομένη ἀναλόγως τῶν ὀρῶν ἔργασίας.

3. Ουδείς μουσικός της Σ.Ο.Α. επιτρέπεται να μετέχη ταύτοχρονα τριών ὀρχήστρων συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς Σ.Ο.Α. πλὴν τῶν μουσικῶν τῶν μοναδικῶν ὀργανῶν μετ' ἀπόφασιν τοῦ Δ.Α.Σ.Μ.

4. Πρὸς ρύθμισιν τῶν ὀρῶν ἐργασίας τῶν μουσικῶν μελῶν τῆς Σ.Ο.Α. ἐν ταῖς ὀρχήστραις τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων ὀργανισμῶν καὶ τῶν προκυπτόντων ζητημάτων ὡς πρὸς τὴν εἰς αὐτοὺς πρόσληψιν αὐτῶν συνιστάται ἐπιτροπὴ συντονισμοῦ ἐργασίας. Ὁ τρόπος τῆς συνθέσεως καὶ τὸ ἔργον τῆς ἐπιτροπῆς κανονισθῆσονται διὰ Δ'τος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Θ. Ε. Π.

5. Εἰς τοὺς μὴ προσλαμβανομένους ὡς ἀνωτέρω μουσικοὺς τῆς Σ.Ο.Α. ἐπιτρέπεται ὡς ἀποφάσει τοῦ Δ.Α.Σ.Μ. μετὰ συμφωνοῦν γνώμῃν τῆς Κ. Ε. μετέχωσιν εἰς ὀρχήστρας ἄλλων θεατρικῶν ὀργανισμῶν.

6. Ἡ κατ' οἶκον διδασκαλία ὡς καὶ ἡ διδασκαλία εἰς ἰδιωτικὰ μουσικὰ ἱδρύματα ἐπιτρέπεται ἐπιπροσθέτως εἰς τὸ καλλιτεχνικὸν προσωπικὸν τῆς Σ.Ο.Α. μετὰ ἀπόφασιν τοῦ Δ.Α.Σ.Μ. ἐγκρινομένην ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Θ. καὶ Ε. Παϊδείας.

Ἄρθρον 15.

Παιδαγωγικὰ Παραπτώματα.

1. Ἄπαν τὸ προσωπικὸν τῆς Σ.Ο.Α. ὑπόκειται μετ' ἐγγράφου ἀπολογίαν ἐντὸς ταύτομένης προθεσμίας ἐνώπιον τοῦ Δ.Α.Σ.Μ. δι' ἀμέλειαν ἢ ἀσυνέπειαν διαγωγῆν, ἐπαγγελματικὴν ἀνεπάρκειαν ἢ ἑλλειψὶν εὐπρεπείας κατὰ τὰς δοκιμὰς καὶ τὰς δημοσίας ἐμφανίσεις ἢ ἐγκαταλείψιν ὅσως εἰς τὰς κάτωθι ποινάς: α) ἐπίπληξιν, β) πρόστιμον μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν, γ) πρόστιμον μέχρι ποσοῦ ἰσοῦ πρὸς τὸ ἥμισυ τοῦ μισθοῦ, δ) προσωρινὴν ἀπόλυσιν μέχρι τριῶν μηνῶν καὶ ε) ὀριστικὴν ἀπόλυσιν. Αἱ ποιναὶ αὗται ἐπιβάλλονται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Θ. Ε. Π. μετὰ πρότασιν τοῦ Δ.Α.Σ.Μ.»

2. Μουσικοὶ μέλη τῆς Σ.Ο.Α. προσληθέντες εἰς ὀρχήστραν κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 15 διαλαμβανόμενα ὑπόκεινται εἰς τὰς ἐν τῷ κανονισμῷ τῆς ὀρχήστρας ταύτης ἀναγραφόμενας ποινὰς μέχρι τῆς ποινῆς τῆς προσωρινῆς ἀπολύσεως συμπεριλαμβανομένης ἐπιβαλλομένης αὐτοῖς ὡς οὗτος ὀρίζει. Ἡ κοινὴ τῆς ὀριστικῆς ἀπολύσεως ἐπιβάλλεται μόνον ὑπὸ τοῦ Δ.Α.Σ.Μ. μετ' ἐγγράφου καταγγελίαν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ὄργανισμοῦ. Ὄριστικὴ ἀπόλυσις ἐπιβληθεῖσα εἰς μέλος τῆς Σ.Ο.Α. διὰ παράπτωμα διαπραχθὲν ἐν αὐτῇ ἢ ἐν διαδοχικῶν τῶν ὀρχηστρῶν εἰς ἃς ὑπηρετεῖ οὗτος συνεπέρχει τὴν ταυτόχρονον ἀπόλυσιν αὐτοῦ ἐξ ἁπαῶν τῶν ὀρχηστρῶν εἰς ἃς μετέχει.

Ἄρθρον 16.

Ὅριον ἡλικίας.

1. Ἄπαν τὸ προσωπικὸν τῆς Σ.Ο.Α. ἀποχωρεῖ τῆς ὑπηρεσίας ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ 65ου ἔτους τῆς ἡλικίας. Δι' Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως καὶ μετὰ πρότασιν τοῦ Δ.Α.Σ.Μ. λαμβανόμενῃ μετὰ γνώμῃν τῆς Κ.Ε. δύναται τὸ ἕριον τοῦτο νὰ παραταθῇ ἐπὶ μίαν εἰσὶν τριετίαν δι' ἐπιδειχθεῖσαν ἐξαιρετικὴν ἱκανότητα ἢ διότι ὁ ἐξερχόμενος εἶναι ἀναστικτώμενος.

2. Λόγω τῆς ἰδιαζούσης φύσεως τῆς καλλιτεχνικῆς ὑπηρεσίας καὶ τῆς ἀπαιτούμενης ἀρτίως ὀργανικῆς δυναμικότητος τοῦ καλλιτεχνικοῦ πρὸς παροχὴν ταύτης δύναται ὁ Ὑπουργὸς Ὁρησκευμάτων καὶ Ἑθνικῆς Παιδείας νὰ παραπέμπῃ ἄνὰ διετίαν ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ 50ου ἔτους τῆς ἡλικίας τοὺς μουσικοὺς τῶν πνευστῶν ὀργανῶν καὶ τοῦ 55ου ἔτους τοὺς μουσικοὺς τῶν ἐγγύθρων καὶ κρουστῶν ὀργανῶν εἰς εἰδικὴν ἐπιτροπὴν, ἣτις θέλει ἀποφαινέσθαι ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐξετάσεως περὶ τῆς περαιτέρω ἱκανότητος ἢ μὴ τῶν

καλλιτεχνῶν τούτων πρὸς παροχὴν ἀρτίως καλλιτεχνικῆς ὑπηρεσίας ἐν τῇ ὀρχήστρᾳ.

3. Διὰ Διατάγματος τοῦ Ὑπουργοῦ Ὁρησκευμάτων καὶ Ἑθνικῆς Παιδείας θέλουσι καθορισθῆ ἡ σύνθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς, ὁ τρόπος ἐξετάσεως καὶ ἡ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἐξόδος ἢ τοποθέτησις εἰς ἑτέραν δημοσίαν ὑπηρεσίαν τῶν ὡς μὴ ἱκανῶν κρινόμενων μουσικῶν. Ἀνώτατον ἕριον ἡλικίας εἰσόδου τῶν μουσικῶν μελῶν τῆς ὀρχήστρας ὀρίζεται τὸ 45ον ἔτος διὰ πνευστὰ ὄργανα καὶ τὸ 50ον διὰ τὰ ἐγγύθρα.

Σ τ ἔ γ α σ ι ς.

Ἄρθρον 17.

Μέχρι τῆς διὰ μισθώσεως ἢ ἀνεγέρσεως ἰδίου κτιρίου στεγάσεως τῆς Σ.Ο.Α. ἐγκαθίσταται αὕτη εἰς ἰὸν κτίριον τοῦ μουσικοῦ καὶ δραματικοῦ σολόγου «Ὁδεῖον Ἀθηνῶν» ἐπὶ ἀποζημιώσει καθοριζομένη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ὁρησκευμάτων καὶ Ἑθνικῆς Παιδείας. Τὸ μίσθωμα τοῦ κτιρίου ἔνθα τελικῶς θέλει στεγασθῆ ἢ Σ.Ο.Α. καταβάλλεται ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, τὰ δὲ μισθώματα τῶν αἰθουσῶν ἔνθα θὰ ἐκτελοῦνται αἰ συναυλίαι ἐκ τοῦ εἰδικοῦ Ταμείου ὀργανώσεως συναυλιῶν.

Ἄρθρον 18.

Μέχρι τῆς ὑπὸ τῆς Σ.Ο.Α. ἀποκτίσεως ἰδίων ὀργανῶν, ἐπιπλῶν καὶ ἰδίας βιβλιοθήκης θὰ χρησιμοποιοῦται αὕτη τὰ μέχρι σήμερον ὑπὸ τῆς Συμφωνικῆς Ὄρχήστρας Ὁδεῖου Ἀθηνῶν χρησιμοποιούμενα καὶ εἰς τὸ Ὁδεῖον τοῦτο ἀνεγκνόντα ἐπὶ τῇ βάσει συμβάσεως ἣτις θέλει συναρθῆ μετὰ τῆς διοικήσεως τοῦ Ὁδεῖου Ἀθηνῶν

Ἄρθρον 19.

Εἰδικὸν Ταμεῖον Ὄργανώσεως Συναυλιῶν.

1. Παρὰ τῇ Σ.Ο.Α. καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς καταβολῆς παντὸς εἴδους ἐξόδων ὀργανώσεως τῶν συναυλιῶν καὶ τῆς ἐσωτερικῆς λειτουργίας Σ.Ο.Α. συνιστάται «Εἰδικὸν Ταμεῖον Ὄργανώσεως Συναυλιῶν» (Ε.Τ.Ο.Σ.)

2. Τὸ Ταμεῖον τοῦτο διοικεῖται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ἀπετελουμένης

- ἐξ ἐνὸς Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου Θ. Ε. Π. διοριζομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Θ. Ε. Π.,
- ἐκ τῶν μελῶν τῆς Κ. Ε.
- ἐνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, ἀρξικόμενον κατ' ἔτος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.
- ἐνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς ἢ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἀρξικόμενον παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Θ. Ε. Π.
- τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Γραμματείας τῆς Σ. Ο. Α. καὶ στ') τοῦ προεστημένου τῶν οἰκονομικῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Σ. Ο. Α.

Πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι ὁ πρόεδρος τῆς Κ. Ε. Ἡ Ἐπιτροπὴ εὐλοκεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τοῦ ἡμίσεως τῶν μελῶν αὐτῆς πλὴν ἐνός.

Εἰς τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ἄτιμα δὲν εἶναι μέλη ἢ ὑπάλληλοι τῆς Σ.Ο.Α. παρέχεται κατὰ συνεδρίαν ἀποζημιώσις ὀριζομένη κατὰ τὰς ἐκάστοτε καμμένης διατάξεις καὶ εἰς βάρος τοῦ Ταμείου τούτου.

3. Ἦροι τοῦ Ε.Τ.Ο.Σ. εἶναι:

α) Τὸ πρὸν τῶν ἐν τῶν συναυλιῶν εἰσπράξεις. Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ὁρησκευμάτων καὶ Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Οἰκονομικῶν καθορίζεται ἐκάστοτε προτάσει τῆς διοικήσεως τὸ Ε.Τ.Ο.Σ. ἐπιτροπῆς ἢ τιμὴ τῶν εἰσιτηριῶν τῶν συναυλιῶν τῆς Σ.Ο.Α.

β) Ἡ ὑπὸ κεφ. 21 ἄρθρ. 2 τοῦ προσημοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ὁρησκευμάτων καὶ Ἑθνικῆς Παιδείας ἀναγραφόμενη ἔτησια χρημῖα τῶν ἐξακοσίων χιλιάδων (600.000) δραχμῶν

αποφασισμένη από της ισχύος του παρόντος νόμου εις δύο εκατομμύρια (2.000.000) του τίτλου αναγραφής μεταβαλλομένου εις αίτησία χορηγία προς ένισχυση του ειδικού ταμείου οργανώσεως συναυλιών της Σμυρνης. Ὁρχήστρας Ἀθηνῶν.

γ) Ἡ ἀπὸ κεφ. 5 ἄρθρ. 13 του ειδικού προϋπολογισμού διδασκασίαν Γραμμάτων καὶ Καλῶν Τεχνῶν ἀναγραφομένη ἔστω χορηγία τῶν ἐξαιρέσιων χιλιάδων (800.000) δραχμ. του τίτλου της ἀναγραφής μεταβαλλομένου ἐραξῆς εἰς αἰτήσια χορηγία πρὸς ένισχυση του ειδικού ταμείου οργανώσεως συναυλιῶν της Σμυρνητικῆς Ὁρχήστρας Ἀθηνῶν.

δ) Αἱ εἰσφοραὶ καὶ δωρεαὶ θήμων καὶ καινοτήτων, ὀργανισμῶν καὶ νομικῶν ἢ φυσικῶν προσώπων.

4. Διὰ Διατάγματα προκλυομένου ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Ἐκπαιδεύσεως καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Οἰκονομικῶν θέλει καθορισθῆ ἢ εἰς τὰς συναυλίας της Σ.Ο.Α. ἐλευθέρως εἰσοδοὶ τῶν δημοσίων καὶ κρατικῶν ὀργανῶν καὶ τῶν ἰδιωτῶν τῶν δικαιωθεσμένων ὡς ἐκ της εἰδικότητός των δικαιώματα ἀτελοῦς εἰσόδου. Μέχρι της βιὰ Διατάγματος ρυθμίσεως του ζήτηματος τούτου ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις του ἀπὸ 2)5)1942 κανονιστικοῦ Διατάγματος ἐλευθέρως ἢ ἀτελοῦς εἰσόδου κλπ.

*Ἄρθρον 20.

Διοικητικὸν Ἀνώτατον Συμβούλιον Μουσικῆς.

1. Συστήσεται παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Ἐκπαιδεύσεως καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας Διοικητικὸν Ἀνώτατον Συμβούλιον Μουσικῆς (Δ.Α.Σ.Μ.) σκοπὸν ἔχον τὴν ἐποπτεῖαν καὶ διοίκειν τῶν μουσικῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν, ἱερουμάτων καὶ ὀργανισμῶν τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ὑπουργείου Ἐκπαιδεύσεως καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας.

2. Τὸ Δ.Α.Σ.Μ. τελεῖ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Δ) τοῦ της Δ) τοῦ Καλῶν Τεχνῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐκπαιδεύσεως καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ ἀποτελεῖται ἐκτὸς αὐτοῦ ἐκ πάντων μελῶν ἐξ ὧν δύο μουσουργοί, εἰς ἀρχιμουσικὸς εἰς δεξιότητις ἐκτελοῦσῆς καὶ ὁ ἐκάστοτε γενικὸς ἀρχιμουσικὸς της Σ.Ο.Α.

3. Τὰ προσόντα τῶν μελῶν τοῦ Δ.Α.Σ.Μ. θέλουσι καθορισθῆ διὰ Δ) τοῦ τοῦ Ὑπουργοῦ Θ.Ε.Π.

4. Τὰ μέλη τοῦ Δ.Α.Σ.Μ. ἐκλέγονται κατ' ἔτος τὸν Ἀντιπρόεδρον αὐτοῦ ὅστις ἀνακληροῖ ἐν παντί καὶ πάντοτε τὸν Πρόεδρον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον, ἐπιτρέπεται δ' ἢ ἐπαυκλογη αὐτοῦ ἐπὶ δύο κατὰ πικρὰν ἔτη.

5. Τὰ μέλη τοῦ Δ.Α.Σ.Μ. διορίζονται διὰ Διατάγματος ἐπιδομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐκπαιδεύσεως καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ ὑφαιρούμενα κατὰ πάντα πρὸς τοὺς δημοσίου ὑπαλλήλους ἔχον βαθμὸν καὶ μισθὸν μέλους τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου της Ἐκπαιδεύσεως ὑπόκεινται δὲ εἰς τὰ ἐν ἄρθρῳ 2 τοῦ Α.Ν. 767)1937 περὶ διοικήσεως της Ἐκπαιδεύσεως διαλαμβανόμενα.

6. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Α.Σ.Μ. εὐδαιμόνως λαμβάνει ἀμοιβὴν διὰ τὴν πρόσθετον ταύτην ὑπηρεσίαν. Τὸ Δ.Α.Σ.Μ. ἀδρῖσκαται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τεσσάρων μελῶν αὐτοῦ.

7. Ὅριον ἡλικίας ἑξῆς τοῦ ἔτους τῆς ὑπηρεσίας τῶν μελῶν τοῦ Δ.Α.Σ.Μ. ὀρίζεται τὸ ὅσον ἔτος. Πῶ ὅριον τούτου δύναται νὰ παραταθῆ διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐκπαιδεύσεως καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας ἐπὶ τρία εἰσὶν ἔτη μετὰ πρόβλην τοῦ Δ.Α.Σ.Μ. ἀρκούντως δεδικαιολογημένην.

8. Εἰς τὰ μέλη τοῦ Δ.Α.Σ.Μ. ἀπαγορεύεται ἡ ἀσκησις ἄλλου ἔργου ἢ διὰ διεθνοῦς ἰδιωτικοῦ ἱερουματος καὶ ἡ διδασκαλία ἐν αὐτῷ εἶναι ἀσυμβίβαστος πρὸς τὰ καθήκοντά των.

*Ἄρθρον 21.

Γνωμοδοτικὸν Ἀνώτατον Συμβούλιον Μουσικῆς.

1. Διὰ τὴν μελέτην καὶ τὴν προαγωγὴν ἐν γένει τῶν μου-

σικῶν ζητημάτων ὡς καὶ διὰ πᾶν ἄλλο ζήτημα ἀφορῶν μουσικὰ ἱερματα Νομικοῦ προσώπου δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου καὶ τὴν ἐποπτεῖαν αὐτῶν συστήσεται Γνωμοδοτικὸν Ἀνώτατον Συμβούλιον Μουσικῆς (Γ.Α.Σ.Μ.) ἀποτελούμενον:

α') ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Δ.Α.Σ.Μ.
β') ἐκ τῶν μελῶν της καλλιτεχνικῆς ἐπιτροπῆς,
γ') ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου,
δ') ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ της Ἀνω. Ἑλληνικῆς Ραδιοφωνικῆς Ἐταιρείας καὶ

ε') ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῶν ἐν Ἀθήναις ἰδιωτικῶν μουσικῶν ἱερμάτων ὀριζομένου διὰ μίαν διατίαν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκπαιδεύσεως καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας.

Ὅσῳκις ἐν τῷ Συμβουλίῳ τούτῳ πρόκειται νὰ συζητηθῆ ζήτημα ἀφορῶν ἰδιωτικῶν μουσικῶν ἱερμα μὴ ἀντιπροσωπεύμενον ἐν αὐτῷ καλεῖται ὅπως μετὰ τῆς τῶν σχετικῶν συνεδριῶν αὐτοῦ ἀντιπρόσωπος τοῦ ἱερουματος τούτου.

2. Εἰς τὰ ὑπὸ στοιχεῖα γ', δ' καὶ ε' μέλη τοῦ Συμβουλίου παρέχεται κατὰ συνεδριάσειν ἀποζημίωσις ὀριζομένη κατὰ τὰς ἐκάστοτε κειμένης διατάξεως καὶ εἰς ὅσον τοῦ Ε.Τ.Ο.Σ.

3. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Α.Σ.Μ. εἶναι καὶ Πρόεδρος τοῦ Γ.Α.Σ.Μ. ὅπου ἐκλέγεται τὸν Ἀντιπρόεδρον του ἀπὸ διατίαν.

4. Τὸ Γ.Α.Σ.Μ. θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων ὀκτώ τῶν μελῶν αὐτοῦ.

*Ἄρθρον 22.

Διὰ Διατάγματος ἐπιδομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Θ.Ε.Π. θέλουσι καθορισθῆ τὰ καθήκοντα, ἡ ἀρμοδιότης καὶ ἡ δικαιοδοσία τοῦ Δ.Α.Σ.Μ. καὶ τοῦ Γ.Α.Σ.Μ.

*Ἄρθρον 23.

1. Παρὰ τοῦ Δ.Α.Σ.Μ. καὶ Γ.Α.Σ.Μ. ἱερῶνται δύο ὀργανικαὶ θέσεις γραμματέων ἐπὶ βαθμῶν γραμματέως β' ἢ α' τάξεως ἢ καὶ εἰσηγητοῦ ὑπαγομένων ἐραξῆς εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀργανικῶν θέσεων γραμματέων της κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργοῦ Θ.Ε.Π. ἀδαιτούμενων τούτων κατὰ δύο θέσεις.

2. Εἰς τὰς θέσεις ταύτας τοποθετοῦνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Θ.Ε.Π. ὑπάλληλοι της Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας ἐπὶ βαθμῶν γραμματέως β' τάξ. Κατὰ τὴν πρώτην ὁμοῦ ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Ν. Δ. εἰς τὰς ὡς ἄνω ἱερουόμενας θέσεις τοποθετοῦνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Θ.Ε.Π. ὑπάλληλοι ἐπὶ βαθμῶν καὶ μισθῶ ἀκολουθοῦς της Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργοῦ τούτου ἐκ τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὴν Διεύθυνσιν Καλῶν Τεχνῶν ἢ ἐκ τῶν διοικητικῶν ὡς ἀπεσπασμένων εἰς ὑπηρεσίας ἐξερτημένους ἐκ της Διευθνήσεως ταύτης, οἵτινες καὶ προάγονται ἀπὸ της δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Ν.Δ. ἀντεδικαιῶς καὶ ἄνω ἄλλης τινὸς διατυπώσεως εἰς τὸν βαθμὸν καὶ μισθὸν τοῦ γραμματέως β' τάξεως ἐφ' ὅσον κείνηται ὑπερτριπὴ εὐδαιμόνως ὑπηρεσίαν ἐν τῷ βαθμῷ τοῦ ἀκολουθοῦ, καταργουμένων τῶν ὑπ' αὐτῶν καταχθέντων δύο θέσεων ἀκολουθοῦ. Οἱ οὕτω προαγόμενοι προάγονται μετὰ διατίαν ἐν ἐκάστῳ βαθμῷ εὐδαιμόνως ὑπηρεσίαν μέχρι καὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ εἰσηγητοῦ.

Οἱ Γραμματεῖς κείνουσιν κατὰ τὰς συνεδριάσεις τῶν εἰς 8 ἐκάστοτε τοποθετηθῆσεται Συμβουλίων τηρούντες τὰ πρακτικά.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

*Ἄρθρον 24.

1. Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου τοῦ Δ.Α.Σ.Μ. συζητοῦνται ἐκ τῶν ἐξῆς:

α') Μουσουργῶν 1) τοῦ τῶν Προέδρου της Ἐνώσεως Ἑλλήνων Μουσουργῶν, 2) τοῦ τῶν ἀντιπροσώπου της Ἑλλάδος

ἐν τῷ μόνιμῳ Συμβουλίῳ διεθνούς συνεργασίας μουσικοσυνθετῶν τῷ ἐρέδονται ἐν Βερολίῳ.

β) Ἀρχιμουσικός, τοῦ νῦν διευθυντοῦ τῶν συναλιῶν τῆς ὀρχήστρας τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν, εἰς ἐν ἀνατίθεται καὶ ἡ γενικὴ διεύθυνσις τῆς Σ. Ο. Α.

γ) Διευθυντοῦ ἐκτελεστοῦ, τοῦ νῦν ἀποσπασμένου παρὰ τῆς Διευθύνσεως Καλῶν Τεχνῶν τοῦ Ὑπουργείου Θ. Ε. Π. πρώην ὑποδιευθυντοῦ καὶ καθηγητοῦ τοῦ κλειδοκουμβάλου ἐν τῷ Ὁδείῳ Θεσσαλονίκης καὶ τῶς καθηγητοῦ τῆς Μοζαρτιῶς Μουσικῆς Ἀκαδημίας Σαλτσμπουργου καὶ.

δ) τοῦ Γενικοῦ Ἀρχιμουσικοῦ τῆς Σ.Ο.Α. ὡς ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄπαντες οἱ ἀνωτέρω διορίζονται διὰ Διατάγματος τοῦ Ὑπουργοῦ Θ. Ε. Π. ἐπὶ τῷ διὰ τὸ παρόντος Ν. Διατάγματος παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 20 κεκανονισμένου βαθμῶ καὶ μισθοῦ.

2. Κατὰ τὴν πρώτην ἐπίσης ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Νόμου καταλαμβάνουσι α) τὴν θέσιν τοῦ Γενικοῦ Ἀρχιμουσικοῦ ὁ ἐπὶ δεκαπενταετίαν κατέχων τὴν θέσιν τοῦ τακτικοῦ διευθυντοῦ ὀρχήστρας τῆς Συμφωνικῆς Ὀρχήστρας τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν εἰς ἐν χορηγεῖται τριετής ἀδεία ἀνευ ἀποδοχῶν ἀποζημίας εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, δυναμένη νὰ διακοπῇ κατὰ βούλησιν αὐτοῦ, β) τὰς θέσεις διευθυντῶν ὀρχήστρας 1) ὁ νῦν μουσικὸς διευθυντὴς τοῦ Δραματικοῦ τμήματος τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου. Οὗτος διορίζεται ὡς ἐκτακτὸς ἐπὶ μίαν διετίαν ἐπὶ βαθμῶ καὶ μισθῷ μόνιμου Διευθυντοῦ Ὀρχήστρας, ἀναλαμβάνων ἀρμόδιότητάς καὶ καθήκοντα τακτικοῦ. 2) ὁ κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν ἔχων διευθύνει τὴν Συμφωνικὴν Ὀρχήστραν τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν εἰς πάντε τοὺς ἀρχιστον συμφοωνικὰς συνουσίας, γ) τὴν θέσιν τοῦ ἐξάρχοντος βιολιστοῦ ὁ ἔχων κατέχων τὴν θέσιν τοῦ κορυφαίου σολίστ βιολιστοῦ ὑπὲρ τὴν ἰδιότητα ἐν τῇ Συμφωνικῇ Ὀρχήστρᾳ τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν.

3. Οἱ διὰ τῶν ἀνωτέρω παρ. 1 καὶ 2 διοριζόμενοι ἀποτελοῦσιν Ἐπιτροπὴν ἣτις ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Προέδρου τοῦ Δ.Α.Σ.Μ. θέλει προῆ κατ' ἀπόλυτον αὐτῆς κρίσιν εἰς τὴν συγκρότησιν τῆς Σ.Ο.Α. καθορίζουσα τὸ λοιπὸν αὐτῆς καλλιτεχνικὸν προσωπικὸν ὡς μόνιμον ἢ ἐκτακτὸν ἐκ τῶν μελῶν τῆς Συμφωνικῆς Ὀρχήστρας τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν καὶ ἐξ ἄλλων μουσικῶν ἐκτὸς αὐτῆς μὴ τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου. Τὸ προσωπικὸν τοῦτο διορίζεται διὰ Διατάγματος ἐκδικημένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Θ. καὶ Ε. Π. Νόμου.

4. Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου καθ' ὑπερβασιν τῶν διὰ τοῦ παρόντος θεσπιζομένων σχετικῶν διατάξεων προλαμβάνεται δι' ἐν ἔτος, ὡς ἐκτακτὸς Διευθυντῆς τῆς Σ.Ο.Α. ὁ ὑπὲρ τὴν 20ετίαν ἀλλοδαπὸς διευθυντῆς ὀρχήστρας τῆς Συμφωνικῆς Ὀρχήστρας τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν, ὁ ὑπὲρ τὴν τριακονταπενταετίαν ἐπιτελέσας καθηγητῆς βιολίου τοῦ ἰδίου Ὁδείου καὶ πρώην κορυφαῖος σολίστ τῆς Συμφωνικῆς Ὀρχήστρας τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν ἐπὶ βαθμῶ καὶ μισθῷ μόνιμου Διευθυντοῦ Ὀρχήστρας. Ἡ πρόβλεψις τοῦτου δύναται νὰ παραταῖ ἐπὶ δύο ἔτη εἰσέτι δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας μετὰ πρότασιν τοῦ Δ.Α.Σ.Μ.

5. Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος τὴν θέσιν τοῦ Ἐφόρου Βιβλιοθήκης καταλαμβάνει ἀνευ ἄλλας διατάξεως ἐπὶ βαθμῶ καὶ μισθῷ τμηματάρχου α' τάξεως ὁ ἐπὶ τριακονταετίαν κατέχων τὴν θέσιν τοῦ Ἐφόρου Βιβλιοθήκης τῆς Συμφωνικῆς Ὀρχήστρας τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν, τὴν θέσιν τοῦ Ταμίου παρὰ τῇ Σ.Ο.Α. καταλαμβάνει μετατασσόμενος ἐπὶ τῷ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ παρόντος Νόμου ὀριζόμενῳ βαθμῶ καὶ μισθῷ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ ἀνευ ἑτέρας

διατάξεως εἰς τῶν παρὰ τῇ Δ)σιν Καλῶν Τεχνῶν τοῦ Ὑπουργείου Θ. Ε. Π. τοποθετομένου ἀκολούθων, τὴν θέσιν τοῦ Ἐπιμελητοῦ Ὀρχήστρας καταλαμβάνει ἀνευ ἄλλας διατάξεως ἐπὶ βαθμῶ καὶ μισθῷ Γραμματέως β' τάξεως ἢ ὑπὲρ τὴν δεκαπενταετίαν ὑπηρετῶν βοηθὸς Βιβλιοθήκης ἐν τῇ Συμφωνικῇ Ὀρχήστρᾳ τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν.

6. Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Νόμου δύναται ὁ Ὑπουργὸς Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας νὰ προσλάβῃ ὡς ἐκτακτὸς κατόπιν προτάσεως τῆς ἐν παρ. 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου Ἐπιτροπῆς μέχρι πάντε ἐπὶ πλέον τῶν ὀγδοήκοντα προβλεπομένων θέσεων μουσικῶν. Οὗτοι δέον νὰ ἔχωσι 25ετὴ τοὺς ἀρχιστον ὑπηρεσίαν εἰς τὴν ὀρχήστραν τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν, δύο δὲ τούτων καὶ μικροτέρων.

7. Εἰς τὰς προλαμβανόμενας μουσικὰς ἐρέσων αὐτὸ λαμβάνοντες στρατιωτικὴν σύνταξιν, παραιτοῦνται ταύτης παρήχεται ὑπόθεμα ἴσον πρὸς τὴν λαμβανόμενῃ νῦν σύνταξιν, μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ τὸ 1)3 τοῦ ἀρχικοῦ μηνιαίου αὐτῶν μισθοῦ.

8. Τὸ Δ.Α.Σ.Μ. δύναται νὰ συγκροτηθῇ εἰς σώμα ἀπλήτους ἐνὸς τῶν μελῶν αὐτοῦ θεδικαιοποιημένως.

Ἄρθρον 25.

Μουσικοὶ μέλη τῆς Σ.Ο.Α. δὲν δύνασται ἀπὸ τῆς προλήψεως τῶν νὰ ἀποσπῶσι τῆς ἐν ἀπὴ ὑπηρεσίας οὐδὲ νὰ ἀσπῶσι συμβάσει ἀπορώσας τὴν παροχὴν τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῶν πρὸς ἕτερον πρόσωπον ἢ ὄργανισμὸν οἰκονομικῶς εὐσεως ἐκτὸς τῶν διὰ τοῦ παρόντος προβλεπομένων. Ἡ παράβασις τῆς ἀνωτέρω διατάξεως ἐπιφέρει τὴν ἀφαίρεσιν τῆς ἀδείας ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος τοῦ ἀποχωροῦντος μουσικοῦ καὶ τοῦ προλαμβανόμενου αὐτόν.

Ἄρθρον 26.

Συμπληρωματικαὶ διατάξεις ἐπὶ τοῦ Νομ. Διατάγματος 1445 1942 ὑπερὶ ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Ὁδείου Θεσσαλονίκης.

1. Αἱ γνώμαι τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὁδείου Θεσσαλονίκης (Σ.Ω.Θ.) ὑποβάλλονται πρὸς τὸ Δ.Α.Σ.Μ. τοῦτο δὲ προτείνει ἐπ' αὐτῶν εἰς τὸν Ὑπουργόν Θ. Ε. Π. ὅστις λαμβάνει ἀποφάσει.

2. Ὁ ἐσωτερικὸς κανονισμὸς τοῦ Ὁδείου Θεσσαλονίκης, συντασσόμενος ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὁδείου Θεσσαλονίκης, ὑποβάλλεται πρὸς τὸ Δ.Α.Σ.Μ. καὶ δημοσιεύεται προτάσει αὐτοῦ διὰ Διατάγματος τοῦ Ὑπουργοῦ Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας.

3. Ὁ διορισμὸς καὶ ἡ πρόβλεψις τοῦ τακτικοῦ βιοτακτικῶ προσωπικοῦ τοῦ Ω. Θ. καὶ τῶν ἐπὶ ὑποβάσει ἀλλοδαπῶν καθηγητῶν ἢ ἐπιμελητῶν καὶ ἡ προαγωγή αὐτοῦ ὡς καὶ ἡ παροχὴ ἐπιμισθοῦ ἐνεργεῖται προτάσει τοῦ Δ.Α.Σ.Μ. μετὰ γνώμην τοῦ Σ.Ω.Θ.

4. Αἱ δέκα θέσεις τῶν Ἐπιμελητῶν καταλαμβάνονται παρὰ τῆς τακτικῆς ἢ ἐκτακτικῆς ἔδρας ἐκτάκτως εἰδικότητος ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τοῦ Ὁδείου προτάσει τοῦ Δ.Α.Σ.Μ. μετὰ γνώμην τοῦ Σ.Ω.Θ. Οἱ Ἐπιμεληταὶ παρὰ τῆς τακτικῆς ἔδρας πέντε δὲν δύνασται νὰ ὑπερβῶσι τοὺς 5 ἐκ μόνιμων καὶ πάντε εἴς ἐκτάκτων μετὰ τὴν καθ' οἰονδήποτε τρόπον ἀποχώρησιν τῶν νῦν ὑπηρετουμένων.

5. Ἄπαν τὸ προσωπικὸν τοῦ Ὁδείου Θεσσαλονίκης ὑποκαίται μετ' ἐγγράφου ἀπολογίας πρὸς τὸ Δ.Α.Σ.Μ. ἐντὸς ταυσομένης προθεσμίας δι' ἀμέλειαν ἢ ἀμελεῖσαστον διαγωγῆν ἢ ἐγκατάλειψιν θέσεως εἰς τὰς κάτωθι ποινὰς: α) ἐπιπληξιν, β) πρόστιμον μέχρι 300 δραχμ., γ) πρόστιμον μέχρι πέντε ἴσων πρὸς τὸ ἔμισον τοῦ μισθοῦ, δ) προσωρινὴν ἄλλοθεν μέχρι τριῶν μηνῶν καὶ ε) ὀριστικὴν ἀπόλυσιν. Αἱ ποινὰ αὐταὶ ἐπιβάλλονται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Θρησκευμάτων

και Έθν. Ποσειδας, τὰς δὲ ὑπὸ στοιχεῖα α' και β' δύνανται νὰ ἐπιτάλη εἰς τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν πλὴν τῶν καθηγητῶν, και τὸ διοικητικὸν προσωπικὸν ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ὁδείου. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων τοῦ Διευθυντοῦ ἐπιτρέπεται ἡ ὑποβολὴ ἐνοτάσεως πρὸς τὸ Δ.Α.Σ.Μ. ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως.

6. Τὴν εἰς τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τοῦ Ὁ.Θ. κἀνονικὴν ἢ εκπαιδευτικὴν ἄβειαν χάριν εὐρυτέρων ὑποδῶν ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ χορηγεῖ ὁ Ὑπουργὸς Θ.Ε.Π. προτάσει τοῦ Δ.Α.Σ.Μ. μετὰ γνώμη τοῦ Σ.Ο.Θ.

7. Τῆς τακτικῆς ἔδρας διδασκαλίας τῆς εἰδικότητος τοῦ Διευθυντοῦ ἢ Ὑποδιευθυντοῦ τοῦ Ὁ.Θ. οὕσης κατεληγμένης δύνανται ὁ Δ)ντὴς ἢ Ὑποδιευθυντὴς νὰ διδάσκη ἀνώτερον μαθήματα τῆς αὐτῆς ἔδρας.

8. Ὁ ἐν τῷ Ὁδείῳ Θεσσαλονίκης διανυθεὶς χρόνος ὑπερσείας τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ τακτικῆς διδακτικῆς προσωπικῆς τοῦ γραμματεῖως και τοῦ ἐπιστάτου ἀναγνωρίζεται ὡς χρόνος ὑπερσείας και λαμβάνεται ὑπ' ἄφιν διὰ τὰς προαγωγὰς και τὰς προσαρτήσεις λόγῳ πολυετοῦς ὑπερσείας.

9. Τὸ τυχὸν ἀπομείνον χρηματικὸν ὑπόλοιπον πρ)νοῦ χρήσεως 1942)43 τοῦ δυνάμει τῷ νόμῳ 349)1914 και Ν. Δ. 31)3)1923 λειτουργήσαντος Ὁδείου Θεσσαλονίκης προέρχεται μετὰ τὴν ἐκκαθάρισιν και πληρωμὴν πάσης ὀφειλῆς αὐτοῦ πρὸς τρίτους εἰς τὸ δυνάμει τῷ Νομοθετικῷ Δ)τι 1445)1942 συσταθῆν Ταμείον Ἑσπερικῆς λειτουργίας Ὁδείου Θεσσαλονίκης.

10. Εἰς τὸν ὑπὲρ τὴν εικοσαετηρίαν διδάξαντα ἐν τῷ Ὁδείῳ Θεσσαλονίκης τὸ μάθημα τοῦ βιβλίου πρωτοβάθμιον καθηγητῆν τῶν θεωρητικῶν μαθημάτων και ἕνα καθηγητῆν τῆς τακτικῆς ἔδρας, ἐπιτρέπεται ὡπως ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργείου ἑξακολουθήσει διδάσκειν τὸ μάθημα τοῦ βιβλίου ἀπαρὰ τῆς θιονομῆς τακτικῆς ἔδρας μέχρι τῆς καθ' οἰονδήποτε τρόπον ἐξέδου τοῦ ἐκ τῆς ὑπερσείας τοῦ Ὁδείου.

11. Καταργεῖται πᾶσα διάταξις τοῦ Νομ. Δ)τος 1445) 42 ἔρ' ὅσον αὐτὴ ἀντίκειται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου.

12. Εἰς τοὺς ἔχοντας βαθμὴν ἢ ἀποδοχὰς Ἐπισημητοῦ μῶμους ἢ ἐκτάκτους Ἐπιμελητάς τοῦ Ὁδείου Θεσσαλονίκης, δύνανται νὰ ἀπονεμηθῇ μετὰ πρότασιν τοῦ Δ.Α.Σ.Μ. και γνώμη τοῦ Σ.Ο.Θ. δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Θ.Ε.Π. ὁ τίτλος τοῦ καθηγητοῦ.

13. Αἱ ἀποδοχαὶ τῶν ἐκτάκτων καθηγητῶν ἢ ἐπιμελητῶν τοῦ Ὁ.Θ. αἱ ἐξισοῦμαι μετ' ἀπόρασιν τοῦ Ὑπουργοῦ Θ.Ε.Π. πρὸς τὰς τῶν καθηγητῶν ἢ ἐπιμελητῶν ὀργανικῶν θέσεων καταβάλλονται ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου. Αἱ κατεργητικαὶ ἐπιμισσοδομοὶ ὀργανικῆς φύσεως καὶ ὑποδοχῶν ὑπὸ τοῦ Τ.Ε.Α.Ω.Θ. ἐπὶ ποσοστῷ 90 ο) ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ πραγματοποιημένου ἐκ τῶν διδάκτρων ἄτινα καταβάλλονται οἱ μαθηταὶ τοῦ διδάσκοντος, τῶν ὑπολοίπων 10 ο) παραμεινόντων εἰς τὸ Τ.Ε.Α.Ω.Θ. Ὁ οὕτω διδάσκων δικαιούται ἐπὶ πλέον νὰ λάβῃ ἐκ τοῦ Τ.Ε.Α.Ω.Θ. τὴν προκείμεσαν διαφορὰν ἐκ τῶν τυχόν μειουμένων ἢ ἀπαλλαγέντων διδάκτρων τῶν μαθητῶν τοῦ ἐπὶ τοῖς ὡς ἀνωτέρω ποσοστοῖς.

Ἄρθρον 27.

Τελικαὶ διατάξεις.

1. Διὰ Διαταγμάτων ἐκάστοτε ἐκδιδομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Θ.Ε.Π. θέλουσι καθορισθῇ τὰ καθήκοντα τῆς Κ.Ε. αἰς και πάσων τῶν μελῶν τοῦ προσωπικοῦ τῆς Σ.Ο.Α., τὰ ἔργα τῆς διοικήσεως τοῦ Ε.Τ.Ο.Σ. ἐπιτροπῆς, αἱ λεπτομέρειαι τῆς ὀργανώσεως τῶν συναυλιῶν, ὁ τρόπος τῆς ἀγορᾶς και συντηρήσεως μουσικῶν ὀργανῶν και ἀγορᾶς βιβλίων και τευχῶν μουσικῶν ἔργων, ὁ τρόπος τῆς εἰσπράξεως και διαχειρίσεως τῶν πόρων τοῦ Ε.Τ.Ο.Σ. ὡς και πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου και μὴ προβλεπόμενη παρ' αὐτοῦ.

2. Μέχρι τῆς διὰ Διαταγμάτων ρυθμίσεως τῶν ὑπὸ τῆς παρ. 1 προβλεπόμενων ζητημάτων θέλουσιν ἰσχύσει αἱ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου κείμεναι διατάξεις τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ τῆς Συμφωνικῆς Ὀρχήστρας τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν και τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Μουσικοῦ και Δραματικοῦ Συλλόγου εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὴν λειτουργίαν τῆς Συμφωνικῆς Ὀρχήστρας και τὴν ὀργάνωσιν τῶν συναυλιῶν.

3. Ὁ Ταμίας τοῦ Μουσικοῦ και Δραματικοῦ Συλλόγου, ἄμα τῇ δημοσιεύσει τοῦ παρόντος Νόμου ὀφρεῖται νὰ καταθέσῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ λογαριασμὸν ἀξιοκῶν Ταμείων Ὀργανώσεως Συναυλιῶν τῆς Συμφωνικῆς Ὀρχήστρας Ἀθηνῶν πᾶν ἀπομείνον τυχὸν ὑπόλοιπον ἐξ εἰσπράξεων συναυλιῶν τῆς Συμφωνικῆς Ὀρχήστρας τοῦ Μουσικοῦ και Δραματικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ Θ.Ε.Π. και μέχρι τῆς διὰ Διατάγματος ὀριστικῆς ρυθμίσεως τῶν λεπτομερειῶν τῆς ὀργανώσεως τῶν συναυλιῶν ἐπιτρέπεται ἢ ἐκ τοῦ Ε.Τ.Ο.Σ. χορηγήσῃ εἰς τὸν Ταμίαν τῆς Σ.Ο.Α. ἐπὶ ἀποδοσίς λογαριασμοῦ μέχρι ποσοῦ δραχ. διακοσίων χιλιάδων (200.000) δι' ἐξοδα ἐκάστης ὀργανωμένης ὑπὸ τῆς Σ.Ο.Α. συναυλίας.

4. Ἡ σφραγὶς τῆς Σ.Ο.Α. διαμέτρου και τύπου ὁμοίου πρὸς τὰς σφραγίδας τοῦ Κράτους σέρεῖ ἐπιγραφὴν «Συμφωνικὴ Ὀρχήστρα Ἀθηνῶν».

5. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Δεκεμβρίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Κ. ΛΟΓΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ

Τὰ Μέλη

Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ε. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ, Α. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ, Ν. ΚΑΛΥΒΑΣ.

Ἐθεωρήθη και ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Δεκεμβρίου 1942.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δημοσιεύσεως Ὑπουργός

Ν. ΜΑΡΚΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

'Εν 'Αθήναις τῆ 29 Μαΐου 1943

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

'Αριθμὸς φύλλου 1533

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

Ν. 176. Περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ καταργήσεως διατάξεων τινῶν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2010)1942 Νομ. Διατάγματος «περὶ ἰδρύσεως, ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῆς Συμφωνικῆς Ὀρχήστρας Ἀθηνῶν κ.λπ.» καὶ περὶ ἐκπαιδευτικῶν τελῶν τῶν Ὁδῶν. 1

Κανονιστικὰ Διατάγματα

Περὶ καταργήσεως τοῦ συσταθέντος δευτέρου ἀνακριτικοῦ Γραφείου παρὰ τῷ Πλημμελειολογικῷ Λεωθαλασίου. 2

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 176.

Περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ καταργήσεως διατάξεων τινῶν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2010)1942 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ ἰδρύσεως, ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῆς Συμφωνικῆς Ὀρχήστρας Ἀθηνῶν κ.λπ.» καὶ περὶ ἐκπαιδευτικῶν τελῶν τῶν Ὁδῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διόγγελαμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ἀπερρασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1) Ὁ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2010)1942 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ ἰδρύσεως, ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῆς Συμφωνικῆς Ὀρχήστρας Ἀθηνῶν κ.λπ.» ἀναφερόμενος τίτλος «Συμφωνικὴ Ὀρχήστρα Ἀθηνῶν» (Σ.Ο.Α.) ἀντικαθίσταται ἀπὸ τῆς δημοσιευθείσης τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος διὰ τοῦ τίτλου «Κρατικὴ Ὀρχήστρα Ἀθηνῶν (Κ.Ο.Α.)». Ὅπου δὲ ἐν τῷ ὡς ἄνω Νομοθετικῷ Διατάγματι ἀναφέρονται αἱ λέξεις «Συμφωνικὴ Ὀρχήστρα Ἀθηνῶν» ἢ «Σ.Ο.Α.» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «Κρατικὴ Ὀρχήστρα Ἀθηνῶν» ἢ «Κ.Ο.Α.».

2) Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδαφίου γ' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 3 προστίθεται καὶ εἰς τῆς σάλπιγγος» αὐθιγμένων ὅτῳ τῶν ὀργανικῶν θέσεων μουσικῶν β' εἰς εἴκοσι τέσσαρες (24).

3) Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ αὐτοῦ Ν.Δ. τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς: «Διευθυντὴς τῆς Γραμματείας, εἰς ἃν ἀνατίθενται καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ Ἐφόρου τῆς Ὀρχήστρας. Διορίζεται ἐπὶ βαθμῶ καὶ μισθῷ τμηματάρχου β' τάξεως πτυχιούχου τῆς Νομικῆς ἢ Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τῶν ἡμετέρων Πανεπιστημίων κάτοχος τοῦλάχιστον μίαις ξένης γλώσσης. Ὅτος μετὰ τριετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν

ἐν ἐκάστῳ βαθμῷ δύναται νὰ προαχθῆ μέχρι καὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Διευθυντοῦ β' τάξεως.

4) Ἡ παράγραφος 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς: «Προϊστάμενος τοῦ Γραφείου τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν διορίζεται ἐπὶ βαθμῶ καὶ μισθῷ εἰσηγητοῦ πτυχιούχου τοῦ Πανεπιστημίου ἢ Ἰσοτίμου Ἀνωτάτης Σχολῆς ἔχων λογιστικὰς γνώσεις ἀποδεικνυομένης ἐκ προῤηρησίας παρὰ Τραπεζῆ ἢ Δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ ἢ Ὀργανισμῷ Δημοσίου Λογιστοῦ. Ὅτος μετὰ τριετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν εἰς ἑκαστὸν βαθμὸν προάγεται μέχρι καὶ τοῦ βαθμοῦ τμηματάρχου α' τάξεως. Ὁ κατὰ τὴν ἰσχύν τοῦ παρόντος Νόμου κατέχων τὴν θέσιν τοῦ προϊσταμένου τῶν οἰκονομικῶν ὑπηρεσιῶν διαβαθμίζεται εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ εἰσηγητοῦ αὐτοδικαιῶς καὶ ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως.

5) Εἰς τὸ τέλος τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου προστίθεται ἰδίᾳ παράγραφος ὑπ' αὐθιγὰ ἀριθμὸν 5 ἔχουσα ὅτω: «Λογιστὴς διορίζεται ἐπὶ βαθμῶ καὶ μισθῷ γραμματέως β' τάξεως ἀπόφοιτος τοῦ Γυμνασίου ἢ Πρακτικοῦ Λυκείου ἢ Μέσης Δημοσίας Ἑμπορικῆς Σχολῆς ἔχων ἀνάλογον προῤηρησίαν παρὰ Τραπεζῆ ἢ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ. Ὅτος μετὰ τριετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν ἐν ἐκάστῳ βαθμῷ δύναται νὰ προαχθῆ μέχρι καὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ εἰσηγητοῦ».

6) Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 9 προστίθεται καὶ ε) ἐνὸς Λογιστοῦ».

7) Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ αὐτοῦ Ν. Διατάγματος προστίθεται ἰδίᾳ παράγραφος ὑπ' αὐθιγὰ ἀριθμὸν 7 ἔχουσα ὅτω: «Αἱ ὄραι ἐργασίας τῶν μουσικῶν μελῶν τῆς Ὀρχήστρας παρὰ τῆ Κρατικῆ ὁρίζονται εἰς 3 ὄρας καθ' ἐκάστην καὶ ἐπὶ 28 ἡμέρας τὴν ἐβδομάδα. Αἱ ὄραι αὗται δύναται νὰ αὐθιγνῶνται ἢ νὰ ἐλαττωθῶνται ἀναλόγως τῶν παρουσιαζομένων ἀναγκῶν, διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασιαμάτων καὶ Ἑθνικῆς Παιδείας μετὰ γνώμην τῆς Καλλιτεχνικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ πρότασιν τοῦ Δ.Α.Σ.Μ.».

8) Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ αὐτοῦ Νομ. Διατάγματος προστίθενται τὰ ἐξῆς: «Εἰς περίπτωσιν ὀριστικῆς ἀπολύσεως δύναται ν' ἀφαιρηθῆ ἢ ἀδεια ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος ὡς μουσικοῦ διὰ χρόνον καθοριζόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασιαμάτων καὶ Ἑθνικῆς Παιδείας ἐν τῇ ἀποφάσει τῆς ἀπολύσεώς του. Κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα ἀπαγορεύεται πᾶσα μετ' αὐτοῦ σὺναισις συμπάσεως ἢ συμφωνίας. Ἡ παράβασις τῆς ἀνωτέρου διατάξεως ἐπιφέρει εἰς τὸν προσλαμβάνοντα αὐτὸν τὴν ἀφαίρεσιν τῆς ἀδείας ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος ἐφόσον πρόκειται περὶ βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως ἢ Νομικοῦ Προτύπου Ἰδιωτικοῦ Δικαίου καὶ τὴν ἐπιβολὴν προστίμου μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν δρα. 500,000. Γὰ προστίμον τοῦτο ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασιαμάτων καὶ Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ εἰσπράττεται ὡς δημόσιον ἔσοδον κατὰ τὰς περὶ δημοσίων ἐσόδων κειμένης διατάξεως, ἐφ' ὅσον ἡμῶς πρόκειται γενικῶς περὶ Ὀργανισμοῦ Νομικοῦ Προτύπου Δημοσίου Δικαίου ὁ εκπροσωπῶν τὸν Ὀργανισμὸν ὑπόκειται εἰς πειθαρχικὴν καὶ διοικητικὴν δίωξιν ἀσκομένην

έν προκειμένω υπό του Υπουργού Θρησκευμάτων και Εθνικής Παιδείας.

9) Τò ἐδάφιο α' και β' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθροῦ 19 τοῦ αὐτοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς: «Τò Ταμείον τοῦτο διοικεῖται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ἀποτελομένης α) ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Διευθύνσεως Καλῶν Τεχνῶν τοῦ Υπουργείου Θ.Ε.Π. ὡς Προέδρου, β) ἐξ ἐνὸς Διευθυντοῦ τοῦ αὐτοῦ Υπουργείου διοριζομένου παρὰ τοῦ Υπουργοῦ τοῦ αὐτοῦ Υπουργείου, γ) ἐκ τοῦ Προέδρου τῆς Καλλιτεχνικῆς Ἐπιτροπῆς ὡς Ἀντιπροέδρου, δ) ἐκ τοῦ ἐξάρχοντος βιολιστοῦ τῆς Κ.Ο.Α., ε) ἐξ ἐνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Υπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ὀριζομένου κατ' ἔτος ὑπὸ τοῦ Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, στ) Ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ὑπηρεσίας Φορολογίας Δημοσίων Θεσμάτων τῆς Οἰκονομικῶν, ζ) ἐξ ἐνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Υπουργοῦ Θ.Ε.Π. και η) ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Γραμματείας τῆς Κ.Ο.Α., ὡς Γραμματέως ἀνευ φήσου».

10) Τò τελευταῖον ἐδάφιο τῆς αὐτῆς παραγράφου και ἀρθροῦ τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς: «Εἰς τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς παρέχεται κατὰ συνεδρίαν ἀποζημίωσις ὀριζομένη κατὰ τὰς ἐκάστοτε κειμένας διατάξεις και εἰς βῆρος τοῦ Ταμείου τοῦτου».

11) Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἀρθροῦ 20 τοῦ αὐτοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς: «Τò Δ.Α.Σ.Μ. τελεῖ ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Διευθυντοῦ Καλῶν Τεχνῶν τοῦ Υπουργείου Θρησκευμάτων και Ἐθνικῆς Παιδείας και ἀποτελεῖται ἐκτός αὐτοῦ ἐκ πέντε μελῶν ἐξ ὧν δύο μουσουργοί, ὁ Γενικὸς Διευθυντὸς τῆς Κ.Ο.Α., εἰς δεξιότηχνης ἐκτελεστῆς και ὁ Γενικὸς Ἀρχιμουσικὸς αὐτῆς. Ὁ ἦδη κατέχων τὴν θέσιν τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Κ.Ο.Α. θεωρεῖται διορισθεὶς εἰς τὴν θέσιν ταύτην, τοῦ διορισμοῦ του λογιζομένου ἀρ' ἤς ἀνετέθησαν εἰς αὐτὸν τὰ καθήκοντα τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 16)29-12-42 Διατάγματος».

12) Ἡ παράγραφος 7 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς: «Εἰς τὰ μέλη τοῦ Δ.Α.Σ.Μ. ὡς και εἰς τοὺς Διευθυντὰς τῆς Ὀρχήστρας τῆς Κ.Ο.Α. ἀπαγορεύεται ἡ σπουχσις ἄλλου ἔργου ἢ δὲ Διευθύνσις ἢ διδασκαλία ἐν Ἐπισημικῶν Μουσικῶν Ἰδρύματι εἶναι ἀσυμβατός πρὸς τὰ καθήκοντά των. Κατ' ἐξαιρέσιν διὰ τὸ τρέχον σχολικὸν ἔτος και μέχρι λήξεως αὐτοῦ ἐπιτρέπεται ἡ ἐν συνεχείᾳ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ σχολικοῦ ἔτους ἐκτέλεσις τῶν καθηγητικῶν αὐτῶν καθηκόντων ἐν Μουσικῶν Ἰδρύματι».

13) Εἰς τὸ τέλος τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ προστίθεται ἰδία παράγραφος ὑπ' αὐξ. ἀριθμὸν 8 ἔχουσα οὕτω: «Τò Δ.Α.Σ.Μ. θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων μελῶν αὐτοῦ, αἱ δὲ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, ἐν ἰσοψηφίᾳ νικώσῃ τῆς φήσου τοῦ Προέδρου».

14) Αἱ ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ ἀρθροῦ 21 τοῦ αὐτοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἀναφερόμενα: λέξεις και τὴν ἐπισημείαν αὐτῶν ὡς και ἐν τῷ δευτέρῳ ἐδαφίῳ τῆς αὐτῆς παραγράφου καὶ ἀντιπροσωπεύομενον ἐν αὐτῷ ἀπαλείφονται.

15) Ἡ περίπτωσις β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 21 καταργεῖται ὡς μηδέποτε ὑπάρξασα.

Ἡ περίπτωσις ε' τῆς αὐτῆς παραγράφου και ἀρθροῦ τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς: «Ἐκ δύο μουσικῶν ὀριζομένων ἑὶ ἀποφάσεως τοῦ Υπουργοῦ Θ.Ε.Π. ἐπὶ διετίαν μετὰ πρότασιν τοῦ Δ.Α.Σ.Μ. ἐκ τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὰ μουσικὰ ἐκπαιδευτικὰ Ἰδρύματα Ἀθηνῶν».

16) Ἡ παράγραφος 4 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς: «Τò Δ.Α.Σ.Μ. θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων 7 τῶν μελῶν αὐτοῦ, αἱ δὲ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, ἐν ἰσοψηφίᾳ νικώσῃ τῆς φήσου τοῦ Προέδρου».

17) Ἡ παράγραφος 7 τοῦ ἀρθροῦ 24 τοῦ αὐτοῦ Ν. Διατάγματος τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς: «Λειτουργικὸι ἢ πολιτικοὶ συνταξιούχοι κριθέντες ὡς ἀπαραίτητοι και προσληθέντες ὡς μόνιμα ἢ ἑξακτα μέλη τοῦ Δ.Α.Σ.Μ. ἢ τῆς Κ.Ο.Α. λαμβάνουν ἐκτός τῶν ἀποδοχῶν τῆς θέσεως των και τὴν σύνταξιν αὐτῶν ὡς και τὸ ἐπίδομα ἀκριθείας εἰς καθ' ἕκαστον καθορίζεται διὰ τῶν ἐκάστοτε ἐκδιδομένων ἀποφάσεων τοῦ Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν».

18) Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἀρθροῦ 25 τοῦ αὐτοῦ Ν. Διατάγματος προστίθενται τὰ ἐξῆς: «Ἐξαιρητικῶς ἐπιτρέπεται εἰς μουσικὸς μέλη τῆς Κ.Ο.Α. νὰ ἐργάζονται εἰς ἄς θέσεις κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2010)1942 Ν. Διατάγματος κατέχον και διὰ χρονικὸν διάστημα μέχρι τέλους Ἀυγούστου 1943. Ὁ χρόνος οὗτος δύναται νὰ παραταθῇ διὰ πράξεως τοῦ Υπουργοῦ Θρησκευμάτων και Ἐθνικῆς Παιδείας».

*Ἄρθρον 2.

1) Συνθέται μέλη τοῦ Δ.Α.Σ.Μ. ἢ τῆς Κ.Ο.Α. δικοινοῦνται συγγραφικῶν δικαιωμάτων ὡς και ἀποζημιώσεως διὰ τὴν χρῆσιν τῶν μερῶν Ὀρχήστρας τῶν ἐκτελουμένων ἔργων των, καθοριζομένων ἐκάστοτε διὰ πράξεως τοῦ Υπουργοῦ Θ.Ε.Π. μετὰ γνώμην τοῦ Δ.Α.Σ.Μ. και κατὰ βαλλομένον ἐκ τοῦ Ἐθικοῦ Ταμείου Ὀργανώσεως (Συναυλιῶν).

2) Τὰ μέλη τοῦ Δ.Α.Σ.Μ. ἢ τῆς Κ.Ο.Α. δύναται νὰ δευθύνωσι ἐκτάκτως ἀνευ ἀποζημιώσεως ἢ νὰ μετάρχων εἰς σολίστ εἰς συναυλίαις τῆς Κ.Ο.Α. ἐπὶ ἰδιαιτέρα ἀμοιβῇ ὀριζομένη και καταβαλομένη ὡς ἀνωτέρω μὴ θανακίνη νὰ ὑπερβῇ τὸ ἦμισυ τῶν κηριαίων αὐτῶν ἀποδοχῶν.

3) Μουσικοὶ μέλη τῆς Κ.Ο.Α. προσληθέντες ὡς ἑξακτα: δι' ἐν ἢ και περισσότερα ἔτη εἰς θέσεις μονίμων δύναται νὰ μονιμοποιηθῶσι εἰς τὰς θέσεις ταύτας πρὸ τῆς λήξεως τοῦ χρόνου τοῦτου, διὰ Διατάγματος τοῦ Υπουργοῦ Θ.Ε.Π. μετὰ πρότασιν τοῦ Δ.Α.Σ.Μ. λαμβανομένης ὑπ' ἑξίν τῆς ἐν τῇ Κ.Ο.Α. ἐπιδόσεως αὐτῶν.

4) Ἡ ὀργανικὴ θέσις τῆς γ' σάλπιγγος εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν μουσικῶν α' (ἐδ. ζ παρ. 2 ἀρθρ. 3 Ν.Δ. 2010) 1942) μετατρέπεται εἰς ὀργανικὴν τοιαύτην κορυφαίαν β' ἀξιοκείμενων τῶν θέσεων ταύτων κατὰ μίαν και ὁ κατέχων τὴν θέσιν τοῦ μουσικοῦ α' τῆς σάλπιγγος γ' διαδοθμίζεται ἀνευ ἄλλης διατυπώσεως ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος εἰς κορυφαίον β'.

5) Μουσικοὶ α' τῶν κάτωθι ὀργάνων :

εἰς τῆς διόλας,
εἰς τοῦ βιολοντέλλου,
εἰς τοῦ βαθυχόρτου,
ὁ τοῦ β' κλαρινέττου,
ὁ τοῦ β' ἔξουαύλου,
ὁ τοῦ β' εὐθυαύλου,
ὁ τοῦ β' βαρυαύλου,
ὁ τοῦ β' κάρνου,
ὁ τῆς γ' σάλπιγγος και

ὁ τῆς γ' ἄλκωντῆς σάλπιγγος, δύναται νὰ προάγωνται εἰς κορυφαίους β', ἀξιοκείμενων τῶν θέσεων τῶν κορυφαίων β' ἀναλόγως.

Αἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω προαγωγαὶ γίνονται διὰ Διατάγματος τοῦ Υπουργοῦ Θ.Ε.Π. τῇ προτάσει τοῦ Δ.Α.Σ.Μ. λαμβανομένην μετὰ γνώμην τῆς Κ.Ε.

Αἱ θέσεις τῶν οὕτω προαγομένων μουσικῶν α' παρήμενον μὲν κενὰ δὲν δύναται ἄλλως νὰ πληροῦνται ἐπιμὴ μόνον ἐν περιπτώσει κενώσεως θέσεως κορυφαίου β' ἐκ τῶν δημοσουργομένων ἀνωτέρω διὰ προαγωγῆς και ἤτις θέσις κορυφαίου β' καταργεῖται ἅμα τῇ κενώσει.

6) Εξ τῶν Διοικητικῶν προσωπικῶν τῆς Κ.Ο.Α. χορηγείται ἐπιχορηγήσεις διὰ γραφικῆν ἔργα ὡς αὕτη καθορίζεται ἐκά. στως καὶ διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τῶν Κεντρικῶν Ὑπηρεσιῶν τῶν Ὑπουργείων.

7) Παρὰ τῆ Κρατικῆ Ὀρχήστρα Ἀθηνῶν συνιστᾶται ὀργανικὴ θέσις ἱατροῦ.

Εἰς τὴν θέσιν ταύτην διορίζεται ἐπὶ βαθμῶ καὶ μισθῶ Τμηματάρχου β' ἢ α' τάξεως πτυχιούχος τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου ἔχων ἀσκήσει εὐδοκίμως τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἱατροῦ. Οὗτος μετὰ πριετῆ ἐν ἐκάστῳ βαθμῶ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν προάγεται μέχρι καὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Διευθυντοῦ Α' τάξεως. Ὁ διορισμὸς αὐτοῦ ἐνεργεῖται διὰ Δ)τος τοῦ Ὑπουργοῦ Θ.Ε.Π. τῆ προτάσει τοῦ Δ.Α.Σ.Μ. Τὰ κριτήρια καὶ ἡ ἀρμοδιότης αὐτοῦ καθορίζονται διὰ Δ)τος τοῦ Ὑπουργοῦ Θ.Ε.Π.

8) Τὸ παρὰ τῆ Διευθύνσει Καλῶν Τεχνῶν τοῦ Ὑπουργείου Θεσηκευμάτων καὶ Ἑθνικῆς Παιδείας ἐρικτόμενον τμήμα Ἀξιολογίας καταργεῖται.

9) Προϊστάμενος τοῦ Τμήματος Μουσικῆς τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου διορίζεται ἐπὶ βαθμῶ καὶ μισθῶ Τμηματάρχου Α' τάξεως ὁ κακτημένος δίπλωμα Ὀργανικῆς Μουσικῆς, Ἀνωτέρων θεωρητικῶν μαθημάτων καὶ Συνθέσεως ἀνεγνωρισμένων Ἑνωπαϊκῶν Ὁσίων καὶ ἔχων γενικὴν μέρωσιν καὶ τὰ μουσικὰ ζητήματα, ἀξαναομένων τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν Τμηματάρχων τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Θ.Ε.Π. κατὰ μίαν καὶ ἀραρμοζομένων ὡς πρὸς τὴν περιετὴρο βαθμολογικὴν ἐξέλιξιν τοῦ τῶν ἰσχυοῦν διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου διατάξεων.

10) Τοῦ παρὰ τῆ Διευθύνσει Καλῶν Τεχνῶν Τμήματος Ἐικαστικῶν Τεχνῶν τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου κατὰ τὴν πρώτην ἀραρμογὴν τοῦ παρόντος Νόμου προίσταται ὁ παρὰ τῆ αὐτῆ Διευθύνσει ὑπηρετῶν εἰσηγητῆς προϊστάμενος τοῦ εἰρηφαίου Ὀργανώσεως Καλλιτεχνικῶν Ἐκθέσεων. Οὗτος ἐφ' ὅσον κέντηται ὑπεριετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν ἐν τῷ βαθμῶ τοῦ Εἰσηγητοῦ καὶ εἶναι βόκιμος καλλιτέχνης ἔχων γενικὴν μέρωσιν προάγεται εἰς τὸν ἀμέσως ἀνώτερον βαθμῶν καὶ μισθῶν τοῦ Τμηματάρχου Β' τάξεως, ἀξαναομένων τῶν ὀργανικῶν θέσεων Τμηματάρχων Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου ὡσούτως κατὰ μίαν. Τοῦ Γραφαίου Ὀργανώσεως Καλλιτεχνικῶν Ἐκθέσεων προίσταται ὁ Προϊστάμενος τοῦ Τμήματος Ἐικαστικῶν Τεχνῶν.

11) Ὁ παρὰ τῆ αὐτῆ Διευθύνσει ὑπηρετῶν εἰσηγητῆς ὑπαγόμενος, ὡς ἀνάπρος, εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 9 τοῦ Νομ. Δ)τος 1799)1942 προάγεται εἰς τὸν ἀμέσως ἀνώτερον βαθμῶν καὶ μισθῶν τοῦ Τμηματάρχου Β' τάξεως, ἐφ' ὅσον κέντηται πτυχίον Ἀνωτάτης Καλλιτεχνικῆς Σχολῆς καὶ ἔχει συμπληρώσει τὸν πρὸς προαγωγὴν ἀπαιτούμενον χρόνον εὐδοκίμως ὑπηρεσίας, ἀξαναομένων τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν Τμηματάρχων τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Θ.Ε.Π. ὡσούτως κατὰ μίαν.

12) Οἱ κατὰ τὴν πρώτην ἀραρμογὴν τοῦ ἐπ' ἀριθ. 2010) 1942 Νομοθετικοῦ Δ)τος τοποθετηθέντες ὡς γραμματεῖς τοῦ Διοικητικοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Μουσικῆς καὶ Νομοδοτικῶν Ἀνωτάτου Συμβουλίου Μουσικῆς, ἐπὶ βαθμῶ καὶ μισθῶ γραμματεῖς β' τάξεως δύο ὑπαλλήλοι τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Θεσηκευμάτων καὶ Ἑθνικῆς Παιδείας προάγονται αὐτοδικαίως καὶ εἶναι ἄλλες τινὲς διατυπώσεις εἰς τὸν ἀμέσως ἀνώτερον βαθμῶν καὶ μισθῶν τοῦ γραμματεῖς α' τάξεως, ἐφ' ὅσον κέντηται ὑπεριετῆ συνολικὴν ὑπηρεσίαν ἐν τῷ Ὑπουργείῳ Θ.Ε.Π. μονίμου ἢ ἐκπέκτου ἢ ἡμερομισθίου.

13) Παρὰ τῆ Διευθύνσει Καλῶν Τεχνῶν τοῦ Ὑπουργείου Θ.Ε.Π. συνιστῶνται τρία γραφαῖα: α) Διοικητικοῦ β) Προσωπικοῦ καὶ γ) Καλλιτεχνικῶν Μελετῶν. Τῶν Γραφαίων Διοικητικοῦ καὶ Προσωπικοῦ προίστανται οἱ γραμματεῖς τῶν Ἀνωτάτων Συμβουλίων Μουσικῆς, τοῦ Γραφαίου Καλλιτεχνικῶν Μελετῶν προίσταται Τμηματάρχης β' ἢ α' τάξεως ἐκ τῶν ὑπηρετούμενων παρὰ τῆ Διευθύνσει Καλῶν Τεχνῶν. Ἡ τοποθέτησις τῶν προϊσταμένων τῶν ὡς ἀνω Γραφαίων γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Θ.Ε.Π.

14) Διὰ Διατάγματος τοῦ Ὑπουργοῦ Θ.Ε.Π. θέλουμε καθορισθῆ ἡ ἀρμοδιότης καὶ ἡ δικαιοδοσία τῶν Τμημάτων καὶ τῶν Γραφαίων τῆς Διευθύνσεως Καλῶν Τεχνῶν.

15) Ὁ ἐπὶ βαθμῶ καὶ μισθῶ Γραμματεῖς β' τάξεως ὑπηρετῶν ὡς ταμίης τῆς Κ.Ο.Α. ἐφ' ὅσον κέντηται ὑπεριετῆ συνολικὴν ὑπηρεσίαν μονίμου ἢ ἐκπέκτου ἢ ἡμερομισθίου ἐν τῷ Ὑπουργείῳ Θεσηκευμάτων καὶ Ἑθνικῆς Παιδείας προάγεται εἰς τὸν ἀμέσως ἀνώτερον βαθμῶν καὶ μισθῶν τοῦ Γραμματεῖς α' τάξεως. Οὗτος δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Θ.Ε.Π. νὰ ἐκαναμεταταχθῆ εἰς τὴν Κεντρικὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου τοῦστος τοποθετούμενος παρὰ τῆ Διευθύνσει Καλῶν Τεχνῶν καὶ διατηρῶν ἐν ἀποστάσει καὶ τὴν θέσιν τοῦ ταμίου τῆς Κ.Ο.Α. μέχρι τῆς πληρωπέως ταύτης διὰ διορισμοῦ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εν Αθήναις τῆ 9 Μαΐου 1944

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 100

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

N. 1398. Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν ἐγκυρ- σῶν τῆν διαδικασιῶν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου Κακο- ρηγοδικῶν.....	1
N. 1410. Περὶ ἀποχωρισμοῦ τῆς Λυρικῆς Σκηνῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου εἰς ἕνα Ἀυτόνομον Νομικὸν Πρόσω- πον Δημοσίου Δικαίου ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐθνικὴ Λυρικὴ Σκηνή» καὶ τροποποιήσεως τοῦ Νόμου 434)43 περὶ δια- τάξεων τινῶν ἀφορῶν τὴν Ὄργανωσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου.....	2
N. 1411. Περὶ οικονομικῆς ἐπιχορηγίας τῆς Ἀρχαιολογι- κῆς Ἐταιρείας.....	3
N. 1412. Περὶ ἐγκρίσεως δαπανῶν Κοινοχρήστων Κατα- στηρίων καὶ τρόπου ἐκτελέσεως τῶν σχετικῶν ἔργων..	4
N. 143. Περὶ προαγωγῶν Ἀξιωματικῶν Ἐπιτελούντων εἰς Μονάδας Ἐξόντων.....	5
N. 1414. Περὶ καταργήσεως τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 1179)1944 ἐπεὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως ἐνίων διατάξεων τοῦ Ν. Δ. περὶ ὀργανώσεως Ἐπιθεωρή- σεως Φυλακῶν τῆς 29)8)35 καὶ τοῦ Νόμου 126 περὶ ὀρ- γανώσεως Γενικῆς Ἐπιθεωρήσεως Φυλακῶν κλπ.....	6
N. 1415. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου 900)1944 ἐπεὶ συμπληρώσεως προθέσεων ὑπὸ τὴν ὄψιν τροποποιήθη.....	7
Προτάσεις Ἐπιφυλακτικῆς Ἐπιτροπῆς Προϋπουργικοῦ Συμβουλίου Περὶ συζητήσεως τῶν μεθωμένων κτηνικῶν καὶ καταστη- μάτων.....	8

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1398.

*Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν ἀφορῶν τὴν
διαδικασίαν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου Κακορηγοδικῶν.*

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διάγγελμα
τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν,
ἀπερὸς τῶν καὶ διατάσμεν :

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Νομοῦ Διτάγματος 1018 τῆς 10
Ἰανουαρίου) 18 Φεβρουαρίου 1942 ἐπεὶ τροποποιήσεως καὶ
συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τῶν Νόμων ΒΚΗ' καὶ 5026
ἐπεὶ δικαστηρίου κακορηγοδικῶν προστίθεται παράγραφος
2 ἔχουσα οὕτω :

«2. Ἐν περιπτώσει ἐφαρμογῆς τῆς διατάξεως τῆς προ-
τυπικῆς παραγράφου δὲν ἔχει ἰσχύον ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου
22 τοῦ κωδικοποιηθέντος Νόμου 5026 ἐπεὶ δικαστηρίου κα-
κορηγοδικῶν.»

Ἄρθρον 2.

1. Τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 22 τοῦ κωδικοποιηθέντος Νόμου 5026
ἐπεὶ δικαστηρίου κακορηγοδικῶν ἀναφερόμενα πρὸς τὴν εἰς
τοὺς ἐνόρκους ἐπιβαλλομένην χρηματικὴν ποινὴν συζητῶνται
εἰς ὁμαλὴν πέντακσίδας γλιόδας μέχρι δέκα ἑκατομμυρίων.

2. Τὰ ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ἀναφερόμενα πρὸς δύνανται εὐ
συζητῶνται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ἐπιφυλακτικῆς Ἐπι-
τροπῆς καὶ Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσίε-
υσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.
Ἐν Αθήναις τῆ 14 Ἀπριλίου 1944.

Τὸ Ἐπιφυλακτικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Τὰ Μὲν

Ε. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ, Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΙΣ,
Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ, Β. ΚΑΡΑΪΑΝΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐπέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Αθήναις τῆ 30 Ἀπριλίου 1944.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ἐπιφυλακτικὸς

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

(2)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1410.

*Περὶ ἀποχωρισμοῦ τῆς Λυρικῆς Σκηνῆς τοῦ Ἐθνικοῦ
Θεάτρου ὡς ἴδιον Ἀυτόνομον Νομικὸν Πρόσωπον Δη-
μοσίου Δικαίου ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐθνικὴ Λυρικὴ Σκηνή»
καὶ τροποποιήσεως τοῦ Νόμου 434)43 περὶ διατάξεων
τινῶν ἀφορῶν τὴν Ὄργανωσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ
Ἐθνικοῦ Θεάτρου.*

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διάγγελμα τοῦ
Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν,
ἀπερὸς τῶν καὶ διατάσμεν :

Ἄρθρον 1.

Ἡ Λυρικὴ Σκηνὴ τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου ἀποσπασμένη τοῦ
ὀργανισμοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου ἀποτελεῖ ἐξ ἑξῆς ἀνεπι-
λέτῳ Νομικὸν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐ-
θνικὴ Λυρικὴ Σκηνή» διέπεται δὲ ἀπὸ τοῦ παρόντος Νόμου
καὶ τοῦ ὀργανισμοῦ αὐτῆς.

Ἡ Ἐθνικὴ Λυρικὴ Σκηνὴ ὑπάγεται ὑπὸ τὴν Ἀνωτάτην
Ἐπιτροπὴν τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὰ εἰδικώ-
τερον ἐπιζόμενα ἀπὸ Ὄργανισμὸν ἐγκρινομένου παρὰ τοῦ Προέ-
δρου τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 2.

Σκοπὸς τῆς Ἐθνικῆς Λυρικῆς Σκηνῆς εἶναι ἡ ἀνάπτυξις
καὶ προαγωγή τοῦ μουσικοῦ Θεάτρου καὶ τῆς μελοδραματικῆς
τέχνης.

Ἄρθρον 3.

Ἡ Διοίκησις τῆς Ἐθνικῆς Λυρικῆς Σκηνῆς κατεῖται ὑπὸ
τοῦ αὐτοῦ ὡς καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου Συμβουλίου καὶ τοῦ
Γενικοῦ Διευθυντοῦ αὐτῆς μετέχοντος μετὰ φέρου τῶν Συνα-
δριάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς διορίζεται διὰ Διτάγματος τοῦ
Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀνάγει ἡ ἑξουσία τοῦ ἀπο-
φασίζαν ἐπὶ παντὸς Διοικητικοῦ καὶ Καλλιτεχνικοῦ ζητήμα-
τος κατὰ τὰ ἐν τῷ Ὄργανισμῷ μείζοντος ἐπιζόμενα, ἢ δὲ
Γενικὸς Διευθυντῆς, συγκατεστὴν τὴν ἐσωτερικὴν διοίκησιν ἀ-
ποτελεῖ τὴν ἐκτελεστικὴν ἀρχὴν τοῦ ἰδρυάτου.

Ἡ Ἐθνικὴ Λυρικὴ Σκηνὴ ἐκπροσωπεύεται ἐναντι παντός

τρίτου, των Δικαστικών και Διοικητικών Ἀρχῶν διὰ τοῦ Ἀντιπροέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἢ τοῦ Γενικοῦ αὐτῆς Διευθυντοῦ.

Ἄρθρον 4.

1. Πόροι τῆς Ἐθνικῆς Λυρικῆς Σκηνῆς εἶναι:

α) Αἱ ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν εἰσιτηρίων καὶ παντὸς εἴδους παραστάσεων εἰσπράξεις ὡς καὶ αἱ πρόσδοσι: ἐξ ἐνοικιάσεως κολιναίω.

β) Δωρεῖαι καὶ κληροδοτήματα συνιστώμενα ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς Λυρικῆς (Σκηνῆς).

γ) Τὸ 1/2 τοῦ διὰ τῶν ἄρθρων 12 Ν. Δ)τος ἐπ' ἀρ. 1151) 1942 πρόβλεπόμενον τέλος ἐπὶ τοῦ φόρου Δημοσίων Ἐσόδων ὡς τοῦτο καθορίζεται ἐκαστοτὲ δι' Ἐπιχειρηματικῶν ἀποφάσεων.

δ) Ἐν ταῖς ἐρεξῆς καὶ πρὸς ἐξαπολίτιν τῆς ἀποστολῆς λειτουργίας τῆς Ἐθνικῆς Λυρικῆς Σκηνῆς, ἐν ἀνεπαρκείᾳ τῶν ἰσίων αὐτῆς πέρων συντρέχει διὰ τὴν κάλυψιν τῶν δαπανῶν τῆ Ἑλληνικὴν Δημόσιον κατὰ τὰ εἴδη ἐν παραγράφῳ 4 τοῦ ἄρθρου 13 Νόμου 434) 43 ὁρίζομενα.

2. Ἡ ἀπὸ τῆς ἀνάγκης τῆς λειτουργίας τῆς Λυρικῆς Σκηνῆς μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ὅστος ὀφείλῃ τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου πρὸς τὸ Δημόσιον καταβάλλεται ἐξ ἡμετέρας μεταφῶ Ἐθνικοῦ Θεάτρου καὶ Ἐθνικῆς Λυρικῆς Σκηνῆς, ἀποστενωμένης κατὰ 1)2 τῆς μέχρι τοῦδε ἀπόκου πρὸς τὸ Δημόσιον ὀφειλῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου.

Ἄρθρον 5.

1. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος αἱ οικονομικαί, ταμιακαὶ καὶ λογιστικαὶ ὑπηρεσίαι τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου, μέχρι τῆς λειτουργίας τῶν ἰσίων ὑπηρεσιῶν τῆς Ἐθνικῆς Λυρικῆς Σκηνῆς κατὰ τὰ ἐν τῷ Ἐγκριτικῷ τοῦ Ὄργανισμοῦ αὐτῆς ὁρισθῆναι, διενεργοῦνται κατὰ τὰς κειμένας περὶ Ἐθνικοῦ Θεάτρου διατάξεις, πᾶσαν ἐν γένει οικονομικὴν ὑπηρεσίαν διὰ λογαριασμοῦν αὐτῆς τηροῦσαι ἕκαστος ἐκ πρὸς τοῦτο βιβλίου.

2. Ἡ διενέργεια δαπανῶν τῆς Ἐθνικῆς Λυρικῆς Σκηνῆς πραγματοποιεῖται κατὰ τὰς σχετικὰς περὶ Ἐθνικοῦ Θεάτρου διατάξεις, παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ αὐτῆς Συμβουλίου, καὶ διὰ τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου, μέχρι τῆς ὅσως ἐν λειτουργίᾳ τῶν ὀργανικῶν αὐτῆς ὑπηρεσιῶν.

Ἄρθρον 6.

1) Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου τὸ Καλλιτεχνικὸν Προσωπικὸν τῆς Λυρικῆς Σκηνῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου θεωρεῖται ὡς τοιοῦτον τῆς Ἐθνικῆς Λυρικῆς Σκηνῆς, τῆς μεθοδοσίας αὐτοῦ βαρυνόμενης ἐρεξῆς ἐκείνην, ἀνεὺ οὐδεμιᾶς μεταβολῆς τῶν ἔρων ἐργασίας, ὡς οἱ τοῖς ἰσχύουσι νῦν.

2) Διὰ τοῦ ἐγκριτικοῦ τοῦ Ὄργανισμοῦ τῆς Ἐθνικῆς Λυρικῆς Σκηνῆς Διατάγματος, δημοσιευομένου τὸ βραδύτερον ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ρυθμίζονται τὰ τῆς διοικητικῆς καὶ οικονομικῆς ἐν γένει λειτουργίας αὐτῆς, τὰ τῆς συγκροτήσεως καὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν Διοικητικῶν, Καλλιτεχνικῶν καὶ Τεχνικῶν αὐτῆς ὑπηρεσιῶν καὶ πᾶσα εἰδικωτέρα λεπτομέρεια τῆς λειτουργίας, ὡς καὶ τὰ τῶν ἀποδοχῶν τοῦ προσωπικοῦ αὐτῆς. Κατὰ τὸ μεταβατικὸν τοῦτο στάδιον τῆς λειτουργίας τῆς Ἐθνικῆς Λυρικῆς Σκηνῆς αἱ σχετικαὶ ὡς ἀνω ἐργασίαι ἢ ὑπηρεσίαι διεξάγονται ὑπὸ τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε ἰσχύοντα.

3. Διὰ τὸ προσωπικὸν τῆς Ἐθνικῆς Λυρικῆς Σκηνῆς κατὰ τὰ εἰδικωτέρον ἐν τῷ Ὄργανισμῷ αὐτῆς ὁριζόμενα διατίθεται τὸ συνολικὴ τῆς ἀποχωρήσεως τῆς ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου πλεονάζον προσωπικόν, καταργουμένων ἰσχυρῶν θέσεων τοῦ Ὄργανισμοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου.

4. Ἡ τριαδὴν μετατάξεις εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τε τὴν Ἐθνικὴν Λυρικὴν Σκηνὴν καὶ τὸ μετατασσόμενον προσωπικόν, μόνον δὲ κατὰ τὴν ἑπολογημένην ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐπιτρέπεται ἢ δι' ἑτέρων προσώπων πλήρωσις τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς.

Ἄρθρον 7.

Ἡ τελευταία περίοδος τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 21 Νόμου 434) 43 ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ μόνον ὡς πρὸς τὸ Καλλιτεχνικὸν καὶ Τεχνικὸν Προσωπικὸν τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου τροποποιεῖται ὡς ἀκολουθεῖ:

Δύνανται τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου δι' ἀποφάσεώς του καὶ διὰ τὴν πολεμικὴν περίοδον νὰ προταρβύσῃ τὰς ἀποδοχὰς τοῦ Καλλιτεχνικοῦ καὶ Τεχνικοῦ Προσωπικοῦ μὲ βάσιν τὴν τιμὴν εἰσιτηρίων τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου ἀδοκιμασμένης τῆς μεθοδοσίας αὐτῶν ἀναλόγως τῆς τιμῆς τοῦ εἰσιτηρίου.

Ἄρθρον 8.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀπαταὶ αἱ ὑποχρεώσεις καὶ ἐκπτώματα μεταξὺ Ἐθνικοῦ Θεάτρου καὶ τῶν ἰδιοκτητῶν ἐκμισθωτῶν τοῦ Θεάτρου «Ὀλυμπιακῶν» βαπτίζομενα ἐπὶ τῆς μεταξὺ τῶν ὁρισθησένης συμβάσεως μεθόδους μεταδιεξάγονται ἀναλωτικῶς εἰς τὴν Ἐθνικὴν Λυρικὴν Σκηνὴν.

Καταργεῖται πᾶσα οἰαδήποτε ἔννομος σχέση ἐξοικονομίας τῆς ὡς ἀνω σύμβασιν μεταξὺ Ἐθνικοῦ Θεάτρου καὶ τῶν ἐκμισθωτῶν τῶν Ὀλυμπιακῶν.

Ἡ τριαδὴν ἀπκατάστασις τῆς Ἐθνικῆς Λυρικῆς Σκηνῆς εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τοῦς ἐκμισθωτὰς ἰδιοκτήτας τῶν Ὀλυμπιακῶν.

Ἄρθρον 9.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος Νόμου ἀρχεταὶ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 24 Ἀπριλίου 1944.

Τὸ Ἐπιχειρηματικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Ε. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ, Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΙΣ,

Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ, Β. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐπέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Τὸ Ἀθήναις τῆ 5 Μαΐου 1944

Ὁ ἐπὶ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῆ 3 Φεβρουαρίου 1945

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 21

ΟΡΟΙ ΕΤΗΣΙΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ Κ. Α. Π.

1. Διὰ τὸ Τεύχος Α'	Δρ.	600
2. Διὰ τὸ Τεύχος Β'	>	400
3. Δι' ἀμφότερα τὰ Τεύχη Α' καὶ Β'	>	900
4. Διὰ τὸ Τεύχος Γ'	>	400
5. Διὰ τὰ τρία Τεύχη Α', Β' καὶ Γ'	>	1.200
6. Διὰ τὸ Παράρτημα	>	1.000
7. Διὰ τὰ τρία τεύχη Α', Β', Γ' καὶ Παράρτημα ..	>	2.000
8. Διὰ τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.	>	1.200
9. Διὰ τὰ Τεύχη Α', Β', Γ', τὸ Παράρτημα καὶ τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	>	3.000
10. Διὰ τὸ Δελτίον Ἐμπορ. καὶ Βιομ. Τίτλοκτησίας. .	>	400
11. Διὰ τὸ Τεύχος Πράξεις Νομ. Πρωτόκοτον Δημοσίου Δικαίου κλπ.	>	1.000
12. Δι' ἅπαντα τὰ Τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία >		4.000

Διὰ τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας τοῦ Κράτους ἡ ἐτήσια συνδρομὴ ὁρίζεται εἰς τὸ ἕμισυ τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω ὁριζουμένης διὰ τὰς συνδρομὰς τοῦ ἑσπετεροῦ.

Ἡ συνδρομὴ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἄρχεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους καὶ εἶναι προπληρωτέα.

Διὰ τοὺς ἐγγραφομένους μετὰ τὴν 18/10/44 συνδρομητάς, ἡ παροχὴ τῶν φύλλων ἄρχεται ἀπὸ 18/10/44.

Ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς κολουμένων φύλλων τῆς Ἐφημερίδος ὁρίζεται ὡς ἑκάστον φύλλον :

- α) Τῶν Τευχῶν Α', Β', Γ', τοῦ Παραρτήματος, τοῦ Δελτίου Ἀν. Ἐταιρειῶν καὶ τοῦ Τεύχους Πράξεις Νομικῶν Πρωτόκοτον Δημοσίου Δικαίου .. Δρ. 20
- β) Τρὸ Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας > 50
- καὶ γ) Τοῦ 31/10/40 Τεύχος Α' εἰς 3 ἰδημοσιεύθη ὁ Ἀστικὸς Κώδικς

Τὰ τέλη τῶν δημοσιεύσεων ὁρίζονται ὡς ἑξῆς :

Α'. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν :

1) Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δρ.	500
2) Τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν >		20.000
3) Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	>	4.000
4) Τῶν τροποποιήσεων καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν, δόσεως δημοσιεύονται μετὰ τῶν μὴ τροποποιησάμενων ἄρθρων εἰς ἐνιαίον κείμενον καταστατικῶν	>	20.000
5) Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς Γεν. Συνελεύσεις τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	>	1.000
6) Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλειπον καὶ ἐκκαθάριον Ἑλλ. Ἀν. Ἐταιρειῶν συμφώνως τῷ Β. Λ. τῆς 20-5-1939	>	400
7) Τῶν Ἰσολογισμῶν τῶν Ἀν. Ἐταιρειῶν ..	>	3.000
8) Τῶν σενοσηφικῶν μηνιαίων καταστάσεων Τραπεζικῶν Ἀγωνύμων Ἐταιρειῶν	>	5.000
9) Τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 32 τοῦ Νόμου 3221/1942 γνωστοποιήσεων τῶν Κτηματικῶν Τραπεζῶν ..	>	1.400
10) Τῶν Ὑποσηφικῶν ἀποφάσεων περὶ ἀναβολῆς συγκλήσεως τῶν Γεν. Συνελεύσεων τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	>	1.000
11) Τῶν Ὑποσηφικῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἔργων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν	>	10.000

Β'. Εἰς τὸ Παράρτημα τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως :

Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων	>	600
---	---	-----

Αἱ πληρωμαὶ διὰ τὰς συνδρομὰς καὶ διὰ τὰ τέλη τῶν πάσης φύσεως δημοσιεύσεων ἐνεργοῦνται προκαταβολικῶς εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία ἔναντι ἀποδεικτικῶν τίποτῶν (γραμματίου παραλαβῆς ἢ διπλοτύπου τίποτῶν), ὅπου ἀποστέλλεται παρὰ τοῦ ἐνδιαφερομένου εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ν 6 μ ο ι

N. 110. Περὶ κρητισμοῦ τῶν ὀρίων τῶν χρηματικῶν ποινῶν καὶ προστίμων καὶ τῶν ποσῶν διὰ τὴν ἐπί ἀγγυήσεως ἀπόλειπον τῶν ὑποδείκτων κλπ.	1
N. 111. Περὶ παρατάσεως προθεσμιῶν	2
N. 112. Περὶ Σώματος Ἑλλήνων Προσκόπων	3
N. 113. Περὶ ὑπαγωγῆς τῆς Ἑθνικῆς Λογικῆς Σχολῆς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐργηκευμάτων καὶ Ἐθν. Παιδείας ..	4

Συντακτικαὶ Πράξεις

Σ. Π. 10. Περὶ συμπληρώσεως τῆς ἐπ' ἀριθ. 5/15-1-45 Συντακτικῆς Πράξεως περὶ καταργήσεως τοῦ Ὑπουργεῖου Τύπου καὶ Διαφύσεως καὶ συστάσεως Διαφύσεως Τύπου καὶ Πληροφοριῶν.	5
---	---

Διατάγματα

Περὶ ἀναπροσάρμογης τῶν πόρων τοῦ Ταμείου Προνοίας Διηγήσεων Ἀθηνῶν	6
---	---

Διορθώσεις ἡμαρτημένων

Διορθώσεις ἡμαρτημένων εἰς τοὺς ἐπ' ἀριθ. 62, 64, 65, 67, 100 Νόμους	7
--	---

2. Αι διατάξεις των παραγράφων 1—6 του άρθρου 2 και του άρθρου 3 του νόμου 45)1944 εφαρμόζονται αναλόγως και διά την Εθνικήν Λυρικήν Σκηνήν.

3. Όπου εν τῷ νόμῳ 1410)1944 αναφέρεται ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, νοεῖται ἐφεξῆς ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας.

4. Καταργεῖται πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον, εἰς τὸν ἢ ἰσχύς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 31 Ἰανουαρίου 1945.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ

Τὰ Μέλη

Ι. ΣΟΦΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΚΟΥΒΑΣ, ΠΕΡ. ΡΑΛΛΗΣ, Κ. ΑΜΑΝΤΟΣ, Γ. ΣΙΑΔΕΡΗΣ, Ι. ΓΚΑΛΑΒΑΝΗΣ, Α. ΣΑΚΚΕΛΑΡΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΛΕΒΑΝΤΗΣ, Δ. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ, Μ. ΜΑΥΡΟΓΟΥΡΔΑΤΟΣ, Γ. ΜΕΛΑΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐπέθε ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 1 Φεβρουαρίου 1945

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Ν. ΚΟΥΒΑΣ

(4)

ΝΟΜΟΣ 6π' ἀριθ. 113.

Περὶ ὀργανοῦ τῆς Ἐθνικῆς Λυρικῆς Σκηνῆς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Θεατρικῶν καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς καὶ διατάξεώς:

Ἄρθρον μόνον.

1. Ἡ Ἐθνικὴ Λυρική Σκηνή, ἡ δυνάμις τοῦ νόμου 1410) 1944 ἀποτελέσται ἀν-σταντὸς Νομικὸν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου, ἐπέχεται ἐφεξῆς εἰς ἀρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργεῖου Θεατρικῶν καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας, τελεῖ δὲ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ τὸν ἐλεγχον αὐτοῦ, ἀσκουμένην διὰ τῆς ἐν τῷ Ὑπουργεῖῳ τούτῳ ἀρχῆς ἑκτελέσεως καὶ τοῦ δι' ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ δημοσημαίνου Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις
τῇ 16 Μαΐου 1931

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 141

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1811.

**Περὶ Κώδικος καταστάσεως τῶν Δημοσίων
Διοικητικῶν Ὑπαλλήλων.**

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισμένοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀποφασίζομεν
καὶ διατάσσομεν:

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ
ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

**ΟΡΙΣΜΟΙ. ΠΡΟΣΩΠΑ ΥΠΑΓΟΜΕΝΑ ΥΠΟ ΤΩΝ
ΠΑΡΟΝΤΑ ΝΟΜΟΝ**

Ἄρθρον 1.

Σκοπὸς τοῦ παρόντος Κώδικος εἶναι ἡ καθιέρωσις ἐνιαίων καὶ ὁμοιομόρφων κανόνων διαπόντων τὴν κατάστασιν τοῦ προσωπικοῦ τῶν Διοικητικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἐπὶ βάσεως ἰσότητος καὶ δικαιοσύνης, ἡ ἐξασφάλισις τῆς ὀρθῆς ἐπιλογῆς τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν, τῆς ὁμαλῆς σταδιοδρομίας καὶ τῆς μεγίστης δυνατῆς ἀποδόσεως τῆς ἐργασίας αὐτοῦ.

1. Δημοσίοι ὑπάλληλοι εἶναι τὰ ἔμμεσα, ἔμμεσα ὄργανα τοῦ Κράτους, τὰ διατελοῦντα ἐν προαιρετικῇ, ἀμέσῳ, ὑπηρεσιακῇ καὶ πειθαρχικῇ πρὸς αὐτὸ σχέσει.

2. Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ὑπάγονται μόνον πάντες οἱ πολιτικοὶ διοικητικοὶ ὑπάλληλοι τοῦ Κράτους. Δὲν ὑπάγονται εἰς αὐτὸν τὸ κύριον προσωπικὸν τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, τὰ στρατιωτικῶς ὀργανωμένα ὄργανα τῶν σωμάτων ἀσφαλείας (Χωροφυλακῆς, Ἀστυνομίας πόλεων, Ἀγροφυλακῆς, Λιμενικοῦ Σώματος) καὶ τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας. Ὑπάγονται ὁμοίως, ὄντες πολιτικοὶ διοικητικοὶ ὑπάλληλοι, οἱ πολιτικοὶ ὑπάλληλοι τῶν στρατιωτικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν σωμάτων ἀσφαλείας.

3. Ὡσαύτως ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου οἱ ὑπάλληλοι τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, πλὴν α) τῶν ὑπαλλήλων τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς ἀυτοδιοικήσεως καὶ β) τοῦ ἐκ καθηγητῶν τακτικῶν ἢ ἐκτάκτικων ὡς καὶ ὑφηγητῶν διδακτικοῦ προσωπικοῦ τῶν Πανεπιστημίων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης, ὡς καὶ τῶν λοιπῶν πιστημίων Ἀνωτάτων ἠὲ Ἐπιτεμίων αὐτεῖς Σχολῶν.

4. Πᾶσα ἀμφισβήτησις περὶ τῆς ἰδιότητος τινὸς ὡς πολιτικοῦ διοικητικοῦ ὑπαλλήλου τοῦ Κράτους ἢ ὡς ὑπαλλήλου νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου, ὁποσδήποτε ἀναφύ-

μένῃ, ἔστω καὶ ὡς προδικαστικὸν ζήτημᾶ ἐν ἀστικῇ ἢ ποινικῇ δίκῃ, λύεται ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸ ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τούτου ἢ τῆς παραλείψεως αὐτοῦ καὶ ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως ἢ τῆς παραλείψεως τῆς πρὸς ἐκδόσιν αὐτῆς προθεσμίας, ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφαινομένου καὶ ἐν τῇ δευτέρῃ περιπτώσει ἐπὶ τῆς οὐσίας.

5. Κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ παρόντος νόμου Ἀρχαὶ εἶναι τὰ ὄργανα τοῦ Κράτους τὰ ἔχοντα ἰδίαν δικαιοδοσίαν μετὰ διατακτικῆς ἐξουσίας.

6. Πᾶσα κατὰ τὸν παρόντα νόμον προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας κρίνεται ὑπὸ τούτου καὶ κατ' οὐσίαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

ὈΡΓΑΝΑ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΟΣ

ΤΜΗΜΑ Α'.

Ἀνωτάτων Συμβούλιον Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν

Ἄρθρον 2.

1. Τὸ Ἀνωτάτων Συμβούλιον Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν (Α. Σ. Δ. Υ.) ἀποτελεῖ ἀνεξάρτητον δημοσίαν ὑπηρεσίαν ὑπαγομένην ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, συγκροτεῖται δὲ ἐξ ἑνδεκά μελῶν, ἐξ ὧν τὰ ἑπτὰ εἶναι τακτικά καὶ ἰσόβια, τὰ δὲ τέσσαρα ἑκτακτικά, ὡς καὶ ἑπτὰ μετὰ συμβουλευτικῆς ψήφου παρέδρων μελῶν, ἰσοβίων καὶ τούτων.

2. Τακτικὰ μέλη τοῦ Α. Σ. Δ. Υ. διορίζονται οἱ διατελοῦντες ἢ διατελέσαντες Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας ἢ Σύμβουλοι τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἢ Νομικοὶ Σύμβουλοι τοῦ Κράτους ἢ τακτικοὶ Καθηγηταὶ τῆς Νομικῆς Σχολῆς ἢ τῆς Σχολῆς Πολιτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν τῶν Πανεπιστημίων Ἀθηνῶν ἢ Θεσσαλονίκης ἢ Ἀνωτάτων Ἰσοπέτιμων Σχολῶν ἢ Γενικοὶ Διευθυνταὶ Ὑπουργείου ἢ ἰσόβαθμοι μόνιμοι δημόσιοι ὑπάλληλοι ἢ Διευθυνταὶ α' τάξεως Ὑπουργείου ἐπὶ τετραετίαν καὶ ἔχοντες ὑπερκοσμητὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἢ ἐπὶ πέντετασίαν πάρεδρον τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας ἢ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἢ τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους καὶ ἔχοντες ὑπερκοσμητὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν, ἢ διατελοῦντες πάρεδρον μέλη τοῦ Α. Σ. Δ. Υ. καὶ ἔχοντες πενταετὴ ὑπηρεσίαν ὡς τοιαῦτα. Τὰ τακτικὰ μέλη προτείνονται ὑπὸ τῶν λοιπῶν τακτικῶν μελῶν τοῦ Α. Σ. Δ. Υ. ἐν κοινῇ συνεδρίῳ μετὰ τῶν Προέδρων τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, τοῦ Ἀρείου Πάγου, τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου

ΤΜΗΜΑ Δ'.

Ἐκπαιδευτικαὶ ἀδειαι

Ἄρθρον 88.

1. Εἰς τακτικούς δημοσίους υπαλλήλους τῆς Α' Κατηγορίας ἔχοντας πενταετῆ τοῦλάχιστον πραγματικὴν δημοσίαν πολιτικὴν ὑπηρεσίαν καὶ μὴ ὑπερβάντας τὸ 40ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἐπιδείξαντας δὲ ἐξαιρετικὴν ἐπίδοσιν, δύναται νὰ χορηγηθῆ, ἐπὶ τῆ αἰτήσεϊ των, ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, ἐκπαιδευτικὴ ἀδεια διὰ τὴν ἀλλοδαπήν, κατόπιν συμφώνου γνώμης τοῦ ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου, προκειμένου δὲ περὶ ἐκπαιδευτικῶν τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, καὶ τοῦ Α.Σ.Δ.Υ., ἐν ᾗ δεόν νὰ καθορίζεται ἡ χώρα τῆς ἐκπαίδευσως, ἡ τὴν γλῶσσαν ὀφείλει νὰ κατέχη ἀποδεδειγμένως καὶ ἀρτίως ὁ αἰτῶν υπάλληλος, καὶ τὸ πρόγραμμα τῆς ἐπιστημονικῆς ἢ τεχνικῆς ἐκπαίδευσως ἢ κατάρτισεως αὐτοῦ.
2. Κατ' ἐξαιρέσειν δύναται νὰ τύχουν τοιαύτης ἀδείας καὶ υπάλληλοι τῆς Β' Κατηγορίας, μόνον πρὸς ἐξειδικύσειν ἢ τελειοποίησιν αὐτῶν.
3. Εἰς οὐδένα δύναται νὰ χορηγηθῆ ἐκπαιδευτικὴ ἀδεια πέρα τῆς διατίαις ἐν συνόλω.

*Άρθρον 89.

1. Είς τούς επί εκπαιδευτική άδειά αποστελλομένους εις την άλλοδαπήν παρέχονται πλήρεις αί αποδοχαί, ηύξημένοι εις τό διπλάσιον, και τά οδοιπορικά έξοδα μεταβάσεως και επιστροφής, κατά τά ειδικώτερον δι' αποφάσεως του Ύπουργού των Οικονομικών όρισθησόμενα.

2. Ο έν εκπαιδευτική άδειά υποχρεούται, επί ποινη άνακλήσεως, όπως κατά έξάμηνον δι' αναφοράς του, άπ' εύθείας υποβαλλομένης μετά των σχετικών αποδεικτικών σπουδών, καθιστά ένήμερον τό Ύπουργείον τής πορείας τής εκπαιδευσεώς του.

3. Οί έν εκπαιδευτική άδειά υπάλληλοι τελούν υπό την έποπτείαν των κατά τόπους διπλωματικών ή προξενικών άρχών, ατινες και υποχρεούνται να αναφέρουν καθ' έξάμηνον εις τό άρμόδιον Ύπουργείον περι τής έν γένει πορείας τής εκπαιδευσεώς των, ως και τής καθόλου συμπεριφοράς των.

4. Τοιαύτη έποπτεία δύναται να ανατίθεται και εις άνωτάτους υπάλληλους των κεντρικών υπηρεσιών μεταβαίνοντας εις την άλλοδαπήν δι' οιανδήποτε υπηρεσίαν, υποχρεομένους εις την υποβολήν σχετικής έκθέσεως.

5. Ο έν εκπαιδευτική άδειά υπάλληλος δέν άνακαλείται πρό τής παρόδου του χρόνου τής χορηγηθείσης άδειας, ειμή μετά σύμφωνον γνώμην του υπηρεσιακού συμβουλίου.

6. Ο εκπαιδευόμενος υπάλληλος όφείλει, έπανερχόμενος εκ τής άδειας, να υποβάλλη βεβαιώσεις και έκθεσιν περι τής εκπαιδευσεώς του.

*Άρθρον 90.

1. Οί κατά τά άνωτέρω εκπαιδευόμενοι υποχρεούνται μετά την επάνοδόν των να υπηρετήσουν παρ' υπηρεσία του οικείου Ύπουργείου επί χρόνον τριπλάσιον του τής έν τή άλλοδαπήν εκπαιδευσεώς των. Την αυτην αναλόγως υποχρέωσιν υπέχουν οί πρό τής άποκτήσεως τής υπαλληλικής ιδιότητος εκπαιδευθέντες χάριν αναλήψεως δημοσίας υπηρεσίας ή μετά την άπόκτησιν αυτης μετεκπαιδευθέντες δαπάναις του Κράτους, καθ' οιανδήποτε τρόπον και άν κατεβλήθησαν αυται.

2. Έν περιπτώσει άθετήσεως τής κατά την άνωτέρω παράγραφον υποχρέωσεώς των, άφ' ένός μόν υποχρεούνται να επιστρέψουν έντός τριμήνου εις τό Δημόσιον τάς ληφθείσας κατά τον χρόνον τής άδειας των αποδοχάς και τά έξοδα μεταβάσεως και επανόδου, εφαρμοζομένων έν άνήσει των διατάξεων περι εισπράξεως δημοσίων εσόδων, άφ' έτέρου δε κωλύονται επί πενταετίαν να διορισθούν εις άλλην θέσιν παρὰ τῷ Δημοσίῳ ή οργανισμῷ τοπικῆς αυτοδιοικήσεως ή άλλῳ νομικῷ προσώπῳ δημοσίου δικαίου ή παρ' ειδικῷ λογαριασμῷ ή ιδρύματι επιχορηγουμένῳ υπό του Δημοσίου ή παρὰ τινι των Τραπεζῶν Έλλάδος, Έθνικῆς, Άγροτικῆς, Κτηματικῆς ή άλλῃ επιχειρήσει κοινῆς ωφελείας.

*Άρθρον 91.

1. Είς τακτικούς δημοσίους υπάλληλους, τυχόντας υποτροφίας δια την παρακολούθησιν άνωτέρων έν τή άλλοδαπήν σπουδών, δύναται να παρέχγται, μετά σύμφωνον γνώμην του υπηρεσιακού συμβουλίου, εκπαιδευτική άδεια, μετά ή άνευ αποδοχών, δι' Ισον πρός τον τής υποτροφίας χρόνον, πάντως δε ούχι πέραν των τριών ετών. Ύπό τούς αυτούς όρους δύναται να παρέχγται εκπαιδευτική άδεια άνευ αποδοχών και εις μη τυχόντας υποτροφίας δημοσίους υπάλληλους.

Αί διατάξεις τής παρ. 1 του άρθρ. 88 και των παραγρ. 3, 4, 5, και 6 του άρθρου 89 έχουν εφαρμογήν και έν προκειμένῳ.

2. Οί τυχόντες εκπαιδευτικῆς άδειας κατά τό παρὸν άρθρον αναλαμβάνουν την υποχρέωσιν υπηρεσίας παρὰ τῷ Δημοσίῳ επί χρόνον Ισον πρός τον τής άδειας ταύτης. Έν περιπτώσει άθετήσεως τής τοιαύτης υποχρέωσεώς των, ό χρόνος τής εκπαιδευτικῆς ταύτης άδειας δέν λογίζεται ως χρόνος πραγματικῆς υπηρεσίας, οί δε άθετήσαντες την υποχρέωσιν των κωλύονται επί πενταετίαν να διορισθούν εις τάς έν άρθρῳ 90 § 2 αναφερομένας θέσεις.

3. Αί κείμεναι ειδικαί διατάξεις περι χορηγήσεως εκπαιδευτικῶν άδειῶν πρός συμπληρωματικῆν μόρφωσιν ή

ειδίκευσιν έν τῷ έσωτερικῷ παραμένουν έν Ισχύϊ, εφαρμοζομένων πάντως, αναλόγως τής περιπτώσεως, τής παρ. 2 του άρθρ. 90 και τής παρ. 2 του παρόντος.

Αί διατάξεις αυται δύναται δια Β. διαταγμάτων να επεκτείνωνται και επί υπαλλήλων άλλων κλάδων.

4. Αί διατάξεις των άρθρων 88, 89, 90 και 91 δέν εφαρμόζονται προκειμένου περι υποτροφιών παρεχομένων εις την Κυβέρνησιν υπό άλλοδαπών ή διεθνῶν Όργανισμών δια μετεκπαίδευσιν δημοσίων υπαλλήλων. Τά του τρόπου έπιλογῆς έν τή περιπτώσει ταύτη των υποτρόφων, τά τής παροχῆς εις αυτούς εκπαιδευτικῆς άδειας μετά ή άνευ αποδοχών, τά τής έποπτείας και τά των υποχρεώσεων αυτών όρίζονται έκάστοτε δι' αποφάσεων του Α.Σ.Δ.Υ. Έν περιπτώσει άθετήσεως των υπό του Α.Σ.Δ.Υ., όρισθεισών υποχρεώσεων εφαρμόζονται αι διατάξεις τής παραγράφου 2 του άρθρου 90.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έν Αθήναις
τῆ 8 Ὀκτωβρίου 1954

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 237

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

N. Δ. 3043. Περὶ διατάξεων ἀφορώσων τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τῶν ἰδιωτικῶν σχολείων.	1	4.1950 καὶ 899 τῆς 18.9.1953 πράξεων Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀφορώσων εἰς τὴν σύστασιν τοῦ ἐν Οὐάσιγκτων: Γραφείου τῆς Διοικήσεως Ἐξωτερικοῦ Ἐμπορίου καὶ τῆν παρ' αὐτῷ πρότερον ὑπαλλήλων.	5
N. Δ. 3045. Περὶ ἰδρύσεως Ἐθνικῶν Ὁρφανοτροφείων, Οἰκοτροφείων κ.λπ.	2	N. Δ. 3049. Περὶ ρυθμίσεως προκατοχικῶν καταθέσεων παρὰ τῷ Ταχυδρομικῷ Ταμιευτηρίῳ.	6
N. Δ. 3046. Περὶ προσθήκης εἰς τὴν περίπτωσιν γ' τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ ἀπὸ 23 Σεπτεμβρίου 1948 Π. Δ. «περὶ ἐκτέλεσεως τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ ΚΗ(1)1947 Ὑποτάκτου» ὡς ἀντικαταστάθῃ διὰ τοῦ ἀπὸ 22 Μαΐου 1954 Β. Δ. καὶ περὶ καταργήσεως καὶ ἀντικαταστάσεως τῆς περιπτώσεως δ' τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ αὐτοῦ Β. Δ.	3	N. Δ. 3050. Περὶ τροποποιήσεως τῆς διατάξεως τὴν Κρατικὴν Ὁρχήστραν Ἀθηνῶν Νομοθεσίας.	7
N. Δ. 3047. Περὶ πληρωμῆς ἐτήσιας συνδρομῆς πρὸς τὸ ἐν Γενεῇ Λαοδικὸν Γραφεῖον Ἐκπαιδεύσεως.	4	N. Δ. 3051. Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῶν τοῦ νόμου 2022)52.	8
N. Δ. 3048. Περὶ κωλύσεως τῶν ἐπ' ἀριθ. 302 τῆς 4.		N. Δ. 3052. Περὶ καθορισμοῦ ἀριθμῶν ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν ἀναγκάων νὰ ἀποσπῶνται εἰς Ἑλληνικὰ σχολεῖα Ἐξωτερικοῦ.	9
		N. Δ. 3053. Περὶ ἀγορᾶς ἀπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου οὐκίσματος τοῦ Φιλανθρωπικοῦ Σωματείου «Ἀγαλλεῖου Ὁρφανοτροφείου» πρὸς ἐξυπηρέτησιν Κρατικῶν στεγαστικῶν ἀναγκῶν.	10

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ἐπ' ἀριθ. 3043.

Περὶ διατάξεων ἀφορώσων τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τῶν ἰδιωτικῶν σχολείων.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ἐπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 29 Σεπτεμβρίου 1954 σύμφωνον γνώμη τῆς κατὰ τὴν παραγράφου 2 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ 35 Εὐδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπαρτίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1954—55 τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τῶν ἰδιωτικῶν σχολείων, ἐξαιρέσει τῶν Διευθυντῶν ὧν ὁ διορισμὸς θὰ ἐνεργῆται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 24 τοῦ Α. Ν. 2545)40 ὡς τοῦτο τροποποιήθη, καὶ συμπληρωθῇ μεταγενεστέρως, θὰ ἀπαρτίξεται :

α) Ἐκ τῶν διαζήτων ἐν τῷ αὐτῷ ἰδιωτικῷ σχολεῖῳ κατὰ τὰ σχολικὰ ἔτη 1952—53 καὶ 1953—54 καὶ β) ἐκ τῶν διαζήτων ἐν τῷ αὐτῷ ἰδιωτικῷ σχολεῖῳ κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1953—54, ἐφ' ὅσον αὐτοὶ ἔχουσι διδῆσαι ἀποδειγμένως κατὰ πιστοποίησιν τοῦ οὐκίσου Γενικοῦ

Ἐπιθεωρητοῦ ἢ Ἐπιθεωρητοῦ ἐν ἑτέρῳ ἰδιωτικῷ σχολεῖῳ ἐπὶ τρία συνεχῆ σχολικὰ ἔτη. Κατ' ἀφερέτας τὰς ὡς ἄνω α' καὶ β' περιπτώσεις αὗτοι δεῖν νὰ κέντηται ἰσοτικὰ διοριστήρια ἔγγραφα διὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1953—54 ἐκτελεσθέντα εἰς ἐκτέλειον τῆς ἐγκριτικῆς τοῦ διορισμοῦ τῶν ἀπορτίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Ἐργασμάτων.

2. Ἐκ τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἀναφερομένων Ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν ἀπολύονται :

α) Οἱ ἐμπειροτέροις εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 32 παρ. 1 τοῦ Α. Ν. 2545)40 καὶ

β) Ἐκείνοι τοὺς ὁποίους οἱ ἰδιοκτήται τῶν ἰδιωτικῶν σχολείων κρίνουσι ὡς ἀκαταλλήλους ἢ ἀπαρτίσειν τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τῶν σχολείων συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, τερματίνης διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην τῆς ἀκολουθοῦσας διαδικασίας :

Οἱ ἰδιοκτήται τῶν ἰδιωτικῶν σχολείων δι' αἰτήσεως τῶν ἀρκούντως βεβαιολογημένης προτίθενται τὴν ἀπόλυσιν τῶν κρινόμενων ἐπ' αὐτῶν ὡς ἀκαταλλήλων. Ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ταύτης ἀρμόδιαι ν' ἀπορριθῶν ἐντός 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀποδοχῆς τῆς καθίστανται τριμελεῖς Ἐπιτροπαί, ὧν ἡ σύνθεσις καθορίζεται ὡς ἀκολουθεῖται : Προκειμένου περὶ τῶν Ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν τῶν ἰδιωτικῶν σχολείων Μέσης καὶ Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως τῶν λειτουργούντων ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς πόλεως Διοικήσεως Πρωτεύουσας ἢ ἐν λόγῳ Ἐπιτροπῇ ἀποτελεῖται ἐκ δύο Ἐκπι-

(7)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ υπ' αριθ. 3050.

Περί τροποποίησης της διατάξεως την Κρατικήν
Όρχηστράν Ἀθηνῶν Νομοθεσίας.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες υπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1954 σύμφωνον γνώμη τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίσασθαι καὶ διατάσσεσθαι :

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἀρθρον 2 τοῦ Ν. Δ. 2010)1942 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

α). Ἡ Διοίκησις τῆς Κρατικῆς Ὁρχήστρας Ἀθηνῶν ἀσκεῖται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ, ὅστις προΐσταται τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῆς. Τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν ἠλλείποντα, ἀπόντα ἢ κωλύμενον ἀναπληροῦ εἰς πάντα αὐτοῦ τὰ καθήκοντα εἰς τῶν Διευθυντῶν τῆς Ὁρχήστρας ὀριζόμενος δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Ἐργασιασμάτων.

Ἡ Καλλιτεχνικὴ Διοίκησις τῆς Κρατικῆς Ὁρχήστρας Ἀθηνῶν ἀσκεῖται ὑπὸ καλλιτεχνικῆς Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ ὡς Προέδρου, τῶν δύο Διευθυντῶν Ὁρχήστρας καὶ τοῦ ἑνὸς τῶν ἐξαρχόντων βιολιστῶν, ὀριζομένου καθ' ἕκαστον ἔτος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Ἐργασιασμάτων.

Μέλη τῆς Καλλιτεχνικῆς Ἐπιτροπῆς ἠλλείποντα, ἀπόντα ἢ κωλύμενα ἀναπληροῦνται ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν ἐξαρχόντων βιολιστῶν καὶ τῶν ἀρχικορρυθμίων, κλιμακούμενον κατὰ τὴν τερτὴν ἱεραρχίαν.

Χρῆς Γραμματέως τῆς καλλιτεχνικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκτελεῖ εἰς τῶν ὑπαλλήλων τῆς Κρατικῆς Ὁρχήστρας Ἀθηνῶν ὀριζόμενος ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Καλλιτεχνικῆς Ἐπιτροπῆς λαμβάνονται κατὰ πλειοψησίαν ἐν ἰσοψηρίᾳ δὲ νικᾷ ἡ φήσις τοῦ Προέδρου.

Ἄρθρον 2.

1. Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς καὶ οἱ Διευθυνταὶ Ὁρχήστρας τῆς Κρατικῆς Ὁρχήστρας Ἀθηνῶν ἀπολύονται αὐτοδικαίως τῆς ὑπηρεσίας ἅλα τῆ συμπληρώσει τοῦ 70οῦ ἔτους τῆς ἡλικίας αὐν, οἱ δὲ ἐξάρχοντες βιολισταὶ, οἱ ἀρχικορρυθμιοὶ καὶ οἱ κορυφαῖοι Α' καὶ Β' ἅλα τῆ συμπληρώσει τοῦ 65ου ἔτους.

2. Διὰ τοῦς ἐξάρχοντας βιολιστάς, τοῦς ἀρχικορρυθμιοῦς καὶ τοῦς κορυφαίους Α' καὶ Β' ἰσχύει λόγῳ ἐξαιρετικῆς

υπηρεσιακής ανάγκης να παρατείνεται το όριον της ηλικίας μέχρι τριών ετών.

Η παράταξις γίνεται ετήσιως διά Β. Δ. εκδιδόμενου μετ' ήτοιολογημένων πρότασιν του Γενικού Διευθυντού της Κ.Ο.Α., ύστερον γνώμην του Διοικητικού 'Ανωτάτου Συμβουλίου Μουσικής και της Καλλιτεχνικής 'Επιτροπής της Κ.Ο.Α. εν τη όποία να διαβιβάζεται το αντικαθίστατον του εξερχόμενου, και σύμφωνον γνώμην του Α.Σ.Δ.Υ.

3. Είς τας θέσεις του Γενικού Διευθυντού και των Διευθυντών Ορχήστρας διορίζονται πρότερον μη υπερβάοντα το 60όν έτος της ηλικίας των, εις τας θέσεις των εξερχόντων βολιστών, των αρχισοφιστών, των κορυφαίων Α' και Β' και του 'Εφόρου της Βιβλιοθήκης το 55όν, εις δε τας θέσεις των μουσικών το 45όν διά τα πνευστά και το 50όν διά τα έγχορδα και τα κρουστά όργανα.

Άρθρον 3.

Καθ' έκαστον έτος και έντός του τελευταίου δεκαεταίου του μηνός Μαΐου ή Καλλιτεχνική 'Επιτροπή της Κ.Ο.Α. υποβάλλει εις το 'Υπουργείον Θρησκευμάτων και 'Εθνικής Παιδείας έκθεσιν, έν ή αποφαινεται περί της διατηρήσεως ή μη άμεióτου της καλλιτεχνικής αποδοτικότητος ένός έκάστου των συμπληρωσάντων το 55όν έτος της ηλικίας των μουσικών των πνευστών όργάνων και το 60όν των έγχορδων και των κρουστών. Οι έκ τούτων θεωρούμεσι, διά της άνωτέρω έκθέσεως, ως μη διατηρούντες την άπαιτουμένην καλλιτεχνικήν αποδοτικότητα παραπέμπονται υποχρεωτικώς υπό του 'Υπουργού 'Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων εις ειδικήν εξέτασιν ένεργουμένην έντός του μηνός Ιουνίου παρ' 'Επιτροπής αποτελουμένην έκ των μελών του Διοικητικού 'Ανωτάτου Συμβουλίου Μουσικής και της Καλλιτεχνικής 'Επιτροπής της Κ.Ο.Α. Η 'Επιτροπή αύτη μετά την κατά τα άνωτέρω εξέτασιν αποφαινεται όριστικώς περί της ικανότητος ή μη έκάστου των κρινόμενων προς έκτέλεσιν των καλλιτεχνικών έν τη Σημερινή 'Ορχήστρα καθηκόντων των. Οι υπό της 'Επιτροπής κρινόμενοι ως μη έχοντες την άπαιτουμένην ικανότητα απολύονται υποχρεωτικώς έκ της υπηρεσίας διά Βασιλικού Διατάγματος, μη άπαιτουμένης διά την έκδοσιν τούτου άλλης τινός διατυπώσεως.

Τά της διεξαγωγής της εξέτασεως και της έν γίνει κρίσεως των εις την άνωτέρω 'Επιτροπήν παραπεμπόμενων κριθίζονται έκάστοτε δι' αποφάσεως του 'Υπουργού 'Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων εκδιδόμενης μετά γνώμην του Δ.Α.Σ.Μ., δι' ής όρίζονται και τά δι' έκάστην κατηγορίαν όργάνων εξέταστέα θέματα.

Άρθρον 4.

Τό άρθρον 13 του Ν. Δ. 2010)1942 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Την κατά τας διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 75 του 1811)1951 χορηγουμένην εις τους τακτικούς δημοσίους υπαλλήλους μηχανίαν κανονικήν άδειαν άπουσίας μετά πλήρων απολογών, δικαιούται να λάβη το καλλιτεχνικόν προσωπικόν της Κρατικής 'Ορχήστρας 'Αθηνών κατά το χρονικόν διάστημα της διεκοπής των συναλιών ήτοι από 15 Μαΐου μέχρι 15 Ιουνίου και από 15 Σεπτεμβρίου μέχρι 15 Οκτωβρίου έκάστου έτους.

2. 'Εξαιρετικώς μετά σύμφωνον γνώμην της Καλλιτεχνικής 'Επιτροπής της Κ.Ο.Α. και του Δ.Α.Σ.Μ. δύναται να χορηγηθή υπό του 'Υπουργού 'Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κατά την περίοδον των συναλιών κανονική άδεια άπουσίας μετά πλήρων απολογών μέχρις ένός μηνός διά το έσωτερικόν και μέχρι τριών μηνών διά το έξωτερικόν, έφ' όσον άποδειχθώμενος ή άδεια αύτη πρόκειται να χρησιμοποιηθή διά καλλιτεχνικούς σκοπούς συνελοθέντας εις την μουσικήν ανάπτυξιν και εξέλιξιν του μουσικού.

3. Διά την κατά τα άρθρα 88 και έπόμενα του Νόμου 1811)1951 χορηγήσιν εκπαιδευτικής άδειας εις το καλλιτεχνικόν προσωπικόν της Κ.Ο.Α. απαιτείται και γνώμη του Δ. Α.Σ.Μ.

Άρθρον 5.

Τό άρθρον 14 του Ν. Δ. 2010)1942 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Απαγορεύεται εις τα μέλη του καλλιτεχνικού προσωπικού της Κ.Ο.Α. να διευθύνουν ή να μεταχούν εις άλλας πάσης φύσεως 'Ορχήστρας άπονοπούσας εις την έκτέλεσιν τριναυλιών συμφωνικού ή μελλοδραματικού περιεχομένου.

2. 'Εξαιρετικώς επιτρέπεται μετά πρότασιν του Γενικού Διευθυντού της Κ.Ο.Α. και σύμφωνον γνώμην του Δ.Α.Σ.Μ. ή υπό του 'Υπουργού 'Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων χορηγήσιν άδειας τακτικής συμμετοχής του καλλιτεχνικού προσωπικού της Κ.Ο.Α. εις μίαν εϊσαί: 'Ορχήστραν των Ραδιοφωνικών σταθμών και έντός των θαλάσσιων των έκπομπών αύτών ή της 'Εθνικής Λυρικής Σκηνής ή του 'Εθνικού Θεάτρου ή 'Ορχήστραν Θεάτρου και παρεμφερή προς ταύτην.

3. Κατά την αύτην ως άνω διαδικασίαν και υπό την προϋπόθεσιν της μη παρακώλυσεως της άσκήσεως των κυρίων αυτών καθηκόντων παρά τη Κ.Ο.Α. επιτρέπεται ή έκτακτος συμμετοχή εις 'Ορχήστρας διά την παραγωγήν κινηματογραφικών ταινιών ή δι' έντυραφήν δίσκων γραμμοφώνων.

4. Του κατά την παράγραφον 2 του παρόντος άρθρου περιορισμού εξαίρουνται οι μουσικοί των μοναδικών εις την εϊδικότητα των όργάνων και μόνον διά τας όρχήστρας των Ραδιοφωνικών Σταθμών, της 'Εθνικής Λυρικής Σκηνής και του 'Εθνικού Θεάτρου, οτινας, κατόπιν άδειας του 'Υπουργού 'Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων χορηγουμένης μετ' ήτοιολογημένην γνώμην του Διοικητικού 'Ανωτάτου Συμβουλίου Μουσικής, δύναται να παρέχωνται έκτάκτως τας καλλιτεχνικάς αυτών υπηρεσίας εις πλείονας της μιάς των άνωτέρω 'Ορχηστρών.

Η χορηγήσιν της άδειας ταύτης γίνεται κατόπιν έγγραφου αίτήσεως του ένδιαφερομένου όργανισμο.

5. Η άμοιβή των μεταχόντων και εις έτέρας 'Ορχήστρας 'Οργανισμών Δημοσίου ή 'Ιδιωτικού Δικαίου μουσικών της Κ.Ο.Α., δέν υπόκειται εις τον διά του άρθρου 4 του Ν. 2276) 1952 τθένμενον περιορισμόν διά τους κατέχοντας πλείονας της μιάς θέσεως δημοσίους υπαλλήλους.

6. Η Κρατική 'Ορχήστρα 'Αθηνών έν τη έκτέλεσι των τακτικών ή έκτακτων συναλιών αύτης έν τώ έσωτερικώ ή έξωτερικώ οδερμαίον έχει δέσμευσιν έναικα των υπό των μελών του καλλιτεχνικού προσωπικού αύτης άναληφθεισών υποχρεώσεων παροχής των υπηρεσιών των εις 'Ιδιωτικούς όργανισμούς.

7. Προς ρύθμισιν της παροχής των υπηρεσιών των μεταχόντων εις τας όρχήστρας του 'Εθνικού 'Ιδρύματος Ραδιοφωνίας, της 'Εθνικής Λυρικής Σκηνής και του 'Εθνικού Θεάτρου μουσικών, εις τρόπον ώστε να μη διακυβεύονται διαγέρεται εις το έργον τούτων, συνιστάται 'Επιτροπή αποτελουμένη έκ του Προέδρου του Δ.Α.Σ.Μ. του Διευθυντού Καλών Τεχνών και των Γενικών Διευθυντών ή εκπροσώπων της Κ.Ο.Α., της 'Εθνικής Λυρικής Σκηνής και του 'Εθνικού Θεάτρου.

Η 'Επιτροπή αύτη βάσει των όριστιζόμενων άναγκών αποφαινεται έκάστοτε επί παντός άναφερομένου ζητήματος.

Άρθρον 6.

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 19 του Ν. Δ. 2010) 1942 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Προς τον σκοπόν της διαχειρίσεως των πάσης φύσεως έσόδων και της περιουσίας της Κρατικής 'Ορχήστρας 'Αθηνών και της διαθέσεως αυτών διά την όργανισμιν συναλιών και τας έν γίνει ανάγκης της έσωτερικής αύτης λειτουργίας συνιστάται παρά τη Κρατική 'Ορχήστρα 'Αθηνών 'Εϊδικόν Ταμείον υπό την 'Επωνυμίαν «'Εϊδικόν Ταμείον 'Οργανώσεως Συναλιών» (Ε.Τ.Ο.Σ.), όπερ αποτελεί Νομικόν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου. Η διαχείρισις των πόρων και της περιουσίας της Κ.Ο.Α. γίνεται συμφώνως προς τα καθοριζόμενα διά του Β. Δ. της 17)26 Νοεμβρίου 1943, ως τοσφο έτροποποιήθη διά του Β. Δ. της 24ης Νοεμβρίου 1953)23 Ιανουαρίου 1954.

2. Τό πρώτον έδάριον της παραγρ. 2 του αύτου ως άνω άρθρου του Ν. Δ. 2010)1942, ως έτροποποιήθη διά της παραγράφου 9 του άρθρου 1 του Ν. 176)1943 και διά του άρθρου 3 του Ν. 1811)1944 τροποποιείται και αύτως ως εξής:

«Τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον Ὄργανώσεως Συνδικαίων διοικεῖται παρ' ἐξαμελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου αποτελουμένου α) ἐξ ἐνὸς Συμβούλου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου υποδεικνυμένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ, ὡς Προέδρου, β) ἐκ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Κ.Ο.Α. ὡς Ἀντιπροέδρου, γ) ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ Καλλῶν Τεχνῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θερησκευμάτων ἢ ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τῆς Διευθύνσεως ταύτης, δ) ἐξ ἐνὸς μέλους τοῦ Δ.Α.Σ.Μ., εἰ ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἱστορίας Δημοσίων Θεμάτων καὶ στ) ἐξ ἐνὸς Παρέδρου τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους υποδεικνυμένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Σώματος.

Τὰ ὑπὸ στοιχεῖα γ' καὶ δ' μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διορίζονται, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θερησκευμάτων, ἐπὶ τριετὴ θητεία, τὰ δὲ ὑπὸ στοιχεῖα α' καὶ στ' ἐπὶ τριετὴ ἐπίσης θητεία διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θερησκευμάτων καὶ τῶν Οἰκονομικῶν, Χρημ. Γραμματείας τοῦ Συμβουλίου ἐκτελεῖ εἰς τὸν ὑπαλλήλων τῆς Κ.Ο.Α. ὀριζόμενος ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ αὐτῆς.

3. Ἡ περίπτωση α' τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Ν. Δ. 2010/1942 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

α) Τὸ πρῶτον τῶν εἰσπραξέων ἐκ τῶν εἰσιτηρίων καὶ τοῦ προγράμματος τῶν Συνδικαίων, ὅν ἡ τιμὴ καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ε.Τ.Ο.Σ.»,

4. Ἐν εἰλεί τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Ν. Δ. 2010/1942 προστίθεται παράγραφος ὑπ' ἀριθ. 5 ἔχουσα οὕτω :

«5. Διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν ἀναγκῶν τῆς ἐσωτερικῆς λειτουργίας τῆς Κ.Ο.Α., ἐπιτρέπεται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θερησκευμάτων ἐκδιδομένης μετ' ἐπιλογημένης πρότασιν τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ καὶ σύμφωνα γνώμη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ε.Τ.Ο.Σ. ἢ πρόκλησις εἰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τῆς Κ.Ο.Α. μέχρι δύο ἐκτάκτων ἢ ἐπὶ συμβάσει ὑπαλλήλων μεθοδευομένων εἰς βάρεα τοῦ Εἰδικοῦ Ταμεῖου Ὄργανώσεως Συνδικαίων, ἐπὶ μισθῷ οὐ γι' ἀνωτέρου τοῦ κακονομιζόμενου διὰ τὸν εἰσπραγτικὸν ἔαθμόν τῆς ὀργανικῆς θέσεως, δι' ἣν ἢ πρόκλησις».

Ἄρθρον 7.

Διὰ Βασιλικῶν Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θερησκευμάτων, ἐπιτρέπεται ὡς κωδικοποιήθεισιν εἰς ἐνίκιον κείμενον ἅπασι αἱ διατάξεις τῆς Κρατικῆς Ὁρχήστρας Ἀθηνῶν διατάξεις Νόμων καὶ Διαταγμάτων, τῆς σειράς τῶν ἄρθρων αὐτῶν δυναμένης ν' ἀλλοιωθῇ.

Ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω κωδικοποίησις θέλει ἐνεργηθῆ παρ' ἐπιτροπῆς αποτελουμένης ἐξ ἐνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θερησκευμάτων, ὀριζόμενου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τούτου, τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Κρατικῆς Ὁρχήστρας Ἀθηνῶν καὶ τοῦ παρὰ τῷ Διοικητικῷ Συμβουλίῳ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμεῖου Ὄργανώσεως Συνδικαίων Παρέδρου τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 8.

Ἡ ισχύς τοῦ παρόντος ἔρχεται ἀπὸ τῆς δημοσίευσώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν τῇ Β. Ἑλληνικῇ Πρωτεύει Βόνης τῇ 6 Ὀκτωβρίου 1954

ΠΑΥΛΟΣ

Π.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΓΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ι. ΝΙΚΟΛΑΪΤΣΑΣ, Α. ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ, Κ. ΚΑΡΑΜΑΧΑΗΣ, ΣΤ. ΚΟΥΝΑΟΥΡΟΣ, Π. ΛΕΒΑΝΤΗΣ, Χ. ΣΟΛΟΜΩΝΙΑΝΗΣ, Γ. ΒΟΥΓΙΑΤΖΗΣ, Σ. ΔΗΜΑΡΑΤΟΣ, Σ. ΓΕΩΡΓΟΥΔΗΣ, Σ. ΓΥΛΑΙΣΤΡΑΣ, Β. ΒΡΑΧΝΟΣ, Χ. ΓΕΡΑΚΙΝΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ὀκτωβρίου 1954

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΑ. ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 26 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1980

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
218

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

ΝΟΜΟΙ

1075. Περί μονιμοποίησης μουσικών των Κρατικών Ὀρχηστρῶν Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης, καθορισμοῦ τῶν συγγραμμικῶν δικαιωμάτων τῶν ἑλλήνων θεατρικῶν συγγραμμάτων, μεταφοράς τῶν ἐπὶ τῆς κινηματογραφίας ἐν γένει ἀρμοδιότητων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Πολιτισμοῦ καὶ Ἐπιστημῶν, προστασίας τῶν καλλιτεχνῶν—ἐρμηνευτῶν καὶ συστάσεως θέσεων εἰς τὰ κρατικὰ θέατρα. 1

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

876. Περί μεταφοράς μιᾶς (1) θέσεως Μεταφραστοῦ στὴν Πραξεία Μαδρίτης. 2
877. Περί μεταφοράς μιᾶς (1) θέσεως Φύλακα - Θυρωροῦ στὴν Πραξεία Βέρνης. 3
878. Περί ἰθρύσεως Ἀμύθου Προξενίου στὸ SAN JOSE τῆς COSTA RICA καὶ καθορισμοῦ τῆς περιφέρειᾶς δικαιοδοσίας του. 4
879. Περί ἰθρύσεως Ἐθνικῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀλεξανδρουπόλεως. 5
880. Περί μεταβολῆς τῆς καθ' ὕλην ἀρμοδιότητος Οἰκονομικῶν τινῶν Ἐφοριῶν καὶ Δημοσίων Ταμείων τοῦ Κράτους. 6
881. Περί μεταβολῆς τῆς χωρικῆς ἀρμοδιότητος Οἰκονομικῶν τινῶν Ἐφοριῶν τοῦ Κράτους. 7
882. Περί τροποποίησης καὶ συμπληρώσεως τοῦ Β.Δ. τῆς 28/1-4/2/1938 περὶ κανονισμοῦ ὄρων ἐργασίας τοῦ προσωπικοῦ φορτηγῶν αὐτοκινήτων. 8
883. Περί συστάσεως παρὰ τῷ Τεχνικῷ Ἐπιμελητηρίῳ τῆς Ἑλλάδος Γραφεῖου Δικαστικοῦ καὶ θέσεων ἐπὶ ἐμπίθῳ ἐντολῆ. 9
884. Περί ἀντικαταστάσεως τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 417/1978 Π.Δ. περὶ συνθέσεως τῶν πληρωμάτων τῶν φορτηγῶν πλοίων ὀλικῆς χωρητικότητος ἀνωτέρας τῶν 3.000 κίλων. 10

(1)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1075

Περί μονιμοποίησης μουσικῶν τῶν Κρατικῶν Ὀρχηστρῶν Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης, καθορισμοῦ τῶν συγγραμμικῶν δικαιωμάτων τῶν ἑλλήνων θεατρικῶν συγγραμμάτων, μεταφοράς τῶν ἐπὶ τῆς κινηματογραφίας ἐν γένει ἀρμοδιότητων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Πολιτισμοῦ καὶ Ἐπιστημῶν, προστασίας τῶν καλλιτεχνῶν—ἐρμηνευτῶν καὶ συστάσεως θέσεων εἰς τὰ κρατικὰ θέατρα.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἐψητάμενοι ἁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς ἀπεφασίσαν:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Μονιμοποίησις μουσικῶν τῶν Κρατικῶν Ὀρχηστρῶν Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης.

Ἄρθρον 1.

1. Ἐπιφυλασσομένην τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος νόμου, αἱ κατὰ τὴν ἐναρξίν τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ὀργανικαὶ θέσεις καλλιτεχνικοῦ προσωπικοῦ τῆς Κρατικῆς Ὀρχήστρας Ἀθηνῶν καὶ τῆς Κρατικῆς Ὀρχήστρας Θεσσαλονίκης, ἐπὶ συμβάσει ἰδιωτικοῦ δικαίου ὁρίστου χρόνου, μετατρέπονται εἰς μόνιμους θέσεις, προτιθέμεναι εἰς τὰς θέσεις τῶν ὑφ' ἑστουμένων Κλάδων ΑΡ.

2. Ἡ ὡς ἄνω διάταξις ἔχει ἰσχὺν καὶ διὰ τοὺς ἐπὶ συμβάσει ἰδιωτικοῦ δικαίου ὁρίστου χρόνου μουσικούς τῆς φιλαρμονικῆς τοῦ Δήμου Ἀθηνῶν.

Ἄρθρον 2.

Οἱ κατὰ τὴν ἐναρξίν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀπηρετοῦντες εἰς τὰς κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον ὀργανικὰς θέσεις, ἐπὶ συμβάσει ἰδιωτικοῦ δικαίου ὁρίστου χρόνου, μονιμοποιοῦνται εἰς τὰς θέσεις, τὰς ἑποίας κατέχουν καὶ εἰς τὸν προηλασσομένον ὑπὸ τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων διὰ τὰς θέσεις τῶν ἀντιστοιχῶν κλάδων εἰσπραγτικῶν βαθμῶν ἢ τὸν ἀμέσως ἐπόμενον τοῦτοῦ ἐνισχίου βαθμοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουν ὑπερβῆ τὸ ὕδον ἔτος τῆς ἡλικίας των καὶ κέκτηνται τὸν πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενον χρόνον ὑπηρεσίας, κατόπιν αἰτήσεώς των, ὑποβαλλομένης ἐντὶς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας δύο (2) μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσίευσός αὐτοῦ. 3. ἀποράσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Πολιτισμοῦ καὶ Ἐπιστημῶν, ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τοῦ οἰκίου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου, ὁρίζουσας καὶ τὴν σειράν ἀρχαιότητος αὐτῶν, ὅσαι τῶν ἐτῶν ὑπηρεσίας των καὶ προκειμένου περὶ ἐχόντων τὸν αὐτὸν χρόνον ὑπηρεσίας ὅσαι τῶν οὐσιαστικῶν των προσόντων. Διὰ τὴν προαγωγήν εἰς τὸν ἐπόμενον ἐνισχίου βαθμῶν τῶν μονιμοποιουμένων εἰς τὸν εἰσπραγτικῶν βαθμῶν τοῦ κλάδου ὑπολογίζεται καὶ ἡ ἐπὶ συμβάσει προϋπηρεσία των παρὰ τῆ αὐτῆ ὀρχήστρα.

Ἄρθρον 3.

Οἱ μὴ δι' οἰονδήποτε λόγον, μονοχρησιμοποιούμενοι παραμένουν εἰς τὴν ἑκμετασίαν καὶ εἰς τὴν θάψιν τῶν ὁποίων κατέχουν, ἐξαιρουμένων τῶν διακείμενων ὑπὸ τῶν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ἰσχυρῶν διατάξεων μέχρι τῆς κατ' οἰονδήποτε τρόπου ἀποχωρήσεώς των, μετὰ τὴν ὁποίαν καὶ ὑπ' αὐτῶν κατέχονται θάψαις μετατρέπονται εἰς μονίμους.

Ἄρθρον 4.

1. Ἀναγνωστικαὶ καὶ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ Ν.Δ. 3050/1954 ὑπὲρ τροποποιήσεως τῆς διατάξεως τῆς Κρατικῆς Ὁρχήστρας Ἀθηνῶν νομοθετικῶν προβλεπομένη καλλιτεχνικὴ ἐπιτροπὴ τῆς Κρατικῆς Ὁρχήστρας Ἀθηνῶν καὶ ὑπὸ τὴν καθιερωμένην διὰ τῆς ὡς εἴρηται διατάξεως σύνθεσιν.
2. Ἡ ὡς ἄνω διατάξις ἔχει ἐνδύναμον ἐφαρμογῆν καὶ διὰ τὴν Κρατικὴν Ὁρχήστραν Θεσσαλονίκης.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ
14 ΑΠΡΗΛΙΟΥ 1983

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΑΚΟΥ
47

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

1347. Κόρωση της Συνθήκης του Ναϊρόμπι για την προστασία του ολυμπιακού συμβόλου. 1
1348. Διάλυση του Ν.Π.Δ.Δ με την επωνυμία «Άρμα Θέσπιδος» και άλλες διατάξεις. 2

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1347

Κόρωση της Συνθήκης του Ναϊρόμπι για την προστασία του ολυμπιακού συμβόλου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυρώσαν και εκέλευσαν τὴν κατωτέρω ἀπὸ τῆς Βουλῆς, ψηφισθέντα νόμον :

Ἄρθρο Πρῶτον.

Κυρώνεται καὶ ἔχει τὴν ἐσχάτην ἐξουσίαν τὸ ἄρθρο 28 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος ἢ Συνθήκης τοῦ Ναϊρόμπι γιὰ τὴν προστασία τοῦ ολυμπιακοῦ συμβόλου ποὺ υιοθετήθηκε στὸ Ναϊρόμπι στίς 26 Σεπτεμβρίου 1981, τῆς ὁποίας τὸ κείμενο σὲ πρωτότυπο στὴ Γαλλικὴ γλῶσσα καὶ σὲ μετάφραση στὴν Ἑλληνικὴ ἔχει ὡς ἑξῆς :

Traite de Nairobi
concernant la protection
du symbole Olympique
adopté à Nairobi le 26 septembre 1981

CHARTRE I

Dispositions de fond

Article premier : Obligation des Etats

Tout Etat partie au présent Traité est tenu, sous réserve des articles 2 et 3, de refuser ou d'invalider l'enregistrement comme marque et d'interdire, par des mesures appropriées, l'utilisation comme marque ou autre signe, à des fins commerciales, des tout signe constitué par le symbole olympique ou contenant ce symbole, tel que défini dans la Charte du Comité international olympique, sauf avec l'autorisation du Comité international olympique. Ladite définition et la représentation graphique dudit symbole figurent à l'annexe.

Article 2 : Exceptions à l'obligation

1) L'obligation prévue à l'article premier ne s'impose à aucun Etat partie au présent Traité en ce qui concerne

i) une marque constituée par le symbole olympique contenant ce symbole, lorsque cette marque a été enregistrée dans cet Etat avant la date d'entrée en vigueur du présent Traité à l'égard de ce dernier ou durant toute période pendant laquelle, dans ledit Etat l'obligation prévue à l'article premier est considérée comme suspendue en vertu de l'article 3 :

ii) la continuation de l'utilisation dans cet Etat, des fins commerciales, d'une marque ou d'un autre signe constitué par le symbole olympique ou contenant ce symbole, par toute personne ou entreprise ayant licitement commencé à utiliser ainsi ce symbole dans ledit Etat avant la date d'entrée en vigueur du présent Traité à l'égard de ce dernier ou durant toute période pendant laquelle, dans ledit Etat, l'obligation prévue à l'article premier est considérée comme suspendue en vertu de l'article 3.

2) Les dispositions de l'alinéa 1) i) sont également applicables aux marques dont l'enregistrement produit effet dans l'Etat en vertu d'un enregistrement effectué dans le cadre d'un traité auquel ledit Etat est partie.

3) Toute utilisation autorisée par la personne ou entreprise visée à l'alinéa 1) ii) est considérée, aux fins dudit alinéa, comme une utilisation par ladite personne ou entreprise.

4) Aucun Etat partie au présent Traité n'est tenu d'interdire l'utilisation du symbole olympique lorsque ce symbole est utilisée dans les moyens de communication de masse à des fins d'information sur le mouvement olympique ou ses activités.

Article 3 : Suspension de l'obligation

L'obligation prévue à l'article premier peut être considérée comme suspendue par tout Etat partie au présent Traité pendant toute période pour laquelle aucun accord n'est en vigueur entre le Comité international olympique et le Comité national olympique dudit Etat quant aux conditions dans lesquelles le Comité international olympique autorisera l'utilisation du symbole olympique dans cet Etat et quant à la part revenant audit Comité national olympique sur les recettes perçues par le Comité international olympique au titre desdites autorisations.

*Άρθρο 3.

1. Οι παρακάτω οργανικές θέσεις μόνιμου προσωπικού μεταφέρονται, από τη δημοσίευση του νόμου αυτού, ως εξής:

α) Στο Ύπουργείο Πολιτισμού και Έκπονησών:

Τρεις (3) θέσεις με βαθμούς 10ο—6ο του κλάδου ΜΕΙ Διοικητικού.

Δύο (2) θέσεις με βαθμούς 12ο—9ο του κλάδου ΣΕ κλητύρων—δωροφάνων.

Οι θέσεις αυτές προσθέτονται στους κλάδους ΜΕΙ Διοικητικού και ΣΕΙ κλητύρων, αντίστοιχα.

β) Στην Έθνική Λυρική Σκηνή:

Δύο (2) θέσεις με βαθμούς 5ο—6ο του κλάδου ΛΤ1 Διοικητικού.

Δύο (2) θέσεις με βαθμούς 10ο—6ο του κλάδου ΜΕΙ Διοικητικού.

Οι θέσεις αυτές προσθέτονται στους κλάδους ΛΤ2 Διοικητικού—Λογιστικού και ΜΕΙ Διοικητικού—Λογιστικού, αντίστοιχα.

γ) Στη Στέγη Καλών Τεχνών και Γραμμάτων:

Μία (1) θέση με βαθμό 8ο—6ο του κλάδου ΑΠΥ Διοικητικού.

Μία (1) θέση με βαθμό 10ο—6ο του κλάδου ΜΕΙ Διοικητικού.

Οι θέσεις αυτές προσθέτονται στους κλάδους ΑΤ1 Διοικητικού και ΜΕΙ έκπαικτη, αντίστοιχα.

2. Με απόφαση του Ύπουργου Πολιτισμού και Έκπονησών, που θα εκδοθεί μετά από γνώμη του αρμόδιου Ύπηρεσιακού Συμβουλίου του Ύπουργείου Πολιτισμού και Έκπονησών και θα δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, κρίνονται οι υπάλληλοι που θα μεταφερθούν στο Ύπουργείο Πολιτισμού και Έκπονησών, στην Έθνική Λυρική Σκηνή και στη Στέγη Καλών Τεχνών και Γραμμάτων, αντίστοιχα.

3. Η ένταξη στους παραπάνω κλάδους και η σειρά αρχαιότητας των υπαλλήλων της παραγρ. 1 σε σχέση με τους άλλους υπαλλήλους που υπηρετούν στους κλάδους που θα γίνει ή μεταφορά καθορίζεται με απόφαση του Ύπουργου Πολιτισμού και Έκπονησών ή του Διοικητικού Συμβουλίου ανάλογα, που εκδίδεται μετά από σύμφωνη γνώμη των αρμόδιων Ύπηρεσιακών Συμβουλίων με βάση την ημερομηνία που απέκτησε ο καθένας τον τελευταίο βαθμό του.

4. Οι υπάλληλοι που θα μεταφερθούν υφιστάμενοι κατ'έκτακτο είτε να εξακολουθήσουν να υπάγονται στα Ταμεία Αρχής ή Εκπαιδευτικής Ασφάλισης, στα όποια μέχρι την ημερομηνία της μεταφοράς τους υπάγονται, είτε να υπαχθούν ανά αντίστοιχα των Ύπηρεσιών στις όποιες μεταφέρονται.

5. Όλες οι κενές θέσεις μόνιμου προσωπικού του «Άρματος Θέσπιδος» καταργούνται.

*Άρθρο 4.

1. Οι θέσεις προσωπικού του «Άρματος Θέσπιδος» με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου, που προβλέπονται από το άρθρο 11 παρ. 1 περ. III ύποπερίπτωση α' του Ν. 418/1976 υπέρ σωματίως νομικού πρόσωπου δημοσίου δικαίου υπό την επωνυμία «Άρματος Θέσπιδος» και οργανισμού αυτού, καταργούνται και αυτοί που τις κατέχουν απολύονται αυτοδίκαια από τη δημοσίευση του νόμου αυτού.

2. Οι κατά τα άνωτέρω απολυόμενοι μπορούν να συνεχίσουν να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους, μέχρι λήξεως της συμβάσεώς τους στο Έθνικό Θέατρο ή το Δραματικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος, κατόπιν αιτήσεώς τους, που θα υποβληθεί στο Ύπουργείο Πολιτισμού και Έκπονησών εντός άνατρεπτικής προθεσμίας δκαπέντε (15) ημερών από τη δημοσίευση του νόμου αυτού. Σε περίπτωση που επιλέξουν τη συνέχιση της συμβάσεώς τους στους παραπάνω οργανισμούς δέν δημιουργείται άξιωση άποζημιώσεως, ως χρόνος δέ άνάφθεως της νέας

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1348

Διοίκηση του Ν.Π.Δ.Δ. με την επωνυμία «Άρματος Θέσπιδος» και άλλες διατάξεις.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυφάρια και εκδόμεν τον κατωτέρω υπό της Βουλής, χαρίστος το νόμον:

Άρθρο 1.

Το Ν.Π.Δ.Δ. με την επωνυμία «Άρματος Θέσπιδος», που συστάθηκε με το Ν. 418/1976 υπέρ σωματίως νομικού πρόσωπου δημοσίου δικαίου υπό την επωνυμία «Άρματος Θέσπιδος» και οργανισμού αυτού, διαλύεται από τη δημοσίευση του νόμου αυτού.

Άρθρο 2.

1. Τα περιουσιακά στοιχεία του «Άρματος Θέσπιδος» από τη δημοσίευση του νόμου αυτού αυτοδίκαια και χωρίς άλλη διατύπωση πλην της άπογραφής, μεταδίδίζονται κατά κυριότητα στο Έλληνικό Δημόσιο και τίθενται στη διάθεση του Ύπουργείου Πολιτισμού και Έκπονησών.

Ο Ύπουργός Πολιτισμού και Έκπονησών, με άποφάσεις του, που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, μπορεί να παραχωρεί τα παραπάνω περιουσιακά στοιχεία κατά χρήση στο Ν.Π.Δ.Δ., που έκπαιται κατ'έκτακτο στο Κρατικό και τα Δημοτικά Θέατρα. Οι μεταδιδάσεις γίνονται άτελώς και άπαλλάσσονται από κάθε δαπάνη και φόρο.

2. Στο δικαιώματα και τις άποφάσεις που άπαρρέουν από διατάξεις νόμων ή από συμβάσεις ή από άποκαθήκοντα άλλη σχέση του «Άρματος Θέσπιδος» άποκαθίζονται σάν καθολικός διάδοχος το Έλληνικό Δημόσιο.

3. Οι τυχόν έκκεκρεμείς δίκες με το «Άρματος Θέσπιδος» διακόπτονται και άπαναλαμβάνονται, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, με το Έλληνικό Δημόσιο.

4. Το Άρχείο του «Άρματος Θέσπιδος» περιέρχεται στο Ύπουργείο Πολιτισμού και Έκπονησών.

(2)

συνδράσει λογίζεται ή ήμεραμηνία δημοσίευσής του νόμου αυτού.

3. Οι θέσεις πρωτοδικού του «Άρματος Θέσπιδος» με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου, που προβλέπονται από το άρθρο 11 παρ. 1 παρ. III υποπερίπτωση δ', γ', β' κα' ε' του Ν. 418/1976 υπερί συστάσεως νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου υπό την επωνυμία «Άρμα Θέσπιδος» και λειτουργού αυτού και είναι συμπληρωμένες κατά τη δημοσίευσή του νόμου αυτού, μεταφέρονται μαζί με το προσωπικό που υπηρετεί σ' αυτές στο Υπουργείο Πολιτισμού και Έπιστημών, στο Έθνικό Θέατρο, στο Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος και στην Έθνική Λυρική Σκηνή με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Προεδρίας της Κυβερνήσεως και Πολιτισμού και Έπιστημών.

Οι κενές θέσεις της προηγούμενης παραγράφου καταργούνται από τη δημοσίευσή του νόμου αυτού.

4. Οι υπάλληλοι που υπηρετούν με σύμβαση άοριστου χρόνου σε θέσεις εργατών - καθαριστριών, που προβλέπονται στο άρθρο 11 παρ. 1, κερ. III, υποπερ. στ' του Ν. 418/1976, μεταφέρονται αυτοδίκαια με τις θέσεις τους στο Υπουργείο Πολιτισμού και Έπιστημών. Για τη μεταφορά αυτή εκδίδεται διαπιστωτική πράξη του Υπουργού Πολιτισμού και Έπιστημών, που δημοσιεύεται στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Άρθρο 5.

Οι δαπάνες μεθοδολογίας του προσωπικού που μεταφέρεται βαρύνουν τον προϋπολογισμό των Υπηρεσιών στις οποίες μεταφέρεται και οι οποίες ενισχύονται με τα αναγκαία προς τούτο ποσά από την πίστωση που γράφτηκε στον προϋπολογισμό του Υπουργείου Πολιτισμού και Έπιστημών τρέχοντος έτους για επίχορήγηση του καταργούμενου «Άρματος Θέσπιδος». Τυχόν αντίθετα ταμειακά υπόλοιπα του καταργούμενου νομικού προσώπου, μετά την εξέλιξη των συνιληγμένων υποχρεώσεών του κατατίθενται στο Δημόσιο Ταμείο και εγγράφονται στον προϋπολογισμό του Υπουργείου Πολιτισμού και Έπιστημών για την αντιμετώπιση δαπανών καλλιτεχνικών δραστηριοτήτων των Κρατικών Θεάτρων.

Άρθρο 6.

1. Οι θέσεις καλλιτεχνικών διευθυντών, με αποδοχές ανακληρωτή γενικού διευθυντή και με τριετή θητεία, του Έθνικού Θεάτρου, της Έθνικής Λυρικής Σκηνής, του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος και του «Άρματος Θέσπιδος», που συστήθηκαν με το άρθρο 24 παρ. 1 του Ν. 1075/1980, καταργούνται από τη δημοσίευσή του νόμου αυτού.

2. Η θητεία των καλλιτεχνικών διευθυντών του Έθνικού Θεάτρου, της Έθνικής Λυρικής Σκηνής, του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος και του «Άρματος Θέσπιδος» λήγει από τη δημοσίευσή του νόμου αυτού. Οι κάτοχοι των θέσεων αυτών απολύονται αυτοδίκαια.

Για την απόλυση εκδίδεται διαπιστωτική πράξη του Υπουργού Πολιτισμού και Έπιστημών που δημοσιεύεται στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως.

3. Στο Έθνικό Θέατρο, στην Έθνική Λυρική Σκηνή και στο Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος συνιστάται από μία (1) θέση διευθυντή με τριετή θητεία που μπορεί να ανανεώνεται και με αποδοχές υπαλλήλων ειδικών θέσεων α' βαθμού.

4. Η επίλογή και ο διορισμός των διευθυντών, στις θέσεις της παρ. 3, γίνεται με τη διαδικασία που προβλέπεται από το άρθρο 4 παρ. 1 του Ν.Δ. 48/1974 περί βελούτως το ΟΚΘΕ και επανασυστάσεως των συγχωνυθέντων εις αυτόν Ν.Π.Δ.Δ. Κατά την πρώτη εφαρμογή του παρόντος, ή επίλογή και ο διορισμός των διευθυντών στις παραπάνω θέσεις γίνεται εντός δύο μηνών από τη δημοσίευσή των διαταγμάτων, που προβλέπονται από το άρθρο 9 του νόμου αυτού.

Μέχρι να ολοκληρωθεί ή διαδικασία αυτή καθώς και σε περίπτωση άδυναμίας του διορισθέντος να άσκήσει: τα καθήκοντά του για υποοδηχόμε λόγο, το Διοικητικό Συμβούλιο άναθέτει προσωρινά τα καθήκοντα του διευθυντή σε ένα από τα μέλη του.

Άρθρο 7.

1. Στην Κρατική Όρχήστρα Άθηνών και στην Κρατική Όρχήστρα Θεσσαλονίκης συνιστάται από μία (1) θέση διευθυντή με τριετή θητεία που μπορεί να ανανεώνεται και με αποδοχές υπαλλήλων ειδικών θέσεων α' βαθμού.

2. Ο διορισμός στις θέσεις της παρ. 1 γίνεται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Έπιστημών που δημοσιεύεται στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως.

3. Ο διευθυντής της Όρχήστρας, εάν έχει την ιδιότητα του αρχμουσικού, δεν μπορεί να διευθύνει πέρα από το ένα όγδοο (1/8) των έτήσιων συναυλιών των Κρατικών Όρχηστρών.

4. Για τις θέσεις της παραγράφου 3 του άρθρου 6 και της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 20 παράγρ. 8 του Κ.Π.Δ. 611/1977 και του άρθρου 4 του Ν. 261/1976, περί τρόπου πλήρωσεως θέσεων των Ν.Π.Δ.Δ. και συναφών διατάξεων.

Άρθρο 8.

1. Οι πρόθετες μηνιαίες αποδοχές των διευθυντών του Έθνικού Θεάτρου, της Έθνικής Λυρικής Σκηνής, του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος, της Κρατικής Όρχήστρας Άθηνών και της Κρατικής Όρχήστρας Θεσσαλονίκης για καλλιτεχνική εργασία στους οργανισμούς αυτούς δεν μπορούν να υπερβούν το 30% του συνόλου των τακτικών αποδοχών της οργανικής τους θέσεως.

2. Στις άμοιβές της προηγούμενης παραγράφου δεν περιλαμβάνονται τα δικαιώματα από πνευματική ιδιοκτησία.

Άρθρο 9.

Με Προεδρικά Διατάγματα, που εκδίδονται ύστερα από πρόταση των Υπουργών Προεδρίας της Κυβερνήσεως και Πολιτισμού και Έπιστημών, καθορίζονται τα προσόντα και οι άρμοδιότητες των διευθυντών του Έθνικού Θεάτρου, της Έθνικής Λυρικής Σκηνής, του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος, της Κρατικής Όρχήστρας Άθηνών και της Κρατικής Όρχήστρας Θεσσαλονίκης.

Άρθρο 10.

Οι διατάξεις περί διορισμού Κυβερνητικού Έκτερέου στα Κρατικά Θέατρα καταργούνται.

Άρθρο 11.

Επαναφέρεται σε ισχύ το άρθρο 140 του Κανονιστικού Διατάγματος της 4ης Δεκεμβρίου 1943 περί έγκρίσεως του Όργανισμού του Έθνικού Θεάτρου και τροποποιείται ως έξης:

α' Άρθρο 140.

1. Το Έθνικό Θέατρο οργανώνει κινητές θεατρικές μονάδες με προσωπικό του Έθνικού Θεάτρου και με προσωπικό ειδικών ειδικοτήτων, που θα προλαμβάνεται με σύμβαση εργασίας όρωμένου χρόνου, σύμφωνα με τις διατάξεις του κεφαλ. Δ' άρθρα 51 και επόμενα του Ν. 993/1979 περί του επί συμβάσει εργασίας ιδιωτικού δικαίου προσωπικού του Δημοσίου κ.λ.π.α.

2. Η λειτουργία, οι περιόδους και κάθε άλλη λεπτομέρεια οργανώσεως των ως άνω μονάδων ρυθμίζεται σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 6 του Ν.Δ. 48/1974.

Άρθρο 12.

1. Από τις ειδικότητες που προβλέπονται στο άρθρο 1, Α' κατηγορία, περίπτωση Ι Έκπαιδευτικό Προσωπικό Κλά-

δου ΑΡ υποδείχοντος της απόφασης του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων με αριθμό 103765/1328/13.9.1958 (ΦΕΚ 255/Β/1958), καταργείται η ειδικότητα της δραματικής τέχνης.

2. Καταργούνται αυτοδικαία δύο μόνιμες θέσεις του κλάδου ΑΠ4 καθηγητών Β' Τάξεως με βαθμούς 7ο—4ο του Κρατικού Ωδείου Θεσσαλονίκης, τις οποίες κατέχουν διπλωματούχοι ειδικότητας δραματικής τέχνης, που είχαν προσληφθεί για τις ανάγκες της σχολής δραματικής τέχνης.

3. Οι κάτοχοι των θέσεων, που καταργούνται, απολύονται αυτοδικαία. Για την απόλυσή τους εκδίδεται διαπιστωτική πράξη του Υπουργού Πολιτισμού και Έκτιστων, θεσπιτική της πραγματικής και συντάξιμης υπηρεσίας τους.

Άρθρο 13.

1. Το τρίτο άρθρο της παρ. 4 του άρθρου 14 του Ν. 1158/1981 ακερι οργανώσεως και διοικήσεως σχολών 'Ανωτέρας Καλλιτεχνικής 'Εκπαίδευσως κ.λπ. αντικαθίσταται ως εξής:

«Οι αποτυχόντες στις διενεργούμενες από τις Σχολές και 'Επιτροπές εξετάσεως τριτοετείς σπουδαστές δεν επαναλαμβάνουν τα μαθήματα της τάξεώς τους, αλλά παραπέμπονται στην επόμενη εξεταστική περίοδο και εξετάζονται μόνο στα μαθήματα στα όποια απέτυχαν».

2. Οι προθεσμίες για την έγγραφη σπουδαστών και τη λήξη λειτουργίας των ιδιωτικών σχολών Δραματικών, Χορού και Κινηματογράφου, που προβλέπονται από την παρ. 1 του άρθρου 27 του Ν. 1158/1981, παρατείνονται κατά δύο σχολικά έτη.

Άρθρο 14.

Καταργούνται από τη δημοσίευση του νόμου αυτού:

α) Οι διατάξεις των άρθρων 23 και 24 του Ν. 1075/1980 ακερι μονομορφίσεως μουσικών των Κρατικών 'Ορχηστρών 'Αθηνών και Θεσσαλονίκης κ.λπ.

β) Οι διατάξεις του Π.Δ. 617/1981 ακερι αρμοδιοτήτων των Γενικών Διευθυντών και των Καλλιτεχνικών Διευθυντών των Κρατικών Θεάτρων.

γ) Οι διατάξεις του άρθρου μόνο του Ν. 113/1945 ακερι υπαγωγής της Εθνικής Λυρικής Σκηνής εις το Υπουργείον 'Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, του άρθρου 7 του Ν.Δ. 4370/1964 ακερι ίδρύσεως Κρατικού Θεάτρου Βορείου 'Ελλάδος και ρυθμίσεως ζητημάτων τινών του 'Εθνικού Θεάτρου και της 'Εθνικής Λυρικής Σκηνής και του άρθρου 5 του Ν.Δ. 80/1946 ακερι του 'Εθνικού Θεάτρου.

δ) Οι διατάξεις του Ν. 418/1976 και κάθε διάταξη, που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση του νόμου αυτού.

Άρθρο 15.

1. Η ισχύς των άρθρων 6, 7, 8, 10 και 17 έως και 22 του Ν. 1158/1981 ακερι οργανώσεως και διοικήσεως Σχολών 'Ανωτέρας Καλλιτεχνικής 'Εκπαίδευσως κ.λπ. επεκτείνεται και στις ερασιτεχνικές Σχολές Χορού.

2. Διπλωματούχοι ή πτυχιούχοι ενός Τμήματος των 'Ανωτέρων Σχολών Καλλιτεχνικής 'Εκπαίδευσως του Ν. 1158/1981 ακερι οργανώσεως και διοικήσεως Σχολών 'Ανωτέρας Καλλιτεχνικής 'Εκπαίδευσως κ.λπ. δύναται να κατατάσσονται, κατόπιν κατασκήνιων εξετάσεων, που διενεργούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 14 του ίδιου νόμου, μέχρι και το δεύτερο έτος άλλου Τμήματος της ίδιας Σχολής.

Άρθρο 16.

1. Με κοινή απόφαση των Υπουργών 'Εσωτερικών και Πολιτισμού και Έκτιστων και μετά από σύμφωνη γνώμη του Κεντρικού Αρχαιολογικού Συμβουλίου και γνώμη της τοπικής 'Εφορείας Αρχαιοτήτων επιτρέπεται η παραχώρηση σε οργανισμούς τοπικής αυτοδιοικήσεως της χρήσης των

αρχαιολογικών ακινήτων και κάθε ακινήτου και χώρου του 'Ελληνικού Δημοσίου που τελεί υπό την αρμοδιότητα των αρχαιολογικών υπηρεσιών του Κράτους και βρίσκεται στην περιφέρεια των παραπάνω οργανισμών.

2. Η απόφαση κρίνει το σκοπό, τη διάρκεια καθώς και το ύψος της παραχώρησης, που η παράταξη τους επιφέρει τη ανάκληση της απόφασης. Στους όρους αυτούς περιλαμβάνεται υποχρεωτικά η εποπτεία των ακινήτων από την αρμόδια τοπική 'Εφορεία Αρχαιοτήτων και η λειτουργία τους αποκλειστικά και μόνο για το σκοπό της παραχώρησης.

Άρθρο 17.

Οι θέσεις του κλάδου ΑΤ επιμελητών του Μουσείου 'Ελληνικής Λαϊκής Τέχνης, οι προβλεπόμενες από τις διατάξεις του άρθρου 3 του Ν.Δ. 22/1923 (ΦΕΚ Α 245/31.8.23) όπως τροποποιήθηκαν με τις διατάξεις του άρθρου 2 του Ν.Δ. της 31 Αυγούστου / 9 Σεπτεμβρίου 1935 (ΦΕΚ 39 Α), οι συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 1 του Ν.Δ. 384/1974 (ΦΕΚ 99/Α/11.4.74) και του άρθρου 6 του Ν. 1189/1981 (ΦΕΚ 203 Α/30.7.81), οι άρραμοι του όποιου καθόδηγχι η απόφαση 73464/15410/3.11.81 (ΦΕΚ 708 Β. 20.11.81) της Υπουργού Πολιτισμού και Έκτιστων, για τη σύσταση τεσσάρων ακόμα θέσεων στον κλάδο ΑΤ επιμελητών, διαθεσιμίζονται ως εξής: Μία (1) θέση στους βαθμούς 3ο—2ο και τέσσερις (4) θέσεις στους βαθμούς 7ο ή 6ο—4ο Τυπικά προσόντα διορισμού στους εισαγωγικούς βαθμούς 7 ή 6ο είναι: τα προβλεπόμενα από την παρ. 1 του άρθρου 6 του Ν. 1189/1981.

Άρθρο 18.

1. Οι κατά τη δημοσίευση του παρόντος οργανικές θέσεις συντηρητών έργων τέχνης του Μουσείου 'Ελληνικής Λαϊκής Τέχνης με τμήματα ιδιωτικού δικαίου άριστου χρόνου, που συστήθηκαν με το άρθρο 6 παρ. 3 του Ν. 1189/1981, μετατρέπονται σε μόνιμες θέσεις κλάδου ΜΕΕ2 συντηρητών έργων τέχνης και αυτοί που υπηρετούν με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου διορίζονται και ανεξαρτητοποιούνται στις θέσεις αυτές ανάλογα με το χρόνο υπηρεσίας που έχουν, εφαρμοζόμενοι αναλόγως των διατάξεων του άρθρου 2 του Ν. 1189/1981.

2. Προσόντα διορισμού για τον εισαγωγικό βαθμό (9ο) του Κλάδου αυτού όρίζονται:

'Απολυτήριο Λυκείου ή εξετάξιμο Γυμνάσιο, πτυχίο Σχολής Συντηρήσεως Έργων Τέχνης της ήμεδαπής ή αλλοδαπής ή τριετής άμειριζα στή συντήρηση έργων τέχνης και γνώσεις μιας των κύριων ευρωπαϊκών γλωσσών.

3. Οι κατά τη δημοσίευση του νόμου αυτού υπηρετούντες στην 'Εθνική Πινακοθήκη και Μουσείο 'Αλεξάνδρου Σούτζου έκτακτοι επιμελητές με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου και άρραμοί με την οργάνωση και την παρουσίαση εκδόσεων ζωγραφικής, γλυπτικής και χαρακτικής, διορίζονται με απόφαση του αρμόδιου οργάνου σε ύφιστάμενες κενές οργανικές θέσεις επιμελητών του κλάδου ΑΠ1 ιστορικών τέχνης, με εισαγωγικό βαθμό 7ο, του νομικού τούτου προτύπου, όφ' όσον έχουν πτυχίο Φιλοσοφικής Σχολής ήμεδαπής, ή ισότιμου αλλοδαπού Πανεπιστημίου.

Άρθρο 19.

1. Η παρ. 1 του άρθρου 4 του Ν. 1064/1980 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Είς μόν τους άνωσδήποτε παράγοντας, εισόγοντας ή εξόγοντας μη άγγεγραμμένους ύλικούς φορείς ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας επιβάλλεται η ύποχρέωσις όπως καθόσται ενάρξεως της παραγωγικής, εισαγωγικής ή εξαγωγικής διαδικασίας λαμβάνουν την έγγραφον προς τούτο άδειαν του κατ' την παράγραφον 2 του παρόντος ειδικού ν.ομικού προτύπου. Είς δε τους άνωσδήποτε παραγοντας, εισόγοντας, εξόγοντας, κατέχοντας επί σκοπού περαιτέρω άμείσου ή άμείσου διοχετεύσεως εις την άγοράν ή παντοιοτρόπως εις το κοινόν διαθέτοντας άγγεγραμμένους ύλικούς φο-

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ
30 ΙΟΥΝΙΟΥ 1992

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
113

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 2065

Αναμόρφωση της άμεσης φορολογίας και άλλες διατάξεις.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο Νόμο που φέρει η Βουλή:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'
ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΦΥΣΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ

Άρθρο 1

Αντικείμενο του φόρου

1. Η παράγραφος 2 του άρθρου 2 του ν.δ. 3323/1955 (ΦΕΚ 214 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

"2. Το εισόδημα ανάλογα με την πηγή της προέλευσής του διακρίνεται κατά τις επόμενες κατηγορίες ως εξής:

Α-Β. Εισόδημα από ακίνητα.

Γ. Εισόδημα από κινητές αξίες.

Δ. Εισόδημα από εμπορικές επιχειρήσεις.

Ε. Εισόδημα από γεωργικές επιχειρήσεις.

ΣΤ. Εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες.

Ζ. Εισόδημα από υπηρεσίες ελευθέρων επαγγελματιών και από κάθε άλλη πηγή."

2. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 4, στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 5, και στην παράγραφο 7 του άρθρου 67 του ν.δ. 3323/1955, οι λέξεις "Α' έως ΣΤ" αντικαθίστανται με τις λέξεις "Α' έως Ζ". Επίσης, στην παράγραφο 3 του άρθρου 69 του ν.δ. 3323/1955, οι λέξεις "Δ' και ΣΤ" αντικαθίστανται με τις λέξεις "Δ' και Ζ".

3. Στο άρθρο 4 του ν.δ. 3323/1955 προστίθενται μετά την παράγραφο 2 νέες παράγραφοι με αριθμούς 3 και 4 και η παράγραφος 3 αυτού αριθμείται σε 5, ως εξής:

"3. Το καθαρό εισόδημα από κύριες αποδοχές που αποκτούν αποκλειστικά από την άσκηση του επαγγέλματός τους:

α) Οι συντάκτες οι οποίοι είναι μέλη της Ένωσης Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών, της Ένωσης Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων Μακεδονίας - Θράκης, της Ένωσης Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων Πελοποννήσου - Ηπείρου - Νήσων, της Ένωσης Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων Θεσσαλίας - Στερεάς Ελλάδας - Εύβοιας και της Ένωσης Συντακτών Περιοδικού Τύπου, καθώς και οι δημοσιογράφοι που έχουν ασφαλιστική κάλυψη ως δημοσιογράφοι στα οικεία ασφαλιστικά ταμεία για πέντε (5) τουλάχιστον συνεχή έτη και ο χρόνος ασφάλισης βεβαιώνεται από τα ασφαλιστικά ταμεία, οι οποίοι εργάζονται στις εφημερίδες και στα περιοδικά, στη ραδιοφωνία και την τηλεόραση, στο Αθηναϊκό Πρακτορείο Ειδήσεων, στη Γενική Γραμματεία Τύπου και Πληροφοριών και στα γραφεία τύπου των κρατικών υπηρεσιών και δεν έχουν την ιδιότητα του μόνιμου δημοσίου υπαλλήλου και

β) οι εικονολήπτες επικαίων τηλεόρασης, μειώνεται κατά ποσοστό δέκα τοις εκατό (10%) στο ποσό του καθαρού εισοδήματος αυτού, για την αντιμετώπιση ειδικών δαπανών του επαγγέλματος.

4. Το ποσό της κύριας σύνταξης που καταβάλλεται στα πρόσωπα που αναφέρονται στην περίπτωση α' της προηγούμενης παραγράφου, τα οποία συνταξιοδοτήθηκαν λόγω της ιδιότητάς τους ως διευθυντών σύνταξης, αρχισυντακτών, συντακτών της ύλης κ.λπ. και μόνο για τη σύνταξη που τους καταβάλλεται από αυτήν την αιτία, μειώνεται κατά ποσοστό δέκα τοις εκατό (10%) στο καθαρό ποσό αυτής."

4. Οι παράγραφοι 3 και 4 και η περίπτωση δ' της παραγράφου 6 του άρθρου 6 του ν.δ. 3323/1955 καταργείται και στην παράγραφο 6 αυτού προστίθεται περίπτωση ε', ως εξής:

"ε. Από περιουσιακά στοιχεία που περιήλθαν στο ανήλικο τέκνο από δωρεές ή γονικές παροχές, που έγιναν σε αυτό από γονέα του, ο οποίος έχει αποβιώσει κατά το χρόνο που προκύπτει το εισόδημα από αυτά τα περιουσιακά στοιχεία."

υπηρετούντων με σχέση ιδιωτικού δικαίου μουσικών των οικογενειών των οργάνων, στις οποίες υπηρετούν μουσικοί ισάριθμοι με τις οργανικές θέσεις, επιτρεπόμενης και της προβλέψεως εσωτερικού διαγωνισμού μεταξύ τους.

3. Όσοι δεν ενταχθούν κατά τη διαδικασία που προβλέπεται από το προεδρικό διάταγμα της προηγούμενης παραγράφου, απλύνονται και λαμβάνουν τη νόμιμη αποζημίωση.

4. Με όμοιο προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται (εφάπαξ) καθορίζονται:

α) Η διαδικασία της πλήρωσης των κενών οργανικών θέσεων του καλλιτεχνικού προσωπικού με διαγωνισμό, όπως η συγκρότηση της εξεταστικής επιτροπής, η διαδικασία επιλογής των μουσικών, η εξεταστέα ύλη και τα προσόντα διορισμού, τα θέματα που ανάγονται στη δοκιμαστική υπηρεσία και στη μονιμοποίηση των επιτυχόντων.

β) Οι υποχρεώσεις των μουσικών σχετικά με την άσκηση των καθηκόντων τους, οι υπηρεσίες οι οποίες ανέχονται σε είκοσι οκτώ (28) ανά τέσσερις εβδομάδες τακτικές και μέχρι δώδεκα (12) επί πλέον ανά καλλιτεχνική περίοδο έκτακτες, ο αριθμός των συναυλιών ανά καλλιτεχνική περίοδο, ο οποίος δεν μπορεί να είναι κατώτερος από τις τριάντα νέες συναυλίες, τα της χορηγήσεως κανονικών και εκπαιδευτικών αδειών.

Β. 1. Απαγορεύεται στο καλλιτεχνικό προσωπικό της ορχήστρας να διορισθεί ή προσληφθεί σε δεύτερη θέση ή απασχόληση στο δημόσιο τομέα.

2. Ως δεύτερη θέση ή απασχόληση δεν νοείται η άσκηση από τα μέλη του καλλιτεχνικού προσωπικού της ορχήστρας διδακτικού έργου σε κρατικά ωδεία, εφόσον η απασχόληση αυτή δεν υπερβαίνει τις οκτώ (8) ώρες την εβδομάδα, δεν κωλύει το έργο της ορχήστρας και εγκρίνεται από το διευθυντή της. Οι αποδοχές και από τις δύο θέσεις δεν θα υπερβαίνουν τις αποδοχές του εξάρχοντος με τριάντα χρόνια υπηρεσίας με σύζυγο και δύο παιδιά. Ο διευθυντής της ορχήστρας μπορεί να ανακαλέσει οποτεδήποτε την κατά την παρ. 2 εδ. 1 του παρόντος άρθρου χορηγηθείσα έγκρισή του, εφόσον κρίνει ότι το μέλος του καλλιτεχνικού προσωπικού της ορχήστρας λόγω του διδακτικού έργου δεν μπορεί να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις του προς την ορχήστρα, στην οποία υπηρετεί.

3. Δεν υπόκειται στους περιορισμούς του εδ. 2 της παρ. 2 του άρθρου αυτού η έκτακτη απασχόληση του απαιτούμενου καλλιτεχνικού προσωπικού της ορχήστρας μετά από σύμφωνη γνώμη του διευθυντή και της καλλιτεχνικής επιτροπής σε μεμονωμένες καλλιτεχνικές εκδηλώσεις της ορχήστρας, που διοργανώνονται από άλλους φορείς του δημόσιου τομέα, περιλαμβάνονται όμως στους σκοπούς της ορχήστρας και δεν κωλύουν το κύριο της έργο.

4. Ιδιωτική απασχόληση του καλλιτεχνικού προσωπικού της ορχήστρας απαγορεύεται επί αμοιβή, επιτρέπεται δε μόνο όταν συνίσταται σε άσκηση διδακτικού έργου σε ωδεία και εφόσον δεν υπάρχει παράλληλη απασχόληση σε κρατικά ωδεία κατά την έννοια της παρ. 2 του άρθρου αυτού και σε συμμετοχή σε συγκροτήματα μουσικής δωματίου μέχρι δώδεκα ατόμων.

5. Για την άσκηση του παραπάνω ιδιωτικού έργου χορηγείται άδεια από τον Υπουργό Πολιτισμού ύστερα από γνώμη της καλλιτεχνικής επιτροπής, η οποία αποφασίζει κατόπιν εισηγήσεως του διευθυντή της ορχήστρας. Η άδεια χορηγείται υπό τον όρο ότι δεν κωλύεται το έργο της ορχήστρας και ότι η απασχόληση αυτή δεν συμπίπτει με τακτικές ή έκτακτες υπηρεσίες της ορχήστρας και δεν

Άρθρο 69

Α. 1. Οι οργανικές θέσεις του καλλιτεχνικού προσωπικού των Κρατικών Ορχηστρών Αθηνών και Θεσσαλονίκης αυξάνονται στις εκατόν είκοσι έξι (126) για καθεμία ορχήστρα.

2. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται εφάπαξ με πρόταση των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης και Πολιτισμού καθορίζονται:

α) Η αναδιάρθρωση των υφιστάμενων κλάδων και κατηγοριών ΤΕ και ΠΕ διευθυντών ορχήστρας, εξαρχόντων βιολιστών, κορυφαίων και μουσικών σε πέντε κατηγορίες (1η κατηγορία 2 αρχιμουσικοί, 2η κατηγορία 2 εξάρχοντες, 3η κατηγορία 28 κορυφαίοι Α', 4η κατηγορία 26 κορυφαίοι Β', 5η κατηγορία 68 μουσικοί) και η κατανομή σ'αυτές των υφιστάμενων οργανικών θέσεων.

β) Η κατάταξη στις νέες κατηγορίες του μόνιμου καλλιτεχνικού προσωπικού που υπηρετεί κατά την έκδοση του προεδρικού διατάγματος.

γ) Η μονιμοποίηση και ένταξη στις νέες κατηγορίες του προσωπικού που υπηρετεί κατά την έκδοση του προεδρικού διατάγματος με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου.

δ) Η ρύθμιση κάθε θέματος μετά την κατάταξη, μονιμοποίηση και ένταξη σε οργανικές θέσεις, που προκύπτει από την τυχόν ύπαρξη πλεοναζόντων και από την ένταξη των

υπερβαίνει τις οκτώ (8) ώρες την εβδομάδα. Η άδεια ασκήσεως ιδιωτικού έργου παρέχεται για ορισμένο χρόνο και αφορά συγκεκριμένο έργο. Ο Υπουργός Πολιτισμού μπορεί να ανακαλέσει οποτεδήποτε τη χορηγηθείσα άδεια μετά από εισήγηση του διευθυντή της ορχήστρας, εάν παύει να συντρέχει ένας από τους τεθέντες στην παρ. 2 εδ. 2 του άρθρου αυτού όρους.

6. Προκειμένου για την επιτρεπόμενη ιδιωτική απασχόληση του καλλιτεχνικού προσωπικού, που παρέχεται χωρίς ομοιβή, αλλά και για την έκτακτη συμμετοχή του σε καλλιτεχνικές εκδηλώσεις της ορχήστρας που διοργανώνονται από τρίτους, πλην όμως εντάσσονται στους σκοπούς της ορχήστρας, δεν απαιτείται προηγούμενη άδεια του Υπουργού Πολιτισμού.

7. Κατ' εξαίρεση επιτρέπεται μετά από γνώμη της καλλιτεχνικής επιτροπής, στην οποία εισηγείται ο διευθυντής της ορχήστρας, η χορήγηση από τον Υπουργό Πολιτισμού άδειας στους αρχμουσικούς της ορχήστρας προκειμένου να διευθύνουν έκτακτες συναυλίες ορχηστρών ή παραστάσεις όπερας στην ημεδαπή και την αλλοδαπή ή τις αντίστοιχες ηχογραφήσεις τους και μόνο για τη διεύθυνση της συγκεκριμένης εκδήλωσης.

8. Άδεια του Υπουργού Πολιτισμού απαιτείται σύμφωνα με την παρ. 7 του άρθρου αυτού και μετά από εισήγηση του διευθυντή της ορχήστρας για την έκτακτη συμμετοχή του μουσικού ως σολίστ ή αρχμουσικού σε άλλη ορχήστρα είτε στην ημεδαπή είτε στην αλλοδαπή και μόνο για τη συγκεκριμένη εκδήλωση.

9. Η άδεια του Υπουργού Πολιτισμού κατά τις παραγράφους 7 και 8 του άρθρου αυτού χορηγείται υπό τον όρο ότι δεν κωλύονται τα κύρια καθήκοντα του αρχμουσικού και μουσικού και το κύριο έργο του συνόλου της ορχήστρας.

Γ. 1. Τα μέλη του καλλιτεχνικού προσωπικού της ορχήστρας του άρθρου Ι του νόμου αυτού δικαιούνται το βασικό μισθό που αντιστοιχεί στην κατηγορία, στην οποία ανήκουν.

2. Ο μηνιαίος βασικός μισθός για την πρώτη και δεύτερη κατηγορία του καλλιτεχνικού προσωπικού κατά την έννοια του άρθρου Ι του νόμου αυτού ανέρχεται στις εκατόν πενήντα χιλιάδες (150.000) δραχμές.

3. Ο μηνιαίος βασικός μισθός για την τρίτη κατηγορία του καλλιτεχνικού προσωπικού του άρθρου Ι του νόμου αυτού ανέρχεται στις εκατόν σαράντα χιλιάδες (140.000) δραχμές.

4. Ο μηνιαίος βασικός μισθός για την τέταρτη κατηγορία του καλλιτεχνικού προσωπικού του άρθρου Ι του νόμου αυτού ανέρχεται στις εκατόν είκοσι χιλιάδες (120.000) δραχμές.

5. Ο μηνιαίος βασικός μισθός για την πέμπτη κατηγορία του καλλιτεχνικού προσωπικού του άρθρου Ι του νόμου αυτού ανέρχεται στις εβδομήντα χιλιάδες (70.000) δραχμές.

6. Στους βασικούς μισθούς των ανωτέρω κατηγοριών χορηγείται μισθολογική προαγωγή ανά πενταετία προϋπηρεσίας ίση με το ένα έκτο (1/6) της διαφοράς της επόμενης κατηγορίας. Ειδικά για την κατηγορία των αρχμουσικών και εξαρχόντων ίση με το ένα έκτο (1/6) της διαφοράς της προηγούμενης κατηγορίας, ήτοι της τρίτης κατηγορίας.

7. Εκτός από το μηνιαίο βασικό μισθό της προηγούμενης παραγράφου του άρθρου αυτού παρέχονται στο καλλιτεχνικό προσωπικό της ορχήστρας και το ειδικό μουσικό επίδομα, το επίδομα χρόνου υπηρεσίας, το επίδομα οικογενειακών βαρών, το επίδομα οργάνου καθώς επίσης και η Α.Τ.Α..

8. Το επίδομα χρόνου υπηρεσίας ορίζεται στο ποσοστό

που προβλέπουν οι κείμενες διατάξεις για τους δημόσιους υπαλλήλους και υπολογίζεται στο βασικό μισθό. Για τον υπολογισμό του λαμβάνεται υπόψη το σύνολο της προϋπηρεσίας του μουσικού με την επαγγελματική του αυτήν ιδιότητα στις κρατικές ορχήστρες, στις ορχήστρες της Εθνικής Λιρικής Σκηνής (Ε.Λ.Σ.), της Ελληνικής Ραδιοφωνίας (Ε.Ρ.Α.), των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης (ο.τ.α.), καθώς και οποιαδήποτε άλλη προϋπηρεσία αναγνωρίζεται από το Δημόσιο. Αποκλείεται η προσμέτρηση προϋπηρεσίας, η οποία έχει προσφερθεί με παράλληλη απασχόληση στους ανωτέρω φορείς.

9. Το επίδομα οικογενειακών βαρών ορίζεται σύμφωνα με όσα ισχύουν κάθε φορά για τους μόνιμους δημόσιους δικηπικούς υπαλλήλους.

10. Στα μέλη του καλλιτεχνικού προσωπικού όλων των κατηγοριών του άρθρου Ι του νόμου αυτού χορηγείται λόγω της ειδικής, ενίοτε έκτακτης, νυκτερινής και κατά τη διάρκεια αργιών απασχολήσεώς τους, αλλά και της συνεχούς ασκήσεως και σε χρόνο εκτός υπηρεσίας, ειδικό μουσικό επίδομα το οποίο ορίζεται για όλες τις κατηγορίες σε ποσοστό ογδόντα επτά τοις εκατό (87%) επί του βασικού μισθού του εξάρχοντος με τριάντα (30) έτη υπηρεσίας.

11. Προς διευκόλυνση της αγοράς, συντήρησης και επισκευής του οργάνου χορηγείται στους μουσικούς, οι οποίοι για την εκτέλεση της υπηρεσίας τους υποχρεούνται να χρησιμοποιούν μουσικό όργανο της ιδιοκτησίας τους, ειδικό επίδομα οργάνου. Για τον καθορισμό του ύψους του επιδόματος αυτού εφαρμόζεται η διάταξη του άρθρου 106 του ν. 1892/1990.

12. Για την ανανέωση και το συνεχή εμπλουτισμό των συναυλιών της ορχήστρας χορηγείται στους αρχμουσικούς αντί του επιδόματος μουσικών οργάνων ισόποσο, ως επίδομα βιβλιοθήκης.

13. Στο καλλιτεχνικό προσωπικό όλων των κατηγοριών χορηγούνται επιδόματα εορτών, Χριστουγέννων και Πάσχα ως και επίδομα άδειας σύμφωνα με όσα ισχύουν κάθε φορά για τους μόνιμους δημόσιους διοικητικούς υπαλλήλους, ήτοι επί του βασικού μισθού, του χρονοεπίδοματος, του μουσικού επιδόματος και της Α.Τ.Α..

14. Οι μηνιαίες αποδοχές των διευθυντών των Κρατικών Ορχηστρών Αθηνών και Θεσσαλονίκης ορίζονται ίσες με το σύνολο των μηνιαίων αποδοχών του εξάρχοντος με τριάντα (30) έτη υπηρεσίας.

15. Ο μουσικός, που, λόγω των αναγκών του συγκεκριμένου έργου κάθε φορά, παίζει ένα σπάνιο όργανο λαμβάνει πρόσθετη αμοιβή από το Ε.Τ.Ο.Σ.. Η αμοιβή αυτή ορίζεται σε ποσοστό είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) επί του ενός 25ου του μηνιαίου μισθού του για κάθε υπηρεσία της μορφής αυτής.

16. Πρόσθετη αμοιβή λαμβάνει από το Ε.Τ.Ο.Σ. και ο μουσικός, ο οποίος προκειμένου να αντιμετωπισθούν έκτακτες ανάγκες της ορχήστρας και εφόσον έχει τη σχετική δυνατότητα, δέχεται να εκτελεί καθήκοντα ανώτερα της θέσης που κατέχει. Η αμοιβή αυτή ορίζεται σε ποσοστό είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) επί του ενός 25ου του μηνιαίου μισθού του για κάθε υπηρεσία αντικαταστάσεως.

17. Ο μουσικός, ο οποίος με σύμφωνη γνώμη του διευθυντή και της καλλιτεχνικής επιτροπής συμμετέχει στην ορχήστρα ως αρχμουσικός ή σολίστ, λαμβάνει πρόσθετες αποδοχές από το Ε.Τ.Ο.Σ. ίσες με το 1/2 του συνόλου των μηνιαίων αποδοχών του μουσικού για κάθε τέτοια συμμετοχή του.

18. Οι κάθε είδους πρόσθετες αποδοχές ή απολαβές των

ανωτέρω υπόκεινται στους περιορισμούς της παραγράφου 2 του άρθρου 104 του Συντάγματος.

Δ. 1. Οι μουσικοί της ορχήστρας, οι οποίοι διακόπτουν την ασφάλισή τους στο Ι.Κ.Α. λόγω της διακοπής της απασχολησεώς τους στην Εθνική Λυρική Σκηνή (Ε.Λ.Σ.), στην Ε.Ρ.Τ. και σε ο.τ.α. σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2 του νόμου αυτού, δικαιούνται συνταξέως από το Ι.Κ.Α. εφόσον συμπληρώσουν το όριο ηλικίας και το χρόνο ασφαλίσεως που ορίζεται από τις διατάξεις του άρθρου 1 του π.δ. 212/1984 (ΦΕΚ 75 Α') για τους μουσικούς πνευστών οργάνων και της παρ. 5 εδ. β' περ. α' του άρθρου 28 του ν. 1846/1951 όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 27 του ν. 1902/1990, καθώς και του άρθρου 2 του κανονισμού βωρέων και ανθυγιεινών επαγγελματιών του Ι.Κ.Α. (ΑΥΕ 101960/1963 ΦΕΚ 567 Β') για τους μουσικούς εγχόρδων και κρουστών οργάνων, χωρίς να απαιτείται η πραγματοποίηση χιλίων (1.000) ημερών εργασίας στην τελευταία δεκαετία πριν από τη συμπλήρωση του απαιτούμενου ορίου ηλικίας και αφού προηγουμένως καταβάλουν τις νόμιμες εισφορές εργοδότη και εργαζομένου.

2. Οι μουσικοί, οι οποίοι μέχρι τη θέση σε ισχύ του νόμου αυτού υπηρετούν στην Εθνική Λυρική Σκηνή (Ε.Λ.Σ.) δικαιούνται, αμέσως μετά την ένταξή τους στην ορχήστρα, να λάβουν από την Εθνική Λυρική Σκηνή (Ε.Λ.Σ.) την αποζημίωση, που προβλέπεται από το ν. 966/1979.

3. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 82 του ν. 1958/1991 ισχύουν από τη δημοσίευση του παρόντος και για τις Κρατικές Ορχήστρες Αθηνών και Θεσσαλονίκης.

4. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης, Οικονομικών και Πολιτισμού:

α) επεκτείνεται στους μουσικούς της Ορχήστρας της Λυρικής Σκηνής η απαγόρευση υπό όρους διορισμού ή προσλήψεως σε δεύτερη θέση ή απασχόληση στον δημόσιο και ιδιωτικό τομέα,

β) ρυθμίζεται κάθε θέμα που αφορά το υπηρεσιακό καθεστώς των μουσικών αυτών,

γ) καθορίζονται οι υποχρεώσεις των εν λόγω μουσικών σχετικά με την άσκηση των καθηκόντων τους, και

δ) επεκτείνεται στους ανωτέρω μουσικούς εν όλω ή εν μέρει το μισθολογικό καθεστώς που διέπει τους μουσικούς των κρατικών ορχηστρών.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

Αρ. Φύλλου 33

17 Μαρτίου 1993

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ**ΠΡΟΕΔΡΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ**

74. Συμπλήρωση του Π. Δ/τος 563/31.10.1989 «Σύσταση Διοικητικού Εφετείου Ιωαννίνων» (ΦΕΚ 239/Α'). 1
75. Ίδρυση Ενορίας του Ιερού Ναού «Οσίου Νικοδήμου του Ναξίου», στο Δήμο Νάξου, της Ιεράς Μητροπόλεως Παροναξίας. 2
76. Ρύθμιση θεμάτων της Ορχήστρας της Εθνικής Λυρικής Σκηνής (Ε.Λ.Σ.). 3

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

- Πρόσληψη διενέργειας συναλλαγών σε ξένο νόμισμα μέσω του τραπεζικού συστήματος για την νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες. 4
- Έγκριση υπαγωγής της ΑΤΕ στις διατάξεις της ΠΔ./ΤΕ 2108/31.7.92 που αφορούν στη χορήγηση δανείων έναντι καταθέσεων στεγαστικού ταμειωτηρίου σε συνάλλαγμα. 5

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

- Ανακοίνωση για τη θέση σε ισχύ ως προς τη Χώρα μας του Προσθέτου Πρωτοκόλλου υπ' αριθ. ΙΙ της Συμβάσεως της Γενεύης του 1949 (Γενεύη, 8.6.1977). 6

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΣΦΑΛΜΑΤΩΝ

- Διόρθωση σφάλματος στην 28/24.2.1993 πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου. 7

ΠΡΟΕΔΡΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ**ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 74 (1)**

- Συμπλήρωση του Π.Δ/τος 563/31.10.1989 «Σύσταση Διοικητικού Εφετείου Ιωαννίνων» (ΦΕΚ 239/Α').

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

- Τη διάταξη του εδαφ. α' της παρ. 1 του άρθρου 2 του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και κατάστασης δικαστικών λειτουργιών (Κ.Ν. 1756/1988 ΦΕΚ 35/Α').
- Τις διατάξεις του άρθρου 29Α του Ν. 1558/1985 όπως προστέθηκαν με το άρθρο 27 του Ν. 2081/1992 Α' 154.

3. Το Προεδρικό Διάταγμα με τον αριθμό 563/31.10.1989 «Σύσταση Διοικητικού Εφετείου Ιωαννίνων» (ΦΕΚ 239/Α').

4. Το γεγονός ότι το παρόν διάταγμα δεν προκαλεί δαπάνη σε βάρος του κρατικού προϋπολογισμού.

5. Τις γνωμοδοτήσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας με τους αριθμούς 472/1992 και 14/1993 μετά από πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης, αποφασίζουμε:

Άρθρο μόνο

Στο άρθρο μόνο του Προεδρικού Διατάγματος με τον αριθμό 563/31.10.1989 «Σύσταση Διοικητικού Εφετείου Ιωαννίνων» (ΦΕΚ 239/Α') προστίθεται παράγραφος 3 που έχει ως εξής:

3. Χρονολογία έναρξης της λειτουργίας του Διοικητικού Εφετείου Ιωαννίνων ορίζεται η 14 Μαΐου 1993.

Στην Υπουργό Δικαιοσύνης, αναθέτουμε τη δημιουργία και εκτέλεση του παρόντος διατάγματος.

Αθήνα, 23 Φεβρουαρίου 1993

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣΗ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΑΝΝΑ ΨΑΡΟΥΔΑ ΜΠΕΝΑΚΗ**ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 75 (2)**

Ίδρυση Ενορίας του Ιερού Ναού «Οσίου Νικοδήμου του Ναξίου», στο Δήμο Νάξου, της Ιεράς Μητροπόλεως Παροναξίας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Το άρθρο 36 παρ. 2 του Ν. 590/77 «Περί του Καταστατικού Χάρτου της Εκκλησίας της Ελλάδος» (Α' 146) σε συνδυασμό με τα άρθρα 2 και 3 του 8/79 κανονισμού της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος «Περί Ναών και Ενοριών» (Α' 1/80).

2. Το άρθρο 29Α του Ν. 1558/1985, όπως προστέθη με το άρθρο 27 του Ν. 2081/1992 (Α' 154).

3. Τη σύμφωνη γνώμη του Μητροπολιτικού Συμβουλίου της Ιεράς Μητροπόλεως Παροναξίας που περιλαμβάνεται στην αριθ. 7/30.9.92 πράξη αυτού.

4. Την αριθ. 132/92 γνωμοδότηση του Δημοτικού Συμβουλίου Νάξου.

5. Την αριθ. Α1/863/92 βεβαίωση του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, από την οποία προ-

κύπτει η μη πρόκληση δαπάνης από την έκδοση του παρόντος διατάγματος εις βάρος του Κρατικού Προϋπολογισμού.

8. Την αριθ. 43/93 γνωμοδότηση του Συμβουλίου της Επικρατείας, με πρόταση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, αποφασίζουμε:

Άρθρο μόνο

Ιδρύεται Ενορία του Ιερού Ναού «Οσίου Νικοδήμου του Ναξίου» στο Δήμο Νάξου, της Ιεράς Μητροπόλεως Παρόναξίας.

Στον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του παρόντος Προεδρικού Διατάγματος.

Αθήνα, 3 Μαρτίου 1993

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΦΛΙΑΣ

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 76 (3)
Ρύθμιση θεμάτων της Ορχήστρας της Εθνικής Λυρικής Σκηνής (Ε.Λ.Σ.).

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις της παρ. 4 του Δ μέρους του άρθρου 69 του Ν. 2065/1992 «Αναμόρφωση της άμεσης φορολογίας και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 113), όπως συμπληρώθηκε με το άρθρο 30 του Ν. 2085/1992 «Ρύθμιση θεμάτων οργάνωσης, λειτουργίας και προσωπικού της Δημόσιας Διοίκησης και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 170).

2. Τις διατάξεις της παρ. 5 του άρθρου 24 του Ν. 1558/1985 «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα» (ΦΕΚ Α' 137).

3. Την αριθ. Υ. 1874/1078399/1182/0001/7.8.92 απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Οικονομικών «Ανάθεση αρμοδιοτήτων Υπουργού Οικονομικών στους Υφυπουργούς Οικονομικών» (ΦΕΚ 525).

4. Τις διατάξεις του άρθρου 27 του Ν. 2081/1992 (ΦΕΚ Α 154) και το γεγονός ότι από τις διατάξεις του παρόντος προκαλείται δαπάνη σε βάρος του προϋπολογισμού της Εθνικής Λυρικής Σκηνής ύψους 214.000.000 δραχμών για το τρέχον οικονομικό έτος και 285.000.000 δρχ. περίπου για καθένα από τα επόμενα οικονομικά έτη, η οποία θα καλυφθεί από τον τακτικό Προϋπολογισμό του ΥΠΠΟ ΚΑΕ 2457 «Επιχορήγηση στην Ε.Λ.Σ.».

5. Την αριθ. 121/1993 γνωμοδότηση του Συμβουλίου της Επικρατείας, μετά από πρόταση των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης, Πολιτισμού και του Υφυπουργού Οικονομικών, αποφασίζουμε:

Άρθρο 1

Διαμόρφωση νέων κατηγοριών θέσεων μουσικών

1. Οι υφιστάμενες μόνιμες οργανικές θέσεις ογδόντα (80) Μουσικών και μία (1) Διευθυντού της Ορχήστρας της Ε.Λ.Σ. διαρθρώνονται και κατανέμονται στις ακόλουθες πέντε (5) κατηγορίες:

- 1η Κατηγορία
Μία (1) θέση Αρχιμουσικού
- 2η Κατηγορία
Δύο (2) θέσεις Εξαρχόντων
- 3η Κατηγορία
Είκοσι οκτώ (28) θέσεις Κορυφαίων Α' εκ των οποίων:

- Δύο (2) θέσεις στα πρώτα βιολιά
- Δύο (2) θέσεις στα δεύτερα βιολιά
- Δύο (2) θέσεις στις βιόλες
- Δύο (2) θέσεις στα Βιολοντσέλλα
- Δύο (2) θέσεις στα Βαθύχορδα (κόντραμπάσσα)
- Δύο (2) θέσεις στους Πλαγιάλους (φλάουτα)
- Δύο (2) θέσεις στους Οξύσαυλους (όμποε)
- Δύο (2) θέσεις στους Ευθύσαυλους (κλαρινέττα)
- Δύο (2) θέσεις στους Βαρύσαυλους (φαγκόττα)
- Δύο (2) θέσεις στο Γαλλικό Κέρας (κόρνο)
- Δύο (2) θέσεις στις Σάλπιγγες (τρομπέτες) με υποχρέωση για κορνέττα
- Δύο (2) θέσεις στις Ολκωτές Σάλπιγγες (τρομπόνια)
- Δύο (2) θέσεις στα Τύμπανα
- Δύο (2) θέσεις στην Άρπα
- Μία (1) θέση στη Βαθεία Σάλπιγγα (τούμπα).

4η Κατηγορία

- Τριάντα πέντε (35) θέσεις Κορυφαίων Β' εκ των οποίων:
- Τέσσερις (4) θέσεις στα πρώτα Βιολιά
- Τρεις (3) θέσεις στα δεύτερα Βιολιά
- Δύο (2) θέσεις στις Βιόλες
- Τρεις (3) θέσεις στα Βιολοντσέλλα
- Δύο (2) θέσεις στα Βαθύχορδα (κόντραμπάσσα)
- Δύο (2) θέσεις στους Πλαγιάλους (φλάουτα) με υποχρέωση για Πλαγιάλο μικρό και πλαγιάλο βαρύ (φλάουτο πίκκαλο και άλλο)
- Δύο (2) θέσεις στους Οξύσαυλους (όμποε) με υποχρέωση για αγγλικό κέρας (κορν ανγκλέ).
- Δύο (2) θέσεις στους Ευθύσαυλους (κλαρινέττα) με υποχρέωση για Ευθύσαυλο σε μι ύφεση (κουαρτίνο) και βαρύ Ευθύσαυλο (κλαρινέττο μπάσο)
- Δύο θέσεις στους Βαρύσαυλους (Φαγκόττο) με υποχρέωση για μεγάλο Βαρύσαυλο (κόντρα Φαγκόττο)
- Τέσσερις (4) θέσεις στο Γαλλικό Κέρας (κόρνο) με υποχρέωση να παίζουν οι δύο στο τρίτο (3ο) κόρνο και στο δεύτερο (2ο) και οι άλλοι δύο στο δεύτερο (2ο) και στο τέταρτο (4ο).
- Δύο (2) θέσεις στις Σάλπιγγες (τρομπέτες) με υποχρέωση για κορνέττα
- Τρεις (3) θέσεις στις Ολκωτές Σάλπιγγες (τρομπόνια) με υποχρέωση για μεγάλη Ολκωτή Σάλπιγγα (τρομπόνι μπάσο)
- Τέσσερις (4) θέσεις στα Κρουστά Όργανα με υποχρέωση για ντράμς (DRUM SET)

5η Κατηγορία

- Δέκα πέντε (15) θέσεις Μουσικών, εκ των οποίων:
- Τέσσερις (4) θέσεις στα πρώτα Βιολιά
- Τέσσερις (4) θέσεις στα δεύτερα Βιολιά
- Τρεις (3) θέσεις στις Βιόλες
- Δύο (2) θέσεις στα Βιολοντσέλλα
- Δύο (2) θέσεις στα Βαθύχορδα (κόντραμπάσσα).

Άρθρο 2

Μονιμοποίηση και ένταξη υπηρετούντος προσωπικού

Στις μόνιμες οργανικές θέσεις του άρθρου 1 μονιμοποιούνται και εντάσσονται οι υπηρετούντες και κατέχοντες οργανικές θέσεις με σύμβαση ιδιωτικού δικαίου, κατά τη δημοσίευση του παρόντος, μέλη της Ορχήστρας της Ε.Λ.Σ., ύστερα από κρίση τριμελούς επιτροπής η οποία αποτελείται από τον Διευθυντή της Ε.Λ.Σ., ως Πρόεδρο, τον Πρόεδρο της Καλλιτεχνικής Επιτροπής της Ε.Λ.Σ. και τον ασκούντα καθήκοντα Μουσικού Διευθυντή, ως μέλη. Όταν ο τελευταίος θα κρήνεται για ένταξη σε θέση Αρχιμουσικού, θα αναπληρωθεί από μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της Ε.Λ.Σ. που έχει την ιδιότητα του μουσικού ή του λυρικού καλλιτέχνη. Χρέη γραμματέως ασκεί διοικη-

τικός υπάλληλος της Ε.Λ.Σ. Η Επιτροπή εκτιμά την μέχρι τώρα συμβολή του μουσικού στο έργο της Ορχήστρας, τις μουσικές σπουδές και την ευρύτερη εμπειρία του από τη συμμετοχή του σε διάφορες καλλιτεχνικές εκδηλώσεις στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, καθώς και την καλλιτεχνική ωριμότητά του κατά τον χρόνο της κρίσης, όπως αυτά προκύπτουν, κατά την κρίση της Επιτροπής, από τα στοιχεία του υπηρεσιακού του φακέλλου και το βιογραφικό σημείωμα που θα υποβάλει κατόπιν σχετικής προσακλήσεως από την Ε.Λ.Σ. Προέχον κριτήριο για την τελική κρίση της επιτροπής είναι το συμφέρον της Ορχήστρας, που συνίσταται στην αντιστοιχία των προσόντων του μουσικού και της υπό κατάληψη θέσης. Μετά την ολοκλήρωση της κρίσης της επιτροπής είναι το συμφέρον της Ορχήστρας, που συνίσταται στην αντιστοιχία των προσόντων του μουσικού και της υπό κατάληψη θέσης. Μετά την ολοκλήρωση της κρίσης της επιτροπής καταρτίζει πίνακα μονιμοποίησης και ένταξης των κριθέντων μουσικών, στις μόνιμες θέσεις των προβλεπομένων, στο άρθρο 1 του παρόντος Δ/γματος κατηγοριών. Ο πίνακας αυτός υποβάλλεται εντός δεκαήμερου προθεσμίας στον Υπουργό Πολιτισμού για την κύρωσή του. Ο Υπουργός εξετάζει μόνο τη νομιμότητα της κατάρτισής του και στη συνέχεια ο πίνακας μονιμοποίησης και ένταξης των μουσικών, κυρώνεται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, η οποία δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Σε περίπτωση διαφωνίας του Υπουργού, ως προς τη νομιμότητα του πίνακος, πριν από την κύρωση και δημοσίευσή του, ο πίνακας παραπέμπεται από τον Υπουργό στο αρμόδιο Υπηρεσιακό Συμβούλιο που αποφαινεται σχετικά με τη νομιμότητά του εντός δέκα ημερών. Στη συνέχεια ακολουθεί η πιο πάνω διαδικασία κύρωσης και δημοσίευσής του πίνακα.

Άρθρο 3

Πλήρωση κενών οργανικών θέσεων

1. Η πλήρωση των κάθε φορά κενών οργανικών θέσεων της Ορχήστρας της Ε.Λ.Σ., κατά κατηγορία και οικογένεια οργάνων, γίνεται με διαγωνισμό ύστερα από σχετική απόφαση του Δ.Σ. της Ε.Λ.Σ. Ο διαγωνισμός ενεργείται από εξεταστική επιτροπή, που την αποτελούν:

1. Ο Διευθυντής της Ε.Λ.Σ. ως Πρόεδρος,
2. Ο μόνιμος Αρχιμουσικός της Ορχήστρας της Ε.Λ.Σ.,
3. Ο Πρόεδρος της Καλλιτεχνικής Επιτροπής της Ε.Λ.Σ.,
4. Ο αρχαιότερος Εξάρχων της Ορχήστρας της Ε.Λ.Σ., και

5. Ο αρχαιότερος Κορυφαίος Α' της αντίστοιχης οικογένειας οργάνου, θέσεις της οποίας πληρούνται, ως μέλη. Χρέη γραμματέως ασκεί διοικητικός υπάλληλος της Ε.Λ.Σ.

Σε περίπτωση έλλειψης, απουσίας ή κωλύματος του Προέδρου, προεδρεύει της επιτροπής ο μόνιμος Αρχιμουσικός. Ο Πρόεδρος της Καλλιτεχνικής Επιτροπής αναπληρώνεται από τον Αντιπρόεδρο αυτής. Ο Εξάρχων και ο Κορυφαίος Α' αναπληρούνται από τους αμέσως επόμενους αυτών στη σειρά αρχαιότητας, αντίστοιχα. Σε περίπτωση έλλειψης Εξάρχων ή Κορυφαίων Α' η επιτροπή συνέρχεται και συνεδριάζει νόμιμα με τα υπόλοιπα μέλη αυτής, εφόσον είναι τουλάχιστον τρία. Για την πλήρωση της θέσης του μόνιμου Αρχιμουσικού της Ορχήστρας της Ε.Λ.Σ., στην εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού συμμετέχουν όλοι μαζί οι Εξάρχοντες και Κορυφαίοι Α' της Ορχήστρας, ως μέλη.

2. Ως ειδικό τυπικό προσόν για το διορισμό στις μόνιμες θέσεις όλων των κατηγοριών της Ορχήστρας απαιτείται δίπλωμα ή πτυχίο αντίστοιχης ειδικότητας (οργάνου), αναγνωρισμένου μουσικού εκπαιδευτικού ιδρύματος του εσωτερικού ή ισοτίμο δίπλωμα εκπαιδευτικού ιδρύματος του εξωτερικού.

Για τους Εξάρχοντες της Ορχήστρας απαιτείται επιπλέον να έχουν πραγματοποιήσει πέντε τουλάχιστον εμ-

φανίσεις σε ατομικά ρεσιτάλ, εκ των οποίων η μία ως σολίστ σε σύμπραξη με συμφωνική ορχήστρα, που να αποδεικνύονται από τα σχετικά προγράμματα και κριτικές.

Για τη θέση του Αρχιμουσικού, ως ειδικά τυπικά προσόντα απαιτούνται:

α) Δίπλωμα Διευθύνσεως Ορχήστρας αναγνωρισμένου εκπαιδευτικού ιδρύματος του εσωτερικού ή ανωτάτης μουσικής σχολής του εξωτερικού.

β) Αξιόλογη επαγγελματική δράση ως Διευθυντή συμφωνικής ορχήστρας και συνεχής απασχόληση κατά τα δύο τελευταία χρόνια σε λυρικά θέατρα με δέκα τουλάχιστον παραστάσεις για κάθε χρόνο.

Οι συμμετέχοντες στο διαγωνισμό για το διορισμό σε θέση οποιασδήποτε κατηγορίας της Ορχήστρας της Ε.Λ.Σ. υποχρεούνται να συνυποβάλουν βιογραφικό σημείωμά τους, κριτικές, προγράμματα συναυλιών και παραστάσεων, καθώς και οποιαδήποτε άλλα στοιχεία που μπορεί να συμβάλουν στην απεικόνιση της καλλιτεχνικής προσωπικότητάς τους.

3. Η εξεταστέα ύλη ορίζεται από την εξεταστική επιτροπή και δια τοιχοκολλησέως στον οικείο χώρο του θάτρου της Ε.Λ.Σ. γνωστοποιείται στους υποψηφίους, τριάντα (30) ημέρες τουλάχιστον πριν από την ημέρα διεξαγωγής του διαγωνισμού, περιλαμβάνει δε:

- α) ένα κοντσέρτο, ως υποχρεωτικό,
- β) ένα μουσικό έργο, κατ' επιλογή του υποψηφίου,
- γ) την εκτέλεση ενός ή περισσοτέρων, κατ' επιλογή, της επιτροπής, απ' τα δυσκολότερα μουσικά μέρη έργων συμφωνικής και μελοδραματικής φιλολογίας, και
- δ) εκ πρώτης όψεως ανάγνωση (PRIMA VISTA).

4. Οι μουσικοί που καταλαμβάνουν κενή οργανική θέση μετά τη θέση σε ισχύ του παρόντος Προεδρικού Διατάγματος, πλην των μονιμοποιημένων και εντασσομένων κατά την διαδικασία του άρθρου 2 του διατάγματος αυτού, διανύουν τριετή δοκιμαστική υπηρεσία. Εντός τριών (3) μηνών από τη συμπλήρωση της τριετούς δοκιμαστικής υπηρεσίας οι μουσικοί της παρ. 2 του άρθρου αυτού εξετάζονται προκειμένου να κριθεί η καταλληλότητά τους για μονιμοποίηση. Η συγκρότηση της εξεταστικής επιτροπής και η διαδικασία κρίσης περί της μονιμοποίησης των μουσικών διέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 2 του διατάγματος αυτού. Οι κριθέντες ικανοί προς μονιμοποίηση μονιμοποιούνται με απόφαση του Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου της Ε.Λ.Σ. Οι μη μονιμοποιηθέντες διανύουν, μετά από εισήγηση της Καλλιτεχνικής Επιτροπής μία νέα δοκιμαστική υπηρεσία δύο ετών, μετά το τέλος της οποίας κρίνονται εκ νέου, σύμφωνα με τα παραπάνω, για μονιμοποίηση. Οι κριθέντες ως μη μονιμοποιητέοι απολύονται, σύμφωνα με τις διατάξεις του Υπαλληλικού Κώδικα.

Άρθρο 4

Απαγόρευση διορισμού ή πρόσληψης σε δεύτερη θέση.

1. Οι κατέχοντες τις προβλεπόμενες στο άρθρο 1 μόνιμες οργανικές θέσεις της Ορχήστρας της Ε.Λ.Σ. απαγορεύεται να απασχολούνται σε δεύτερη θέση ή απασχόληση στο Δημόσιο, ευρύτερο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα.

2. Ως δεύτερη θέση ή απασχόληση δεν νοείται η άσκηση από τα μέλη του καλλιτεχνικού προσωπικού της Ορχήστρας διδακτικού έργου σε Κρατικά Ωδείο, εφόσον η απασχόληση αυτή δεν υπερβαίνει τις οκτώ (8) ώρες την εβδομάδα, δεν κωλύει το έργο της Ορχήστρας και εγκρίνεται από τον Πρόεδρο του Δ.Σ. της Ε.Λ.Σ., μετά από πρόταση του Δ/ντή της Ε.Λ.Σ. Οι αποδοχές και από τις δύο θέσεις δεν θα υπερβαίνουν τις αποδοχές του εξάρχοντος με τριάντα χρόνια υπηρεσίας με σύζυγο και δύο παιδιά. Η ανωτέρω άδεια μπορεί να ανακληθεί οποτεδήποτε, εφόσον κριθεί ότι το μέλος του καλλιτεχνικού προσωπικού της

Ορχήστρας λόγω του διδακτικού έργου δεν μπορεί να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις του προς την Ορχήστρα, στην οποία υπηρετεί.

3. Δεν υπόκειται στους περιορισμούς του εδ. 2 της παρ. 2 αυτού του άρθρου η έκτακτη απασχόληση του απαιτούμενου καλλιτεχνικού προσωπικού της Ορχήστρας, μετά από σύμφωνη γνώμη του Διευθυντή της Ε.Λ.Σ. και της Καλλιτεχνικής Επιτροπής, σε μεμονωμένες καλλιτεχνικές εκδηλώσεις της Ορχήστρας, που διοργανώνονται από άλλους φορείς του Δημόσιου τομέα, περιλαμβάνονται όμως στους σκοπούς της Ε.Λ.Σ. και δεν κωλύουν το κύριο της έργου.

4. Ιδιωτική απασχόληση του καλλιτεχνικού προσωπικού της Ορχήστρας απαγορεύεται με αμοιβή, επιτρέπεται δε μόνον όταν συνίσταται σε άσκηση διδακτικού έργου σε Ωδεία, εφόσον δεν υπάρχει παράλληλη απασχόληση σε Κρατικά Ωδεία κατά την έννοια της παρ. 2 αυτού του άρθρου και σε συμμετοχή σε συγκροτήματα μουσικής δωματίου μέχρι δώδεκα ατόμων.

5. Για την άσκηση του παραπάνω ιδιωτικού έργου χορηγείται άδεια με απόφαση του προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου της Ε.Λ.Σ., ύστερα από γνώμη της Καλλιτεχνικής Επιτροπής, η οποία αποφασίζει μετά από εισήγηση του μόνιμου Αρχιμουσικού. Η άδεια χορηγείται υπό τον όρο ότι δεν κωλύεται το έργο της Ορχήστρας και ότι η απασχόληση αυτή δεν συμπίπτει με τακτικές ή έκτακτες υπηρεσίες της Ορχήστρας και δεν υπερβαίνει τις οκτώ (8) ώρες την εβδομάδα. Η άδεια ασκήσεως ιδιωτικού έργου παρέχεται για ορισμένο χρόνο και αφορά συγκεκριμένο έργο. Η χορηγηθείσα άδεια μπορεί να ανακληθεί οποτεδήποτε μετά από εισήγηση του μόνιμου Αρχιμουσικού εάν πάψει να συντρέχει ένας από τους παραπάνω θεθέντες όρους.

6. Προκειμένου για την επιτρεπόμενη ιδιωτική απασχόληση του καλλιτεχνικού προσωπικού, που παρέχεται χωρίς αμοιβή, αλλά και για την έκτακτη συμμετοχή του σε καλλιτεχνικές εκδηλώσεις της Ορχήστρας που διοργανώνονται από τρίτους, πλην όμως εντάσσονται στους σκοπούς της Ε.Λ.Σ., δεν απαιτείται προηγουμένη άδεια από τον Πρόεδρο του Δ.Σ. της Ε.Λ.Σ.

7. Κατ' εξαίρεση επιτρέπεται, μετά από γνώμη της Καλλιτεχνικής επιτροπής, η χορήγηση από τον Πρόεδρο του Δ.Σ. της Ε.Λ.Σ. άδειας στον Αρχιμουσικό της Ορχήστρας προκειμένου να διευθύνει έκτακτες συναυλίες ορχηστρών ή παραστάσεις όπερας στην ημεδαπή και την αλλοδαπή ή τις αντίστοιχες ηχογραφήσεις τους και μόνο για τη διεύθυνση της συγκεκριμένης εκδήλωσης.

8. Άδεια του προέδρου του Δ.Σ. της Ε.Λ.Σ. απαιτείται, σύμφωνα με την παρ. 7 του άρθρου αυτού και μετά από εισήγηση του μόνιμου Αρχιμουσικού της Ορχήστρας, για την έκτακτη συμμετοχή μουσικού ως σολίστ ή αρχιμουσικού σε άλλη ορχήστρα είτε στην ημεδαπή, είτε στην αλλοδαπή και μόνο για τη συγκεκριμένη εκδήλωση.

9. Η άδεια του προέδρου του Δ.Σ. της Ε.Λ.Σ. κατά τις παρ. 7 και 8 του άρθρου αυτού χορηγείται υπό τον όρο ότι δεν κωλύονται τα κύρια καθήκοντα του αρχιμουσικού και μουσικού και το κύριο έργο του συνόλου της Ορχήστρας.

Άρθρο 5

Καθήκοντα, Υποχρεώσεις, Δικαιώματα.

Α. Υπηρεσίες της Ορχήστρας.

1. Το πρόγραμμα των παραστάσεων γνωστοποιείται στους μουσικούς με ανάρτηση, ένα μήνα πριν από την έναρξη του επομένου μηνός της καλλιτεχνικής περιόδου. Το πρόγραμμα των δοκιμών γνωστοποιείται στους μουσικούς με ανάρτηση δύο εβδομάδες πριν από την έναρξη του επομένου μηνός της καλλιτεχνικής περιόδου. Κάθε

ημέρα Πέμπτη της εβδομάδος, αναρτάται το πρόγραμμα παραστάσεων και δοκιμών της εβδομάδος που ακολουθεί. Αλλαγές του εβδομαδιαίου προγράμματος είναι δυνατές μόνο εφόσον συμφωνεί και ο εκπρόσωπος των μουσικών της Ορχήστρας. Για τον προγραμματισμό των παραστάσεων και δοκιμών κατά εβδομάδα αποφασίζει ο Διευθυντής της Ε.Λ.Σ., αφού λάβει προηγουμένως τη γνώμη του Διευθυντή της Ορχήστρας κυρίως όσον αφορά στον αναγκαίο αριθμό των δοκιμών. Όλα τα παραπάνω προγράμματα παραστάσεων και δοκιμών γνωστοποιούνται εγκαίρως και στο Υπουργείο Πολιτισμού.

2. Οι υπηρεσίες των μουσικών ανέρχονται σε είκοσι οκτώ (28) ανά τέσσερις εβδομάδες, τακτικές και όχι πλέον των επτά (7), κατά εβδομάδα, και μέχρι δώδεκα (12) επί πλέον ανά καλλιτεχνική περίοδο, έκτακτες. Μετά από έξι (6) συνεχείς ημέρες της εβδομάδος, κατά τις οποίες πραγματοποιήθηκε από τον μουσικό μία υπηρεσία τουλάχιστον την ημέρα, ο μουσικός απαλλάσσεται της υπηρεσίας για μία (1) ημέρα. Η ημέρα αυτή θα είναι ημέρα αργίας για όλη τη Λυρική Σκηνή.

3. Οι παραστάσεις προγραμματίζονται από το Διευθυντή της Ε.Λ.Σ. και οι δοκιμές από τον Διευθυντή της Ορχήστρας, σε συνεννόηση με τον Διευθυντή της Ε.Λ.Σ. Οι δοκιμές της Ορχήστρας διακρίνονται στα ακόλουθα είδη:

Κανονική Δοκιμή Ορχήστρας.

Η διάρκειά της είναι τρεις (3) ώρες με ένα διάλειμμα είκοσι (20) λεπτών. Εφόσον γίνεται κανονική δοκιμή του έργου, το εικοσάλεπτο διάλειμμα γίνεται μία ώρα και τριάντα λεπτά (1.30') από την αρχή της δοκιμής.

Ο μουσικός εκτελεστής υποχρεούται μέσα στις εργάσιμες ώρες να προσφέρει τις καλλιτεχνικές του υπηρεσίες με την Ορχήστρα σαν σύνολο, είτε στον χώρο της Ορχήστρας του Θεάτρου της Ε.Λ.Σ., είτε σε οποιοδήποτε άλλο κατάλληλο χώρο. Στην τελευταία περίπτωση θα έχει προηγηθεί συνεννόηση με το Δ.Σ. του συλλογικού οργάνου των μελών της Ορχήστρας.

Σε περίπτωση κανονικής δοκιμής της Ορχήστρας με άλλα καλλιτεχνικά σχήματα της Ε.Λ.Σ. το διάλειμμα ή τα διαλείμματα καθορίζονται από τη διοίκηση της Ε.Λ.Σ. ή τον Διευθυντή Ορχήστρας κατόπιν συνεννόησης με τα διοικητικά συμβούλια των σωματείων.

Προγενική Δοκιμή Ορχήστρας.

Η διάρκειά της δεν μπορεί να ξεπεράσει τις πέντε (5) ώρες. Τα διαλείμματα είναι τρία (3) εικοσάλεπτα (20'), των οποίων η έναρξη θα ορίζεται κατόπιν συνεννόησης του Δ.Σ. του συλλογικού οργάνου των μελών της Ορχήστρας, του Αρχιμουσικού και του Σκηνοθέτη του έργου.

Γενική Δοκιμή Ορχήστρας.

Η διάρκειά της είναι όση η διάρκεια του έργου της παράστασης, προσαυξημένη κατά τριάντα λεπτά (30'). Είναι δυνατή η παράσταση της γενικής δοκιμής κατά τριάντα λεπτά ακόμη, εφόσον αυτό το κρίνουν αναγκαίο από κοινού ο Διευθυντής της Ορχήστρας και ο Διευθυντής της Ε.Λ.Σ. Τα διαλείμματα είναι εικοσάλεπτα (20') των οποίων η έναρξη γίνεται στο τέλος κάθε πράξης του έργου, εφόσον το έργο ακολουθεί ρυθμό παράστασης. Σε άλλη περίπτωση το διάλειμμα θα γίνεται όπως και στην προγενική δοκιμή.

Β. Άλλες υποχρεώσεις του μουσικού εκτελεστή.

Ο μουσικός υποχρεούται:

α) Να τηρεί όλες τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τη μουσική του ειδικότητα και να συμμορφώνεται προς τις εντολές που δίνονται με τα ημερήσια δελτία (όρντινα), που πρέπει να ανακοινώνονται εγκαίρως (τουλάχιστον προ 24 ωρών). Ο μουσικός δεν μπορεί να ορίσει ως προσωρινό αντικαταστάτη του στη θέση που κατέχει και το όργανο που παίζει, μουσικό που προλαμβάνεται εκτάκτως με σύμβαση έργου για τις έκτακτες ανάγκες της Ε.Λ.Σ.

β) Να προσέρχεται ανελλιπώς στις προκαθορισμένες δοκιμές και στις παραστάσεις, χωρίς ιδιαίτερες προσκλήσεις, δεκαπέντε λεπτά (15') πριν από την έναρξή τους, εκτός εάν συντρέχει ανωτέρα βία, όπως είναι η ασθένεια.

γ) Να υπογράφει κατά την προσέλευσή του, τόσο στις δοκιμές όσο και στις παραστάσεις, σε ειδικό δελτίο παρουσίας.

δ) Να συμμετέχει σε ραδιοφωνικές ή τηλεοπτικές μεταδόσεις αποσπασμάτων δοκιμών ή παραστάσεων έργων για τη διαφήμισή τους, χωρίς να δικαιούται απ' αυτό το λόγο κάποια πρόσθετη αμοιβή από την Ε.Λ.Σ., εφόσον γίνεται μέσα στα ωράρια εργασίας που προβλέπονται από το παρόν διάταγμα. Η διάρκεια των προς διαφήμιση εκπομπών δεν επιτρέπεται να ξεπερνάει τα δέκα λεπτά (10').

ε) Να προσφέρει τις καλλιτεχνικές του υπηρεσίες σε παραστάσεις που θα οργανώνει η Ε.Λ.Σ. οπουδήποτε εντός της Ελλάδος και στο εξωτερικό.

Οι Εξάρχοντες και οι Κορυφαίοι Α' υποχρεούνται να παίζουν εναλλάξ.

Ο μόνιμος Αρχιμουσικός εποπτεύει και φροντίζει για την κατάλληλη προετοιμασία των μουσικών συνόλων (Ορχήστρα, Χορωδία, Μπαλέτο). Υποχρεούται δε να διευθύνει τις παραστάσεις τριών παραγωγών, κατ' ανώτατο όριο, ανά καλλιτεχνική περίοδο της Ε.Λ.Σ.

Τα μέλη της Ορχήστρας υποχρεούνται να μελετούν, κατ' ιδίαν, τα μουσικά μέρη τους, σε τρόπον ώστε η ατομική απόδοσή τους στις δοκιμές να βρίσκεται πάντοτε σε πολύ υψηλό επίπεδο. Το Δ.Σ. του συλλόγου των μελών της Ορχήστρας έχει την ευθύνη και την υποχρέωση να ζητεί από τα μέλη του την εκπλήρωση της παραπάνω προσωπικής καλλιτεχνικής υποχρέωσής τους, ώστε να εξασφαλίζεται πάντοτε το άριστο αποτέλεσμα του συνόλου της Ορχήστρας. Ο μόνιμος αρχιμουσικός έχει το δικαίωμα, αλλά και την υποχρέωση να ελέγχει την έλλειψη προετοιμασίας των μελών της Ορχήστρας, ατομικώς και καθ' ομάδες οικογενειών οργάνων και να αναφέρει σχετικά στον Διευθυντή της Ε.Λ.Σ., με ταυτόχρονη κοινοποίηση στο Δ.Σ. του συλλόγου των μελών της Ορχήστρας. Οι Κορυφαίοι Α' των ομάδων οικογενειών των οργάνων έχουν το δικαίωμα και την υποχρέωση να εξασφαλίζουν την ετοιμότητα και υψηλή απόδοση των ομάδων τους, τα μέλη των οποίων υποχρεούνται να προσέρχονται για το σκοπό αυτό, εφόσον κρίνεται αναγκαίο σε ειδικές δοκιμές των ομάδων τους, ύστερα από πρόσκληση του οικείου Κορυφαίου Α'.

Οι Κορυφαίοι Α' όλων των οικογενειών της Ορχήστρας, με σύμφωνη γνώμη του μόνιμου Αρχιμουσικού, υποδεικνύουν αναλόγως των αναγκών της οικογένειας τα όργανα που υποχρεούνται να παίζουν και τη θέση που θα καταλαμβάνουν τα μέλη της οικείας οικογένειας.

Γ. Κανονική και Εκπαιδευτική άδεια των Μουσικών.

Η κανονική άδεια των μουσικών παρέχεται από τη διοίκηση της Ε.Λ.Σ. με πράξη του προέδρου αυτής κατά το χρονικό διάστημα μεταξύ Ιουλίου και Σεπτεμβρίου κάθε έτους και για πέντε συνεχείς εβδομάδες.

Ο αριθμός των μουσικών διαφορετικών οικογενειών οργάνων που λαμβάνουν συγχρόνως εκπαιδευτική άδεια καθορίζεται από τον Διευθυντή της Ε.Λ.Σ. μετά από εισήγηση του Διευθυντή της Ορχήστρας. Η διάρκεια της εκπαιδευτικής άδειας δεν μπορεί να υπερβεί τον ένα χρόνο. Η σχετική αίτηση υποβάλλεται δύο μήνες πριν από το χρόνο έναρξης της αιτούμενης άδειας και επισυνάπτεται σε αυτήν το πιστοποιητικό εγγραφής του μουσικού σε μουσικό ίδρυμα του εξωτερικού για μετεκπαίδευση στο όργανο, για το οποίο προσελήφθη στην ορχήστρα. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις και εφόσον οι ανάγκες της Ορχήστρας το επιτρέπουν, είναι δυνατή η χορήγηση εκπαιδευτικής άδειας χωρίς αποδοχές για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο του ενός (1) χρόνου και μέχρι του ανωτάτου χρονι-

κού ορίου του ενός (1) χρόνου ακόμη. Μετά το πέρας της άδειας ο μουσικός υποχρεούται να προσκομίσει τα αποδεικτικά των σπουδών του.

Δ. Άλλα δικαιώματα των μουσικών.

Την ημέρα που δίνεται: α) προγενική, β) γενική ή γ) προμέρα του έργου, τον μουσικό δεν βαρύνει καμία άλλη υποχρέωση, απαγορευμένης κάθε άλλης απασχόλησής του από την Ε.Λ.Σ.

Η διάρκεια της ανάπαυσης του μουσικού μεταξύ δύο δοκιμών ή μεταξύ δοκιμής και παράστασης της ίδιας ημέρας είναι το λιγότερο πεντάωρη (5).

Ο μουσικός δεν υποχρεούται να εκτελεί μουσικά μέρη που δεν προβλέπονται από την αρχική μουσική σύνθεση. Σε παραστάσεις ειδικού χαρακτήρα δεν περιλαμβάνονται ορατόρια ή μελοδραματικές βραδιές.

Άρθρο 6

Μισθός και λοιπές αποδοχές.

Οι διατάξεις των παρ. 1 έως και 18 του Γ' μέρους του άρθρου 69 του Ν. 2085/1992 που προβλέπουν το μισθό και λοιπές αποδοχές για τα μέλη του καλλιτεχνικού προσωπικού των Κρατικών Ορχηστρών Αθηνών και Θεσσαλονίκης έχουν εφαρμογή και στο μόνιμο καλλιτεχνικό προσωπικό της Ορχήστρας της Ε.Λ.Σ., ως εξής:

1. Ο μηνιαίος βασικός μισθός για την πρώτη και δεύτερη κατηγορία του καλλιτεχνικού προσωπικού κατά την έννοια του άρθρου 1 του παρόντος Π. Δ/τος ανέρχεται στις εκατόν πενήντα χιλιάδες (150.000) δραχμές.

2. Ο μηνιαίος βασικός μισθός για την τρίτη κατηγορία του καλλιτεχνικού προσωπικού του άρθρου 1 του Π. Δ/τος αυτού ανέρχεται στις εκατόν σαράντα χιλιάδες (140.000) δραχμές.

3. Ο μηνιαίος βασικός μισθός για την τέταρτη κατηγορία του καλλιτεχνικού προσωπικού του άρθρου 1 του Π. Δ/τος αυτού ανέρχεται στις εκατόν είκοσι χιλιάδες (120.000) δραχμές.

4. Ο μηνιαίος βασικός μισθός για την πέμπτη κατηγορία του καλλιτεχνικού προσωπικού του άρθρου 1 του Π. Δ/τος αυτού ανέρχεται στις εβδομήντα χιλιάδες (70.000) δραχμές.

5. Στους βασικούς μισθούς των ανωτέρω κατηγοριών χορηγείται μισθολογική προαγωγή, ανά πενταετία προϋπηρεσίας ίση με το ένα έκτον (1/6) της διαφοράς της επόμενης κατηγορίας. Ειδικά για την κατηγορία των Αρχιμουσικών και Εξάρχοντων, ίση με το ένα έκτον (1/6) της διαφοράς της προηγούμενης κατηγορίας, ήτοι της τρίτης κατηγορίας.

6. Εκτός από το μηνιαίο βασικό μισθό της προηγούμενης παραγράφου του άρθρου αυτού, παρέχονται στο καλλιτεχνικό προσωπικό της Ορχήστρας και το ειδικό μουσικό επίδομα, το επίδομα χρόνου υπηρεσίας, το επίδομα οικογενειακών βαρών, το επίδομα οργάνου καθώς επίσης και η Α.Τ.Α.

7. Το επίδομα χρόνου υπηρεσίας ορίζεται στο ποσοστό που προβλέπουν οι κείμενες διατάξεις για τους δημόσιους υπαλλήλους και υπολογίζεται στο βασικό μισθό. Για τον υπολογισμό του, λαμβάνεται υπόψη το σύνολο της προϋπηρεσίας του μουσικού με την επαγγελματική του αυτή ιδιότητα στις Κρατικές Ορχήστρες, στις Ορχήστρες της Εθνικής Λυρικής Σκηνής, της Ελληνικής Ραδιοφωνίας και των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης, καθώς και οποιαδήποτε άλλη προϋπηρεσία αναγνωρίζεται από το Δημόσιο. Αποκλείεται η προσμέτρηση προϋπηρεσίας η οποία έχει προσφερθεί με παράλληλη απασχόληση στους ανωτέρω φορείς.

8. Το επίδομα οικογενειακών βαρών ορίζεται σύμφωνα με όσα ισχύουν κάθε φορά για τους μόνιμους δημοσίου δικητικού υπαλλήλους.

9. Στα μέλη του καλλιτεχνικού προσωπικού όλων των κατηγοριών του άρθρου 1 του παρόντος Π. Δ/γματος χορηγείται λόγω της ειδικής, ενίοτε έκτακτης, νυχτερινής και κατά τη διάρκεια των αργιών απασχόλησής τους, αλλά και της συνεχούς άσκησης και σε χρόνο εκτός υπηρεσίας, ειδικό μουσικό επίδομα το οποίο ορίζεται για όλες τις κατηγορίες σε ποσοστό ογδόντα επτά επί τοις εκατό (87%) επί του βασικού μισθού του Εξάρχοντος με τριάντα χρόνια υπηρεσίας.

10. Προς διευκόλυνση της αγοράς, συντήρησης και επισκευής του οργάνου χορηγείται στους μουσικούς, οι οποίοι για την εκτέλεση της υπηρεσίας τους χρησιμοποιούν μουσικό όργανο της ιδιοκτησίας τους ειδικό επίδομα οργάνου. Για τον καθορισμό του ύψους του επιδόματος αυτού εφαρμόζεται η διάταξη του άρθρου 106 του Ν. 1892/90.

11. Για την ανανέωση και τον συνεχή εμπλουτισμό των συναυλιών της Ορχήστρας, χορηγείται στον Αρχιμουσικό, αντί του επιδόματος μουσικών οργάνων, ισόποσον επίδομα βιβλιοθήκης.

12. Στο καλλιτεχνικό προσωπικό όλων των κατηγοριών χορηγούνται επιδόματα εορτών, Χριστουγέννων και Πάσχα ως και επίδομα αδείας σύμφωνα με όσα ισχύουν κάθε φορά για τους μόνιμους δημοσίους διοικητικούς υπαλλήλους, ήτοι επί του βασικού μισθού, του χρονοεπιδόματος, του μουσικού επιδόματος και της Α.Τ.Α.

13. Οι μηνιαίες αποδοχές του Διευθυντού της Ε.Λ.Σ. ορίζονται ίσες με το σύνολο των μηνιαίων αποδοχών του Εξάρχοντος με τριάντα χρόνια υπηρεσίας.

14. Ο μουσικός που λόγω των αναγκών του συγκεκριμένου έργου κάθε φορά παίζει ένα σπάνιο όργανο ή δέχεται να εκτελέσει μουσικά μέρη που δεν προβλέπονται απ' την αρχική μουσική σύνθεση, λαμβάνει πρόσθετη αμοιβή. Η αμοιβή αυτή ορίζεται σε ποσοστό είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) για τη χρήση σπάνιου μουσικού οργάνου και πενήντα τοις εκατό (50%) για την εκτέλεση των ανωτέρω μουσικών μερών, επί του ενός εικοστού πέμπτου (1/25) του μηνιαίου μισθού του.

15. Οι κάθε είδους πρόσθετες αποδοχές ή απολαβές των ανωτέρω υπόκεινται στους περιορισμούς της παραγράφου 2 του άρθρου 104 του Συντάγματος.

Άρθρο 7

Δύο (2) θέσεις Διευθυντών Ορχήστρας και μία (1) θέση Βοηθού Διευθυντή Ορχήστρας, που δεν περιλαμβάνονται στις παραπάνω ρυθμίσεις των διατάξεων του άρθρου 1 του Π.Δ. αυτού, διατηρούνται υπό το υπηρεσιακό καθεστώς που προβλέπεται γι' αυτές από τις ισχύουσες σχετικές διατάξεις κατά τη δημοσίευση του Ν. 2065/1992.

Στην Υπουργό Πολιτισμού αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του Διατάγματος αυτού.

Αθήνα, 15 Μαρτίου 1993

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΣΩΤ. ΚΟΥΒΕΛΑΣ **ΚΩΝ/ΝΟΣ ΓΙΑΤΡΑΚΟΣ**
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΘΕΟΔ. ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

(4)

Πρόξη Διοικητή αριθ. 2181/5.3.93
(Άρθρο 1 του Ν. 1266/82)

Πρόσληψη διενέργειας συναλλαγών σε ξένο νόμισμα μέσω του τραπεζικού συστήματος για την νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Αφού έλαβε υπόψη:

α) Το άρθρο 1 του Ν. 1266/82 «όργανα ασκήσεως της νομοματικής, πιστωτικής και συναλλαγματικής πολιτικής και άλλες διατάξεις».

β) Το άρθρο 2 του Α.Ν. 1837/51 «Περί λειτουργίας της Νομοματικής Επιτροπής».

γ) Την ανάγκη διενέργειας αυστηρών ελέγχων νομιμότητας και αυθεντικότητας των συναλλαγών για την εξακρίβωση της πραγματικής ταυτότητας των συναλλασσομένων με τις τράπεζες και την πρόληψη συναλλαγών που μέσω του τραπεζικού συστήματος στοχεύουν στη νομιμοποίηση εσόδων από δραστηριότητα προσώπων που ενέχονται στα κατωτέρω εγκλήματα:

(i) αρπαγής (άρθρο 322 Π.Κ.), ληστείας (άρθρο 380), εκβίασης σε βαθμό κακουργημάτων (άρθρο 385, παρ. 1α), κλοπής κατ' άρθρο 374, περίπτωση α-στ.

(ii) παραγωγής, εμπορίας ή διακίνησης ναρκωτικών.

(iii) κατασκευής, εμπορίας ή διακίνησης όπλων, εκρηκτικών ή εμπρηστικών υλών ή μέσων χημικού ή βιολογικού πολέμου.

(iv) έγκλημα που αφορά αφαίρεση και μεταμόσχευση ανθρώπινων ιστών και οργάνων, αποφάσισε τα εξής:

Από την ημερομηνία κοινοποίησης της παρούσας Πράξης.

(1) Οι Τράπεζες που λειτουργούν στην Ελλάδα υποχρεούνται πριν από την αποδοχή καταθέσεων σε ξένο νόμισμα ή μετατρέψιμες δραχμές και από την πραγματοποίηση οποιασδήποτε άλλης συναλλαγής σε ξένο νόμισμα ή μετατρέψιμες δραχμές το ποσό της οποίας υπερβαίνει το ισότιμο των δεκαπέντε χιλιάδων Ευρωπαϊκών Νομοματικών Μονάδων (15.000 ECU) να απαιτούν την απόδειξη της ταυτότητας του συναλλασσομένου, με εξαίρεση περιπτώσεις όπου ο συναλλασσόμενος είναι πιστωτικό ή χρηματοδοτικό ίδρυμα κατά την έννοια του άρθρου 2 του Ν. 2076/92. Η απόδειξη αυτή γίνεται με την επίδειξη δελτίου αστυνομικής ταυτότητας ή διαβατηρίου ή άλλου επίσημου εγγράφου. Η υποχρέωση γνωστοποίησης της ταυτότητας του συναλλασσόμενου υπάρχει είτε η συναλλαγή πραγματοποιείται με μία, είτε με περισσότερες πράξεις που γίνονται την ίδια ημέρα ή ανάγονται στην ίδια έννομη σχέση.

Σε περίπτωση που υπάρχει αμφιβολία για το αν οι πελάτες που αναφέρει η προηγούμενη παράγραφος ενεργούν για ίδιο λογαριασμό ή σε περίπτωση βεβαιότητας περί του ότι δεν ενεργούν για ίδιο λογαριασμό, οι τράπεζες λαμβάνουν τα εύλογα απαιτούμενα μέτρα προκειμένου να συλλέξουν πληροφορίες για την πραγματική ταυτότητα των προσώπων για λογαριασμό των οποίων ενεργούν οι πελάτες αυτοί. Στις περιπτώσεις αυτές, η πραγματοποίηση των συναλλαγών αναστέλλεται μέχρι την εξακρίβωση της πραγματικής ταυτότητας των προσώπων αυτών. Εξακρίβωση της ταυτότητας γίνεται και σε κάθε περίπτωση που υπάρχει υπόνοια ότι πρόκειται για νομιμοποίηση εσόδων

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

Αρ. Φύλλου 1388

29 Σεπτεμβρίου 2003

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ**ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ**

- Μεταβίβαση του δικαιώματος υπογραφής εγγράφων "Με εντολή του Πρύτανη" στους Προϊσταμένους των Γενικών Διευθύνσεων, Διευθύνσεων Διοικητικών Υπηρεσιών και στους Προϊσταμένους Τμημάτων του Ε.Μ. Πολυτεχνείου. 1
- Σύσταση Νομικού Προσώπου στο Δήμο Αθηναίων Ν. Αττικής με το όνομα «ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ - ΜΟΥΣΙΚΑ ΣΥΝΟΛΑ» 2
- Τροποποίηση-Συμπλήρωση της 4011/8-5-2003 απόφασης της Γενικής Γραμματέως Περιφέρειας Βορ. Αιγαίου, σχετικά με το ανώτατο όριο επιτρεπομένων ημερών, κίνησης εκτός έδρας υπαλλήλων υπηρετούντων στις Ν.Α Λέσβου, Χίου και Σάμου. 3
- Έγκριση του Οργανισμού Εσωτερικής Υπηρεσίας του νομικού προσώπου με την επωνυμία «ΚΕΝΤΡΑ ΝΕΟΤΗΤΑΣ - ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ ΔΗΜΟΥ ΣΗΠΙΑΔΟΣ» 4
- Έγκριση του Οργανισμού Εσωτερικής Υπηρεσίας του Δημοτικού Παιδικού Σταθμού Ν. Αγχιάλου 5
- Έγκριση υπερωριακής εργασίας υπαλλήλων που απασχολούνται στο Τμήμα Μηχανολογικού Εξοπλισμού της Ν.Α. Φωκίδας. 6

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΣΦΑΛΜΑΤΩΝ

- Διόρθωση Σφάλματος στην 14768/29.5.2003 κοινή υπουργική απόφαση. 7
- Διόρθωση Σφάλματος στην οικ. 32633/30.6.2003 απόφαση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας Αττικής 8

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

- Αριθ. 20095 (1)
Μεταβίβαση του δικαιώματος υπογραφής εγγράφων "Με εντολή του Πρύτανη" στους Προϊσταμένους των Γενικών Διευθύνσεων, Διευθύνσεων Διοικητικών Υπηρεσιών και στους Προϊσταμένους Τμημάτων του Ε.Μ. Πολυτεχνείου.

Ο ΠΡΥΤΑΝΗΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ
ΜΕΤΣΟΒΙΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ

Έχοντας υπόψη:

1. Το άρθρο 3 παρ. 1 εδαφ. στ ΙΙΙ του Ν. 2083/92.

2. Το Π.Δ. 46/98 "Οργανισμός Διοικητικών Υπηρεσιών"
3. Την ανάγκη αποκέντρωσης για την ταχύτερη διεκπεραίωση των διοικητικών υποθέσεων του Ιδρύματος (Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου).
4. Το γεγονός ότι από τις διατάξεις αυτής της απόφασης δεν προκαλείται δαπάνη εις βάρος του Κρατικού Προϋπολογισμού, αποφασίζουμε:

Άρθρο 1ο

Μεταβιβάζουμε την αρμοδιότητα υπογραφής εγγράφων στους Προϊσταμένους Γενικών Διευθύνσεων, Διευθύνσεων Διοικητικών Υπηρεσιών στους Προϊσταμένους Τμημάτων του Ε.Μ. Πολυτεχνείου ως εξής:

- α) Στον Γενικό Διευθυντή Διοικητικής Στήριξης και Σπουδών.
1. Εγγράφων που αφορούν σε προκήρυξη θέσεων πάσης φύσεως διδακτικού προσωπικού, μονιμοποίηση, εξέλιξη, ανανέωση θητείας, σε εκτέλεση αποφάσεων των αρμοδίων οργάνων του Ιδρύματος, πλην πράξεων διορισμού, μονιμοποίησης πρόσληψης, ανανέωσης θητείας, αποδοχή παραίτησης κ.λ.π. για τις οποίες αρμόδιος είναι ο Πρύτανης.
2. Μετά του Πρύτανη και του Προέδρου της οικείας Σχολής των πρωτοτύπων διδακτορικών διπλωμάτων.
3. Τον χαρακτηρισμό όλων των εισερχόμενων εγγράφων και χρέωση της εισερχόμενης αλληλογραφίας στις αρμόδιες διοικητικές υπηρεσίες καθώς και τοποθέτηση εγγράφων στο Αρχείο, όπου δεν απαιτείται παραπέρα ενέργεια.
4. Απαντήσεων σε παράπονα υπαλλήλων, πολιτών σχετικά με ζητήματα για τα οποία έχουν αποφασίσει τα αρμόδια όργανα του Ιδρύματος.
5. Εγγράφων για την πληρωμή διδακτικών βιβλίων που διατίθενται στους φοιτητές.
7. Εγγράφων που εκδίδονται από τις Διευθύνσεις Διοικητικού, Οικονομικών, Μέριμνας, Σπουδών και Πληροφορικής και αφορούν σε διοικητική εποπτεία, έλεγχο, συντονισμό και εύρυθμη λειτουργία των υπηρεσιών της Γενικής Διεύθυνσης.
8. Εγγράφων που αφορούν σε προκήρυξη θέσεων πάσης φύσεως ΕΤΕΠ ΕΙΔΙΠ και Διοικητικού Προσωπικού, σε εκτέλεση των αποφάσεων των αρμοδίων οργάνων του Ιδρύματος, πλην πράξεων διορισμού, πρόσληψης, ανανέωσης συμβάσεως, αποδοχής παραίτησεως, οι οποίες παραμένουν στον Πρύτανη.
9. Εντολών μετακίνησης εκτός έδρας του ΕΤΕΠ του ΕΙΔΙΠ και του Διοικητικού Προσωπικού αναλόγως των αναγκών σε εκτέλεση των αποφάσεων των αρμοδίων οργάνων. Για το λοιπό προσωπικό η εντολή υπογράφεται από τον Πρύτανη ή τον Αρμόδιο Αντιπρύτανη.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα 11 Σεπτεμβρίου 2003

Ο Πρύτανης
ΑΝΔΡΕΑΣ Γ. ΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΣ

Αριθ. 40059 (2)
Σύσταση Νομικού Προσώπου στο Δήμο Αθηναίων Ν. Αττικής
με το όνομα «ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ - ΜΟΥΣΙΚΑ ΣΥΝΟΛΑ».

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του άρθρου 203 του Π.Δ.410/95 (Φ.Ε.Κ. Α' 231)(Δ.Κ.Κ.) 2.Την αριθμ. 1736/03 απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Αθηναίων, που αφορά τη σύσταση Νομικού Προσώπου με το όνομα "ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ - ΜΟΥΣΙΚΑ ΣΥΝΟΛΑ", αποφασίζουμε:

1. Συστήνουμε στο Δήμο Αθηναίων του Νομού Αττικής Νομικό Πρόσωπο με το όνομα "ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ - ΜΟΥΣΙΚΑ ΣΥΝΟΛΑ" το οποίο αποτελεί Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου και διέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 203 του Π.Δ.410/95 (Δ.Κ.Κ.).

2. ΣΚΟΠΟΣ του ΝΟΜΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΕΙΝΑΙ:

Σκοπός του Νομικού Προσώπου είναι η οργάνωση και λειτουργία των μουσικών συνόλων του Δήμου Αθηναίων σε ενιαίο φορέα για την καλύτερη εξυπηρέτηση των μουσικών πολιτιστικών δρώμενων του Δήμου Αθηναίων.

3. ΠΟΡΟΙ του ΝΟΜΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ είναι:

- α. Η ετήσια επιχορήγηση του Κράτους ή του Δήμου.
- β. Κάθε είδους συνδρομές, εισφορές, δωρεές, κληρονομίες και κληροδοσίες
- γ. Εισπράξεις από το αντίτιμο των πραγμάτων ή των υπηρεσιών που παρέχονται από το Νομικό Πρόσωπο.
- δ. Πρόσοδοι από τη δική του περιουσία.

-Το Νομικό Πρόσωπο εκπροσωπείται στα δικαστήρια και σε κάθε δημόσια Αρχή από τον πρόεδρο του Δ.Σ. και όταν αυτός απουσιάζει ή κωλύεται, από τον Αντιπρόεδρο.

-Κάλυψη δαπάνης

1.Από τις διατάξεις της απόφασης αυτής δεν προκαλείται δαπάνη σε βάρος του προϋπολογισμού του Δήμου Αθηναίων, καθόσον προσωπικό που ήδη υπηρετεί στο Δήμο Αθηναίων θα στελεχώσει τις υπηρεσίες του νέου Δημοτικού Νομικού Προσώπου, τα δε κονδύλια για τη λειτουργία του θα αφαιρούνται από την επιχορήγηση του Πολιτισμικού Οργανισμού του Δήμου Αθηναίων.

Η παρούσα να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 9 Σεπτεμβρίου 2003

Ο Γενικός Γραμματέας Περιφέρειας
ΜΙΧΑΗΛ ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

Αρ. Φύλλου 134

19 Ιουλίου 2004

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 164
Ρυθμίσεις για τους εργαζομένους με συμβάσεις
ορισμένου χρόνου στο δημόσιο τομέα.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις των άρθρων 3, 4 και 5 του Ν. 1338/1983 «Εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου» (ΦΕΚ 34Α/17.3.1983), όπως αντικαταστάθηκαν και τροποποιήθηκαν με το άρθρο 65 του Ν. 1892/1990 «Για τον εκσυγχρονισμό και την ανάπτυξη και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ 101Α/31.7.1990) και τα άρθρα 6 παρ. 4 και 5 του Ν. 1440/1984 «Συμμετοχή της Ελλάδας στο κεφάλαιο, στα αποθεματικά και στις προβλέψεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, στο Κεφάλαιο της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακος και Χάλυβος και του Οργανισμού Εφοδιασμού ΕΥΡΑΤΟΜ» (ΦΕΚ 70Α/21.5.84), 19 του Ν. 2367/1995 «Νέοι χρηματοπιστωτικοί θεσμοί και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ 261Α/29.12.1995) και 22 του Ν. 2789/2000 «Προσαρμογή του ελληνικού δικαίου προς την Οδηγία 98/26/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 19.5.1998 σχετικά με το αμετάκλητο του διακανονισμού στα συστήματα πληρωμών και στα συστήματα διακανονισμού χρηματοπιστωτικών μέσων και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ 21Α/11.2.2000).

2. Τις διατάξεις του άρθρου 19 του Ν. 1735/1987 «Προσλήψεις στο δημόσιο τομέα, κοινωνικός έλεγχος στη δημόσια διοίκηση, πολιτικά δικαιώματα και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ 195Α/11.11.1987) και τις διατάξεις των άρθρων 1 και 2 του Π.Δ. 373/1995 «Συγχώνευση των Υπουργείων Προεδρίας της Κυβέρνησης και Εσωτερικών στο Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και καθορισμός των αρμοδιοτήτων τους» (ΦΕΚ 201Α/1995).

3. Τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 24 του Ν. 3200/2003 «Τροποποιήσεις του Ν. 1388/1983 «Ίδρυση Εθνικού Κέντρου Δημόσιας Διοίκησης», ίδρυση Εθνικής Σχολής Τοπικής Αυτοδιοίκησης και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ 281Α/9.12.2003) και τις διατάξεις του Π.Δ. 400/1995 «Σύσταση της Γενικής Γραμματείας Δημόσιας Διοίκησης στο Υπουργείο Εσωτερικών και καθορισμός των αρμοδιοτήτων της» (ΦΕΚ 226Α/1.1.1995).

4. Τις διατάξεις του Π.Δ. 81/2002 «Συγχώνευση των Υπουργείων Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών στο Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών» (ΦΕΚ 57Α/21.3.2002).

5. Την με αριθμό 106/19.5.2004 γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής.

6. Την με αριθμό 162/2004 Γνωμοδότηση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας, μετά από πρόταση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομίας και Οικονομικών, Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας και Δικαιοσύνης, αποφασίζουμε:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

Άρθρο 1
Σκοπός

Σκοπός του παρόντος προεδρικού διατάγματος είναι η προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας, όσον αφορά στο προσωπικό του Δημοσίου και του ευρύτερου δημόσιου τομέα, προς τις διατάξεις της Οδηγίας 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου, που έχει συναφθεί μεταξύ των διεπαγγελματικών οργανώσεων γενικού χαρακτήρα CES, UNICE και CEEP (Ε.Ε.Λ. 175/10.7.1999), με την οποία επιδιώκεται αφενός μεν η βελτίωση της ποιότητας της εργασίας ορισμένου χρόνου με την εφαρμογή της αρχής της μη διάκρισης σε σχέση με την εργασία αορίστου χρόνου και αφετέρου η καθιέρωση ενός πλαισίου για να αποτραπεί τυχόν κατάχρηση που προκαλείται από τη χρησιμοποίηση διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου.

Άρθρο 2
Πεδίο εφαρμογής

Οι διατάξεις αυτού του διατάγματος εφαρμόζονται στο προσωπικό του δημόσιου τομέα, όπως αυτός οριοθετείται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 3 του παρόντος, καθώς και στο προσωπικό των δημοτικών και κοινοτικών επιχειρήσεων, το οποίο εργάζεται με σύμβαση ή σχέση εξαρτημένης εργασίας ορισμένου χρόνου, ή σύμβαση έργου ή άλλη σύμβαση ή σχέση που υποκρύπτει σχέση εξαρτημένης εργασίας.

2. Με την επιφύλαξη των οριζόμενων στην παρ. 6 του άρθρου 11, το παρόν διατάγμα δεν εφαρμόζεται: α) Στις σχέσεις επαγγελματικής κατάρτισης και στη σύμβαση ή σχέση μαθητείας.

β) Στις συμβάσεις ή τις σχέσεις εργασίας που έχουν συναφθεί στο πλαίσιο ενός ειδικού προγράμματος κατάρτι-

σης, ένταξης και επαγγελματικής επανεκπαίδευσης υποστηριζόμενου από τον Οργανισμό Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού (Ο.Α.Ε.Δ).

γ) Στις συμβάσεις προσωρινής απασχόλησης των άρθρων 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26 του Ν. 2956/2001 (Α 258).

Άρθρο 3 Ορισμοί

Για την εφαρμογή του παρόντος προεδρικού διατάγματος νοείται ως:

α) «Εργαζόμενος ορισμένου χρόνου», κάθε φυσικό πρόσωπο που έχει σύμβαση ή σχέση εξαρτημένης εργασίας ορισμένου χρόνου, ή σύμβαση ή σχέση έργου ή άλλη σύμβαση ή σχέση που υποκρύπτει σχέση εξαρτημένης εργασίας, η οποία έχει συναφθεί απευθείας μεταξύ του εργοδότη και του εργαζόμενου και η λήξη της καθορίζεται από αντικειμενικούς όρους, όπως ιδίως παρέλευση συγκεκριμένης ημερομηνίας ή αποπεράτωση συγκεκριμένου έργου ή πραγματοποίηση συγκεκριμένου αποτελέσματος.

β) «Αντίστοιχος εργαζόμενος αορίστου χρόνου», κάθε φυσικό πρόσωπο που έχει σύμβαση ή σχέση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου στον ίδιο φορέα ή επιχείρηση και απασχολείται σε ίδια ή παρεμφερή ειδικότητα, λαμβανομένων υπόψη των προσόντων ή των δεξιοτήτων του. Όπου δεν υπάρχει «αντίστοιχος εργαζόμενος αορίστου χρόνου» στον ίδιο φορέα ή επιχείρηση, η σύγκριση γίνεται με αναφορά στην οικεία συλλογική σύμβαση ή όταν δεν υπάρχει τέτοια, με αναφορά στην εκάστοτε Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας ή, εάν δεν υπάρχει, στην κείμενη νομοθεσία.

γ) «Δημόσιος τομέας», ο οριοθετούμενος από τις διατάξεις του άρθρου 51 παρ. 1 του Ν. 1892/1990 (ΦΕΚ Α' 101) ή από άλλες ειδικές διατάξεις, όπως εκάστοτε ισχύουν, αποκλεισμένων σε κάθε περίπτωση από αυτόν των ανωνύμων εταιρειών που είναι εισηγμένες στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών, οι οποίες υπάγονται στις ρυθμίσεις του Π.Δ. 81/2003.

δ) «Σύμβαση», η σύμβαση ή σχέση εξαρτημένης εργασίας ορισμένου χρόνου, ή σύμβαση έργου ή άλλη σύμβαση ή σχέση που υποκρύπτει σχέση εξαρτημένης εργασίας.

ε) Όπου αναφέρεται ο όρος «επιχείρηση» ή «εκμετάλλευση» ή «εργοδότης» νοείται και η δημόσια υπηρεσία, το Ν.Π.Δ.Δ. ή ο φορέας με τον οποίο έχει συναφθεί η αντίστοιχη σύμβαση.

Άρθρο 4 Αρχή της μη διάρκειας

1. Όσον αφορά στους όρους και στις συνθήκες απασχόλησης, οι εργαζόμενοι ορισμένου χρόνου δεν επιτρέπεται, εκ μόνου του λόγου ότι η σύμβασή τους είναι ορισμένου χρόνου, να αντιμετωπίζονται δυσμενώς σε σχέση με τους αντίστοιχους εργαζόμενους αορίστου χρόνου. Κατ' εξαίρεση και μόνον επιτρέπεται διαφορετική αντιμετώπιση κάθε φορά που συντρέχουν αντικειμενικοί λόγοι, οι οποίοι την δικαιολογούν.

2. Η απαιτούμενη περίοδος προϋπηρεσίας σε σχέση με ιδιαίτερες συνθήκες απασχόλησης είναι η ίδια τόσο για τους εργαζόμενους ορισμένου χρόνου όσο και για τους εργαζόμενους αορίστου χρόνου, εκτός από την περίπτωση κατά την οποία για αντικειμενικούς λόγους δικαιολογείται διαφορετική διάρκεια της περιόδου προϋπηρεσίας.

Άρθρο 5 Διαδοχικές συμβάσεις

1. Απαγορεύονται οι διαδοχικές συμβάσεις, που καταρτίζονται και εκτελούνται μεταξύ του ίδιου εργοδότη και του ίδιου εργαζόμενου με την ίδια ή παρεμφερή ειδικότητα και με τους ίδιους ή παρεμφερείς όρους εργασίας, εφόσον μεταξύ των συμβάσεων αυτών μεσολαβεί χρονικό διάστημα μικρότερο των τριών μηνών.

2. Η κατάρτιση των συμβάσεων αυτών επιτρέπεται κατ' εξαίρεση, εφόσον δικαιολογείται από αντικειμενικούς λόγους. Αντικειμενικός λόγος υφίσταται, όταν οι επόμενες της αρχικής σύμβασης συνάπτονται για την εξυπηρέτηση ειδικών ομοειδών αναγκών που σχετίζονται ευθέως και αμέσως με τη μορφή ή το είδος ή τη δραστηριότητα της επιχείρησης.

3. Η σύναψη διαδοχικών συμβάσεων γίνεται εγγράφως και οι λόγοι που την δικαιολογούν αναφέρονται ρητώς στη σύμβαση, εφόσον δεν προκύπτουν ευθέως από αυτήν. Κατ' εξαίρεση, ο έγγραφος τύπος δεν απαιτείται, όταν η ανανέωση της σύμβασης, λόγω του ευκαιριακού χαρακτήρα της απασχόλησης, δεν έχει διάρκεια μεγαλύτερη του ενός μηνός, εκτός αν ο έγγραφος τύπος προβλέπεται ρητά από άλλη διάταξη. Αντίγραφο της σύμβασης παραδίδεται στον εργαζόμενο εντός πέντε (5) εργάσιμων ημερών από την έναρξη της απασχόλησής του.

4. Σε κάθε περίπτωση, ο αριθμός των διαδοχικών συμβάσεων δεν επιτρέπεται να είναι μεγαλύτερος των τριών, με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 2 του επόμενου άρθρου.

Άρθρο 6 Ανώτατη διάρκεια συμβάσεων

1. Συμβάσεις που καταρτίζονται διαδοχικώς και εκτελούνται μεταξύ του ίδιου εργοδότη και του ίδιου εργαζόμενου με την ίδια ή παρεμφερή ειδικότητα και με τους ίδιους ή παρεμφερείς όρους εργασίας, απαγορεύεται να υπερβαίνουν τους είκοσι τέσσερις (24) μήνες σε συνολικό χρόνο διάρκειας της απασχόλησης, είτε συνάπτονται κατ' εφαρμογήν του προηγούμενου άρθρου είτε συνάπτονται κατ' εφαρμογήν άλλων διατάξεων της κείμενης νομοθεσίας.

2. Συνολικός χρόνος διάρκειας απασχόλησης άνω των είκοσι τεσσάρων (24) μηνών επιτρέπεται μόνον σε περιπτώσεις ειδικών, από τη φύση και το είδος της εργασίας τους, κατηγοριών εργαζομένων που προβλέπονται από την κείμενη νομοθεσία, όπως, ιδίως, διευθυντικά στελέχη, εργαζόμενοι που προσλαμβάνονται στο πλαίσιο συγκεκριμένου ερευνητικού ή οιουδήποτε επιδοτούμενου ή χρηματοδοτούμενου προγράμματος, εργαζόμενοι που προσλαμβάνονται για την πραγματοποίηση έργου σχετικού με την εκπλήρωση υποχρεώσεων που απορρέουν από συμβάσεις με διεθνείς οργανισμούς.

Άρθρο 7 Συνέπειες παραβάσεων

1. Οποιαδήποτε σύμβαση συνάπτεται κατά παράβαση των διατάξεων των άρθρων 5 και 6 του παρόντος διατάγματος είναι αυτοδικαίως άκυρη.

2. Σε περίπτωση που η άκυρη σύμβαση εκτελέσθηκε εν όλω ή εν μέρει, καταβάλλονται στον εργαζόμενο τα οφειλόμενα βάσει αυτής χρηματικά ποσά, τυχόν δε καταβληθέντα δεν αναζητούνται. Ο εργαζόμενος έχει δικαίωμα,

για το χρόνο που εκτελέστηκε η άκυρη σύμβαση εργασίας, να λάβει ως αποζημίωση το ποσό το οποίο δικαιούται ο αντίστοιχος εργαζόμενος αορίστου χρόνου σε περίπτωση καταγγελίας της συμβάσεώς του. Εάν οι άκυρες συμβάσεις είναι περισσότερες, ως χρόνος για τον υπολογισμό της αποζημίωσης λαμβάνεται η συνολική διάρκεια απασχόλησης με βάση τις άκυρες συμβάσεις. Τα χρηματικά ποσά που καταβάλλονται από τον εργοδότη στον εργαζόμενο καταλογίζονται στον υπαίτιο.

3. Όποιος παραβαίνει τις διατάξεις των άρθρων 5 και 6 του παρόντος διατάγματος τιμωρείται με φυλάκιση (άρθρο 5 Ν. 1338/1983, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 6 παρ. 5 του Ν. 1440/1984). Αν το αδίκημα διαπράχθηκε από αμέλεια, ο υπαίτιος τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι ενός έτους. Η ίδια παράβαση στοιχειοθετεί παράλληλα και σοβαρό πειθαρχικό παράπτωμα.

Άρθρο 8

Ενημέρωση και ευκαιρίες απασχόλησης

1. Οι εργοδότες ενημερώνουν τους εργαζόμενους ορισμένου χρόνου για κενές θέσεις που είναι διαθέσιμες στην επιχείρηση ή την εκμετάλλευση, ώστε να εξασφαλισθεί ότι έχουν τις ίδιες ευκαιρίες να διεκδικήσουν θέσεις απασχόλησης αορίστου χρόνου, όπως και άλλοι εργαζόμενοι.

2. Η ενημέρωση αυτή γίνεται μέσω γενικής ανακοίνωσης, η οποία αναρτάται σε κατάλληλο μέρος μέσα στην επιχείρηση ή την εκμετάλλευση, ή μέσω των οικείων συνδικαλιστικών οργάνων ή με οποιοδήποτε άλλο πρόσφορο μέσο.

3. Στο μέτρο του δυνατού, και λαμβανομένης υπόψη της ανάγκης για ομαλή λειτουργία της επιχείρησης, οι εργοδότες διευκολύνουν την πρόσβαση των εργαζομένων ορισμένου χρόνου σε κατάλληλες ευκαιρίες κατάρτισης, ώστε να ενισχύονται οι δεξιότητές τους, η εξέλιξη της επαγγελματικής σταδιοδρομίας τους και η επαγγελματική κινητικότητά τους.

4. Οι διατάξεις των παρ. 1 και 2 αυτού του άρθρου δεν εφαρμόζονται στις περιπτώσεις που συγκεκριμένες διατάξεις καθιερώνουν ειδικό τρόπο ενημέρωσης των εργαζομένων, όπως είναι ιδίως οι διατάξεις περί Ανώτατου Συμβουλίου Επιλογής Προσωπικού (Α.Σ.Ε.Π).

Άρθρο 9

Ενημέρωση και διαβούλευση

1. Οι εργαζόμενοι ορισμένου χρόνου συνυπολογίζονται για τον προσδιορισμό του κατώτατου ορίου εργαζομένων, πάνω από το οποίο μπορούν να συγκροτούνται μέσα στην επιχείρηση τα αντιπροσωπευτικά τους όργανα, τα οποία προβλέπονται από τις κείμενες διατάξεις.

2. Στο μέτρο του δυνατού, οι εργοδότες μεριμνούν για την παροχή κατάλληλης ενημέρωσης στα υπάρχοντα αντιπροσωπευτικά όργανα των εργαζομένων ορισμένου χρόνου στην επιχείρηση.

Άρθρο 10

Ειδικές Διατάξεις

1. Το παρόν διάταγμα δεν θίγει ρυθμίσεις ευνοϊκότερες για τους εργαζόμενους εν γένει, καθώς και για τους εργαζόμενους με αναπηρίες.

2. Το παρόν διάταγμα δεν θίγει τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις που αφορούν την ισότητα των φύλων στις εργασιακές σχέσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

Άρθρο 11

Μεταβατικές Διατάξεις

Διαδοχικές συμβάσεις κατά την παρ. 1 του άρθρου 5 του παρόντος διατάγματος, οι οποίες έχουν συναφθεί πριν την έναρξη ισχύος του παρόντος και είναι ενεργές έως την έναρξη ισχύος αυτού, συνιστούν εφεξής σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου εφόσον συντρέχουν αθροιστικά οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) Συνολική χρονική διάρκεια διαδοχικών συμβάσεων τουλάχιστον είκοσι τεσσάρων (24) μηνών έως την έναρξη ισχύος του διατάγματος, ανεξαρτήτως αριθμού ανανεώσεων συμβάσεων ή τρεις τουλάχιστον ανανεώσεις πέραν της αρχικής σύμβασης κατά την παρ. 1 του άρθρου 5 του παρόντος διατάγματος, με συνολικό ελάχιστο χρόνο απασχόλησης δέκα οκτώ (18) μηνών, μέσα σε συνολικό χρονικό διάστημα είκοσι τεσσάρων (24) μηνών από την αρχική σύμβαση.

β) Ο συνολικός χρόνος υπηρεσίας του εδαφίου (α) να έχει πράγματι διανυθεί στον ίδιο φορέα, με την ίδια ή παρεμφερή ειδικότητα και με τους ίδιους ή παρεμφερείς όρους εργασίας, όπως αναγράφεται στην αρχική σύμβαση. Προκειμένου περί συμβάσεων που έχουν συναφθεί με την Ελληνική Εταιρία Τοπικής Ανάπτυξης και Αυτοδιοίκησης (Ε.Ε.Τ.Α.Α), στο πλαίσιο εφαρμογής συγκεκριμένου προγράμματος, ως φορέας νοείται ο οικείος Ο.Τ.Α στον οποίο ο εργαζόμενος προσέφερε πραγματικά τις υπηρεσίες του.

γ) Το αντικείμενο της σύμβασης να αφορά σε δραστηριότητες, οι οποίες σχετίζονται ευθέως και αμέσως με πάγιες και διαρκείς ανάγκες του αντίστοιχου φορέα, όπως αυτές οριοθετούνται από το δημόσιο συμφέρον το οποίο υπηρετεί ο φορέας αυτός.

δ) Ο κατά τις προηγούμενες περιπτώσεις συνολικός χρόνος υπηρεσίας πρέπει να έχει παρασχεθεί κατά πλήρες ή μειωμένο ωράριο εργασίας και σε καθήκοντα ίδια ή παρεμφερή με αυτά που αναγράφονται στην αρχική σύμβαση. Οι διαδοχικές συμβάσεις μειωμένου ωραρίου εργασίας συνιστούν, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου αυτής, συμβάσεις αορίστου χρόνου μειωμένης απασχόλησης αντίστοιχης με την αναγραφόμενη στην αρχική σύμβαση.

Για τη διαπίστωση της συνδρομής των κατά την προηγούμενη παράγραφο προϋποθέσεων, ο εργαζόμενος υποβάλλει, εντός αποκλειστικής προθεσμίας δύο (2) μηνών από την έναρξη της ισχύος του παρόντος, αίτηση προς τον οικείο φορέα, στην οποία αναφέρει τα στοιχεία από τα οποία προκύπτει η συνδρομή των προϋποθέσεων αυτών. Αρμόδιο όργανο να κρίνει αποιολογημένα εάν συντρέχουν, κατά περίπτωση, οι προϋποθέσεις της προηγούμενης παραγράφου, είναι το οικείο Υπηρεσιακό Συμβούλιο ή το όργανο που εξομοιώνεται με αυτό και όπου δεν υπάρχει, το Διοικητικό Συμβούλιο ή το διοικούν όργανο του οικείου νομικού προσώπου ή το όργανο που εξομοιώνεται με αυτό κατά την κείμενη νομοθεσία. Στις δημοτικές ή κοινοτικές επιχειρήσεις αρμόδιο όργανο είναι, σε κάθε περίπτωση, το Δημοτικό ή Κοινοτικό Συμβούλιο του οικείου Ο.Τ.Α, ύστερα από εισήγηση του Διοικητικού Συμβουλίου ή του διοικούντος οργάνου της επιχείρησης. Το κατά τα ανωτέρω αρμόδιο όργανο κρίνει περατέρω εάν στις συμβάσεις έργου ή άλλες συμβάσεις ή σχέσεις, υποκρύπτεται σχέση εξαρτημένης εργασίας. Η κατά τις

ως άνω διατάξεις κρίση του αρμόδιου οργάνου ολοκληρώνεται το αργότερο εντός πέντε (5) μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος διατάγματος.

Οι κατά την παρ. 2 κρίσεις του αρμόδιων οργάνων, θετικές ή αρνητικές, διαβιβάζονται αμέσως στο Ανώτατο Συμβούλιο Επιλογής Προσωπικού (Α.Σ.Ε.Π.), το οποίο αποφαινεται εντός τριών (3) μηνών από τη διαβίβαση σε αυτό των σχετικών κρίσεων.

4. Στις διατάξεις αυτού του άρθρου υπάγονται οι εργαζόμενοι στο δημόσιο τομέα, όπως αυτός ορίζεται στο άρθρο 3 περ. γ. του παρόντος διατάγματος, καθώς και στις δημοτικές και κοινοτικές επιχειρήσεις, αποκλειομένων σε κάθε περίπτωση των εργαζομένων σε ανώνυμες εταιρείες που είναι εισηγμένες στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών. Οι διατάξεις αυτού του άρθρου δεν εφαρμόζονται στα απευθείας διοριζόμενα διευθυντικά στελέχη, το καθεστώς των οποίων, λόγω του είδους των καθηκόντων τους και των προνομίων που απολαμβάνουν, ρυθμίζεται από ειδικές κάθε φορά διατάξεις, καθώς και στο προσωπικό των εκτός Ελλάδος υπηρεσιών του Υπουργείου Εξωτερικών και στο προσωπικό των Γραφείων Τύπου και Επικοινωνίας στο εξωτερικό της Γενικής Γραμματείας Ενημέρωσης, που προσλαμβάνεται επιτοπίως.

5. Στις διατάξεις της παρ. 1 του παρόντος άρθρου συμπεριλαμβάνονται και οι συμβάσεις οι οποίες έχουν λήξει κατά το χρονικό διάστημα των τελευταίων τριών μηνών πριν την έναρξη ισχύος του παρόντος διατάγματος λογιζόμενες ως ενεργές διαδοχικές συμβάσεις ως την έναρξη ισχύος του παρόντος. Η προϋπόθεση του εδ. α της παρ. 1 του παρόντος άρθρου πρέπει να συντρέχει κατά το χρόνο λήξης της σύμβασης.

6. Κατ' εξαίρεση, και για λόγους κοινωνικής πρόνοιας που αφορούν στην επαγγελματική ένταξη των ατόμων με αναπηρίες κατ' εφαρμογή της παρ. 6 του άρθρου 21 του Συντάγματος, για τα άτομα με ποσοστό αναπηρίας 50% τουλάχιστον, συμπεριλαμβανομένων και αυτών που εργάζονται στο πλαίσιο προγράμματος ένταξης του Ο.Α.Ε.Δ., αρκεί ο συνολικός χρόνος απασχόλησης του εδαφίου (α) της παρ. 1 του παρόντος άρθρου να είναι τουλάχιστον δεκαοκτώ (18) μήνες, ανεξαρτήτως ενδιάμεσων χρονικών διαστημάτων μεταξύ των συμβάσεων, εφόσον πληρούνται οι λοιπές προϋποθέσεις κατά τα ανωτέρω.

Άρθρο 12 **Έναρξη ισχύος**

Η ισχύς του παρόντος, αν δεν ορίζεται διαφορετικά σε επί μέρους διατάξεις, αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Στον Υπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του παρόντος Προεδρικού Διατάγματος.

Αθήνα, 14 Ιουλίου 2004

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ**

ΑΓΡΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ **ΑΝΑΣΤ. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ**

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

Αρ. Φύλλου 2784

2 Δεκεμβρίου 2011

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Διαπίστωση αυτοδίκαιης κατάργησης οργανικών θέσεων που κενώνονται λόγω αυτοδίκαιης απόλυσης και θέσης σε προσυνταξιοδοτική διαθεσιμότητα των υπαλλήλων που τις κατείχαν, κατ' εφαρμογή των παρ. 1γ και 2 του άρθρου 33 του ν.4024/2011 του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης..... 1

Τροποποίηση της Υπουργικής Απόφασης υπ' αριθμ 7931/10-6-2009, (ΦΕΚ 1250/Β/2009) «Καθορισμός λεπτομερειών εφαρμογής της υπ' αριθμ. 705/2008 καινής υπουργικής απόφασης για το Καθεστώς Ενίσχυσης για την Ενθάρρυνση των Επενδύσεων Μικρού Κόστους στις Γεωργικές Εκμεταλλεύσεις με στόχο την βελτίωση των συνολικών τους επιδόσεων»..... 2

Διαπίστωση αυτοδίκαιης κατάργησης κενών οργανικών θέσεων πολιτικού προσωπικού με σχέση εργασίας δημοσίου δικαίου του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, κατ' εφαρμογή της παρ. 1α του άρθρου 33 του Ν. 4024/2011..... 3

Διαπίστωση αυτοδίκαιης κατάργησης οργανικών θέσεων που κενώνονται λόγω αυτοδίκαιης απόλυσης και θέσης σε προσυνταξιοδοτική διαθεσιμότητα των υπαλλήλων που τις κατείχαν, κατ' εφαρμογή των παρ. 1β, 1γ και 2 του άρθρου 33 του Ν. 4024/2011. 4

Τροποποίηση του καταστατικού της Δημοτικής Επιχείρησης με την επωνυμία «Κοινωφελής Επιχείρηση Τουρισμού και Πολιτισμού Αράχωβας» με αλλαγή της επωνυμίας σε «Κοινωφελής Δημοτική Επιχείρηση Τουρισμού και Πολιτισμού Διστόμου - Αράχωβας - Αντίκυρας»..... 5

Συγχώνευση των Νομικών Προσώπων του Δήμου Αθηναίων «Δήμος Αθηναίων - Μουσικά Σύνολα», «Πολιτισμικός Οργανισμός του Δήμου Αθηναίων» και «Οργανισμός Νεολαίας και Άθλησης Δήμου Αθηναίων», σε ένα νέο Νομικό Πρόσωπο του Δήμου Αθηναίων με την ονομασία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ, ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΔΗΜΟΥ ΑΘΗΝΑΙΩΝ»..... 6

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Αριθμ. ΔΙΔΚ/Φ.1.2/οικ. 24070

(1)

Διαπίστωση αυτοδίκαιης κατάργησης οργανικών θέσεων που κενώνονται λόγω αυτοδίκαιης απόλυσης και θέσης σε προσυνταξιοδοτική διαθεσιμότητα των υπαλλήλων που τις κατείχαν, κατ' εφαρμογή των παρ. 1γ και 2 του άρθρου 33 του ν.4024/2011 του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης.

Η ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗΣ ΚΑΙ
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

Έχοντας υπόψη:

1. τις διατάξεις:

α) των παραγράφων 1β, 1γ, 2 και 9 του άρθρου 33 του ν.4024/2011 «Συνταξιοδοτικές ρυθμίσεις, ενιαίο μισθολόγιο - βαθμολόγιο, εργασιακή εφεδρεία και άλλες διατάξεις εφαρμογής του μεσοπρόθεσμου πλαισίου δημοσιονομικής στρατηγικής 2012-2015» (Α' 226)

β) του Π.Δ. 320/1988 (Α' 149) «Οργανισμός των Υπηρεσιών του Υπουργείου Προεδρίας της Κυβέρνησης», όπως ισχύει

γ) του Π.Δ. 65/2011 (Α' 147) «Διάσπαση του Υπουργείου Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης στα Υπουργεία α) Εσωτερικών και β) Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης... Νέας Γενιάς»

2. την αριθ.πρωτ.ΔΙΔΑΔ/Φ.26.14/756/οικ.21872/4.11.2011 (Β' 2619) Κοινή Υπουργική Απόφαση των Υπουργών Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Οικονομικών, διαπιστώνουμε την αυτοδίκαιη κατάργηση από 27.11.2011 δέκα (10) οργανικών θέσεων και μίας (1) προσωποπαγούς θέσης ανά κλάδο και κατηγορία προσωπικού που κενώθηκαν λόγω αυτοδίκαιης απόλυσης και θέσης σε προσυνταξιοδοτική διαθεσιμότητα των υπαλλήλων που τις κατείχαν, κατ' εφαρμογή των παρ. 1γ και 2 του άρθρου 33 του ν.4024/2011, ως ακολούθως:

Αριθμ. απόφ. 1302/14-11-11 (6)
 Συγχώνευση των Νομικών Προσώπων του Δήμου Αθηναίων «Δήμος Αθηναίων - Μουσικά Σύνολα», «Πολιτισμικός Οργανισμός του Δήμου Αθηναίων» και «Οργανισμός Νεολαίας και Άθλησης Δήμου Αθηναίων», σε ένα νέο Νομικό Πρόσωπο του Δήμου Αθηναίων με την ονομασία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ, ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΔΗΜΟΥ ΑΘΗΝΑΙΩΝ».

ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. το υπ' αριθμ. πρωτ. 212636/2011 έγγραφο του Δημάρχου Αθηναίων περί συγχώνευσης των νομικών προσώπων του Δήμου Αθηναίων.

2. το άρθρο 241 του Ν. 3463/2006

3. το άρθρο 103 του Ν. 3852/2010

4. την υπ' αριθμ. 1736/2003 απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου, με την οποία συνεστήθη το ΝΠΔΔ «ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ-ΜΟΥΣΙΚΑ ΣΥΝΟΛΑ» όπως αυτή εγκρίθηκε με την υπ' αριθμ. 40059/2003 απόφαση του Γ.Γ. Περιφέρειας (ΦΕΚ Β' 1388/2003),

5. την υπ' αριθμ. 87/1979 απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου με την οποία συνεστήθη το ΝΠΔΔ «ΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΔΗΜΟΥ ΑΘΗΝΑΙΩΝ» όπως αυτή εγκρίθηκε με το υπ' αριθμ. 284/1979 ΠΔ, το οποίο τροποποιήθηκε με το υπ' αριθμ. 786/1981 ΠΔ, μετονομάστηκε σε «ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΔΗΜΟΥ ΑΘΗΝΑΙΩΝ» με την υπ' αριθμ. ΥΑ 7597/1983 (ΦΕΚ Β' 172/1983) και με την υπ' αριθμ. 4517/1997 απόφαση του Γ.Γ. Περιφέρειας (ΦΕΚ Β' 230/1997), όπως διορθώθηκε με το ΦΕΚ Β' 345/1997 και μετονομάστηκε τελικώς σε «ΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΑΘΗΝΑΙΩΝ».

6. Την υπ' αριθμ. 3063/1937 απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου, με την οποία συνεστήθη αρχικά το ΝΠΔΔ με την ονομασία «Κέντρο Νεότητας», όπως αυτή εγκρίθηκε με το από 18-9-1937 ΒΔ (ΦΕΚ Α' 406/1937), το οποίο τροποποιήθηκε με το υπ' αριθμ. 5966/1983 ΠΔ (ΦΕΚ Β' 188/1983) και την υπ' αριθμ. 28058/1988 απόφαση του Νομάρχη Αθηνών (ΦΕΚ Β' 846/1988) και μετονομάστηκε τελικώς σε «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΚΑΙ ΑΘΛΗΣΗΣ ΔΗΜΟΥ ΑΘΗΝΑΙΩΝ» με την υπ' αριθμ. 18785/1985 απόφαση του Νομάρχη Διαμερίσματος Αθηνών (ΦΕΚ Β' 517/1985).

7. Την υπ' αριθμ. πρωτ. 44046/40874/23-11-2011 απόφαση του Γενικού Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής που αφορά τον έλεγχο νομιμότητας της υπ' αριθμ. 1302/2011 απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου Αθηναίων, αποφασίζει:

Εγκρίνει τη συγχώνευση των Νομικών Προσώπων του Δήμου Αθηναίων «Δήμος Αθηναίων - Μουσικά Σύνολα», «Πολιτισμικός Οργανισμός του Δήμου Αθηναίων» και «Οργανισμός Νεολαίας και Άθλησης Δήμου Αθηναίων», σε ένα νέο Νομικό Πρόσωπο του Δήμου Αθηναίων με την ονομασία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ, ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΔΗΜΟΥ ΑΘΗΝΑΙΩΝ» ως εξής:

Όνομα - Σκοπός - Έδρα:

Το Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου με την ονομασία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ, ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΔΗΜΟΥ ΑΘΗΝΑΙΩΝ» διέπεται από τις διατάξεις του Ν.3463/2006 και του Ν.3852/2010, όπως κάθε φορά ισχύουν.

Έδρα του Νομικού Προσώπου είναι η Αθήνα.

Σκοπός του νομικού προσώπου είναι η ανάπτυξη κάθε μορφής πνευματικής και εν γένει πολιτιστικής και μουσι-

κής δραστηριότητας στο Δήμο της Αθήνας, η διάσωση και ανάδειξη της πολιτιστικής μας κληρονομιάς και της ελληνικής παράδοσης σε συνδυασμό με τα νεώτερα πολιτιστικά ρεύματα καθώς και η προαγωγή και ανάπτυξη της σωματικής, πνευματικής και αισθητικής αγωγής των κατοίκων και ιδιαίτερα των παιδιών και των νέων της περιφέρειας του Δήμου Αθηναίων και περιλαμβάνει ενδεικτικά:

Την οργάνωση και λειτουργία των μουσικών συνόλων του Δήμου Αθηναίων για την εξυπηρέτηση των μουσικών πολιτιστικών δρώμενων του Δήμου Αθηναίων, την ανάπτυξη και καλλιέργεια σχέσεων συνεργασίας με ανάλογους ελληνικούς και διεθνούς φορείς, την επιμέλεια ελληνικών και διεθνών μουσικών εκδηλώσεων, την υποδοχή, φιλοξενία και ξενάγηση προσωπικοτήτων και μουσικών συνόλων προσκεκλημένων του ΝΠΔΔ, τη συμμετοχή σε ελληνικούς και διεθνείς διαγωνισμούς, φεστιβάλ και εκδηλώσεις, την προβολή και διάδοση των παραπάνω καλλιτεχνικών δρώμενων, την καλλιτεχνική, τεχνική και επιστημονική συνεργασία με Πανεπιστημιακά Ιδρύματα, φορείς του Εσωτερικού και Εξωτερικού, επιχειρήσεις, νομικά πρόσωπα και Οργανισμούς πάσης φύσεως, την διοργάνωση μαθημάτων και μορφωτικών σεμιναρίων για μαθητές ή φοιτητές μουσικούς, την βράβευση διακρινομένων Ελλήνων μουσικών για την προσφορά και το έργο τους ύστερα από απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του ΝΠΔΔ, την προκήρυξη διαγωνισμών και ανάθεση εργασιών ή μελετών που αφορούν την προαγωγή της πνευματικής και πολιτιστικής ανάπτυξης του Δήμου Αθηναίων, την παροχή οικονομικών ενισχύσεων, επιχορηγήσεων και επαινετικών διπλωμάτων ή βραβείων για επιτυχή εκπόνηση ή ολοκλήρωση τέτοιων εργασιών, την οργάνωση μαθημάτων και μορφωτικών σεμιναρίων ή άλλων εκδηλώσεων, την εξασφάλιση χώρων μελέτης, την χρηματοδότηση εκδόσεων και κάθε έργου ή δραστηριότητας με την οποία προάγεται η πολιτιστική και πνευματική ζωή του Δήμου Αθηναίων, την ανάπτυξη κάθε άλλης κοινωνικής ή φιλανθρωπικής δράσης στο Δήμο Αθηναίων, την διοργάνωση διαλέξεων, συζητήσεων και συνεδρίων, την ανάπτυξη και ενίσχυση δραστηριοτήτων για την προβολή και διάδοση του θεάτρου και του κινηματογράφου, την προβολή και διάδοση του χορού, την προβολή και διάδοση των εικαστικών τεχνών, την δημιουργία και λειτουργία βιβλιοθηκών, την έκδοση βιβλίων, λευκωμάτων, περιοδικών κ.λπ. που έχουν σχέση με τη δραστηριότητα του νομικού προσώπου ή την πολιτιστική και πολιτισμική ιστορία της πόλεως των Αθηνών.

Την επιστημονική αντιμετώπιση και επίλυση των ειδικών προβλημάτων επικοινωνίας και σχέσεων των μελών των οικογενειών και ειδικότερα των σχέσεων γονέων-παιδιών, την δημιουργική απασχόληση και ψυχαγωγία των παιδιών και των νέων στον ελεύθερο χρόνο τους, την ενθάρρυνση του πνεύματος συνεργασίας, αυτενέργειας και πρωτοβουλίας, καθώς και την ενθάρρυνση της ενεργητικής συμμετοχής τους στο κοινό πρόβλημα της συνοικίας και του Δήμου, την ενημέρωση των κατοίκων του δήμου στις σύγχρονες μεθόδους της επιστήμης και της τεχνολογίας, την μελέτη των τρόπων και μέσων για την προσαρμογή των παιδιών και των νέων στο κοινωνικό σύνολο.

Την ίδρυση και λειτουργία κέντρων αθλητισμού, κέντρων παιδικής χαράς, κέντρων αναψυχής και δημιουργικής αξιοποίησης του ελεύθερου χρόνου, βιβλιοθηκών κ.λπ. τόσο στο κέντρο όσο και στις συνοικίες του Δήμου Αθηναίων για την ψυχαγωγία και απασχόληση των νέων στις ελεύθερες ώρες τους και για την ανάπτυξη του εξωσχολικού αθλητισμού, την κατάρτιση και εκτέλεση προγραμμάτων μορφωτικών και πολιτιστικών εκδηλώσεων των νέων αποβλέποντας στην ισομερή πολιτιστική ανάπτυξη όλων των συνοικισμών και περιοχών του Δήμου, την ενθάρρυνση του πνεύματος πρωτοβουλίας και αυτενέργειας των νέων στην εκπόνηση και εκτέλεση των προγραμμάτων αυτών, τη δημιουργία κάθε μορφής δραστηριότητας που στοχεύει στην προώθηση των σκοπών του νομικού προσώπου, όπως σχολές γονέων, κέντρα επαγγελματικού προσανατολισμού, συμβουλευτικού σταθμούς.

Διοίκηση

Το Νομικό Πρόσωπο διοικείται από το Διοικητικό Συμβούλιο το οποίο αποτελείται από δεκαπέντε (15) μέλη ως εξής:

- α. τέσσερις δημοτικούς συμβούλους
 - β. δέκα δημότες ή κατοίκους, ή πολίτες που έχουν ανάλογη επαγγελματική δράση με τον σκοπό του ΝΠΔΔ.
- Εκ των ανωτέρω μελών δύο τουλάχιστον ορίζονται από τη μειοψηφία του δημοτικού συμβουλίου.
- γ. ένας εκπρόσωπος των εργαζομένων του νομικού προσώπου.

Για τα λοιπά θέματα εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 240 του Ν. 3463/2006 όπως κάθε φορά ισχύει.

Περιουσία

Περιουσία του νομικού προσώπου αποτελεί η κινητή και ακίνητη περιουσία των τριών συγχωνευόμενων νομικών προσώπων η οποία στο σύνολο της περιέρχεται στο νέο νομικό πρόσωπο που προέρχεται από τη συγχώνευση.

Πόροι

Πόροι του ΝΠΔΔ αποτελούν:

- α) Η ετήσια τακτική ύψους μέχρι 100.000.000 € επιχορήγηση του Δήμου ή η τυχόν έκτακτη επιχορήγηση του Δήμου, η οποία θα καθορίζεται κάθε έτος με απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου και θα προβλέπεται στον ετήσιο προϋπολογισμό του Δήμου.
- β) κάθε είδους εισφορές, επιχορηγήσεις, δωρεές, χορηγίες, κληρονομίες και κληροδοσίες.
- γ) εισπράξεις από το αντίτιμο των πραγμάτων ή των υπηρεσιών, που παρέχει το νομικό πρόσωπο.
- δ) πρόσδοδοι από τη δική του περιουσία, καθώς και από τη συμμετοχή του σε προγράμματα.

Κάλυψη Δαπάνης

Για το οικονομικό έτος 2011 προκαλείται δαπάνη ποσού 15.000.000 €, 4.000.000 € και 17.700.000 € που έχουν εγγραφεί στους Κ.Α. (6715.001, 6715.008 και 6715.002) Φ10 εις βάρος του προϋπολογισμού του Δήμου, και για τα επόμενα έτη το ύψος της δαπάνης θα καθορίζεται κάθε έτος με απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου και θα προβλέπεται στον προϋπολογισμό του Δήμου.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 30 Νοεμβρίου 2011

Ο Πρόεδρος του Δ.Σ.
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΕΝΣ

Προκηρήξεις:

1. Κρατική Ορχήστρα Αθηνών

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ &
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ & ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ
ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ ΕΠΟΠΤΕΥΟΜΕΝΩΝ ΦΟΡΕΩΝ
ΤΟΜΕΑ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ &
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ
Ταχ. Δ/ση: Μπουμπουλίνας 20
Ταχ. Κώδικας: 106 82
Πληροφορίες: Μ. Ηλιοπούλου
Τηλέφωνο: 2131322420
Φαξ: 210 8201415

Αναρτητέα στο διαδίκτυο

Αθήνα, 4 Μαρτίου 2016

Αρ. Πρωτ.:
ΥΠΠΟΑ/ΓΔΔΥΗΔ/ΔΔΑΑΔ/ΤΥΕΦΤΠ/
68605/7741/6881/429

ΘΕΜΑ: Προκήρυξη διαγωνισμών για την πλήρωση έξι (6) κενών οργανικών θέσεων μόνιμου καλλιτεχνικού προσωπικού στην Κρατική Ορχήστρα Αθηνών

ΑΠΟΦΑΣΗ – ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ

Έχοντας υπόψη:

- 1.** Τις διατάξεις:
 - α)** του ΝΔ 2010/1942 «Περί ιδρύσεως, οργανώσεως και λειτουργίας Συμφωνικής Ορχήστρας Αθηνών, Διοικητικού Ανώτατου Συμβουλίου Μουσικής (ΔΑΣΜ) και Γνωμοδοτικού Ανώτατου Συμβουλίου Μουσικής (ΓΑΣΜ)» (ΦΕΚ 318/Α/12-12-1942), όπως ισχύει,
 - β)** του άρθρου 74 του Ν. 1943/1991 «Εκσυγχρονισμός της οργάνωσης και λειτουργίας της Δημόσιας Διοίκησης, αναβάθμιση του προσωπικού της και άλλες συναφείς διατάξεις» (ΦΕΚ 50/Α/11-4-1991) και την 98/16-2-1995 γνωμοδότηση της Τριμελούς Επιτροπής του Γραφείου Νομικού Συμβούλου του ΥΠ.ΠΟ., που έγινε δεκτή από τον Υπουργό Πολιτισμού, σχετικά με την πρόσληψη μουσικών αναγνωρισμένου ταλέντου,
 - γ)** του εδαφ. η' της παρ. 2 του άρθρου 14 του Ν. 2190/1994 «Σύσταση ανεξάρτητης αρχής για την επιλογή προσωπικού και ρύθμιση θεμάτων διοίκησης» (ΦΕΚ 8/Α/3-2-1994), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 του Ν. 3812/2009 «Αναμόρφωση συστήματος προσλήψεων στον δημόσιο τομέα και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ 234/Α/28-12-2009),
 - δ)** του άρθρου 69 του Ν. 2065/1992 «Αναμόρφωση της άμεσης φορολογίας και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ 113/Α/30-6-1992), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει,
 - ε)** του ΠΔ 315/1992 «Περί αναδιάρθρωσεως των κλάδων και δημιουργίας νέων κατηγοριών μουσικών, περί εντάξεως των μονίμων μουσικών σε νέες κατηγορίες και οργανικές θέσεις και μονιμοποίησεως του καλλιτεχνικού προσωπικού των Κρατικών Ορχηστρών Αθηνών και Θεσσαλονίκης» (ΦΕΚ 160/Α/25-9-1992),
 - στ)** της παρ. 10 του άρθρου 49 του Ν. 3943/2011 «Καταπολέμηση της φοροδιαφυγής, στελέχωση των ελεγκτικών υπηρεσιών και άλλες διατάξεις αρμοδιότητας Υπουργείου Οικονομικών» (ΦΕΚ 66/Α/31-3-2011),

1

- ζ)** του Ν. 2431/1996 «Διορισμός ή Πρόσληψη Πολιτών Ευρωπαϊκής Ένωσης στη Δημόσια Διοίκηση» (ΦΕΚ 175/Α/30-7-1996), καθώς και του Π.Δ. 7/2003 «Διορισμός ή Πρόσληψη Πολιτών των Κρατών – Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο Υπουργείο Πολιτισμού και στους Εποπτευόμενους Φορείς» (ΦΕΚ 5/Α/15-1-2003),
- η)** του άρθρου 5 του Ν. 2557/1997 «Θεσμοί, μέτρα και δράσεις πολιτιστικής ανάπτυξης» (ΦΕΚ 271/Α/24-12-1997),
- θ)** των άρθρων 4-10 του Ν. 3528/2007 «Κύρωση του Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ.» (ΦΕΚ 26/Α/9-2-2007), όπως ισχύει,
- ι)** της παρ. 11 του άρθρου 10 του Ν. 3051/2002 «Συνταγματικά κατοχυρωμένες ανεξάρτητες αρχές... κλπ.» (ΦΕΚ 220/Α/20-9-2002),
- ια)** του Ν.Δ. 3832/1958 «Περί κυρώσεως των υπ' αρ. 195/16-2-1951, 344/29-3-1952, 158/27-2-1954 και 809/8-6-1954 Πράξεων του Υπουργικού Συμβουλίου, αφορωσών τον διορισμό των Βορειοηπειρωτών και Κυπρίων εις δημοσίας θέσεις και θέσεις Οργανισμών Δημοσίου Δικαίου, κλπ» (ΦΕΚ 128/Α/1958), καθώς επίσης και την 464/1985 γνωμοδότηση του Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Δημόσιας Διοίκησης,
- ιβ)** του Ν. 2790/2000 «Αποκατάσταση των παλινοστούτων ομογενών από την τ έως Σοβιετική Ένωση και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ 24/Α/16-2-2000), όπως ισχύει,
- ιγ)** του Ν. 3861/2010 «Ενίσχυση της διαφάνειας με την υποχρεωτική ανάρτηση νόμων και πράξεων των κυβερνητικών, διοικητικών και αυτοδιοικητικών οργάνων στο διαδίκτυο "Πρόγραμμα Διαύγεια"» (ΦΕΚ 112/Α/13-7-2010),
- ιδ)** της υποπαρ. Γ1 της παρ. Γ του άρθρου πρώτου του Ν. 4093/2012 «Έγκριση Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016, Επείγοντα Μέτρα Εφαρμογής του Ν. 4046/2012 και του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016» (ΦΕΚ 222/Α/12-11-2012),
- ιε)** των παρ. 20, 21 και 22 του άρθρου ένατου του Ν. 4057/2012 «Πειθαρχικό Δίκαιο Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου» (ΦΕΚ 54/Α/14-3-2012),
- ιστ)** του άρθρου 28 παρ.4 του Ν.4305/2014 «Ανοικτή διάθεση και περαιτέρω χρήση εγγράφων, πληροφοριών και δεδομένων του δημόσιου τομέα, τροποποίηση του ν. 3448/2006 (Α' 57), προσαρμογή της εθνικής νομοθεσίας στις διατάξεις της Οδηγίας 2013/37/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, περαιτέρω ενίσχυση της διαφάνειας, ρυθμίσεις θεμάτων Εισαγωγικού Διαγωνισμού Ε.Σ.Δ.Δ.Α. και άλλες διατάξεις (ΦΕΚ 237/Α/31-10-2014),
- ιζ)** του Π.Δ. 104/2004 «Οργανισμός Υπουργείου Πολιτισμού & Αθλητισμού» (ΦΕΚ 171/Α/28-8-2014), όπως ισχύει,
- ιη)** του Π.Δ. 70/2015 «Ανασύσταση των Υπουργείων Πολιτισμού και Αθλητισμού... Ανάπτυξης και Τουρισμού» (ΦΕΚ 114/Α/22-9-2015),
- ιθ)** του Π.Δ. 73/2015 «Διορισμός Αντιπροέδρου της Κυβέρνησης, Υπουργών, Αναπληρωτών Υπουργών και Υφυπουργών» (ΦΕΚ 116/Α/23-11-2015),
- κ)** της ΥΠΠΟ/ΚΑΤΕΧΝ/Δ/35836/22-7-1999 απόφασης του Υπουργού Πολιτισμού «Διαδικασία προσλήψεως Καλλιτεχνικού Προσωπικού κλπ.» (ΦΕΚ 1604/Β/16-8-1999).
- 2.** Το υπ' αρ. ΥΠΠΟΑ/ΓΔΔΥΗΔ/ΔΔΑΑΔ/ΤΥΕΦΤΠ/364013/42843/38529/1714/28-12-2015 αίτημα του Υπουργού Πολιτισμού & Αθλητισμού σχετικά με την πλήρωση κενών οργανικών θέσεων Καλλιτεχνικού Προσωπικού της Κρατικής Ορχήστρας Αθηνών και το υπ' αρ. 833/12-10-2015 έγγραφο της εν λόγω Ορχήστρας σχετικά με το ανωτέρω θέμα.

- 3.** Το υπ' αρ. ΥΠΠΟΑ/ΓΔΟΥ/ΔΟΔ/ΤΕΜ/371632/43652/29717/9755/28-12-2015 έγγραφο της Διεύθυνσης Οικονομικής Διαχείρισης σχετικά με την έγκριση πλήρωσης κενών οργανικών θέσεων καλλιτεχνικού προσωπικού της ΚΟΑ.
- 4.** Το υπ' αρ. 2/863/ΔΠΓΚ/7-1-2016 έγγραφο του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, σχετικά με την κάλυψη της απαιτούμενης δαπάνης.
- 5.** Την υπ' αρ. ΔΙΠΑΑΔ/Φ.ΕΓΚΡ./14/40149/26-1-2016 απόφαση της Επιτροπής του άρθρου 2 παρ. 1 της υπ' αρ. 33/2006 Π.Υ.Σ., όπως ισχύει, σχετικά με την έγκριση πλήρωσης έξι (6) κενών οργανικών θέσεων - δύο (2) Κορυφαίων Α' (3ης κατηγορίας), δύο (2) Κορυφαίων Β' (4ης κατηγορίας) και δύο (2) Μουσικών (5ης κατηγορίας) - στην Κρατική Ορχήστρα Αθηνών (Δημόσια Υπηρεσία που εποπτεύεται από το Υπουργείο Πολιτισμού & Αθλητισμού).
- 6.** Το υπ' αρ. 88/23-2-2016 έγγραφο της προαναφερόμενης Ορχήστρας σχετικά με την κατανομή των θέσεων και τη συγκρότηση εξεταστικών επιτροπών για τους εν λόγω διαγωνισμούς.

Προκηρύσσουμε

Διαγωνισμούς για την πλήρωση έξι (6) κενών οργανικών θέσεων μόνιμου καλλιτεχνικού προσωπικού της Κρατικής Ορχήστρας Αθηνών, ως εξής:

A. 3^η Κατηγορία

- α. Μία (1) θέση Κορυφαίου Α' στα όμποε (οξύαυλο)
- β. Μία (1) θέση Κορυφαίου Α' στα κόρνα

B. 4^η Κατηγορία

- α. Μία (1) θέση Κορυφαίου Β' στις βιόλες
- β. Μία (1) θέση Κορυφαίου Β' στο 2ο – 4ο κλαρινέτο (ευθύαυλο) με υποχρέωση στο κλαρινέτο μπάσο

B. 5^η Κατηγορία

Δύο (2) θέσεις Μουσικών στα Α' βιολιά

Οι υποψήφιοι πρέπει

- 1.** Ως προς την ιθαγένεια
- α)** Να είναι Έλληνες και Ελληνίδες πολίτες ή
- β)** Πολίτες κρατών – μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή
- γ)** Βορειοηπειρώτες ή Κύπριοι ομογενείς καθώς και ομογενείς αλλοδαποί προερχόμενοι από την Κωνσταντινούπολη και από την Ίμβρο και την Τένεδο χωρίς να απαιτείται πιστοποιητικό ελληνικής ιθαγένειας, υπό την προϋπόθεση ότι η ιδιότητά τους ως Ελλήνων κατά το γένος και τη συνείδηση αποδεικνύεται με άλλους τρόπους (Ν.Δ. 3832/1958 – ΦΕΚ 128/Α/1958).
- δ)** Δικαιούνται να είναι υποψήφιοι και όσοι απέκτησαν την ελληνική ιθαγένεια με πολιτογράφηση και έχει παρέλθει έτος από την απόκτησή της, μέχρι την ημερομηνία λήξης της προθεσμίας υποβολής των αιτήσεων.

2. Να έχουν συμπληρώσει το 21^ο έτος της ηλικίας τους ή, προκειμένου για μουσικούς αναγνωρισμένου ταλέντου, το 15^ο έτος της ηλικίας τους.
3. Να έχουν την υγεία και τη φυσική καταλληλότητα που απαιτείται για την άσκηση των καθηκόντων της θέσης τους, κατά την έννοια των διατάξεων του άρθρου 7 του άρθρου πρώτου του Ν. 3528/2007, όπως ισχύει.
4. Να μη συντρέχει στο πρόσωπό τους κώλυμα από ποινική καταδίκη ή υποδικία ή στερητική ή επικουρική δικαστική συμπαράσταση (άρθρο 8 του άρθρου πρώτου του Ν. 3528/2007).
5. Να κατέχουν δίπλωμα ή πτυχίο αντίστοιχης ειδικότητας (οργάνου) αναγνωρισμένου μουσικού εκπαιδευτικού ιδρύματος του εσωτερικού ή ισότιμο δίπλωμα εκπαιδευτικού ιδρύματος του εξωτερικού.

Οι διαγωνισμοί θα διεξαχθούν στην Αθήνα σε χώρους που θα καθοριστούν με νεώτερη ανακοίνωση της Κρατικής Ορχήστρας Αθηνών.

Ως ημερομηνία έναρξης της διεξαγωγής των διαγωνισμών ορίζεται η **6η Ιουνίου 2016**.

Αυτοί που θέλουν να λάβουν μέρος στους διαγωνισμούς οφείλουν, μέσα σε αποκλειστική προθεσμία τριάντα (30) ημερών από την ημερομηνία τελευταίας δημοσίευσης της προκήρυξης αυτής στον ημερήσιο Τύπο, να υποβάλουν ή να ταχυδρομήσουν με απόδειξη στην Κρατική Ορχήστρα Αθηνών (Β. Σοφίας 86, 11528, Αθήνα) αίτηση σε ειδικό έντυπο.

Έντυπα αιτήσεων, με αντίγραφο της παρούσας προκήρυξης, μπορεί να προμηθευτεί κάθε ενδιαφερόμενος από την ως άνω Υπηρεσία.

Με την αίτηση ο υποψήφιος υποχρεούται να συνυποβάλει βιογραφικό σημείωμά του, καθώς και οποιοδήποτε άλλο στοιχείο που μπορεί να συμβάλει στην απεικόνιση της καλλιτεχνικής προσωπικότητας και ικανότητας αυτού.

Ειδικότερα για τους υποψηφίους που επικαλούνται την ιδιότητα του μουσικού αναγνωρισμένου ταλέντου, συμπληρώνοντας τη σχετική ένδειξη στο έντυπο της αίτησης, απαιτείται η υποβολή στοιχείων που θα δικαιολογούν την ιδιότητα αυτή.

Η διαπίστωση περί τούτου θα γίνεται από την, κατά τον νόμο, Εξεταστική Επιτροπή. Η εν λόγω Επιτροπή, μετά τον έλεγχο των σχετικών δικαιολογητικών του κάθε υποψηφίου της περίπτωσης αυτής (ταλέντου), θα διαπιστώνει την ύπαρξη των στοιχείων που συγκροτούν το αναγνωρισμένο μουσικό ταλέντο και θα επιτρέψει σε αυτόν να συμμετάσχει στο διαγωνισμό.

Η μη υποβολή των δικαιολογητικών αυτών μαζί με την αίτηση συμμετοχής στο διαγωνισμό καθιστά απαράδεκτη τη μεταγενέστερη επίκληση της ανωτέρω ιδιότητας.

Εξεταστέα Ύλη

Σύμφωνα με την ΥΠΠΟ/ΚΑΤΕΧΝ/Δ/35836/22-7-1999 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, η εξεταστέα ύλη κατά οικογένεια οργάνου και κατηγορία καλλιτεχνικού προσωπικού, ορίζεται ως εξής:

ΟΜΠΟΕ

Κορυφαίοι Α΄

- α) Κοντσέρτο: STRAUSS ολόκληρο
- β) MOZART: Κοντσέρτο σε ντο μείζ, KV 314 το 1^ο μέρος με Cadenza.

- γ) Αποσπάσματα από ορχηστρικά έργα
- δ) Prima Vista

ΚΟΡΝΑ

Κορυφαίοι Α'

- α) STRAUSS: Κοντσέρτο για κόρνο αρ.1 ή αρ.2, ολόκληρο
- β) MOZART: Κοντσέρτο αρ.3 KV 477 ή Κοντσέρτο αρ.4 KV 495, το 1ο μέρος με Cadenza.
- γ) Αποσπάσματα από ορχηστρικά έργα
- δ) Prima Vista

ΒΙΟΛΕΣ

Κορυφαίοι Β'

- α) Το 3ο και 4ο μέρος μιας από τις σουίτες του REGER
- β) Ένα από τα κοντσέρτα HOFMEISTER, STAMITZ, το 1ο μέρος
- γ) Αποσπάσματα από ορχηστρικά έργα
- δ) Prima Vista

ΚΛΑΡΙΝΕΤΑ

Κορυφαίοι Β'

- α) WEBER: Κοντσέρτο αρ.2 έργο 74 σε μι ύφ. μείζ, το 1ο και το 2ο μέρος
- β) MOZART: Κοντσέρτο σε λα μείζ, KV 622 το 1ο μέρος με Cadenza (εκτέλεση με Clarinetto basso)
- γ) Αποσπάσματα από ορχηστρικά έργα
- δ) Prima Vista

ΒΙΟΛΙΑ

Μουσικοί

- α) Ένα από τα κοντσέρτα WIENIAVSKY Νο2, MENDELSSOHN, BRUCH, το 1ο μέρος με Cadenza
- β) MOZART: Ένα από τα κοντσέρτα Νο3 (σε σολ), Νο4 (σε ρε), Νο5 (σε λα), το 1ο μέρος με Cadenza
- γ) Αποσπάσματα από ορχηστρικά έργα (χωρίς τα Soli)

Σε περίπτωση υποβολής υποψηφιότητας μουσικού για δύο (2) θέσεις, η εξέταση για τη δεύτερη θέση γίνεται μόνο στα σημεία που δεν συμπληρεί η εξεταστέα ύλη των δύο θέσεων.

Η εξέταση των υποψηφίων γίνεται ενώπιον της Εξεταστικής Επιτροπής, χωρίς την παρουσία ακροατηρίου, κατά τα οριζόμενα στην παρ. 7 του άρθρου 1 της ΥΠΠΟ/ΚΑΤΕΧΝ/35836/22-7-1999 Υπουργικής Απόφασης.

Οι πίνακες επιτυχίας, κατά κατηγορία και όργανο, θα περιλαμβάνουν αριθμό επιτυχόντων ίσο με τον αριθμό των θέσεων που προκηρύσσονται και θα τοιχοκολληθούν στα Γραφεία και στο χώρο ανακοινώσεων της Ορχήστρας, με την παρουσία δύο (2) υπαλλήλων και θα συνταχθούν σχετικά πρακτικά, τα οποία εν συνέχεια θα αποσταλούν στη Διεύθυνση. Διοικητικού του ΥΠΠΟΑ

Οι επιτυχόντες θα κληθούν να υποβάλουν όλα τα νόμιμα δικαιολογητικά που θα τους ζητηθούν με έγγραφο από τη Διεύθυνση Διοικητικού του Υπουργείου Πολιτισμού & Αθλητισμού.

Ο χώρος που θα γίνουν οι διαγωνισμοί και κάθε σχετικό με αυτούς θέμα θα καθοριστεί με αποφάσεις και ανακοινώσεις των Εξεταστικών Επιτροπών που θα τοιχοκολληθούν στα γραφεία της Κρατικής Ορχήστρας Αθηνών.

Η απόφαση - προκήρυξη αυτή θα δημοσιευθεί στο Τεύχος ΑΣΕΠ της Εφημερίδας της Κυβέρνησης, στην Εφημερίδα «Δημοσιογραφικά» και θα αναρτηθεί στον διαδικτυακό τόπο του Υπουργείου Πολιτισμού & Αθλητισμού (www.yppo.gr) στο πεδίο Προκηρύξεις Επιλογής Προσωπικού, της Κρατικής Ορχήστρας Αθηνών (www.koa.gr) καθώς και στο πρόγραμμα «Διαύγεια» (www.et.diauvgeia.gov.gr) και Περίληψη της Προκήρυξης αυτής σε δύο (2) ημερήσιες εφημερίδες της Αθήνας.

**Ο Υπουργός
Πολιτισμού και Αθλητισμού
Αριστείδης Μπαλτάς**

Ακριβές αντίγραφο
Η Προϊσταμένη του Τμήματος Γραμματείας
Αρχείου & Ενημέρωσης Κοινού

Χ. Μάκα

2. Συμφωνική Ορχήστρα Ε.Ρ.Τ.

ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑ, ΙΝΤΕΡΝΕΤ & ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ Α.Ε.

ΑΝΑΡΤΗΤΕΑ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

Αθήνα, 28 Απριλίου 2014
Αρ. Πρωτ. : 299

ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑ, ΙΝΤΕΡΝΕΤ ΚΑΙ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ Α.Ε. («NERIT»)

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΛΟΓΗ 70 ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΠΟΥ ΘΑ ΣΥΝΑΨΟΥΝ ΣΥΜΒΑΣΗ ΜΙΣΘΩΣΗΣ ΕΡΓΟΥ

Ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου & Διευθύνων Σύμβουλος έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του Ν. 4173/2013, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, ιδίως δε τη διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 15 του νόμου αυτού, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει
2. Τις διατάξεις του Ε.Κ.Λ. της ΝΕΡΙΤ
3. Το από 21.03.2014 (αρ. πρωτ. 162) αίτημα της Εταιρείας, με την οποία έχει ζητηθεί η έκδοση της απαιτούμενης Πράξης της Επιτροπής της ΠΥΣ 33/2006, για τη σύναψη των συμβάσεων μίσθωσης έργου.
4. Την ύπαρξη πιστώσεων στον προϋπολογισμό της ΝΕΡΙΤ

ΑΠΕΥΘΥΝΕΙ ΑΝΟΙΧΤΗ ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ

για τη σύναψη μίσθωσης έργου με 70 μουσικούς για 150 συναυλίες και εκπαιδευτικά προγράμματα, υπό την προϋπόθεση έκδοσης της Πράξης που προβλέπεται στην ΠΥΣ 33/2006.

A. Οι θέσεις των Μουσικών είναι οι εξής:

Φλάουτα: Κορυφαίος, Συγκορυφαίος, Ειδικής κατηγορίας (και πίκολο)
Όμποε: Κορυφαίος, Συγκορυφαίος, Ειδικής κατηγορίας (και Αγγλικό κόρνο)
Κλαρινέτι: Κορυφαίος, Συγκορυφαίος, Ειδικής κατηγορίας (και μπάσο κλαρινέτο)
Φαγκάτο: Κορυφαίος, Συγκορυφαίος, Ειδικής κατηγορίας (και κόντρα-φαγκάτο)
Κόρνα: Κορυφαίος, Συγκορυφαίος (3ο κόρνο), 2 Ειδικής κατηγορίας (2ο και 4ο κόρνο)
Τρομπέτες: Κορυφαίος (πίκολο και κορνέτα), συγκορυφαίος (πίκολο και κορνέτα), Ειδικής κατηγορίας (και πίκολο τρομπέτα)
Τρομπόνια: Κορυφαίος, συγκορυφαίος, ειδικής κατηγορίας (και μπάσο τρομπόνι)
Τύμπια: Συγκορυφαίος
Τύμπανα: Κορυφαίος
Κρουστά: Συγκορυφαίος (με υποχρέωση και για τύμπανα και mallets), ειδικής κατηγορίας (και mallets)
Άρπα: Κορυφαίος
Βιολιά πρώτη: 2 Κοντσερτίνα, 2 κορυφαίοι, 2 συγκορυφαίοι, 7 μουσικοί
Βιολιά δεύτερα: 1 κορυφαίος, 3 συγκορυφαίοι, 6 μουσικοί
Βιόλες: 1 κορυφαίος, 2 συγκορυφαίοι, 5 μουσικοί
Βιολοντσέλα: 1 κορυφαίος, 2 συγκορυφαίοι, 4 μουσικοί
Κοντραμπάσα: 1 κορυφαίος, 1 συγκορυφαίος, 3 μουσικοί

B. Ουσιαστικά προσόντα μουσικών

1. Οι υποψήφιοι πρέπει να έχουν ηλικία άνω των 18 ετών.
2. Οι υποψήφιοι χωρίς ελληνική ιθαγένεια πρέπει να γνωρίζουν την ελληνική γλώσσα σε βαθμό επαρκή για την άσκηση των καθηκόντων της αντίστοιχης θέσης ευθύνης.
3. Οι υποψήφιοι πρέπει να μην είναι υπόδικοι για κακούργημα ή να μην έχουν καταδικαστεί τελεσίδικα σε οποιαδήποτε ποινή για τέλεση κακούργηματος ή πλημμελήματος (ενδεικτικά κλοπής, υπεξαίρεσης καινής και στην υπηρεσία, απάτης, εκβίασης, απιστίας, απιστίας δικηγόρου, δωροδοκίας για νόμιμες και για παράνομες πράξεις, λιποταξίας, εγκλήματος περί το νόμισμα, πλαστογραφίας, εγκλήματος κατά της γενετήσιας ελευθερίας και εγκλήματος εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής, παράβασης καθήκοντος, εμπρησμού εκ προθέσεως και παράνομης εμπορίας φαρμάκων). Η παραγραφή του αδικήματος ή η χάρη χωρίς άρση των συνεπειών δεν καταργούν τις απαγορεύσεις αυτές. Επιπλέον να μην

έχουν στερηθεί τελεσίδικα τα πολιτικά τους δικαιώματα ως συνέπεια καταδίκης για διάπραξη ποινικού αδικήματος.

4. Οι υποψήφιοι πρέπει να κατέχουν τους απαραίτητους τίτλους σπουδών, οι οποίοι θα δηλώνονται στην φόρμα ΑΙΤΗΣΗΣ και θα πρέπει να προσκομίζονται μαζί με αυτή. Σε περίπτωση που οι αναφερόμενοι στην αίτηση συμμετοχής τίτλοι έχουν αποκτηθεί στην αλλοδαπή να κατέχουν και πράξη αναγνώρισης από το ΔΙΚΑΤΣΑ ή πιστοποιητικό αναγνώρισης από το Δ.Ο.Α.Τ.Α.Π. για την ισοτιμία και την αντιστοιχία των τίτλων αυτών ή πράξη αναγνώρισης επαγγελματικής ισοτιμίας από το Συμβούλιο Αναγνώρισεως Επαγγελματικής Ισοτιμίας Τίτλων Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης.

5. Οι άντρες υποψήφιοι πρέπει να έχουν εκπληρώσει τις στρατιωτικές τους υποχρεώσεις ή να έχουν νόμιμη απαλλαγή για τη διασφάλιση της συνέχειας της συμφωνικής ορχήστρας και της δυνατότητας ολοκλήρωσης του έργου που θα τους ανατεθεί.

Γ. Τυπικά προσόντα

Οι υποψήφιοι, των οποίων οι αιτήσεις θα αξιολογηθούν σύμφωνα με τη διαδικασία που περιγράφεται κατωτέρω, πρέπει να διαθέτουν, σωρευτικά, τα ακόλουθα προσόντα:

1. Πτυχίο ή δίπλωμα αναγνωρισμένου Ωδείου στην ειδικότητα του μουσικού οργάνου, για το οποίο υποβάλλεται υποψηφιότητα ή πτυχίο της ίδιας ειδικότητας από το Ιόνιο Πανεπιστήμιο ή το Πανεπιστήμιο Μακεδονίας ή ισότιμος τίτλος της αλλοδαπής, αναγνωρισμένος από το ΔΙΚΑΤΣΑ ή από το ΔΟΑΤΑΠ, και
2. Εμπειρία δύο (2) τουλάχιστον ετών μουσικού σε Συμφωνική Ορχήστρα Ηχογραφήσεων.

Δικαίωμα υποβολής υποψηφιότητας έχουν υποψήφιοι που πληρούν αμφότερα τα τυπικά προσόντα. Δικαιούνται όμως να υποβάλουν υποψηφιότητα και υποψήφιοι που δεν διαθέτουν την ελάχιστη εμπειρία δύο ετών σε Συμφωνική Ορχήστρα Ηχογραφήσεων. Σε περίπτωση που δεν καλυφθούν οι θέσεις από υποψηφίους που διαθέτουν και τα δύο τυπικά προσόντα, η Εταιρεία θα επιλέξει υποψηφίους για την κάλυψη των κενών θέσεων μεταξύ εκείνων που δεν διαθέτουν την ανωτέρω περιγραφόμενη διετή εμπειρία, διαθέτουν όμως το πρώτο τυπικό προσόν.

Δ. Υποβολή αιτήσεων

Οι ενδιαφερόμενοι καλούνται να υποβάλλουν την υποψηφιότητά τους ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ ταχυδρομικά και μέχρι την 12^η Μαΐου 2014 (σφραγίδα ταχυδρομείου) με την αποστολή φακέλου, υπ' όψιν του Συντονιστή Μουσικών Συνόλων (Λεωφόρος Μεσογείων 432, 15342, Αγ. Παρασκευή), με τα εξής έγγραφα: α) το έντυπο της ΑΙΤΗΣΗΣ που βρίσκεται αναρτημένο στον ιστότοπο της ΝΕΡΙΤ www.nerit.gr, συμπληρωμένο ως προς όλα τα στοιχεία του, β) ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΔΗΛΩΣΗ του υποψηφίου με βεβαίωση γνησίου υπογραφής με το εξής περιεχόμενο «*δηλώνω υπεύθυνα ότι είμαι κάτοχος των εξής τίτλων σπουδών ... και έχω επαγγελματική εμπειρία (.....) μηνών σε Συμφωνική Ορχήστρα Ηχογραφήσεων» (σημειώστε σε ποια ορχήστρα),* γ) αντίγραφα πιστοποιητικών σπουδών, και δ) βεβαίωση προϋπηρεσίας ή/και βεβαίωση ασφαλιστικού φορέα, από την οποία να προκύπτει η δηλωθείσα επαγγελματική εμπειρία (η βεβαίωση αυτή θα πρέπει να προσκομιστεί από τους επιτυχόντες το αργότερο μέχρι 15 Ιουνίου 2014).

Όλα τα πιο πάνω στοιχεία θα θεωρηθούν αυστηρώς εμπιστευτικά.

Ε. Κριτήρια αξιολόγησης- Διαδικασία Επιλογής υποψηφίων

Για την επιλογή των υποψηφίων με τους οποίους θα συναφθεί σύμβαση μίσθωσης έργου για τις παραστάσεις της Συμφωνικής Ορχήστρας Ηχογραφήσεων της ΝΕΡΙΤ, θα διενεργηθεί ακρόαση εκείνων που πληρούν τα τυπικά προσόντα επιλογής στις **27-31 Μαΐου 2014**. Οι εν λόγω υποψήφιοι θα κληθούν μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου να λάβουν μέρος στην ακρόαση. Το πρόγραμμα των ακροάσεων θα αναρτηθεί εγκαίρως στον ιστότοπο της ΝΕΡΙΤ www.nerit.gr. Η ύλη των ακροάσεων περιλαμβάνεται στο ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι της παρούσας.

Η ακρόαση θα διενεργηθεί από Πενταμελή Εξεταστική Επιτροπή που θα αποτελείται από έγκριτους Διευθυντές Ορχήστρας ή/και Συνθέτες. Στην Επιτροπή συμμετέχει υποχρεωτικά ο Συντονιστής των Μουσικών Συνόλων, εκτελών και χρέη Γραμματέως της, ο οποίος υποχρεούται να τηρεί πλήρη πρακτικά. Ύστερα από την ακρόαση όλων των υποψηφίων **που διαθέτουν αμφότερα τα τυπικά προσόντα πρόσληψης**, τα μέλη της Επιτροπής θα εκφέρουν τη γνώμη τους χωριστά για κάθε υποψήφιο με φανερή γραπτή βαθμολογία σε κλίμακα από 1 (ένα) έως 10 (δέκα).

Η Εξεταστική Επιτροπή, το αργότερο μέχρι την Τρίτη 3 Ιουνίου 2014, θα καταρτίσει πίνακα κατάταξης υποψηφίων βάσει της βαθμολογίας τους, ο οποίος θα περιλαμβάνει τους επιτυχόντες και θα αναρτηθεί στον ιστότοπο της ΝΕΡΙΤ. Επιτυχών υποψήφιος είναι όποιος έχει τον υψηλότερο μέσο όρο βαθμολογίας από τους συνυποψηφίους του, αλλά τουλάχιστον βαθμό 5 (πέντε). Η Επιτροπή, δύναται, αναλόγως της βαθμολογίας, να κατατάξει τους υποψηφίους σε θέσεις κατά την κρίση της, χωρίς να δεσμεύεται από τη δήλωση προτίμησης του κάθε υποψηφίου, σχετικά με τη θέση που επιθυμεί να καταλάβει.

Σε περίπτωση ισοβαθμίας δύο ή περισσότερων υποψηφίων, γίνεται επαναβαθμολόγηση μόνον για τους υποψηφίους αυτούς. Σε περίπτωση εκ νέου ισοβαθμίας, ο Πρόεδρος της Επιτροπής επιλέγει τον επιτυχόντα.

Σε περίπτωση μη πλήρωσης θέσεων για οποιοδήποτε λόγο, συγκροτείται εκ νέου η Εξεταστική Επιτροπή, προκειμένου να επιλέξει μέσω ακρόασης με το ίδιο ρεπερτόριο μεταξύ υποψηφίων που δεν διαθέτουν το τυπικό προσόν της ελάχιστης διετούς εμπειρίας. Οι υποψήφιοι αυτοί θα κληθούν προς ακρόαση από την Επιτροπή, αμέσως μετά την ανάρτηση του πίνακα κατάταξης των υποψηφίων που διαθέτουν αμφότερα τα τυπικά προσόντα. Για τη διαδικασία αυτή εφαρμόζονται αναλογικά τα ανωτέρω αναφερόμενα. Με την ολοκλήρωσή της, η Επιτροπή θα καταρτίσει και θα αναρτήσει στον ιστότοπο της ΝΕΡΙΤ τον επικουρικό πίνακα κατάταξης.

Στ. Η σύμβαση μίσθωσης έργου

Για τη σύναψη της σύμβασης μίσθωσης έργου, οι επιλεγέντες μουσικοί της Συμφωνικής Ορχήστρας Ηχογραφήσεων της ΝΕΡΙΤ, υποχρεούνται να προσκομίσουν επικυρωμένα αντίγραφα των τίτλων σπουδών τους, καθώς και απόδειξη ότι ασκούν ελεύθεριο επάγγελμα.

Οι μουσικοί της Συμφωνικής Ορχήστρας της ΝΕΡΙΤ θα υπόκεινται στις οδηγίες του Καλλιτεχνικού Διευθυντή όσον αφορά στα καλλιτεχνικά θέματα και στον Συντονιστή των μουσικών συνόλων όσον αφορά στα διοικητικά θέματα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Η εξεταστέα ύλη κατά οικογένεια οργάνου και κατηγορία καλλιτεχνικού προσωπικού, ορίζεται ως εξής:

ΒΙΟΛΙΑ**ΕΞΑΡΧΩΝ**

- Α) Ένα από τα κοντσέρτα BRAHMS, SIBELIUS, ΤΣΑΙΚΟΒΣΚΥ, MENDELSONN, 1^ο μέρος με καντέντσα
- Β) ΜΟΖΑΡΤ: Ένα από τα κοντσέρτα Νο3 (σε σολ), Νο4 (σε ρε), Νο5 (σε λα)
- Γ) Αποσπάσματα από ορχηστρικά έργα
- Δ) Prima Vista

ΚΟΡΥΦΑΙΟΣ - ΣΥΓΚΟΡΥΦΑΙΟΣ - ΜΟΥΣΙΚΟΣ

- Α) ΜΟΖΑΡΤ: Ένα από τα κοντσέρτα Νο3 (σε σολ), Νο4 (σε ρε), Νο5 (σε λα), με καντέντσες
- Β) Αποσπάσματα από ορχηστρικά έργα
- Γ) Prima Vista

ΒΙΟΛΕΣ

- Α) Ένα από τα κοντσέρτα HOFMEISTER, STAMITZ, με καντέντσες
- Β) Αποσπάσματα από ορχηστρικά έργα
- Γ) Prima Vista

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΛΑ**ΚΟΡΥΦΑΙΟΣ**

- Α) ΔΒΟΡΑΚ: κοντσέρτο σε σι ελάσσονα, το 1^ο μέρος
- Β) ΗΛΥΔΝ: κοντσέρτο σε ρε μείζονα με καντέντσες
- Γ) Αποσπάσματα από ορχηστρικά έργα
- Δ) Prima Vista

ΣΥΓΚΟΡΥΦΑΙΟΣ - ΜΟΥΣΙΚΟΣ

- Α) ΗΛΥΔΝ: κοντσέρτο σε ντο μείζονα με καντέντσες
- Β) Αποσπάσματα από ορχηστρικά έργα
- Γ) Prima Vista

ΚΟΝΤΡΑΜΠΑΖΑ

- Α) Ένα από τα κοντσέρτα DITTERSDORF, KOUSSEVITSKY, BOTESINI
- Β) Αποσπάσματα από ορχηστρικά έργα
- Γ) Prima Vista

ΦΛΑΟΥΤΑ

- A) MOZART: Κοντσέρτο σε ρε μείζονα ή σε σολ μείζονα με καντέντσες
- B) Αποσπάσματα από ορχηστρικά έργα
- Γ) Prima Vista
- Δ) Για πίκκολο: ότι ισχύει στο Α, Β και Γ και επιπλέον αποσπάσματα από ορχηστρικά έργα για πίκκολο

ΟΜΠΟΕ

- A) MOZART: Κοντσέρτο σε ντο μείζονα με καντέντσα
- B) Αποσπάσματα από ορχηστρικά έργα
- Γ) Prima Vista
- Δ) Αγγλικό κόρνο: ότι ισχύει στο Α, Β και Γ και επιπλέον αποσπάσματα από ορχηστρικά έργα για αγγλικό κόρνο

ΚΛΑΡΙΝΕΤΑ

- A) MOZART: Κοντσέρτο σε λα μείζονα με καντέντσα
- B) Αποσπάσματα από ορχηστρικά έργα
- Γ) Prima Vista
- Δ) Κλαρινέτο μπάσο: ότι ισχύει στο Β και Γ και επιπλέον MOZART: Κοντσέρτο σε λα μείζονα με καντέντσα (εκτέλεση με κλαρινέτο μπάσο)

ΦΑΓΚΟΤΑ

- A) MOZART: Κοντσέρτο KV91 με καντέντσα
- B) Αποσπάσματα από ορχηστρικά έργα
- Γ) Prima Vista
- Δ) Κόντρα φαγκότο: ότι ισχύει στο Α, Β, και Γ και επιπλέον αποσπάσματα από ορχηστρικά έργα για κόντρα φαγκότο

ΚΟΡΝΑ

- ΚΟΡΥΦΑΙΟΣ και Συγκορυφαίος
- A) STRAUSS: κοντσέρτο αρ.1 ή αρ.2 ολόκληρο με καντέντσα
 - B) Αποσπάσματα από ορχηστρικά έργα
 - Γ) Prima Vista
- ΚΟΡΥΦΑΙΟΣ Ειδικής κατηγορίας
- A) MOZART: Κοντσέρτο αρ.3 το πρώτο μέρος με καντέντσα και το δεύτερο μέρος
 - B) Αποσπάσματα από ορχηστρικά έργα
 - Γ) Prima Vista

ΤΡΟΜΠΕΤΣ**ΚΟΡΥΦΑΙΟΣ**

- A) HAYDN: Κοντσέρτο σε μι ύφεση, ολόκληρο
- B) Αποσπάσματα από ορχηστρικά έργα
- Δ) Prima Vista

ΣΥΓΚΟΡΥΦΑΙΟΣ - ΜΟΥΣΙΚΟΣ

- A) NERUDA: Κοντσέρτο σε μι ύφεση 1^ο και 2^ο μέρος
- B) Αποσπάσματα από ορχηστρικά έργα
- Δ) Prima Vista

ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ**ΚΟΡΥΦΑΙΟΣ - ΣΥΓΚΟΡΥΦΑΙΟΣ**

- A) DAVID: Κοντσέρτο σε μι ύφεση μείζονα
- B) Αποσπάσματα από ορχηστρικά έργα
- Δ) Prima Vista

ΜΠΑΣΟ ΤΡΟΜΠΟΝΙ

- A) Κοντσερτίνο σε φα μείζονα του Sachse
- B) Αποσπάσματα από ορχηστρικά έργα
- Δ) Prima Vista

ΤΟΥΜΠΑ

- A) VAUGHAN-WILLIAMS: Κοντσέρτο για τούμπα
- B) Αποσπάσματα από ορχηστρικά έργα
- Γ) Prima Vista

ΤΥΜΠΑΝΑ-ΚΡΟΥΣΤΑ

- A) Ένα έργο για τύμπανα επιλογής του υποψηφίου, διάρκειας 1.30' περίπου ή ένα έργο για κρουστά επιλογής του υποψηφίου ίδιας διάρκειας
- B) Αποσπάσματα από ορχηστρικά έργα
- Γ) Prima Vista

ΑΡΠΑ

- A) DITTERSDORF: Κοντσέρτο για άρπα σε λα μείζονα ολόκληρο
- B) HANDEL: Κοντσέρτο για άρπα έργο 4 αρ.6 το 1^ο μέρος
- Γ) Αποσπάσματα από ορχηστρικά έργα
- Δ) Prima Vista

ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑ, INTERNET & ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ Α.Ε.

Τα αποσπάσματα από αρχιστρικά έργα θα διατίθενται από την **Τετάρτη 7 Μαΐου 2014** στον ιστότοπο της ΝΕΡΙΤ www.nerit.gr.

Για οποιαδήποτε επιπλέον πληροφορία μπορείτε να απευθυνθείτε στην παρακάτω ηλεκτρονική διεύθυνση: sintonistisms@nerit.gr.

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Γεώργιος Ι. Προκοπάκης
Πρόεδρος ΔΣ και Διευθύνων Σύμβουλος
ΝΕΡΙΤ Α.Ε.